ஐந்தாவது

உருபுபுணரியல்.

(239.) ஒருவ னொருத்திபல ரொன்று பலவென
வருபெய ரைந்தொடு பெயர்முத லிருநான்
குருபு முறழ்தர நாற்பதா முருபே.

இவ்வோத்து என்னுதலியதோவெனின் ஒத்து நுதலியதூஉம் ஒத்தினது பெயருரைப்பவே விளங்கும். ஆயின், இவ்வோத்து என்னபெயர்த்தோவெனின், உருபுகள் பதத்தொடுபுணருமாறு உணர்த்திற்றுகலான் [1]உருபுபுணரியலென்னும் பெயர்த்து. மேலோத்தினோடு [2]இதற்கு இயைபென்னையோவெனின், மேல் பதத்தொடுபதம் புணருமாறு உணர்த்தினார்; ஈண்டு அப்பதத்தொடு உருபுபுணருமாறு உணர்த்தலின் மேலோத்தினோடு இயைபுடைத்தென்க. [3]இவ்வோத்தினுள் இத்தலைச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், வேற்றுமை யுருபுகள் ஆமிடமும் அவற்றதுதொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வைந்துபெயருடனும் எழுவாய்வேற்றுமையான பெயர்முதலாக விளியீறாகநின்ற எட்டினையும் உறழ வேற்றுமை யுருபுகள் நாற்பதாம். எ - று.

வ - று. நம்பி, சாத்தி, மக்கள், [4]மரம், மாடுகள். இவற்றுள், நம்பி, நம்பியை, நம்பியால், நம்பிக்கு, நம்பியின், நம்பியது, நம்பிகண், நம்பீ என உயர்திணை ஆண்பாலொருமைப்பெயரோடு எட்டுருபும் வந்தவாறு.

ஏனை நான்குபெயரோடும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க.

(பி - ம்.) [1] (க) உருபியலோத்தென்னும்; (உ) உருபியலென்னும்.
[2] இயைபுஇதற்கு. [3] ஆயின், இத்தலைச். [4] மரம், மரங்கள்.

(240.) பெயர்வழித் [1]தன்பொரு டரவரு முருபே.

எ - ன், வேற்றுமையுருபு [2]வருமிடம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பெயர்க்குப் பின்னாகத் தன்பொருளைத் தோற்றுவித்தற்குவரும், 3வேற்றுமையுருபு. எ - று.

வ - று. மரம், மரத்தை, மரத்தால், மரமே எனவரும்.

(பி - ம்.) 1 தம்பொருள். 2 புணருமிடம். 3 வேற்றுமையுருபுகள்.

(241.) ஒற்றுயிர் முதலீற் றுருபுகள் புணர்ச்சியின்
1ஒக்கும னப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே.

எ - ன், உருபுகள் பதத்தொடு புணருமுறைமை மாட்டெறிந்துணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மெய்யையும் உயிரையும் முதலும் ஈறுமாகவுடைய உருபுகள் நிலைமொழியாயும் 2வருமொழியாயும் பதத்தோடுபுணருமிடத்து ஒற்றும் உயிரும் முதலும் ஈறுமாகவரும் பெயர்ப்பதங்கள் வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண் தம்முட் புணரும் புணர்ச்சியோடு ஒப்பனவாம், பெரும்பாலும். எ - று.

வ - று. நம்பியைஎன்புழி, நம்பியென உயிரீற்று ஒருமைப் பெயரைநிறுவி, அதன்வழியே, 'பெயர்வழித் தன்பொருள் தரவருமுருபே' என்றதனால் ஐயுருபுதந்து, 'இஈ ஐவழி யவ்வும்' என்றதனால் யகரவுடம்படுமெய்யைவருவித்து, 'உடன்மே லுயிர்வந் தொன்றுவ தியல்பு' என்றதனால் உடன்மேலுயிரேற்றி நம்பியை என முடிக்க. இவ்வாறே உயிரீற்றுப்பெயர்மேல் உயிர்முதலுருபுகள்வந்தன முடிக்க. நம்பிக்கு என்புழி, நம்பியெனநிறுவி, 'பெயர்வழித் தன்பொருடரவரு முருபே' என்றதனாற் குவ்வுருபுதந்து, 'பொதுப்பெயருயர்திணைப் பெயர்கள்' என்றதனால் இயல்பாகவர, அதனை இதனுள் 'மன்' என்ற விதப்பானே மாற்றி, 'இயல்பினும் விதியினுநின்ற வுயிர்முன்' என்பதனாற் ககரவொற்றைமிகுத்து நம்பிக்கு எனமுடிக்க. நம்பிகண் என்புழி நம்பியெனநிறுவி, 'பெயர்வழி' என்றதனாற் கண்ணுருபுதந்து, 'இயல்பினும் விதியினும்' என்றதனானே, ககரவொற்று 3மிகுவான்வர இதனுட் பெரும்பாலுமொக்குமெனச்சொல்லியவதனானே சிறுபான்மை யொவ்வாதாகலின் ஈண்டுக் ககரத்தை 4மிகுக்காது நம்பிகண் எனமுடிக்க. இவ்வாறே உயிரீற்றுப்பெயர்மேல்வரும் ஒற்றுமுதலுருபுகளெல்லாமுடிக்க. நம்பீயென்னும் 5விளியுருபு சொல்லதிகாரத்து விளிவேற்றுமைப்படியே கொள்க. பொன்னையென்புழி பொன் என ஒற்றீற்றுஅஃறிணையொருமைப்பெயரைநிறுவி முன்போல ஐயுருபுதந்து, 'தனிக்குறின் முன்

னொற் றுயிர்வரி னிரட்டும்' என்றதனால் னகரத்தையிரட்டித்து, 'உடன்மே லுயிர்வந் தொன்றுவது' என்றதனால் ஈற்று னகரத்தின் மேலே உருபுயிரையேற்றிப் பொன்னையெனமுடிக்க. இவ்வாறே மெய்யீற்றுப்பெயர்மேல்வரும் உயிர்முதலுருபுகளெல்லாம் முடிக்க. பொற்கு [6]என்புழிப் பொன் எனநிறுவிக் குவ்வுருபுதந்து, 'ணனவல் லினம்வரட்டறவும்' என்றதனால் னகரத்தை றகரமாக்கிப் பொற்கு எனமுடிக்க. இவ்வாறே மகவை மகவான், மகக்கு மகக்கண்; காவை காவான், காக்கு காக்கண்; கிளியை கிளியான், கிளிக்கு கிளிக்கண் எ-ம், மண்ணை மண்ணான், மட்கு மட்கண்; வேயை வேயான், வேய்க்கு வேய்க்கண்; ஊரை ஊரான், ஊர்க்கு ஊர்க் கண்; பாழை பாழான், பாழ்க்கு பாழ்க்கண் எ-ம் பெரும்பா லொப்பனவும், அவர்க்கு அவர்கண், அரசர்க்கு அரசர்கண், பார்ப் பார்க்கு பார்ப்பார்கண், சாத்தற்கு சாத்தன்கண் எ-ம், விளவிற்கு விளவின்கண், ஆவிற்கு ஆவின்கண், ஊரிற்கு ஊரின்கண் எ-ம் சிறுபான்மை புணர்ச்சியொவ்வாதனவும் கண்டுமுடிக்க.

இனி இவ்வாறுமுடிந்துநின்ற உருபுப்பதங்களை நிலைமொழியாக [*]நிறுவி, உயிர்முதலாயும் மெய்ம்முதலாயும்வரும் மொழிகளோடு மேலைப் புணரியல்களிற் புணர்த்தவாறே புணர்க்க

(பி-ம்.) [1] ஒக்குமன்னப்பெயர். [2] மேல்வருமொழியாயும். 3 மிக்குவர. 4 மிகாது. 5 விளிவேற்றுமை. 6 என்பதற்கு. (ரு)

(242.) பதமுன் விகுதியும் பதமு முருபும்
புணர்வழி யொன்றும் பலவுஞ் சாரியை
வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமு மாகும்.

எ-ன், சாரியைவருமிடமும் வருமியல்பும் உணர்த்துதல்நுத லிற்று.

(இ-ள்.) [1]நிலைப்பதத்தின்முன்னர் விகுதியும் பதமும் உருபும் வந்துதொடருமிடத்து அவ்விரண்டிற்கும் இடையே ஒன்றும்இரண் டும்சாரியை [2]வந்துநிற்றலும் வாராதொழிதலும் ஒன்றற்கே ஓரிடத் துவந்து ஓரிடத்துவாராது வழங்குதலுமாம். எ-று.

எனவே 3சாரியை எல்லாவற்றிற்கும் ஒருதலையன்றி ஒன்றற் கே வரவேண்டியும் வரவேண்டாதும் ஒன்றற்கே ஓரிடத்துவேண்

டியும் ஒரிடத்துவேண்டாதும் வரப்பெறும்; அவ்விடங்களறிந்து வருவித்துப் புணர்க்கவேண்டுமென்றவாறு.

வ - று. விகுதிப்புணர்ச்சிக்கண் [4]ஊரது, உண்டது என்றற்றொடக்கத்தன சாரியைவேண்டியேநின்றன. வெற்பன், பொருப்பன், ஊரன், வீரன் என்றற்றொடக்கத்தன சாரியைவேண்டாவாயின. உண்டனன் உண்டான், உண்டனள் உண்டாள், உண்டனர் உண்டார் எ - ம், மொழிகுவன் மொழிவன், மொழிகுவள் மொழிவள், மொழிகுவர் மொழிவர் எ - ம் [5]ஒன்றற்கே ஓரிடத்துவேண்டியும் ஓரிடத்துவேண்டாதும் வந்தன.

இனிப் பதப்புணர்ச்சிக்கண் அரையேமுந்திரிகை, கலனேயிருநாழி என இவை தம்மிற் கீழான எண் அளவுகளில் வரவேண்டியேநின்றன. உருபுப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண், அத்திக்காய்; ஏற்சி, சிறகு, [6]அடி எ - ம், அல்வழிக்கண், அத்திகடிது; ஞான்றது, வலிந்தது, அசைந்தது எ - ம் நாற்கணத்தோடும் சாரியைவேண்டாது வந்தன. புளியங்காய்; ஞாற்சி, சிறகு, அடி எ - ம், புளிகுறிது; ஞான்றது, வீழ்ந்தது, அழகிது எ - ம் நாற்கணத்தோடும் வேற்றுமையில்வேண்டியும் அல்வழியில்வேண்டாதும் வந்தன.[7]

[8]இனி உருபுபுணர்ச்சிக்கண் [9]அவற்றை, அவற்றால், அவற்றுக்கண், அவையிற்றை, அவையிற்றால், அவையிற்றுக்கண் எ - ம், மரத்தை, மரத்தால், மரத்துக்கண் எ - ம் இவை வேண்டியேநின்றன; மரக்கு, மரக்கண் என வேண்டாது வரவும்பெறும். வேயை, வேயால், வேய்க்கு, வேய்க்கண் என இவை வேண்டாதுவந்தன. செருவை செருவிற்கு, விளவை விளவிற்கு என இவை ஒன்றற்கே ஓரிடத்துவேண்டியும் ஓரிடத்துவேண்டாதும் வந்தன. மரத்தினை, மரத்தினால், மரத்திற்கு, மரத்தின்கண்; அவற்றினை, அவற்றினால், அவற்றிற்கு, அவற்றின்கண் எனப் பலவும் வந்தன. உருபுபுணர்ச்சியல்லாதவிடத்து ஒருதலையாக வேண்டியே [10]நிற்பனவல்ல சாரியையெனக் கொள்க.

(பி - ம்.) 1 நிலைமொழிப்பதத்தின். 2 (க) வருதலும் வாராதலும், (உ) வந்து நிற்றலும் நில்லாவாதலும் வந்தும் வாராதுநிற்றலுமாம். எ - று. 3 சாரியையேற்றல். 4 உள்ளது உண்டது. 5 ஒன்றற்குவேண்டியும்வேண்டாதும். 6 அடலி. 7 "நினைகுமினீரெல்லாம்" (நினையுமின்), "நினைமினீர்நீணிலவேந்தீர்" என ஒன்றற்கே ஓரிடத்துவேண்டியும் வேண்டாதும்வந்தது. 8 இன்னும். 9 அரணினை அவற்றை. 10 நிற்பனவுரியவல்ல. (ச)

(243.) அன்ஆன் இன்அல் அற்றிற் றத்தம்
தம்நம் நும்ஏ அஉ ஐகுன
[1]இன்ன பிறவும் பொதுச்சா ரியையே.

எ - ன், மேற் சாரியையென்றார், அவை இவையென்பது உணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அன்னும் ஆனும் இன்னும் அல்லும் அற்றும் இற்றும் அத்தும் அம்மும் தம்மும் நம்மும் நும்மும் ஏயும் அவ்வும் உவ்வும் ஐயும் குவ்வும் னவ்வும் இவைபோல்வனபிறவும் விகுதி பதம் உருபு ஆனமூன்றுபுணர்ச்சிக்கும் பொதுவான சாரியைகளாம். எ-று.

வ - று. ஒன்றன்கூட்டம், ஒருபாற்கு, வண்டின்கால், "பூநறுந் தொடையல்சூடி," பலவற்றை, பதிற்றுப்பத்து, மரத்திலே, புளியங்காய், எல்லார்தம்மையும், எல்லாநம்மையும், எல்லீர்நும்மையும், கலனேதூணி, [2]குன்றக்கூகை, சாத்தனுக்கு, *"கேழ லட்ட [3]பேழ்வாயேற்றை", †"துறுகன் [4]மறையினு முய்குவை போலாய்", ஆன்கன்று என முறையேகாண்க.

'பிற' என்றதனானே மற்று வருவனவும்கொள்க.

(பி - ம்.) [1] அன்னபிறவும். [2] வானமதி. [3] பேழைவாய். [4] முழையினும். (ரு)

(244.) எல்லா மென்ப திழிதிணை யாயின்
அற்றோ டுருபின் மேலும் முறுமே
அன்றே னம்மிடை யடைந்தற் றுரும்.

எ - ன், ஒருசார் [1]சாரியைபெறுமாறுணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எல்லாமென்னும்பெயர் அஃறிணையானகாலே அற்றுச் சாரியையும் உருபின்மேலே உம்மும்பெறும்; [2]உயர்திணையானகாலே இடையே நம்முச்சாரியையும் உருபின்மேலே முன்போல் உம்மும் பெற்றுமுடியும். எ - று.

வ - று. எல்லாவற்றையும், எல்லாவற்றொடும் எ - ம், எல்லாவற்றுக்கோடும்; செவியும், தலையும், புறமும் எ - ம் அஃறிணைக்கண் உருபினும் பொருளினும் அற்றும் உம்மும் வந்தன. எல்லாநம்மை

* அகநா. அ. † புறநா. ௯00.

யும், எல்லாநம்மொடும் எ - ம், எல்லாநங்கையும்; செவியும், தலையும், புறமும் எ - ம் உயர்திணைக்கண் உருபினும் பொருளினும் நம்மும் உம்மும் வந்தன.

(பி - ம்.) 1 சாரியையாமாறு. 2 உயர்திணை விரவுத்திணைகளான காலை.(கூ)

(245.) எல்லாரு மெல்லீரு மென்பவற் றும்மை
தள்ளி நிரலே தம்நும் சாரப்
புல்லு முருபின் பின்ன ரும்மே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) இவ்விருவகைச்சொல்லினும் ஈற்றில்நின்ற உம்மையையழித்து முறையே தம்மும் நும்மும்சார உருபின்பின்னே உம்மைபுணரும். எ - று.

வ - று. எல்லார்தம்மையும், எல்லீர்நும்மையும் 1எ - ம், எல்லார்தங்கையும், எல்லீர்நுங்கையும் 2எ - ம் உருபினும் பொருளினும் சாரியையும் உம்மும் வந்தன.

எல்லாரையும் எல்லீரையும், எல்லார்கையும் எல்லீர்கையும், 3 எனச் சாரியையை இடையில் ஏலாதும்வரும்.

(பி - ம்.) 1 என உயர்திணைக்கண்ணே தம்மும் நும்மும் உருபின் மேல் உம்மும்பெற்றன. 2 எனப் பொருளினும் பெற்றன. 3 என ஏலாது வந்தன. (எ)

(246.) தான்தாம் நாம்முதல் குறுகும் யான்யாம்
நீநீர் என்எம் நின்நு மாம்பிற
குவ்வி னவ்வரு நான்கா றிரட்டல.

எ - ன், இவ்வேழு 1பெயரின்பின் ஆறு உருபும் இன்னவாறு முடிக்கவென்பதுணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தானென்றும் தாமென்றும் நாமென்றும் வருஞ் 2 சொற்களின் முதலுயிர்குறுகும்; யானென்றும் யாமென்றும் நீயென்றும் நீரென்றும் வருஞ்சொற்கள் முறையே என்னென்றும் எம்மென்றும் நின்னென்றும் நும்மென்றும்ஆம்; இங்ஙனந்திரிந்து நின்றவழி நான்காமுருபு 3புணருமிடத்து இடையே அகரச்சாரியைவரும்; இவற்றுள் நான்காமுருபும் ஆறாமுருபும் புணருமிடத்து 4 குற்றொற்றுக்கள் இரட்டாவாம். எ - று.

வ - று. தன்னை தன்னால் தனக்கு தன்னின் தனது தன்கண் எ - ம், தம்மை தம்மால் தமக்கு தம்மின் தமது தங்கண் எ - ம், நம்மை நம்மால் நமக்கு நம்மின் நமது நங்கண் எனவும்வரும். என்னை எம்மை நின்னை நும்மை என இவையும் அவ்வாறேவரும்.

நான்காவதற்கு [5]விதி யகரவீறுநின்று ககரவொற்றுமிக்கது.

'பிற' என்றதனானே வழக்கினுள் [6]நீயென்பது உன்னென்றும் [7]நீரென்பது உம்மென்றும் வரவும்பெறுமெனக் கொள்க.

(பி - ம்.) 1 பெயர்ப்பின் ஆறுருபும் முடிக்க. 2 சொற்கள். 3 புணர்விடத்து இவ்விடையே. 4 முற்கூறியகுற்றொற்று. 5 அகரம்வர ஈற்றுக் ககரவொற்றுமிக்கது. 6 நீயென்பதற்கு. 7 நீரென்பதற்கு. (அ)

(247.) ஆமா கோனவ் வணையவும் பெறுமே.

எ - ன், ஒருசாரன சாரியைபெறுமாறுணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இம்மூன்றுபெயரும் னகரச்சாரியைபெறவுங்கூடும். எ - று.

ஆவுடனேஓதினமையான் [1]ஓரினம்பற்றி மாவென்றது விலங்கு மாவையெனக்கொள்க.

வ - று. ஆனை, மானை, கோனை எனவரும்.

உம்மையால், ஆவை, மாவை, கோவை எ - ம் இன்சாரியை பெற்று, ஆவினை மாவினை கோவினை எ - ம் வருமெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) 1 ஓரிடம்பற்றி. (கூ)

(248.) ஒன்று முதலெட் டீறு மெண்ணூர்
பத்தின்முன் ஆன்வரிற் பவ்வொற் றொழியமேல்
எல்லா மோடு மொன்பது மிற்றே.

எ - ன், ஒருசார் எண்பெயர் சாரியைபெற்றுமுடியுமாறுணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒன்றுமுதல் எட்டீறும் எண்களோடுவரும் பத்தென்னுமெண்முன்னர் ஆனென்னுஞ்சாரியைவரிற் பத்தென்னுமொழியிற் பகரவொற்றொழிய மேல்நின்ற எல்லாம்கெடும்; [2]ஒன்பதென்பதன்முன்னும் ஆன்வரின் பகரவொற்றொழிய மேல்நின்ற எல்லாம் கெடும். எ - று.

வ - று. ஒருபானை, இருபானை, ஒன்பானை எனவரும்.

(பி - ம்.) [1] எட்டளவாம். [2] ஒன்பதன்முன்னும். (கo)

(249.) வவ்விறு சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே.

எ - ன், ஒருசாரன சாரியை பெறுமாறுணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வகரவீறாயுள்ள மூவகைச் [1]சுட்டிற்கும் அற்றுச் சாரியைவருதல் முறைமை. எ - று.

வ - று. அவற்றை, இவற்றை, உவற்றை, அவற்றுக்கண் என[2] வரும்.

'வழி' என்றமிகையான், இவற்றிற்கு இச்சாரியை வந்தாலும், முதன்முச்சுட்டின்முன்னும் எகரவினாமுன்னும் [3]இச்சாரியைவந்து வகரமெய்பெற்றாலும்தனிக்குறின்முன்ஒற்று இரட்டாவாறுகொள்க.

(பி - ம்.) [1] சுட்டிற்குமுன்னும். [2] 'பதமுன்விகுதியும்.. ஆகும்' என்பதனுன்வரும். [3] இச்சாரியைவந்தால் இடையில் வகரவுடம்படுமெய்பெறுமென்பார்க்கும் அவை தனிக்குறின்முன்ஒற்று உயிர்வரஇரட்டாமற்கொள்க. (கக)

(250.) சுட்டின்முன் னாய்த மன்வரிற் கெடுமே.

எ - ன், எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மூவகைச்சுட்டின்முன்னுமுள்ள ஆய்தம் அன்சாரியைவரிற் கெடும். எ - று.

வ - று. அதனை, இதனை, உதனை எனவரும். (கஉ)

(251.) அத்தி னகர மகரமுனை யில்லை.

எ - ன், அத்துச்சாரியைக்கு ஆவதோர் விதியுணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இயல்பானும் விதியானும்நின்ற அகரத்தின்முன் வந்த அத்துச்சாரியையின்அகரம் கெடும். எ - று.

வ - று. மகத்துக்கை, மரத்துக்குறை என இரண்டகரக்கண்ணும் [1]கெட்டது.

(பி - ம்.) [1] முன்வந்த அத்துச்சாரியையின் அகரம். (கங)

* தொல்காப்பியம், உருபியல், ஐந்தாஞ்சூத்திரம், இளம்பூரணருரையைப்பார்க்க.

(252.) இதற்கிது சாரியை யெனி¹னள வின்மையின்
விகுதியும் பதமு முருபும் பகுத்திடை
நின்ற வெழுத்தும் பதமு மியற்கையும்
ஒன்ற ²வுணர்த்த லுரவோர் நெறியே.

எ - ன், சாரியைக்கு ஆவதோர் புறநடை யுணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்) இச்சொற்குச் ³சாரியையிதுவென்று சொற்றொறும் சாரியை ⁴சொல்லுதலுறின், அளவின்றிப் ⁵பெருகலின், நிலைப்பதத்தையும் அதன்வழி⁶வருமுறையவான விகுதியே பதமே உருபே யென்றிவற்றையும் பிரித்து இரண்டற்கும் இடையிற் பொருத்தமுடைத்தாய்நின்ற எழுத்துச்சாரியையே, மொழிச்சாரியையே, இயல்பேயென்றவற்றுள் இன்னதுநின்றதென்று பொருந்தும்படியறிந்து உணர்த்துதல் புலவரதுமுறைமை. எ - று.

வ - று. உண்டதென்பதனை, உண் ட் அ து எனப்பிரித்து அகரஎழுத்துச்சாரியைவந்ததெனவும், உண்கின்றனனென்பதனை உண் கின்று அன் அன் எனப்பிரித்து மொழிச்சாரியைவந்ததெனவும், உண்டானென்பதனை உண் ட் ஆன் எனப்பிரித்துச் சாரியைவாராது இயல்பாய்வந்ததெனவும் பகுதிவிகுதிகட்கு இடையே இருசாரியையும் இயல்புமானவாறுகாண்க. "ஆனமணி யியம்புங் கானத் தான" என்பதனை, ஆ ன் அ மணி... .....தான எ - ம், "ஆனநெய் ⁷தெளித்து" என்பதனை, ஆ ன் அ நெய் ⁸தெளித்து எ - ம், ஒன்றேகால் என்பதனை ஒன்று ஏ கால் எ - ம், கலனேகுறுணி என்பதனை கலன் ஏ குறுணி எ - ம், கலனேதூணி என்பதனை கலன் ஏ தூணி எனவும் பிரித்து எழுத்துச்சாரியைவந்ததெனவும், புளியங்காயென்பதனை, புளி அம் காய் எ - ம், வண்டின்காலென்பதனை, வண்டு இன் கால் எ - ம் பிரித்து மொழிச்சாரியை வந்ததெனவும், ஆமணிஎன்பதனை, ஆ மணி எனப்பிரித்துச் சாரியைவாராது இயல்பாய்வந்ததெனவும் இருபதங்கட்குமிடையே இருசாரியைகளும் இயல்பும் ஆனவாறுகாண்க. ஆனையென்பதனை, ஆ ன் ஐ எ - ம், அவற்றையென்பதனை அவ் அற்று ஐ எ - ம், ⁹மாலை என்பதனை மால் ஐ எ - ம் பிரித்துப் பதவுருபுகட்கிடையே இருசாரியையும் இயல்புமானவாறு காண்க. இவ்வாறே எடுத்தோதாத சாரியைகளெல்லாம் எடுத்து முடிக்க.

(பி - ம்.) 1 அளபின்மையின். 2 உணர்த்துதல். 3 சாரியையாமிது. சொல்லலுறின். 5 பெருத்தலின். 6 வருவனவான. 7 தெளிந்தது. 8 தெளிந்தது. 9 மாவை என்பதனை மா ஐ எனவும். (கச)

(253.) விகுதி பதஞ்சா ரியையுரு பனைத்தினும்
உரைத்த [1]விதியினோர்ந் தொப்பன கொளலே.

எ - ன், [2]எனைவகைப்புணர்ச்சிக்கும் [3]ஏற்பனோர் கருவியுணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) விகுதியே பதமே சாரியையே உருபே யென் [4]றிவ்வெல்லாவற்றின்கண்ணும் ஓரிடத்துச்சொன்ன விதியையோர்ந்து அவற்றிற்குப் பொருத்தமுடையன விசாரித்தறிந்து புணர்க்க. எ - று.

இஃது [5]என்னைசொல்லியவாறோவெனின், விகுதிபுணர்ப்புழிச் சொன்ன பகுதியீற்றழிவுமுதலானவை பதப்புணர்ச்சிமுதலானவற்றிற்கு வரவும், பதப்புணர்ச்சிக்கட்சொன்ன இயல்பே விகாரமே யென்றவை ஒழிந்தமூவிடத்துவரவும், உருபுபுணர்ச்சிக்கட்சொன்ன சாரியைமுதலானவை ஏனைமூன்றிடத்துவரவும்பெறும். அவை ஆங்காங்கு எடுத்துச்சொல்லுவான்புகிற் [6]பெருகுதலிற் சுருங்குதற் பொருட்டுப் பொதுப்படக் கூறினாரெனக்கருதி அவ்விடங்கட்கு வேண்டுவனஅறிந்து வருவித்துப்புணர்க்கவென்க.

வ - று. கரியானென்னும் பகுபதமுடிப்புழிப் பண்புப்பகுதி ஈறுகெடுமெனக்கூறினார்; அதனானே கருநீலமெனப் [7]பதமுடிப்புழியும் கெடுக்க. புளியங்காயெனப் பதமுடிப்புழி, உருபுபுணர்ச்சிக்கட் சொன்ன சாரியைவருதலும், சாரியையீற்றுமகரம் மகரவீற்றுப் புணர்ச்சிபோலத்திரிதலும்கொள்க. உருபுபுணர்ச்சிக்கண் நீயென்பது நின்னெனநிற்குமென்றார்; அவ்வாறே பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும் நின்கையெனப் புணர்க்க. இவ்வாறே பிறவும் வருவித்துக் கொள்க.

'ஓர்ந்து' என்பது ஏற்புழிக் கோடற்கென்க.

(பி - ம்.) 1 விதியுளோர்ந்து. 2 எவ்வகை. 3 (க) ஒப்பனோர் (உ) இயைவனோர். 4 இவையெல்லா. 5 என்ன; என். 6 பெருத்தலிற். 7 பதம் புணர்ப்புழியும். (கரு)

(254.) இயல்பின் விகாரமும் விகாரத் தியல்பும்
உயர்திணை யிடத்து விரிந்துந் தொக்கும்
விரவுப் பெயரின் விரிந்து நின்றும்
அன்ன பிறவு மாகுமை யுருபே.

எ - ன், ஐகாரவேற்றுமைத்திரிபு தொகுத்துணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வாறு வரப்பெறும், ஐகாரவேற்றுமை; உருபினும் பொருளினும். எ - று.

வ - று. இயல்பின்விகாரமாவது, *"வழிபடு தெய்வ நிற்புறங்காப்ப" என்பது. விகாரத்தியல்பாவன, மண்கொணர்ந்தான் பொன்கொணர்ந்தானென்பன. உயர்திணையிடத்துவிரிந்துநின்றன, நம்பியைக்கொணர்ந்தான் நங்கையைக்கொணர்ந்தானென்பன. உயர்திணையிடத்துத் தொக்குவந்தன, மகற்பெற்றான் மகட்பெற்றானென்பன. விரவுப்பெயரின்விரிந்துநின்றன, கொற்றனைக்கொணர்ந்தான் கொற்றியைக்கொணர்ந்தானென்பன.

'அன்னபிறவும்' என்றதனால், [1]வில்லைக்கொள் வில்கொள் விற்கொள் என்பனபோல்வனவுங்கொள்க.

(பி - ம்.) † [1] ஆவேஉவறிசொல், மகவேஉவறிசொல், வில்லைக்கொள். (கரு)

(255) புள்ளியு முயிரு மாயிறு சொன்முன்
தம்மி னாகிய தொழின்மொழி வரினே
வல்லினம் விகற்பமு மியல்பு மாகும்.

எ - ன், மூன்றாம்[1]வேற்றுமைத்தொகைக்கு ஆவதோர்விதியுணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒற்றும் உயிரும் ஈறாகியசொன்முன் தம்மினாகிய தொழிற்சொல்வந்தால், வல்லெழுத்து விகற்பமாயும் இயல்பாயும்வரும். எ - று.

வ - று. நாய்கோட்பட்டான் நாய்க்கோட்பட்டான், புலிகோட்பட்டான் புலிக்கோட்பட்டான், வளிகோட்பட்டான் வளிக்கோட்பட்டான் எ - ம், நாய்கெளவப்பட்டான், புலிகெளவப்பட்

* தொல். செய். ௧௪௦. † மதால். களவ. உ.

டான்; சாரப்பட்டான், தீண்டப்பட்டான், பாயப்பட்டான் எ - ம் வரும்.

பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

(பி - ம்.) [1] (க) வேற்றுமைதொகுத்துணர்த்துதல்; (உ) வேற்றுமைத் தொகையுணர்த்துதல். (கஎ)

(256.) இதற்கிது [1]முடிபென் றெஞ்சா தியாவும்
விதிப்பள வின்மையின் விதித்தவற் றியலான்
வகுத்துரை யாதவும் வகுத்தனர் கொளலே.

எ - ன், இவ்வதிகாரத்துட் சொன்னபொருட்கெல்லாம் ஏற்ப தோர் புறநடையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வதிகாரத்துட் சொல்லாத எழுத்திலக்கணமாய் வருவனவெல்லாம் இதுவே விதியாக ஈண்டே சொல்லிக்கொள்க. எ - று.

வ - று. [2]"உருவே யுணர்வே யொலியே [3]தன்மை, யெனவீ ரெழுத்து மீரிரு பகுதிய." (க); "காணப் பட்ட வுருவ மெல்லா, மாணக் காட்டும் வகைமை நாடி, வழுவி லோவியன் கைவினை போல, வெழுதப் படுவ துருவெழுத் [4]தாகும்" (உ); "கொண்டவோர் குறி யாற் கொண்ட வதனை, யுண்டென் றுணர்வதுணர்வெழுத்தாகும்." (ந); "இசைப்படு புள்ளி னெழாஅல் போலச், செவிப்புல னுவ தொலியெழுத் தாகும்" (ச); "முதற்கா ரணமுந் துணைக்கா ரணமுந், துணைக்கா ரணத்தொடு தொடரிய வுணர்வு, மவற்றொடு புணர்ந்த வகத்தெழு வளியின், மிடற்றுப்[5]பிறந் திசைப்பது தன்மை யெழு த்தே" (ரு) (யா - வி. உரை) என்னும்இப்பகுதியுள் ஒலியெழுத்தே செவிப்புலனுப் பொருள்தருஞ்சிறப்புநோக்கி, அதனை எடுத்தோதி னர்; ஒழிந்தனமூன்றும் ஈண்டே உரைத்துக்கொள்க. இவ்வாறன்றி "வடிவுபெயர் தன்மை யுண்முடிவு நான்காய், நடைபெறு நாவலர் நாடிய வெழுத்தே"; "கட் [6]புல னல்லாக் கடவுளைக் காட்டுஞ், சட் டகம் போலச் செவிப்புல வொலியை, யுட்கொளற் கிடுமுரு பாம்வடி வெழுத்தே,"; "வடிவுமுதன் மும்மையின் வழங்கு மெழுத்திற், படுபல பகுதிக் கிடுபெயர் பெயரே"; "தான முயற்சி [7]தாக்கொளச் செவிப்புல, னுயவொலி தன்மை யெழுத்தா கும்மே"; "உருவு முதன் மும்மையோ டொன்றிய வியல்பை, மரு[8]வுளந் துணிவுற வருமுடி பெழுத்தே." இவ்வாறு பகுத்துரைக்கப்படும் எழுத்துக்

இந்த வெண்பாக்கள் பொதுப்பாயிரத்
துள்ள 52-சூத்திரங்களும் பவணந்தி
முனிவர் செய்தன வல்லவென்பது
அறியப்படும். மயிலைநாதர் 51-2-
ஆம் சூத்திரத்தினை இவை பனம்பார
னென்று கூறுவதனுப் இது வலியுறும்.

கூறுபாடும், போயினான் சொல்லினானென வருஞ்சொற்கள், இறந்த காலந்தரும் இன்னிடைநிலைபெறாது, போனான் சொன்னான் எனவருவனவும், புக்கான் நக்கான்முதலானவும், வாரிபோள் வாருங்கோள் வந்திபோள் [9]வாருங்கிடீர் என்றற்றொடக்கத்துக் காலவழக்காய் வருவனவுமான பதத்தின் கூறும், இந்தவனந்தல், குளாம்பல், மராடி, [10]செங்கழுநீர் என்றற்றொடக்கத்துப் புணர்ச்சிக்கூறும் இவைபோல்வனபிறவும் இதுவே நிலைகளைத் தந்துமுடிக்க.

(பி - ம்.) 1 முடிவென்று. 2 உருபே. 3 தன்மையென, விருவகையெழுத்து மீரிரண் டாகும். 4 ஆமே. 5 பிறப்பது. 6 புலனில்லாக் 7 (க) தாக்கொளல், (உ) தாக்கோள். 8 உளத்துணிவருமுண்முடிபு. 9 (க) வருங்கெடீர்; (உ) வாருங்கடீர். 10(க) செங்கழுநீர்; (உ) செங்கழுனி. (கஅ)

ஐந்தாவது உருபுபுணரியல் முற்றிற்று.

கட்டளைக் கலித்துறை.

"அடையெண் பெயர்முறை தோற்றம் வடிவள வாதியந்த
மிடைநிலை போலியென் றீரைந் தெழுத்து மிருபதமும்
படுபுணர் [1]மூன்றி னியல்பும் விகாரமுஞ் சாரியையு
முட [2]னுணர் வாரை யெழுத்தறி வாரென்பநூருத்தமரே.

பி - ம். 1 மூன்று மியல்பும். 2 அறிவாரை.

வெண்பா.

"எழுபா னிரண்டெழுத்தி னேற்றபதத் தைஞ்ஞான்
கொடுமூன் றுயிரீறைம் பான்மூன் - றருமெய்யீ
றாறு றுருபியன்மூ வாறு மெழுத்துரைநூற்
பாவிருநூற் றேரிரண்டாப் பார்."

முதலாவது,

எழுத்ததிகாரம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது,

சொல்லதிகாரம்.

முதலாவது,

பெயரியல்.

(257.) முச்[1]சக நிழற்று முழுமதி முக்குடை
அச்சுத னடிதொழு தறைகுவன் சொல்லே.

என்பது சூத்திரம்.

இவ்வதிகாரம் என்னுதலி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதோவெனின், அதிகாரநுதலியதூஉம் அதிகாரத்தினது பெயருரைப்பவே விளங்கும். ஆயின், இவ்வதிகாரம் என்னபெயர்த்தோவெனின், சொல்லிலக்கணமுணர்த்திற்றுதலாற் சொல்லதிகாரமென்னும்பெயர்த்து. சொல்லப்படுதலாற் சொல்லெனக்கொள்க. மேலதிகாரத்தோடு இதற்கு இயைபு என்னையோவெனின், அது வருஞ்சூத்திரத்தானே விளங்கும்.

இவ்வதிகாரத்துள், எனைவகையோத்தினாற் சொல்லிலக்கணம் உணர்த்தினானோவெனின், ஐவகை[2]யோத்தினான் உணர்த்தினானென்க.

அவற்றுள், இம்முதலோத்து என்னுதலியதோவெனின், ஒத்து நுதலியதூஉம் ஒத்தினதுபெயருரைப்பவேவிளங்கும். ஆயின், இவ்வோத்து என்னபெயர்த்தோவெனின், பெயர்ச்சொற்களது இயல்பு உணர்த்திற்றுதலாற்பெயரியலென்னும்பெயர்த்து.

இவ்வோத்தினுள், இத்தலைச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், ஒருசாரார்வேண்டும் சிறப்புப்பாயிரமுணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இம்மூன்றுலகத்திலுள்ள உயிர்கட்கெல்லாம் நிழலைப் பண்ணுகின்ற நிறைந்த மதியைப்போன்ற மூன்றுகுடையையுடையனுடைய கேடில்லாதானுடைய அடிகளைவணங்கிச் சொல்லிலக்கணத்தை யான் சொல்லுவேன், எ - று.

அகலம் உரையிற்கொள்க.

அஃதேல், ஒருநூலுக்கு எடுத்துக்கோடற்கண்ணே வணக்கஞ் சொல்லுதலன்றி அதிகாரந்தோறும் சொல்லவேண்டியது 3 யாதோ வெனின், நூலொன்றேயெனினும் அதிகாரங்கள் பொருளான்வேறு படுதலானும் முன்னை ஒருசாரார் ஒரோவதிகாரத்தை ஒருநூலாக்கிப் பாயிரமுழுதும் பகர்தலானும், '' ஆதியு மந்தமு நடுவு மங்கல, மோதிய முறைமையி னுரைப்ப ராயிடி, னேதமி லிருநிலக் கிழத்தி யின்புற, நீதியம் பனுவல்க ணிலவு மென்பவே'' என்பவாகலானும், 'கற்றதனாற்பயன், குற்றமற்று முற்றவுணர்ந்த ஒற்றைநற்றவன் பொற்றுளிணைமலர்போற்றல்' 4என்பவாகலானும் சொன்னாரெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) 1 செகம். 2 ஓத்தினனென்க. 3 என்னையோவெனின். என்பதனானும் சொன்னாரென்க. (க)

(258.) ஒருமொழி தொடர்மொழி பொதுமொழி யென்றா
இருதிணை யைம்பாற் பொருளையுந் தன்னையும்
மூவகை யிடத்தும் வழக்கொடு செய்யுளின்
வெளிப்படை குறிப்பின் விரிப்பது சொல்லே.

எ - ன், சொல்லின்கூறுபாடும் அதனியல்பும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருமொழியும் தொடர்மொழியும் பொதுமொழியு மென்னும் இக்கூற்றினதாகி இருதிணையையும் அவற்றினதுகூறுபாட்டான்வரும் 1ஐம்பாற்பொருளையும் தன்னையும் மூன்றிடத்தினும் வழக்கின்கண்ணும் செய்யுளின்கண்ணும் வெளிப்படையானும் குறிப்பானும் விளக்குவது, சொல்லாவது. எ - று.

எனவே உலகத்து, உயிர்ப்பொருள், உயிரில்பொருள், இயங்கியற்பொருள், நிலையியற்பொருள், காட்சிப்பொருள், கருத்துப்பொருள், முதற்பொருள், சினைப்பொருள், இயற்கைப்பொருள், செயற்கைப்பொருள், வழக்குப்பொருள், 2செய்யுட்பொருளென்று இவ்வாறுபகுத்துரைக்கப்படும்பொருள்களெல்லாம் இருதிணை ஐம்பாலாய் அடங்குமென்பதூஉம், இவற்றைச் சொல்லுஞ்சொல்லும், ஒருமொழி தொடர்மொழி பொதுமொழியெனவும் உயர்திணைச்சொல் அஃறிணைச்சொல் ஆண்பாற்சொல் பெண்பாற்சொல் பலர்பாற்சொல் ஒன்றறிசொல் பலவறிசொல் தன்மைச்சொல் முன்னிலைச்சொல் படர்க்கைச்சொல் வழ

க்குச்சொல் செய்யுட்சொல் வெளிப்படைச்சொல் குறிப்புச்சொல்லென வும் வருங்கூறுபாட்டதாமென்பதூஉமாயிற்று. இன்னும் இதனானே, மேல் எழுத்ததிகாரத்துள் அணுத்திரள் முதற்காரணமாகப்பிறந்து மொழிக்கு முதற்காரணமாகிவந்த பலவொலி எழுத்தாமென்றும், அது தனியேநின்றும் தொடர்ந்துநின்றும் பொருளைத் [3]தோற்றுவித் தலிற் பதமாமென்றும் போதந்தார்; ஈண்டும் அப்பதம்படு பகுதியும், அவை தோற்றுவிக்கும்பொருள் இவையென்பதூஉம் [4]சொன்ன வாறுமாயிற்று. ஆகவே எழுத்தோடு சொற்றொடர்ச்சியும் அதி காரத்தொடர்ச்சியும் தாமேவிளங்கினவெனக்கொள்க. அவ்வகை யானோக்க ஆரியத்திற்போல வேறு எழுத்ததிகாரமென்று பிரிக்க வேண்டாமையும்போதரும். இது தொகைச்சூத்திரமாகலின், இதன் பொருள்வகைமையெல்லாம் தத்தம் வகைச்சூத்திரத்தான் அறிந்து கொள்க. * "கடியென்கிளவி", † "[5]கழுமென்கிளவி", ‡ "புனி றென்கிளவி" எனச் சொல் தன்னைத்தான் விளக்கினவாறு. உயி ருணர்வுகள் தம்மையும் பொருளையும் உணர்த்துமாறுபோலச் சொல் லும் தன்னையும் பொருளையும் உணர்த்துமெனக்கொள்க; "வயிர வூசியு மயன்வினை யிரும்புஞ், செயிரறு பொன்னைச் செம்மைசெய் யாணியுந், தமக்கமை கருவியுந் தாமா மவைபோ, லுரைத்திற முணர்த்தலு முரைபது தொழிலே" என்றார், ஆசிரியர் அகத்தியனாரு மெனக்கொள்க. சொல் பொருளையுணர்வார்க்குக் கருவியாவதன்றித் தானாக நின்று பொருளுணர்த்தாதென்க.

(பி - ம்.) [1] ஐம்பாலுமாகியபொருளையும். [2] மெய்ம்மைப்பொருள். [3] தோற்றலின். [4] சொன்னவாறும் அற்றாகவே. [5] துனியென்கிளவி (௨)

(259.) ஒருமொழி யொருபொரு ளனவாந் தொடர்மொழி
பலபொரு ளனபொது விருமையு மேற்பன.

எ - ன், மேற்சூத்திரத்தில் நிறுத்தமுறையானே சொற்கூறுமா று உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருமொழிகளாவன, பகுப்பிலவாய்நின்று ஒருபொ ருளையுணர்த்துவனவாம்; தொடர்மொழிகளாவன, இரண்டும் பலவு மானமொழிகள் தொகைநிலைவகையானும் தொகாநிலைவகையானும் தொடர்ந்துநின்று பலபொருளையுணர்த்துவனவாம்; பொதுமொழிக ளாவன, ஒன்றாய்நின்று ஒருபொருளையுணர்த்தியும் அதுவே தொ

* தொல். உரி. ௮௫. † தொல். உரி. ௫௧. ‡ தொல். உரி. ௭௭.

டர் மொழியுமாய்ப் பலபொருளையுணர்த்தியும் இவ்வாறு இருமைக்கும் பொதுவாய்நிற்பனவாம். எ - று.

வ - று. நம்பி நங்கை சாத்தன் சாத்தி நிலம் நீர் மணி பொன்; வந்தான் வந்தாள் வந்தார், போனான் போனாள் போனார், வந்தது வந்தன; இல் மன்; தஞ்சம் தவ என்றற்றொடக்கத்தன ஒருமொழிகள்.

இனி, தொடர்மொழியாவது தொடர்ந்தமொழி. தொடரலாவது, மொழிகள் தம்முட் பொருள்நோக்குடையவாதல்; நோக்குடைமையாவது, தொகைநிலைவகையானும் தொகாநிலைவகையானும் தம்முட் பொருள்கொண்டுமுற்றல். அவை யாங்ஙனம் பொருள்கொண்டுமுற்றுமோவெனின், அடை, பொருள்கொண்டு முற்றும்; பொது, சிறப்புக்கொண்டுமுற்றும்; பெயர், வினையும்பெயரும் வினாவுங்கொண்டுமுற்றும்; தெரிநிலை முற்றும் குறிப்புமுற்றும் பெயரெச்சமும், பெயர்கொண்டுமுற்றும்; வினையெச்சம், முற்றுவினையும் பெயரெச்சவினையும் தொழிற்பெயரும் சிறுபான்மை வினையெச்சமுங்கொண்டு முற்றும்; இடைச்சொல்லும் உரிசொல்லும் உருபுகளும், பெயரும் வினையுங்கொண்டு முற்றும். அவற்றுள், அடை பொருள்கொண்டுமுற்றுமாறு, கருங்குவளையென்பது. பொதுச் சிறப்புக்கொண்டுமுற்றுமாறு, பார்ப்பான் பாராயணனென்பது; இவ்வாறே ஒழிந்தனவும்தத்தம் விதிச்சூத்திரங்களுட்காண்க. இனி, குறிஞ்சிமலர் *குன்றக்கூகை; கொல்யானை, குளிர்மதி; கருங்குதிரை, பெருங்குளிர்; குயின்மொழி, மயிலியல்; கபிலபரணர், கைகால்; பொற்றொடி, புனைகோதை என்றற்றொடக்கத்தன தொகைநிலைத்தொடர்மொழிகள். கொற்றனை, கொற்றனால், கொற்றற்கு, கொற்றனில், கொற்றனது, கொற்றன்கண்; ஊணுண்டான், கொற்றாகொள், உண்டசாத்தன், உண்டுவந்தான், உண்டானூரன், பூணன்பொன்னன். †"அதுகொ றோழி காமநோயே", ‡"நனிபேதையே நயனில் கூற்றம்", வந்தேன்வந்தேனென்றற்றொடக்கத்தன, தொகாநிலைத்தொடர்மொழிகள்.

ஒருசொல்முன் ஒருசொல் [2]வருங்கால் தொகைநிலை தொகாநிலையாகிய இவ்விரண்டன் பகுதிகளுள் [3]ஒன்றுபற்றியன்றி வாராதெனக்கொள்க.

எட்டு, கொட்டு, கொண்மூ, தாமரை, வேங்கை, குறுஞ்சூலி, ஆனைவணக்கி, முயன்மோவாய, முதியாள்கூந்தல், சிறியாணங்கை,

* குறு. ௧௫௩. † குறு. ௫. ‡ புறநா. ௨௨௭.

எழுந்திருந்தான், வாராநின்றான், உரைத்திட்டானென்றற்றொடக்கத்தன, [4]பகாதுநின்று ஒருபெயரும்வினையுமாய் ஒருபொருளையுணர்த்தினவெனலுமாய், அவ்வாறன்றி, எள்ளைத்து, கொள்ளைத்து, கொள்ளெழு, தாவுகின்றமரை, வேகின்றகை, [5]குறிதாகிய சூலினையுடையவள், ஆனையை வணக்குவான், முயலினதுமோவாய், முதியாளது கூந்தல், சிறியாளாகியநங்கை, எழுந்து பின் இருந்தான், வந்துபின் நின்றான், உரைத்துப் பின் இட்டானென இவ்வாறுபகுப்பப் பலபொருளையுணர்த்தினவெனலுமாய் நிற்றலாற் பொதுமொழிகள். வெற்பன், பொருப்பன், குழைபன், கரியனென்றற்றொடக்கத்தன பலபொருளுணர்த்தினவெனினும், அவை தொடர்மொழிகளாகா; பகுபதமாமென்க. பகுபதத்திற்கும் தொடர்மொழிக்கும் தம்முள் வேற்றுமை மேலையதிகாரத்துட் *பதவியலுட்காண்க. சேனை, குழாம், தொறு, பல, பலர், சில சிலர், வந்தார், வந்தனவென்பனவும் [6]பொருள்பலவேனும் பொருளியைபாகிய [7]ஒருபொருளை உணர்த்தலான் ஒருமொழியேயாமென்க; "பலவி னியைந்தவு மொன்றெனப் படுமே, அடிசில் [8]பொத்தகஞ் சேனை யமைந்த, கதவ மாலை கம்பல மனைய" என்றார் ஆசிரியர் அகத்தியனாரு[9]மெனக்கொள்க.

இதற்கு இவ்வாறன்றி, ஒருமொழியாக, தொடர்மொழியாக ஒருபொருளைத் தருவன ஒருமொழி; பலபொருளைத் தருவன [10]தொடர்மொழி; ஒருபொருளதாகக்கொள்ளவும் பலபொருளதாகக்கொள்ளவும்வருவன பொதுமொழியென்றுமாம். அவன், சாத்தன், கொற்றன், நிலம், நீர்; வந்தான், சென்றான், வந்தது, நின்றது; தில், மன்; தஞ்சம், தவ என்றற்றொடக்கத்தன, தனியேநின்று ஒருபொருள்தந்த ஒருமொழிகள். அவர்கள், பலர், சிலர், அவை, பல, சில, சேனை, குழாம், தொறு, வந்தன, போயினவென்றற்றொடக்கத்தன, தனியேநின்று பலபொருள்தந்த [11]தொடர்மொழிகள். அவர், அரசர், வந்தார் என்றற்றொடக்கத்தன, ஒருவரை உயர்த்துச்சொல்லியவழி ஒருமொழியெனலுமாய்ப் பலரை நுதலியவழித் தொடர்மொழியெனலுமாய்நிற்றலின், தனியேநின்ற பொதுமொழிகள். சேரன்திருமணக்குட்டுவன், சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தான், பாண்டியன்நெடுஞ்செழியன் என்றற்றொடக்கத்தன தொடர்மொழியாய் நின்று ஒருபொருள் தந்த ஒருமொழி. கொற்றிமகன், †குன்றக்கூகை, உவாப்பதினான்கு, பதினொன்று என்றற்றொடக்கத்தன, தொடர்

* பதவியல், ரு - இ, உரை. † நூ. சஙக.

மொழியாய்நின்று பலபொருள்தந்த தொடர்மொழித்தொடர்மொழிகள். எட்டு, கொட்டு, கொண்மூ, வேங்கை என்றற்றொடக்கத்தன, தொடர்மொழியாய்நின்று பல பொருள்தந்த எனவுமாய், ஒருமொழியாய்நின்று ஒருபொருள்தந்த எனவுமாய் நின்ற தொடர்மொழிப்பொதுமொழிகள். இவ்விருதிறமும் அறிந்துகொள்க.

இவ்வாறுநோக்கப் பொருளானே சொற்குக் குறியிட்டவாறும் ஆயிற்றென்க.

(பி - ம்.) 1 பெயரைக்கொண்டு. 2 வருங்காலத்து. 3 ஒன்றன்றிவாரா. 4 பகாதுபொதுநின்று. 5 குறிதாகச்சூழுவது. 6 பலபொருளினவேனும். 7 ஒரு பொருண்மையுணர்த்தலான். 8 புத்தகம். 9 என்க; இவ்வாறன்றி. 10 பலமொழி. ஒருபொருட்டாகக்கொள்ளவும் பலபொருட்டாகக்கொள்ளவும். 11 ஒருமொழித்தொடர்மொழிகள். (௩)

(260.) மக்க டேவர் நரக ருயர்திணை
மற்றுயி ருள்ளவு மில்லவு மஃறிணை.

எ - ன், மேல் 'இருதிணை' என்றார், அவை இவையென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மக்களும் தேவரும் நரகரும் 1உயர்திணையாம்; அவரை ஒழித்துநின்ற ஊர்வன தவழ்வன தத்துவன நடப்பன பறப்பன நிற்பனவான விலங்காதி உயிருள்ளனவும் 2நீர் வளி தீ என்றற்றொடக்கத்து உயிரில்லனவுமான காட்சிமுதற்பொருளும், அணு உயிர் ஆகாயமென்றற் றொடக்கத்துக் கருத்துமுதற்பொருளும், கோடு சினை தோல் பூ மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி 3ஓசை நாற்றம் ஒளி சுவை ஊற்றுத்தொடக்கத்துக் காட்சிச்சினைப்பொருளும், உணர்தல் காண்டல் செய்தல் துய்த்தற் றொடக்கத்துக் கருத்துச்சினைப்பொருளுமாகிய எல்லாப்பொருளும் அஃறிணையாம். எ - று.

4உயரென்பது மிகுதி; திணையென்பது பொருள்; உயர்ந்த திணை உயர்திணையென வினைத்தொகை. உயர்திணையல்லாததிணை அஃறிணை; இழிதிணையென்றவாறு. இது பண்புத்தொகை. ஆண்பாலும் பெண்பாலுமடங்குதற்கு மக்கள் தேவர் நரகரெனக் கதிமேல்வைத்தோதினரென்க. தேவரை முன்வையாது இவ்வாறு வைத்தகாரணம் என்னையோவெனின், மக்களுட்பிறந்தே தானமும் தவமுமியற்றி வானமும் வீடும் எய்தற்சிறப்பினுன், முன்னே மக்களை

யும், அவ்வாறல்லது எய்தற்கு அருமைச்சிறப்பினுன் அவர்பின்னே தேவரையும், தீவினைபால்வருதலிழிபினுன் அவர்பின்னே நரகரை யும் வைத்தாரென்க. இன்னும் மானிடமென்பதும், ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழம் வெள்ளி சனி கதிர் மதி திரு என்றற் றொடக்கத்து 5வாய்பாட்டான்வரும்பெயர்களும் அஃறிணைமுடிபின வாமென்றற்கும் அவ்வாறு வைத்தாரெனக்கொள்க.

வ - று. மகன்வந்தான், மகள்வந்தாள், மக்கள்வந்தார்; தேவ ன்வந்தான், தேவிவந்தாள், தேவர்வந்தார்; நரகன்வந்தான், நரகி வந்தாள், நரகர்வந்தாரென்பன உயர்திணை. யானைவந்தது, யானை கள்வந்தன; மரம்வளர்ந்தது, மரங்கள்வளர்ந்தன; நீர்வந்தது, நெரு ப்பெழுந்தது என்றற்றொடக்கத்தன அஃறிணை.

(பி - ம்.) 1 உயர்திணை; உவரையொழிந்துநின்றன. 2 நிலம் நீர்தீ. 3 முத லாகியஒசை. 4 உயர்வு. 5 வாய்பாட்டாற்கொண்டுமுடிபேற்றலின். (ச)

(261.) ஆண்பெண் பலரென முப்பாற் றுயர்திணை.

எ - ன், மேல் 'ஐம்பால்' என்றுபோதந்தார், அவற்றுள் உயர் திணை இனைத்துப்பாலுடைத்தென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) [1]ஆணே பெண்ணே பலரேயென்னும் இம்மூன்று கூற்றையுமுடைத்து, உயர்திணை. எ - று.

எனவே இருதிணையுமொழிய ஐம்பாலென்று வேறுபொருள் இல்லையென்பதூஉம் இவை உயர்திணைப்பாலென்பதூஉமாயிற்று. அஃதேல், ஆணொருமையும் பெண்ணொருமையும் ஆண்பன்மையும் பெண்பன்மையும் இவ்விருவரதுபன்மையுமெனப் பால் ஐந்தாகற்பாற் றெனின், அம்மூவர்பன்மையும், வந்தார் சென்றாரென்னும் ஒரீற்று வாய்பாடே கொண்டுமுடிதலிற் பன்மையென ஒன்றாய் அடங்குமெ ன்க. ஆண்பெண்ணென்பன அஃறிணைக்கும் ஒக்குமேயெனினும் அவ்விரண்டிற்கும் அஃறிணைக்கண், [2]வந்ததென்பதல்லது வழக் கினுள் வேறு வாய்பாடின்மையின், ஆண்பால் பெண்பாலென்னும் வழக்கு உயர்திணைக்கேயாமென்க.

வ - று. அவன் வந்தான், அவள் வந்தாள், அவர் வந்தார் எனவரும்.

(பி - ம்.) 1 ஆண் பெண் பலரென இம்மூன்று. 2 வந்ததல்லது. (ரு)

(262.) ஒன்றே பலவென் றிருபாற் றஃறிணை.

என், ஐம்பாலுள் அஃறிணை [1]இனைத்துப்பாலுடைத்தென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒன்றும் பலவுமென்னும் இருபகுதியையுடையது, அஃறிணை. எ - று.

இவையே அஃறிணைப்பாலென்பதூஉமாயிற்று.

வ - று. அதுவந்தது, அவைவந்தன எனவரும்.

(பி - ம்) [1] இத்துணைப்பால். (௬)

(263.) பெண்மைவிட் [1]டாணவா வுவபே டாண்பால்
ஆண்மைவிட் டல்ல தவாவுவ பெண்பால்
இருமையு மஃறிணை யன்னவு மாகும்.

எ - ன், ஐயமறுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பெண்ணியல்பினைநீங்கி ஆண்மையினைஆசைப்படும் பொருள் ஆண்பாலனையவாம்; [2]ஆணியல்பினைநீங்கிப் பெண்மையினை ஆசைப்படும்பொருள் பெண்பாலனையவாம். இருவாதுதன்மையும் அஃறிணையைப்போலவுமாம், முடிபின்கண். எ - று.

இவையும் மக்கட்கதியினவேனும் அத்தன்மைநிரம்பாமையின், இவ்வாறு [3]முடியுமென்க. ஆசைப்படுவனவெனவே அத்தன்மையிலே [4]சிறிதுசார்த்தப்படுவனவாய் நிற்பனவென்பதாயிற்று.

வ - று. பேடன்வந்தான், பேடிவந்தாள், பேடர்வந்தார், பேடியர்வந்தார், பேடுவந்தது, பேடுகள்வந்தன எனவரும்.

"அழிதூஉ வகையு மவற்றின் பாலே" என்றார், ஆசிரியர் அவிநயனாருமெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) [1] ஆணவாவுறுபேடு. [2] ஆண்மையினை. [3] முடித்தாரென்க. [4] (க) சிறிதுஞ்சாரப்படலாய். (உ) சார்த்தப்படலாய். (எ)

(264.) படர்க்கை வினைமுற்று நாமங் குறிப்பிற்
பெறப்படுந் திணைபா லனைத்து மேனை
இடத்தவற் றொருமை பன்மைப் பாலே.

எ - ன், [1]திணையும் பாலும் தெரிதற்கு ஒருகருவி உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) படர்க்கை [2]முற்றுவினையானும் படர்க்கைப்பெயரானும் சொல்லுவான்குறிப்பானும் இருதிணையும் ஐம்பாலும்அறியப்படும்; தன்மைமுன்னிலைவினைமுற்றுக்களானும் பெயர்களானும் ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலுமே அறியப்படுவன. எ - று.

வ - று. உண்டான், உறங்கினான்; ஓடினாள், பாடினாள்; அயின்றார், துயின்றார் எ - ம், உண்டது, உறங்கிற்று; ஓடின, ஆடின எ-ம் படர்க்கை முற்றுவினையாற் பாலும் திணையும் விளங்கின. அவன், ஒருவன், நமன், மகன், சேர்ப்பன், பார்ப்பான், அம்பர்கிழான் எ-ம், அவள், ஒருத்தி, நமள், மகள், தோழி, நங்கை எ - ம், அவர், மாந்தர், [3]மக்கள், பலர், சிலர் எ - ம், அது, யானை, குதிரை எ - ம், அவை, யானைகள், குதிரைகள் எ - ம் படர்க்கைப்பெயர்களால் திணை பால் விளங்கின. இனி, நீவந்தாய், நீவிர்வந்தீர்; யான்வந்தேன், யாம் வந்தேம் என்றக்கால் இருதிணைக்கும் ஆண்பால் பெண்பால்களுக்கும் பொதுவாய்நிற்கும். நீவருதலால் அறிவுபெற்றேன்; நீவருதலான் ஆசாரம்பெற்றேன் என்றக்கால்,உயர்திணையென்பதும் ஆண்பாலென்பதும் குறிப்பால் விளங்கும். நீவருதலான் முல்லை அரும்பின; நீயிர்தொக்குநிற்றலான் உடம்பாயிற்று என்றக்கால், மழையும் ஐம்பூதமுமென்பன குறிப்பான் விளங்கும். ஒருவரென்பது இருபாற்கும்பொது. ஒருவரான் அரியதவம்பெற்றேனென்றக்கால், ஆண்பாலென்பதும், ஒருவரால் அரிய மடல்பெற்றேனென்றக்காற் பெண்பாலென்பதும் குறிப்பான் விளங்கும். அறிவும் தவமும் பெண்பாலாற் [4]பெறலரியவோவெனின், "நுண்ணறிவுடையோர் நூலொடு பழகினும், பெண்ணறி வென்பது பெரும்பேதைமைத்தே" எனச் சான்றோர் [5]சொல்லுபவாகலான் அரியவென்க. உண்டேன், உண்டேம்; உண்டனை, உண்டனிர் எ-ம், யான், யாம், நீ, நீர், நீயிர் எனவும் வரும் தன்மை முன்னிலைவினையும் பெயரும் ஒருமைபன்மை மாத்திரையே விளக்கினவாறுகாண்க.

வினையை முற்கூறினர், பெயரால் திணைபாலறிதல் சிறுபான்மைத்தென்பதூஉம், சாத்தரைக்கும், பூத்தொடுக்குமென்றற்றொடக்கத்து ஒருசார்வினைகள் ஆண்பால் பெண்பால் விளக்காவென்பதூஉம் அறிவித்தற்கெனக்கொள்க. மேற் பெயர்வினையோத்துக்களிலே திணைபால்விளங்குமேனும் தொகைவகையான் அறிதற்கு ஈண்டு இவ்வாறு சொன்னாரெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) 1 (க) திணைபாலிரண்டும்தெரிவதற்கு. (உ) திணைபாலையக் தெரிதற்கு. 2 வினைமுற்றாலும். 3 மைந்தர்மக்கள். 4 பெறலாகாவோவெனின். 5 சொல்லுவாரதலானறிக. (அ)

(265.) தன்மை முன்னிலை படர்க்கைமூ விடனே.

எ - ன், முன்னர் மூவிடமென்றார், அவை இவையென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்) தன்மையும் முன்னிலையும் படர்க்கையுமென்னும் இவை மூன்றிடமாவனவாம். எ - று.

வ - று. யான், யாம், நான், நாமெனவும், நீ, நீர், நீயிர், நீவிர், எல்லீரெனவும், அவன், அவள், அவர், அது, அவையெனவும் மூவிடப்பெயர்வந்தவாறு. உண்டேன், உண்டேமெனவும், உண்டனை, உண்டனிரெனவும், உண்டனன், உண்டனள், உண்டனர், உண்டது, உண்டனவெனவும் மூவிடவினை வந்தவாறு. (கூ)

(266.) இலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி
மரூஉவென் றாகு மூவகை யியல்பும்
இடக்க ரடக்கன் மங்கலங் குழூஉக்குறி
எனுமுத் தகுதியோ டாறும் [1]வழக்கியல்.

எ - ன், மேல் வழக்கின்கண்ணு மென்றார், அஃது இஃதென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இலக்கணநெறியால் வருவதும் [2]இலக்கண மன்றெனினும் இலக்கணமுடையதுபோல [3]அடிப்பட்டசான்றோரால் வழங்கப்பட்டுவருவதும் இலக்கணத்திற் சிதைந்துவருவதுமென இம்மூன்றுவகையானும்வரும் இயல்புவழக்கு, இடக்கரடக்கிச் சொல்லுவதும் மங்கலமரபினாற்சொல்லுவதும் ஒவ்வொரு குழுவினுள்ளார் தத்தம் குறியாக இட்டுச்சொல்லுவதுமென்னும் இம்மூவகைத் தகுதி [4] வழக்கினோடுங்கூட ஆறுவகைப்படும், வழக்குநெறி. எ - று.

வ - று. நிலம், நீர், தீ, வளி, ஆகாயம், சோறு, கூழ், பால், பாளிதம், தெங்கு, கமுகு, மா, பலா, [5]மாந்தர், மக்கள், மகன், மகள் என்றற்றொடக்கத்தன இலக்கணமுடையன. இல் முனென்பதனை முன்றிலென்றும், கோவிலென்பதனைக் கோயிலென்றும், பொதுவில் லென்பதனைப் பொதியிலென்றும், கண்மீயென்பதனை மீகணென்றும்,

யாவரென்பதனை யாரென்றும், [6]எவனென்பதனை என்னென்றும் இப்பெற்றியான்வருவன இலக்கணப்போலி. அருமருந்தன்னானென்பதனை அருமந்தானென்றும், [7]நாட்டுவியத்தானென்பதனை நாட்டியத்தானென்றும், மலையமானாடென்பதனை [8]மலாடென்றும், சோழனாடென்பதனைச் சோணாடென்றும், பாண்டியனாடென்பதனைப் பாண்டிநாடென்றும், கிழங்கன்னபழஞ்சோறென்பதனைக் கிழங்கம்பழஞ்சோறென்றும், மட்கட்டியென்பதனை மண்ணாங்கட்டியென்றும், பொற்கட்டியென்பதனைப் பொன்னாங்கட்டியென்றும் வருவனவும் இவ்வாற்றான் வருவனபிறவும் மரூஉமொழி.

இவற்றுள் இலக்கணப்போலி அடிப்பாட்டிற்றிரிக்கப்[9]படா; தாமேபாய்நிற்கும்; முன்றிலெனவும், கோயிலெனவும்வரும். மரூஉமொழி இலக்கணத்தானும் சிதைவானுஞ் சொல்லப்படுவன; அருமருந்தன்னான் அருமந்தானென வரும். இவையே இரண்டற்குந் தம்முள்வேற்றுமையென்றறிக.

கண்கழீஇவருதும், கான்மேல்நீர்பெய்துவருதும், வாய்பூசிவருதும், அந்திதொழுதுவருதும், கைகுறியராயிருந்தார், பொறையுயிர்த்தாரென்றற்றொடக்கத்தன இடக்கரடக்கல். இவை செய்யுளகத்தும், "புலிநின்றிறந்தநீரல்லீரத்து" எ - ம், "கருமுகமந்திசெம்பினேற்றை" எ - ம் வரும். செத்தாரைத் துஞ்சினாரென்றும், ஓலையைத் திருமுகமென்றும், காராட்டை வெள்ளாடென்றும், இடுகாட்டை நன்காடென்றும், பிறவும் இவ்வாற்றான்வருவன மங்கலமரபினான்வருவன. பொற்கொல்லர் பொன்னைப்பறியென்றும், வண்ணக்கர் [10]சாணத்தை நீலமென்றும், யானைப்பாகர் ஆடையைக் காரையென்றும், [11]வேடியர் கள்ளைச் சொல்விளம்பியென்றும், [12]இழிசினர் சோற்றைச் சொன்றியென்றும், பிறவும் இவ்வாறு வருவனவெல்லாம் குழூஉக்குறி.

இவற்றுள், முதன்மூன்றும், ஒருகாரணமின்றியே இயல்பாய் வருதலின் இயல்புவழக்கென்றாயின. ஏனைமூன்றும், அவ்வாறன்றி உயர்ந்தோரும் இழிந்தோரும் இவ்வாறுமொழிவது தக்கதென்று கொண்டு வழங்குதலின், தகுதிவழக்கென்றாயின.

(பி - ம்.) 1 வழக்கே. 2 இலக்கணமின்றேனும். 3 உட்பட்டசான்றோரால். 4 வழக்கொடுகூட்ட. 5 மரம் தாய் மக்கள். 6 யானென்பதனை என்னென்றும். 7 நாட்டுவித்தானென்பதனை நாட்டிவித்தானென்றும். 8 மலை

நாடென்றும். 9 படாதமையாய். 10 (க) காணத்தை; (உ) காரத்தை. 11 வேடர். 12 இழிசினர். (கo)

(267.) பல்வகைத் தாதுவி னுயிர்க்குடல் போற்பல
சொல்லாற் பொருட்கிட னாக வுணர்வினின்
வல்லோ ரணிபெறச் செய்வன செய்யுள்.

எ - ன், மேற்செய்யுளென்றார், அஃது இஃதென்பதுணர்த்து தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பல்வகைப்பட்ட தாதுக்களினான் உயிர்க்கிடனாக இயற்றப்பட்ட உடம்புபோலப் பல்வகைச்சொற்களானும் பொருளுக்கிடனாகத் தங்களறிவினாற் நற்றுவல்லோர் அலங்காரந்தோன்றச் செய்வன, செய்யுளாம். எ - று

பலசொல்லாவன: பொருளாதிஅறுவகைப்பெயர்களுள், ஒருபொருள்குறித்தபலசொல்லாகியும் பலபொருள்குறித்த ஒருசொல்லாகியும்வரும் பெயர்த்திரிசொற்களும், பவ்வீறும் மாரீறுமான படர்க்கைமுற்றும், அல் அன் என் ஏன் கு டு து று அும் ஆம் எம் ஏம் கும் டும் தும் றும் என்னுமீற்றுத் தன்மைமுற்றும், ஐயும் இய்யும் மின்னுமாமீற்றுமுன்னிலைமுற்றும், ககார யகார ரகாரவீற்று வியங்கோண்முற்றும், செய்து, செய்பு, செய்யா, செய்யூ, செய்தென, செய, செயின், செய்யிய, செய்யியர், வான், பான், பாக்கு என்னும்வினையெச்சமும், ஒழிந்த ஈறுகளான்வரும் [1]வினைத்திரிசொற்களும், இடைத்திரிசொற்களும், உரித்திரிசொற்களும், ஆனும் ஒடுவும் இன்னும் ஆதுவும் அவ்வும் பின் முன் இல்லெலன்னும் மூன்றுமொழித்தொழிந்த கண்முதலான எல்லா ஏழனுருபுமான இவ்வுருபீற்றுமொழிகளும், வலித்தன் முதலான விகாரமொழிகளும், [2]தொகைநிலைமொழிகளும் *"ஆடாவடகு" †"நீத்நீண்டுகையார்" என்பனமுதலான குறிப்புமொழிகளும், ‡"பறவாக்குளவி" §"பாயாவேங்கை" முதலான வெளிப்படைமொழிகளும், மூன்றிறந்தஅடுக்குமொழிகளும், எழுத்ததிகாரத்துட் செய்யுட்கென்று விதந்தோதினவுமுதலானசெய்யுட்சொற்களும், இவைபல்லாவழக்குச்சொற்களும், திசைச்சொற்களும், வடசொற்களுமெனக்கொள்க.

எனவே, சொல் எழுத்தாற் பெறப்படுதலின், எழுத்துச்

* திணைமா. ௪. † திணைமா. ௫. ‡ பறவாக்குளவியென்றது, காட்டுமல்லிகையை. § பாயாவேங்கையென்றது, வேங்கைமரத்தை.

சொற் பொருள் அணியென்னும் நான்கினும்நடப்பது யாப்பென்பதாயிற்று. ஆகவே, ஐந்ததிகாரங்களும் தம்முள் ஒன்றையொன்று இன்றியமையாவெனக்கொள்க.

வ - று. "கங்க ணகன்மார்பன் கற்றோர்க் கினிதளிக்குஞ், 3 செங்கனக வெள்ளைச் செழுமணிக - ளெங்கும், தெறித்தனவே போல்விளங்கு 4மீன்சூழ்ந்த திங்க, ளெறிக்குநிலா வன்றோ வினி" எனவரும்.

(பி - ம்.) 1 வினைவினைச்சொற்களும். 2 தொகைநிலைத்தொடர்மொழிகளும். 3 செங்கனகம். 4 மீன்சூழத். (கக)

(268.) ஒன்றொழி பொதுச்சொல் விகாரந் தகுதி
ஆகு பெயரன் மொழிவினைக் குறிப்பே
முதறொகை குறிப்போ டின்ன பிறவும்
குறிப்பிற் றருமொழி யல்லன வெளிப்படை.

எ - ன், மேல் 'வெளிப்படைகுறிப்பு' என்றார், அவை இவை யென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இருதிணையிடத்தும் ஆண்பால் பெண்பால்களுள் ஒன்றனையொழித்துநிற்கும் பொதுச்சொல்லும், தலைக்குறைத்தல் முதலான ஒன்பதுவிகாரச்சொற்களும், மூவகைத் தகுதிவழக்கு மொழிகளும், ஆகுபெயர்ச்சொற்களும், அன்மொழித்தொகைச் சொற்களும், வினைக்குறிப்புமொழிகளும் முதல்நிற்கும் [1]எழுத்து மாத்திரமும் மொழிமாத்திரமுங்காட்டிநிற்குமொழிகளும், பொருட்டொகையைத் தோற்றிநிற்குமொழிகளும், குறிப்பாய்வருமொழிகளுடன் இவைபோல்வனபிறவும் குறிப்பினாற்பொருளைக்காட்டுமொழிகளாம். இவ்வாறன்றி வருவனவெல்லாம் விளங்கிநின்று பொருளைக்காட்டுமொழிகளாம். எ - று.

வ - று. வடுகரசர்ஆயிரமக்களையுடையார்; ஆயிரம்யானைகளையுடையார் எ - ம், [2]பெருந்தேவிபொறையுயிர்த்தகட்டிற்கீழ் நால்வர் மக்களுளர், நம்பி3நூறெருமையையுடையன் எ -ம் பெயர்கள் குறிப்பினன் இருதிணைப்பெண்ணையும் ஆணையும் ஒழித்தன. கருவூரார் நிரைகொண்டார், இன்று இவ்வூர்ப்பெற்றமெல்லாம் உழவொழிந்தன எ - ம், மருவூரார், 4தைந்நீராடினார், இன்று இவ்வூர்ப்பெற்றமெல்லாம் 5அறத்திற்குக்கறக்கும் எ - ம் வினைச்சொற்கள், இருதிணைப்பெண்ணையும்ஆணையுமொழித்தன. பிறவுமன்ன.

"மரைமலர் குவிகமொ டிகலிய வங்கை", *"ஆடிப்பாவை போல, [6]மேவின செய்யுந்தன் புதல்வன் றாய்க்கே" †"வறிதுநிலைஇய காயமும்" எனஇவை முதற்குறைந்தும் தாமரைமலர், இங்குலிகம், கண்ணாடி, ஆகாயமெனக் குறிப்பினான்அறியவந்தன. ‡"வேனி [7] லோதிப்பாடுநடை" §"எல்லாவிஃதொத்தன்" என இவை இடைக்குறைந்தும் [8]ஒத்தி ஒருத்தனென்று குறிப்பினான் அறியவந்தன. ¶"நீனிறப் பெருங்கடல்," $"தாமரை, முளை [9]நிவந்தவைபோலு முத்துக்கோ லவிர்தொடி" என இவை கடைக்குறைந்தும் நீலம், கோலமெனக் குறிப்பினான் அறியவந்தன. பிறவுமன்ன.

மூவகைத் [10]தகுதிவழக்கிற்கு மேற்காட்டினவே கொள்க.

கடுத்தின்றார், புளித்தின்றார், தெங்குதின்றார் என இவ்வாகு பெயர்கள் குறிப்பினான் இவற்றின் காய்தின்றாரென அறியவந்தன.

"பொற்றொடி தந்தபுனைமடல்" (இ - வி. சூ. ௫௪, கஎ0 - உரை.), "அறற்கூந்தற் கில்லை யருள்" (இ - வி. சூ. கஎ0 - உரை.) என இவ்வன்மொழித்தொகை, பொற்றொடிமேலும் அறற்கூந்தன்மேலும் செல்லாது குறிப்பினான் இவற்றையுடையாரை அறியவந்தன.

குழையன், பொன்னன், நிலத்தன், மூவாட்டையான், [11]மார்பன், கரியன், ஊணன், அல்லன், இல்லன், வல்லன், நல்லன், தீயன், அணியன், வடாது வேங்கடம், **"தெனாது.........குமரி" என்னும் குறிப்புவினைச்சொற்கள் குறிப்பினானன்றி வினையறியலாகாமையின் வினைக்குறிப்புமொழிகள்.

"குன்றா விளையு ளுயர்நிலந் துன்புற்றுத், தாவென் றிரப்பா டன்கை." என்னுமிதனுள், 'குன்றா'என்புழிக் குரல் நரம்பும், 'விளையுள்' என்புழி விளரிநரம்பும், 'உயர்நிலம்' என்புழி உழைநரம்பும், 'துன்புற்று' என்புழித் துத்தநரம்பும், 'தாவென்று' என்புழித் தாரநரம்பும், 'இரப்பாள்' என்புழி இளிநரம்பும், 'கை' என்புழிக் கைக்கிளைநரம்புமென்பன குறிப்பான் முதனின்றஎழுத்தான் அறிய வந்தன. "இல்லென்பான் கையிற் ††[12]குடாஅ விரகிலிக், குள்ளதென் றுய்ப்பதென் றான்." இதுவுமது. "ஓங்கெழின் முதலாக், குன்று

* குறு. அ. † புறநா. ௯0. ‡ நற். கஉ. § கலி. சுக. ¶ அகநா. ௬0. $ கலி. இக. ** புறநா. ௬. †† 'குடா' என்பதற்கு இங்கே கொடா வென்று பொருள்கொள்க; உகர ஒகரங்கள் சிலவிடத்து ஒத்துவருவதுண்டு.

கூதிர் பண்பு தோழி, விளியிசை முத்துற ழென்றிவை யெல்லாந், தெளிய வந்த செந்துறைச் செந்துறை" என்னுமிதனுள், 'ஒங்கெழில்' என்புழி, "ஒங்கெழி லகல்கதிர் பிதிர்துணி மணிவிழ முந்நீர் விசும்பொடு [13]பொருதலற" என்னும் பாட்டும், 'குன்று' என்புழி, "குன்று குடையாக் குளிர்மழை தாங்கினன்" என்னும் பாட்டும், 'கூதிர்' என்புழி, "கூதிர்கொண்டிருதேங்கும்" என்னும் பாட்டும், 'பண்பு' என்புழி, "பண்புகொள் செயன்மாலை" என்னும் பாட்டும், 'தோழி' என்புழி, "தோழி வாழி தோழி வாழி, வேழ மேறி வென்ற தன்றியும்" என்னும் பாட்டும், 'விளியிசை' என்புழி, "விளியிசைப்ப விண்ணகநடுங்க" என்னும் பாட்டும், 'முத்துறழ்' என்புழி, "முத்துற ழகலந்தேங்கி" என்னும் பாட்டும் குறிப்பினன் [14]முதனின்றமொழியான் அறியவந்தன. பிறவுமன்ன.

"* ஒன்றி யிரண்டாய்ந்து மூன்றடக்கி நான்கினால், வென்று களங்கொண்ட வேல்வேந்தே-சென்றுலா, மாழ்கடல்சூழ் வையகத்து ளைந்துவென் றாறகற்றி, யேழ்கடிந் தின்புற்[15]றிரு." (ஒன்று-ஞானம்; இரண்டு - தானும் தலைவனும்; மூன்று - காம வெகுளி மயக்கம்; நான்கு - சதுரங்கசேனை; ஐந்து - பஞ்சேந்திரியம்; ஆறு - காமக் குரோத லோப மோக மத மாற்சரியம்; ஏழ் - பிறப்பேழு,) "† அலங் குளைப் புரவி யைவரொடு சினைஇ, நிலந்தலைக் கொண்ட" (ஐவர் - பாண்டவர்) என்னும் இவை குறிப்பினால் தொகைப்பொருள் அறிய வந்தன.

‖ "உவர்க்கட லன்ன செல்வரு முளரே." (இவர் உலோபர்) "கிணற்றூற் றன்ன நீயுமா ருளையே", "[16]செல்வர்தாம் பெருந்திரு வுறுக பல்பக, [17]னீவா ழியரோ நெடிதே [18]யியாச்,சிறுவிலைக் [19]காலத் தானு, முறுபொரு டந்தெஞ் சொற்கொள் வோயே" (இவர் உதாரர்) "‡ பலசான் றீரே பலசான் றீரே, கயன்முள் ளன்ன நரைமுதிர் திரைகவுட், பயனின் மூப்பிற் பலசான் றீரே," § "அறனே மற்றிது விறன்மாண் குடுமி, யின்னா வாகப் பிறர்மண்கொண், டினிய செய்தி நின் [20]னார்வலர் முகத்தே;" ¶ "நீயுந் தவறிலை நின்னைப் புறங்கடைப், போதர விட்ட நுமருந் தவறிலர், நிறையழி கொல்யானை நீர்க் குவிட் டாங்குப், பறையறைந் தல்லது செல்லற்க வென்னா, விறையே தவறுடை யான்" [21]எனவும், 'நீயிர் பெரிதுமறிதிர்' எனவும்,

* பு-வெ. பாடாண். ௩௭. † புறநா. ௨. ‡ புறநா. ௧௯௫.
§ புறநா. ௧௨. ¶ கலி. ௫௬.

௨௨: உவர்க்கடலன்ன செல்வருமுளரே
கிணற்றூற்றன்ன நீயுமாருளையே, செல்
வர்தாமே பெருந்திருவுறுக, பல்பகன்றிவ
ழியரோ நெடுந்தே, யியாச் சிறுவிலைக்
காலத்தாயினு, முறுபொருடந்தெஞ்
சொற்கொள்வோயே. (தஞ்சை
வாரவிசி மைற் றாதியாற்குள் பதி;
...ன்னவர். நா.
கிரைஎக்கெய்டு சொன்னவர்
நாகவையவரீராவர்கள்)

22‘ கற்கறிந்து நன்கட்டாய்’ எனவும் வருமிவை சொல்லுவான் குறிப்பினுற் பொருளறியவந்தன.

இனி, இன்னபிறவும், என்றதனுல், *“ கோடாப் புகழ்மாறன் கூட லனையாளை, †யாடா வடகினுளுங் காணேன்போர் - வாடாக், கருங்கொல்வேன் ‡மன்னர் 23கலம்புக்க கொல்லோ, மருங்குல்கொம் பண்ணுண் மயிர் ”, §“ மையார் தடங்கண் மயிலன்னுய் ¶தீத்தீண்டு, கையார் பிரிவித்தல் காண் ”, $“ அற்ற மின்றி நின்றசீ **ரழற் பெயர்ப் புணர்ச்சியான், முற்றுமுன் சடிப்பெயர் மூன்றுலகு மான் றெழ”,††“அன்ன மனையா ‡‡ரயகண்டன் றேவிமார்” என இவ்வாறு வருவனவும், “ சோலையை யோரெழுத்தா லென்சொல்லுந் தொக்க தன்மே, னீலப்பே ரெவ்வெழுத்தி ஞனிரம்பு - மாலைக், குடைவேந் தன் சென்னி குலநதியின்பேரைக், கடைசேர்ந்த வோரெழுத்தாற் காண்” (கா, காவி, காவிரி.) என இவ்வாறு எழுத்துப்பெருக்கமாய் வருவனவும், “ ஆற்றின்பே ரீற்றி னெழுத்தொழிய வின்பஞ்சோ, நாற்கால தாமீற் றுயிர்நடப்ப - வேற்புடைய, உண்பயனு மாங்கதனி னீரெழுந்தா லோதுநூற், கின்பஞ்சேர் செய்யுளா மின்று”(பாலாறு, பாலா, பால், பா) இவ்வாறு எழுத்துச்சுருக்கமாய் வருவனவும், “வாம மணிமே கலையார் மயிர்குறுகி, ஞமவர் பெய்யு மணிகுழை - ஏம, மயிர்நிறுவி மற்றதற்கோர் புள்ளி கொடுப்பிற், செயிர்தீர் மரமாகுஞ் சென்று. ” (கூழை, குழை ; ஓதி, ஒ்தி) இவ்வாறுமாத் திரைச்சுருக்கமாய் வருவனவும், “ பூமேலா ளாரென்பார் பூம்போர் வை பெண்செய்யுந், தீமேற் படிற்கொடுத்தாற் கொள்வதெவ - ஞமே, நலந்திகழுஞ் செங்கோ னயநீர னெங்கோன், சிலம்பன் றிருவேங் 24கடன் ” இவ்வாறு வினுவுத்தரமாய்வருவனவும், “ நீத்தொழிந்த வாறைந் தடக்கிபின் னிச்சபமே, வாய்த்தமைந்த வாயில்பெண் ணுனையுங் - கூத்தற்கு, வாளைமேரு டோசை விளைநில மிவ்வல்லாற், கேளா யுடன் வருவதில்,” (நிலைபாமைகடைப்பிடி; புண்ணியஞ்செய்) “ எழுதுவரிக் கோலத்தா ரீவாற்.குரியார், 25தொழுதிமையார் கண் ணமைந்த தோட்டார் - 26பழுதகல, நாணிற் செறிந்தார் நலங்கிள்ளி நாடோறும், பேணற் கமைந்தார் பெரிது.” (பொத்தகம்) (தொல்.

திணைமா. ௪. † அடகு - பண்ணை; ஆடாவடகு - மகளிர்விளையாட்டு. ‡ மன்னர்கலம் - முடி(தலைமயிர்.) § திணைமா. ௫ ¶ தீத்தீண்டுகையார் - வேங் கை (ஒருமரம்.) $ சூளா. இரத. ௧௧. †† அழற்பெயர்ப் புணர்ச்சியான் முற்றுமுன்செடிப்பெயர் - ஜ்வலனஜடியென்பது ** சூளா. அரசியற். ௩௩௧. ‡‡ அயகண்டன் - அச்சுவக்கிரீவன்.

சொல். சூ. ௪௪௬. சே. உரை) இவ்வாறு பிரேளிகையாய் வருவனவும் [27 யூகிப்பயிற்சொல்லாய்வருவனவும் இன்னபிறவும் குறிப்பாற் பொருளுணர்த்துவனவாமெனக்கொள்க.

இவ்வாறன்றி, உயிர் உணர்வு உடம்பு தலை கண் செவி வாய் மூக்கு கை கால் சோறு கூழ் பால் பாகு பாளிதம் [28]பொன் மணி முத்து நிலம் நீர் மரம் கமுகு தெங்கு யானை குதிரை ஒன்று இரண்டு கழஞ்சு துலாம் நாழி குறுணி கலமெனவும், "நல்லா றெனப் படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங், கொல்லாமை சூழு நெறி." † "ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற், கெழுமையு மேமாப் புடைத்து." எனவும் இப்பெற்றிச்செப்பத்தாற் பொருள்தருவன வெல்லாம் வெளிப்படையெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) 1 எழுத்துமாத்திரங்காட்டிநிற்கு மொழிகளும், மொழிமாத்திரங்காட்டிநிற்கு மொழிகளும். 2 அரசன் பெருங். 3 நூற்றொருமை. 4 (க) சித்திரைநீர்; (உ) ஆதிரைநீர். 5 அறத்திற்கே. 6 (க) மேவனசெய்யுங்; (உ) ஏவினசெய்யுங். 7 ஒத்தி. 8 ஒருத்தி. 9 (க) நிமிர்ந்தவை; (உ) நிவந்தன. 10 தகுதிக்கு. 11 கண்ணன். 12 கொடாது. 13 பொருதெழ. 14 முன்னின்ற. 15 இயல். 16 செல்வர்தம். 17 நீவாழியவே. 18 அயாவுச். 19 காலத்தாயினும். 20 நாவலர். 21 இதற்குத்துறை பாங்கி களிற்றிடை யுதவிக்கறத் தொடுநிற்றலெனவும். 22 (க) கற்கறித்துங்கறிநன்கு. (உ) கற்கறித்துக் கறி. 23 களம் 24 கடம். 25 தொழுதிமைக்கண்ணணைந்த. 26 முழுதகலா. 27 யூகிப்பயிர்ச்சொல். 28 பொன் கமுகு. (௧௨)

(269.) அதுவே,
இயற்சொற் றிரிசொ லியல்பிற் பெயர்வினை
எனவிரண் டாகு மிடையுரி யடுத்து
நான்குமாந் திசைவட சொல்லணு காவழி.

எ - ன், மேல் அவ்வாற்றாற்பகுத்தசொல் இவ்வாற்றான் இத்துணையாமென்பதுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்கூறப்பட்ட சொல்லே, இயற்சொல் திரிசொல்லென்னும் கூறுபாட்டான் வருவனவான பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லுமென [1]இரண்டாம்; இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுமென்னும் இவ்விரண்டுங்கூட நான்கு கூறுபாட்டதாம்; திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் கூடாதவிடத்து. எ - று.

---

* திருக். ௩௨௪. † திருக். ௩௯௮.

இதனாற்போந்தபொருள், [2]பெயரியற்சொல், பெயர்த்திரிசொல், வினையியற்சொல், வினைத்திரிசொல், இடையியற்சொல், இடைத்திரி சொல், உரியியற்சொல், உரித்திரிசொல்லென எண்வகைத்தாம், தமிழ்நாட்டிற்குரியசொல்லென்றவாறு.

'நான்குமாம்' என்ற உம்மையான், அவையும் இயற்சொற் றிரி சொல்லாகியும் அவற்றுட் சிலஇடைச்சொல் பெயர்வினைகளாகியும் உரிச்சொல்லுட்சில வினையாகியும் பெயராகியும் வருவன உளவெனக் கொள்க. அஃதேல், பெயர்வினையிடையுரிநான்காகுமென்று ஒன்றாக வோதலமையும்பிறவெனின், அவை பெயர்வினைபோல இலக்கண முற்றும் ஒரு தலைபாகவேற்றுத் திணைபாலிடங்களைவிளக்கித் தனி த்துநடவாவாகலின் வேறோதல்வேண்டுமென்க.

மற்று, மற்றை, பிறஎன்றற்றொடக்கத்தன, பெயரிடைச்சொல்; போல, புரைய, ஒப்ப, உறழ என்றற்றொடக்கத்தன, வினையிடைச் சொல்; சால, உறு, தவ, நனி, கழி என்றற்றொடக்கத்தன, உரிச் சொற்கள்.

திசைவடசொல்லணுகாவழி' எனவே இப்பகுதிப்படுவது தமிழ்நாட்டிற்குரியசொல்லென்பதூஉம், திசைச்சொல்லும் வடசொ ல்லும் ஈண்டுச்சேரவும் பெறுமென்பதூஉம், சேர்தல் ஒருதலையன் மையின் அவற்றிற்கு இலக்கணம் ஈண்டுக் [3]கூறாரென்பதூஉமாயிற்று.

[4]இனி, இவ்வெட்டனுட் பெயர்ச்சொல்லிரண்டையும் ஒரு மொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழியான மூன்றினானும்உறழ ஆறாம்; அவற்றை இருதிணையும் பொதுவுமான மூன்றினானும்மூ ணப் பதினெட்டாம்; அவற்றை ஐம்பாலும் பொதுவுமான ஆறானு மாற நூற்றெட்டாம்; அவற்றை மூன்றிடத்தானும்பெருக்க, முந் நூற்றிருபத்துநாலாம்; அவற்றை இடுகுறிமுதல் நான்கினானும் [5] தாக்க ஆயிரத்திருநூற்றுத்தொண்ணூற்றாறும்; அவற்றைப் பொரு ளாதியாறினாலும்பொர ஏழாயிரத்தெழுநூற்றெழுபத்தாறும். வினைச் சொல்லையும் இவ்வாறே முந்நூற்றிருபத்துநான்களவும்பெருக்கி அவ ற்றை இருமுற்றீரெச்சங்களான நான்கினானும்பெருக்க ஆயி ரத்திருநூற்றுத்தொண்ணூற்றாறும். இடைச்சொல்லிரண்டையும் இடைச்சொல், பெயரிடைச்சொல், வினையிடைச்சொல்லான மூன் றானுமுறழ ஆறும். உரிச்சொல்லிரண்டையும் வினைச்சொல், | இய ற்குணப்பெயர், | தொழிற்குணப்பெயரென்னும் மூன்றினுமுழற

ஆறும். ஆக நால்வகைத்தமிழ்மொழியிரிஎண் ஒன்பதினாயிரத்தெண் பத்துநாலாம். இவ்வாறன்றிப் பிறவாற்றானும்பெருக்கப் பெரிதும் பலவாம். இவ்வாறுபெருக்கினாலும் ஏற்குமாறு அறிந்துகொள்க.

(பி - ம்.) [1] இரண்டாயிடைச். [2] பெயரியற்சொல்லும்..... ...உரித் திரிசொல்லுமென. 3 கூறுமென்பதூஉம். 4 இவ்வெட்டனுள். 5 (க) பெருக்க; (உ) மாற. (௧௯)

(270) செந்தமி ழாகித் திரியா தியார்க்கும்
தம்பொருள் விளக்குந் தன்மைய வியற்சொல்.

எ - ன், "மேல் இயற்சொல்" என்றார், அஃது இஃதென்பது உணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) செந்தமிழ்நிலத்துமொழியாய்ச் சொல்லானும்பொருளானும்திரிபின்றிக் கற்றார்க்கும் கல்லாதார்க்குமொப்பத் தம்பொருள்விளக்கும் இயல்பினையுடையன இயற்சொல்லாவன. எ - று.

வ - று. அவன், அவள், மகன், மகள், மக்கள், மாந்தர், உடம்பு, உறுப்பு, பொன், மணி, முத்து, மாலை, மணல், நீர், நெருப்பு, காற்று, சோறு, புடைவை, யானை, குதிரை, மயில், குயில், மா, பலா, தெங்கு, கமுகு எ - ம், நிலம், மண், தறை, மேடு, பள்ளம், குளம், குழி, யாறு, கடல் எ - ம், யாண்டு, பருவம், திங்கள், இன்று, நாளை, இரா, பகல் எ - ம், தலை, முகம், கண், காது, கை, கால், கொம்பு, கொழுந்து, இலை, பூ, காய், பழம், வேர் எ - ம், உணர்வு, ஒளி, கறுப்பு, சிவப்பு, வட்டம், சதுரம், வெம்மை, தண்மை, கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, [1]உவர்ப்பு, உறைப்பு, ஓப்பு, பொலிவு எ - ம், நிற்றல், இருத்தல், கிடத்தல், நடத்தல், ஓடல், பாடல், கொள்ளல், கொடுத்தல் எ - ம் [2]பொருளாதியாறுபொருளையும் பெயரியற்சொல் விளக்கினவாறு. உண்டான், உறங்கினான், நின்றான், நினைந்தான், எழுதினான், ஓதினான், பார்த்தான், படித்தான், வந்தான, போனான் என வினையியற்சொல்வந்தவாறு. மற்று, மற்றை, பிற என இடையியற்சொல்வந்தவாறு. *குழக்கன்று, உப்புக்கூர்த்தது, 3அலமந்து திரியாநின்றான், அதிர்நதிருந்தான், நோய்தீர்ந்தது என உரியியற்சொல்வந்தவாறு. பிறவும் இவ்வாறேவழங்குமியற்சொற்களெல்லாம் ஆராய்ந்துகொள்க.

* நாலடி. பழவினை, க.

(பி - ம்.) 1 கூர்ப்பு, காழ்ப்பு, தித்திப்பு. 2 பொருளாதியாறும்பெயரியற்சொல். 3 அலந்து. (கச)

(271.) ஒருபொருள் குறித்த பலசொல் லாகியும்
பலபொருள் குறித்த வொருசொல் லாகியும்
அரிதுணர் பொருளன திரிசொல் லாகும்.

எ - ன், மேல்நிறுத்தமுறையானே திரிசொல்லாவனஉணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருபொருளைக்கருதிய பலசொல்லாகியும், பலபொருளைக்கருதியஒருசொல்லாகியும், கல்லாதார்க்கு அறியலாகாப்பொருளாவன, 1திரிசொல். எ - று.

இச்சொல்லிற்கு வேறோர்இயற்சொற் கொடுவந்து திரித்துச்சொல்லவேண்டுதலால், திரிசொல்லெனக்கொள்க. இதற்குப் பிறவாறுசொல்லுவாருமுளர்.

வ - று. வெற்பு, விலங்கல், விண்டு, அடுக்கல், பொற்றை, பொருப்பு, பொறை, அறை, நவிரம், குன்று, குவடு, வரை, சிலம்பு, ஓங்கல் எ - ம், படி, பார், புடவி, பொழில், இடம் எ - ம், எல்லி, ஙங்குல், அல்கல், அல் எ - ம், கொங்கை, குரூக்கண், குயம், வல்லு எ - ம், சுணங்கு, துத்தி, உத்தி, திதலை, தொய்யில் எ - ம், துய்த்தல், மிசைதல், நுகர்தல், அயிறல் எ - ம் இவை முறையே பொருளாதியாறனுள், ஒருபொருள்கருதிய பலபெயர்த்திரிசொல். இயங்கினான், ஏகினான் எனவிவை ஒருதொழில்குறித்த பலவினைத்திரிசொல். சாத்தனே, வந்தாயே; கூத்தனோ, வந்தாயோ எ - ம், "*ஓஒ 2வுவமை றுறழ்வின்றி யொத்ததே", "†குறவரு மருளுங் குன்றம்" எ - ம் வருமிவை விளியொருமையினும் உயர்வுசிறப்பொருமையினும்வந்த பலவிடைத்திரிசொல். உறு, தவ, நனி, கழி எனுமிவை மிகுதிப்பொருமைமையைத்தழுவிய பல உரித்திரிசொல். பிறவுமன்ன.

இனிப் பலபொருள்குறித்த ஒருபெயர்த்திரிசொல்வருமாறு: உந்தி, ஓடை, நறவம், வாரணம் என்றற்றொடக்கத்தன. இவற்றுள், உந்தியென்பது, கொப்பூழினையும் ஆற்றிடைக்குறையினையும் தேர்த்தட்டினையும் யாழ்ப்பத்தற்றுளையினையுமுணர்த்தும். ஓடையென்

---

* களவழி. கூசு. † மலைபடு. உஎரு.

பதி, யானைப்பட்டத்தினையும் ஒருமரத்தினையும் ஒருகொடியினையும் நீர்நிலையினையுமுணர்த்தும். [3]நறவுமென்பது, கள்ளினையும் ஒருகொடியினையுமுணர்த்தும். வாரணமென்பது, கோழியினையும், பன்றியினையும், யானையினையும், சங்கினையுமுணர்த்தும். துஞ்சினார், ஒதுங்கினார், மாண்டது என்றற்றொடக்கத்தன, *பலதொழில்குறித்த ஒருதொழிற்றிரிசொல்; இவற்றுள், துஞ்சினாரென்பது, உறங்கினாரென்பதனையும் இறந்தாரென்பதனையுமுணர்த்தும். ஒதுங்கினாரென்பது நடந்தாரென்பதனையும் ஒடுங்கினாரென்பதனையுமுணர்த்தும். மாண்டதென்பது மாட்சிமைப்பட்டதென்பதனையும் மாய்ந்ததென்பதனையுமுணர்த்தும். பிறவுமன்ன. இல், மன், மற்று, கொல் என்றற்றொடக்கத்தன, பலபொருள்குறித்த ஓரிடைத்திரிசொல். 'கடியென்கிளவி' முதலாயின, பலகுணங்குறித்த ஒருரித்திரிசொல். பிறவுமன்ன.

(பி - ம்) [1] திரிசொல்லாவன. [2] உவமை. [3] நறவென்பது. (கரு)

(272.) செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு நிலத்தினும்
ஒன்பதிற் றிரண்டினிற் றமிழொழி நிலத்தினும்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொ லென்ப.

எ - ன், மேல்நிறுத்த முறையானே, முன்னின்ற இயற்சொல்லும் திரிசொல்லுமுணர்த்தி, அவற்றின்பகுதியாய் இடையில்நின்றவற்றைத் தத்தமோத்துக்களாலுணர்த்தியபின்றை எஞ்சியவிரண்டினுள் திசைச்சொல்லாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) செந்தமிழ்நிலத்தைச்சேர்ந்த பன்னிருநிலத்தினும் இருவகைத்தமிழாம் ஒருமொழிநிலத்தையொழிந்த பதினேழ்நிலத்தினும் தத்தங்குறிப்பினான்வழங்குவனவற்றைத் திசைச்சொல்லென்றுசொல்லுவர், ஆசிரியர். எ - று.

செந்தமிழ்நிலமும் அதனைச்சேர்ந்த பன்னிருநிலமும் மற்றைப் பதினேழ்நிலமுமாக நிலம்முப்பதாம்பிறவெனின், ஆகாது; பதினெண்பூமி பதினெண்மொழியென்றே உலகத்து வழங்கிவருதலின். அவற்றுள், ஈண்டொழித்த தமிழொன்றே இப்பதின்மூன்றுபாலும்பட்ட [1]தென்க. அவற்றுள்ளும் ஒன்று செந்தமிழென்றும் அல்லன கொடுந்தமிழென்றுங்கூறப்படும். அவற்றுள், செந்தமிழ்நிலம், கருவூரின்கிழக்கும் மருவூரின்மேற்கும் வையையாற்றின்[2]வடக்கும் மருத

யாற்றின்[3]தெற்குமாம். கொடுந்தமிழ்நிலம், அதனைச்சூழ்ந்த, "தென் பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா [4]வேள்பூழி, பன்றி [5]யருவா ளதன் வடக்கு - நன்றாய, சீத மலாடு புனனாடு செந்தமிழ்சேர், சேதமில் சீர்ப் பன்னிருநாட் டெண்" என்னும் இப்பன்னிருநாடுமாம். அவற்றுள், தென்பாண்டிநாட்டார் ஆவினைப் பெற்றமென்றும் சோற்றினைச் சொன்றியென்றும், குட்டநாட்டார் தாயைத் தள்ளையென்றும், குடநாட்டார் தந்தையை அச்சனென்றும், கற்காநாட்டார் வஞ்சரைக் கையரென்றும், வேணாட்டார் தோட்டத்தைக் [6]கிழாரென்றும், பூழிநாட்டார் சிறுகுளத்தைப் பாழியென்றும், பன்றிநாட்டார் செறுவைச் செய்யென்றும், [7]அருவாணாட்டார் சிறுகுளத்தைக் கேணியென்றும், [8]அருவாள்வடதலையார் புளியை எகினமென்றும், சீதநாட்டார் தோழனை எலுவனென்றும், [9]மலாடார் தோழியை இகுளையென்றும், புனனாட்டார் தாயை ஆயென்றும் வழங்குவர். பிறவும் அறிந்துகொள்க.

தமிழொழி பதினேழ்நிலமாவன: "சிங்களஞ் சோனகஞ் சாவகஞ் சீனந் துளுக்குடகங், கொங்கணங் கன்னடங் கொல்லந் [10]தெலிங்கங் கலிங்கம் வங்கம், கங்க மகதங் கடாரங் கவுடங் கடுங்குசலந், தங்கும் [11]புகழ்த்தமிழ் சூழ்பதி னேழ்நிலந் தாமிவையே" என்பன. 'அருமணம் [12]காம்போசம் ஈழம் கூவிளம் [13]பல்லவமங்கம்' என்பன முதலானவை, இவற்றின்பரியாயமும் இவற்றின்பேதமுமாய் இவற்றுள்ளே அடங்குமென்க. இவற்றின்மொழிகளும் வந்த வழி அறிந்துகொள்க; "கன்னித் தென்கரைக் கட்பழந் தீவஞ், சிங்களங் [14]கொல்லங் கூவிள மென்னு, மெல்லையின் புறத்தவு மீழம் பல்லவங், கன்னடம் வடுகு கலிங்கந் தெலிங்கம், கொங்கணந் துளுவங் குடகங் குன்ற, மென்பன குடபா லிருபுறச் சையத், [15]துடனுறைபு பழகுந் தமிழ்திரி நிலங்களும், முடியுடை மூவரு மிடுநில வாட்சி, [16]யரசுமேம் பட்ட குறுநிலக் குடிகள், பதின்மரு முடனிருப் பிருவரும் படைத்த, பன்னிரு திசையிற் சொன்னய முடையவும்" என்றார் அகத்தியனார்.

(பி - ம்.) 1 என்றும்அவற்றுள்ளும். 2 தெற்கும். 3 வடக்கும். 4 வேண். 5 அருவா. 6 கிழவென்றும். 7 அருவாநாட்டார். 8 அருவாவடதலை. 9 (க) மலாடர்; (உ) மலாடுநாட்டார்; (ங) மலையமாநாட்டார். 10 தெலுங்குவங்கங்கலிங்கம். 11 தமிழ்ப்புவி சூழ். 12 காம்போதியீழம் 13 பல்லவம்வங்கம். 14 கொல்லமென்னும். 15 உடனுறைபுறழபழகுந். 16 ஆட்சியாகமெயப்பட்ட. (கரு)

(273) பொதுவெழுத் தானுஞ் சிறப்பெழுத் தானும்
ஈரெழுத் தானு மியைவன வடசொல்.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே வடமொழியாவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொதுவான எழுத்தானும் ஆரியத்திற்கேயுரிய எழுத்தானும் [1]இவ்விரண்டெழுத்தானும் நடப்பனவாம், ஆரியச்சொற்கள். எ - று.

வ - று. அமலம், இராகம், உபமம், ஏகம், ஓது; கமலம், கீர்த்தி, குங்குமம், [2]கோபம்; சரணம், சிக்கணம், †சஞ்சு, சௌளம்; ஞானம், ஞேயம்; [3]இடங்கணம்; தமாலம், தாரம், திலகம், தீரம்; நாமம், நீலம், நூனம்; பானம், பீனம், புராணம்; மனம், மானம், மீனம், மூலம், மௌனம்; யானம், யூபம், யோகினி, யௌவனம்; இராவணன், உருபம், உரோமம்; இலிபி, உலூதம், இலேபம், உலோபம்; வாரம், வீரம், வேணு, வைரம் என்றற்றொடக்கத்தன பொதுவெழுத்தான்வருவன. கந்தம், சேதம், சதம், [4]இட்டம், திண்டிமம், தீர்க்கம், போதம், போகம், சத்தம், சட்டம், சுகம், சிங்கம், குதை என்றற்றொடக்கத்தன ஆரியத்திற்கேயுரிய எழுத்தான் வருவன. அரன் அரி, அயன் [5]அருகன்; கடினம், குரகம், கீதம், கனம்; சண்டம், சலம், சாதி, சச்சரை; துரங்கம், தூலம், தூரம், துரை; பாடம், பலம், பேரம், பூதம்; மோகம்; யாகம்; இராகம்; வந்தனை; சூலம்; நட்டம்; ஆரம்; சோமன், தூளி; பக்கம் என்றற்றொடக்கத்தன பொதுவும் சிறப்புமான ஈரெழுத்தானும் வருவன.

இஃது, ஒரு நிலத்திற்கேயுரியதன்றிப் பதினெண் பூமிக்கும் விண்ணிற்கும் புவனதிகட்கும் பொதுவாய்வருதலின், திசைச்சொல்லின் அடக்காது வேறோதினாரென்க. [6]அஃதென்னை? வடக்கண்மொழியென்றாரேலெனின், ஆண்டு வழக்குப்பயிற்சியை நோக்கி அவ்வாறுகூறினாரென்க.

(பி - ம்.) [1] ஈரெழுத்தானுமான இம்மூன்று. [2] கோவலம், சாணம். [3] இடபங்கணம். [4] இடிட்டீபம், தீர்க்கம். [5] அருகன், சிங்கம், மோகம். [6] அஃதேல். (கஎ)

ஓது - பூனை. † சஞ்சு - பறவையின் மூக்கு.

(274.) இடுகுறி காரண மரபோ டாக்கம்
தொடர்ந்து தொழிலல காலந் தோற்று
வேற்றுமைக் கிடனாய்த் திணைபா லிடத்தொன்
றேற்பவும் பொதுவு மாவன பெயரே.

எ - ன், இவ்வதிகாரத்துட் சொல்லுணர்த்துவான் எடுத்துக் கொண்டு ஒருவகையான் அச்சொல்லாவது இன்னதென்பதும் அதன் பகுதியும் அதற்கு ஆதாரமானபொருளும் பொருட்கூறும் அவற்றை உணர்த்துமிடமும் உணர்த்தும்பகுதியு முரைத்துப் பின்னும் அதனையே பெயர்முதலாக வகுத்தும் விரித்தும் உணர்த்துவான்றொடங்கினார், அவற்றுள், இச்சூத்திரம் பெயர்க்குப்பொதுவிதியும் அதன் பகுதியுமுணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தனித்தும் தொகுத்தும் மறைத்தும் வழங்குதற் பொருட்டு இதற்கிதுபெயரென்று இட்ட இடுகுறியும், பொருளாதி ஆறும் கருத்தாவும் மிகவுமான [1]காரணமும், வரலாறானகாரணமும் ஒன்றன்பெயரை ஒன்றற்கு ஆக்கலும் ஆகும் இந்நான்குபகுதியையும் பற்றி, வினைநிமித்தமாகவரும் பெயரொன்றும்காலங்காட்ட அல்லன காலங்காட்டாவாய் எட்டுவேற்றுமையுஞ்சார்தற்கு இடனாய்த் திணை பாலிடங்களில் ஒன்றற்குரியவாயும் பலவற்றிற்குரியவாயும்வருவன, பெயர்களாம். எ - று.

மரபுப்பெயரும் ஆகுபெயரும் காரணப்பெயருள் அடங்குமேனும், முதலது இடுகுறியாயமரபுகாரணமாகவும், ஆகுபெயர் பகுதி விகுதியாய்க் காரணம்விளக்காததாகவும்வருதலின், அவ்வேறுபாடறிதற்கு வேறோதினாரென்க.

வ - று. சாத்தன், கொற்றன், கூத்தன், கெத்தன், நாகன், தேவன், பூதன், தாழி, கோதை, முட்டை, பொன்னன் என்றற்றொடக்கத்தன தனித்துவழங்கிடுகுறி. சனம், படை, சேனை, நிரை, தொறு, உலகு, நாடு, ஊர் என்றற்றொடக்கத்தன தொகுத்துவழங்கிடுகுறி. இடக்கரடக்கன்முதலானமூன்றுவழக்கும் மறைத்துவழங்கிடுகுறி.

குழையன், கோலன், வில்லி, வாளி, பொன்னன், பூணன் எ - ம், வெற்பன், நாடன், ஊரன், சேர்ப்பன், வானன், நிலத்தன், அகத்தன், புறத்தன் எ - ம், காரான், கூதிரான், ஐயாட்டையான், அறுதிங்களான், ஆதிரையான் எ - ம், நெடுமூக்கன், தாழ்காதன்,

குழலன், தோளன், கூனன், குருடன், கொம்பன், வாலன் எ - ம், அறிவன், புலவன், சிறியன், பெரியன், செய்யான், கரியான், கடியான், இனியான், சேயனன், எறனன் எ - ம், உழவன், வாணிகன், ஒற்றன், தூதன், உண்டான், உறங்கினன், வருகின்றான், போகின்றான், காப்பான், கடிவான் எ - ம், வள்ளுவப்பயன், குயக்கலம், தொல்காப்பியம் எ - ம், கமுகந்தோட்டம், காரைக்காடு எ - ம் முறையே எண்வகைக் காரணப்பெயரும் வந்தவாறு.

தேவன், தேவி, மகன், மகள், மக்கள், மாந்தர், மைந்தர், ஆடூஉ, மகடூஉ, நாகன், நாகி, யானை, குதிரை, ஆமா, நாய், நரி, மயில், குயில், பொன், மணி, மரம், பனை, தெங்கு, நீர், வளி, நெருப்பு எ - ம், வான், நிலம், அகம், புறம், கீழ், மேல், குழி, அவல் எ - ம், ஊழி, யாண்டு, அயனம், இருது, மதி, பக்கம், நாள், இரா, பகல், யாமம், நாழிகை, மாத்திரை எ - ம், கை, கால், தலை, சினை, தளிர், பூ, காய் எ - ம், வட்டம், சதுரம், குறுமை, நெடுமை, கருமை, சிவப்பு, தண்மை, வெம்மை, கைப்பு, இனிப்பு, புளிப்பு, விரை, மணம், உண்மை, இன்மை, நன்மை, தீமை, வன்மை, மென்மை எ - ம், [2] ஊண், தீன், உணல், தினல், உணப்படல், தினப்படல், ஏவப்படல், [3] உணப்பாடு, தினப்பாடு எ - ம் வரும் இத்தொடக்கத்தன பொருளாதி அறுபொருளிடுகுறி மரபுகாரணப்பெயர். அவன், அவள், அவர்; அந்நிலம், அந்நாள், அக்கை, அக்குணம், அவ்வூண் எ - ம், எவன், எவள், எவர்; எந்நிலம், எந்நாள், எக்கை, எக்குணம், எவ்வூண் எ - ம் இவ்வாறு அவை சுட்டுவினைக்களடுத்தும்வரும்; ஏனைச் சுட்டு வினைக்களோடும் இப்படியே ஒட்டுக.

தெங்கு கடு என்றற்றொடக்கத்தன ஆகுபெயர்; அவை முன்னர்க் காட்டுதும்.

இவற்றுள்ளும் சாத்தையுடையான் சாத்தன்; பொன்னையுடையான் பொன்னனெனக்கொள்ளின் அவை காரணப்பெயராமென்க.

சங்கரன், அருகன், நான்முகன், நாராயணன், தேவன், தேவி என்னும் இத்தொடக்கத்தனவாகிய காரணப்பெயர், மக்கட்காயினும் விலங்குகட்காயினும்வரின், இடுகுறிப்பெயராமென்க. அகலம் உரையிற்கொள்க.

(பி - ம்.) [1] காரணமுமமரபால்வருங்காரணமும். [2] உண், தின், உணல். [3] உண்பாடு, தின்பாடு.

(275.) அவற்றுள்,
கிளையெண் குழூஉமுதற் பலபொரு டிணைதேம்
ஊர்வா னகம்புற முதல நிலன்யாண்
டிருது மதிநா ளாதிக் காலம்
தோள்குழன் மார்புகண் காது முதலுறுப்
பளவறி வொப்பு வடிவு நிறங்கதி
சாதி குடிசிறப் பாதிப் பல்குணம்
ஓத லீத லாதிப் பல்வினை
இவையடை சுட்டு வினாப்பிற மற்றோ
டுற்ற னவ்வீறு நம்பி யாடூஉ
விடலை கோவேள் குருசி றோன்றல்
இன்னன வாண்பெய ராகு மென்ப.

எ - ன், மேல், "மூன்றீற்றவும்" என்றார், அவற்றுள் ஆண்பாற்குரிய பெயருணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்) மேற்பொதுவகைபாற்சொல்லியபெயர்களுள், நான்குகிளையும் எண்ணும் திரளுமுதலான பலபொருளையும், குறிஞ்சி பாலை முல்லை மருதம் நெய்தலென்னும் ஐந்திணையையும், தேசமும் ஊரும் வானும் அகமும் புறமுமுதலாகிய நிலத்தையும், யாண்டும் பருவமும் திங்களும் நாளுமுதலான காலத்தையும், தோளும் குழலும் மார்பும் கண்ணும் காதுமுதலான உறுப்பையும், அளவும் அறிவும் ஒப்பும் வடிவும் நிறமும் கதியும் சாதியும் குடியும் சிறப்புமுதலான பண்பையும், ஓதலும் ஈதலுமுதலான பலதொழிலையும் இவற்றைப்பொருந்திவரும் மூன்றுசுட்டையும், மூன்றுமுதல்வினாவையும், பிறவென்பதனையும், மற்றையென்பதனையும் பொருந்தி னகரத்தைஈறாகக்கொண்டுவரும்பெயர்களும், நம்பியென்பதும், ஆடூஉவென்பதும், விடலையென்பதும், கோவென்பதும், வேளென்பதும், குருசிலென்பதும், தோன்றலென்பதும் இவைபோல்வன பிறவுமானபெயர்களும் ஆண்பாற்குரியபெயர்களாமென்று சொல்லுவர்புலவர். எ - று.

ஆண்பாற்கெனவே உயர்திணையென்பதும் ஒருமையென்பதும் தானேவிளங்கும். மேல்வருவனவற்றிற்கும் இவ்வுரை ஒக்கும்.

"தநநு, எகர முதலா மகர விடையிட்டு, னளரவா யீற்றின சுற்றப் பெயரே" என்பதனாற் கிளைப்பெயரறிக.

வ - று. தமன், நமன், நுமன், எமன் எ - ம், ஒருவன் எ - ம், அவையத்தான், அத்திகோசத்தான், சங்கத்தான் எ - ம், பொருளன், பொன்னன், முடியன் எ - ம் வருமிவை பொருள்தொடர்ந்தன. வெற்பன், பொருப்பன், சிலம்பன், நாடன், கானவன், குறவன் எ - ம், எயினன், மறவன், வேடன் எ - ம், புறவன், பொதுவன், அண்டன், ஆயன் எ - ம், மகிழ்நன், ஊரன், வினைஞன், களமன் எ - ம், கொண்கன், சேர்ப்பன், துறைவன், படவன், பரவன், பரதவன், நுளையன் எ - ம், அருவாளன், சோழியன், கொங்கன், கன்னடன், கலிங்கன், தெலிங்கன் எ - ம், கருவூரான், மதுரையான், கச்சியான், கோழியான், மருவூரான் எ - ம், வானன், அகத்தான், புறத்தான் எ - ம், நிலத்தான், பிலத்தான் எ - ம் வரும் இவை இடம் தொடர்ந்தன. ஈராட்டையான், மூவாட்டையான், எ - ம், காரான், கூதிரான் எ - ம், தையான், மாசியான் எ - ம், மூலத்தான், பூசத்தான், ஓணத்தான், எ - ம், நெருநலான், இற்றையான், முற்காலத்தான், இக்காலத்தான் எ - ம் வரும் இவை காலந்தொடர்ந்தன. திணிதோளன், சுரிகுழலன், வரைமார்பன், செங்கண்ணன், அலைகாதன், எ - ம், குருடன் எ - ம் வருமிவை சினைதொடர்ந்தன. பெரியான், சிறியான் எ - ம், அறிவன், புலவன் எ - ம், பொன்னொப்பான், மணியொப்பான் எ - ம், கூனன், குறளன் எ - ம், கரியான், செய்யான் எ - ம், மகன், மானிடவன், தேவன், நரகன் எ - ம், அரசன், அந்தணன், வணிகன், வீரணுக்கன், கைக்கோளன், கணவாளன் எ - ம், சேரன், சோழன், பாண்டியன், கங்கன், [2] கட்டிமான், காடவன், கோனூர்கிழான், தேனூர்கிழான், அம்பர்கிழான், வல்லக்கிழான், [3] அரசூருடையான், பழையனூருடையான் எ - ம், ஆசிரியன், படைத்தலைவன், சேனைவரையன் எ - ம் வருமிவை பண்புதொடர்ந்தன. ஓதுவான், [4] ஈவான் எ - ம், உண்பான், உறங்குவான், கணக்கன், பிணக்கன், திருடன் எ - ம் வருமிவை தொழில் தொடர்ந்தன. அவன், அவ்வழியான், அந்நாளான், அக்குழலான், அக்கரியான், அக்கூத்தனென அகரச்சுட்டுடன் பொருளாதியாறுந்தொடர்ந்தன. ஏனைச்சுட்டுவினாக்களினும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க. பிறன், மற்றையான், பிறவிடத்தான், மற்றையிடத்தான்; இவ்விரண்டோடும் ஏனைநான்கிடத்தும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க. சுட்டுமுதலாயின எப்பொருளினும் அடுத்துவருதலின், வேறோதினரென்க.

பொருளாதியாறுவகையினும், 'முதல்' 'ஆதி' என்றுசொன்ன மையான், அவற்றிற்கு வரும் பகுதிகளும் அவற்றின்பரியாயச் சொற்களும் கொள்க.

இறுதிக்கண், 'இன்னன' என்றதனால், வில்லி, வாளி, மீளி, குடுமி, சென்னி, கிள்ளி, செட்டி, கொற்றந்தை, சாத்தந்தை, வடுகந்தை, சேய், எந்தல் என்றற்றொடக்கத்தனவும், சுட்டுநீண்டு ஆண்டையான், ஆங்கணுன், ஆயிடையானென வருவனவும், ஏனைச் சுட்டுவினுக்களில் இவ்வாறுவருவனவும் பிறவும் கொள்க.

இப்படாம் பட்டினவன், இக்குதிரை சோனகன், இவ்வியானை 5 பப்பரவன் என்பனவும், அருமணவன், சாத்தன், கொற்றன், வலியான், வயான், கலுழன், அலவன், கருடன், இகலனென்றற்றொடக்கத்தனவும் 6உயர்திணையாக 7ஓதாமையான் உயர்திணை ஆண்ணொருமைப்பால் ஆகாவென்க.

(பி - ம்.) 1 மகரவிடைநிலையிட்டு, னளரவாலிற்றன சுற்றப். 2 கட்டிமான், காட்டுவன், கோனுழான், தேனுழான். 3 அரசுடையான். 4 ஈகையன், ஊணன், தீனன், உறங்குவான். 5 பப்பூவன். 6 உயர்திணைப்பாலன் மையின்ஓதிற்றிலர். 7 ஓதாதலால். (கக)

(276.) கிளைமுத லாகக் கிளந்த பொருள்களுள்
ளவ்வொற் றிகரக் கேற்ற வீற்றவும்
தோழி செவிலி [1]மகடூஉ நங்கை
தையலோ டின்னன பெண்பாற் பெயரே.

எ - ன், பெண்பாற்குரியபெயர் இவையென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற் கிளைமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட பொருட்பகுதிகளுள், ளகரவொற்றிற்கும இகரத்திற்குமேற்ற ஈற்றன்வருவனவும், தோழி செவிலி மகடூஉ நங்கை தையலென்பவற்றுடனே இவை போல்வனபிறவும் பெண்பாற்குரிய பெயர்களாம். எ - று.

'ஏற்றவீற்றவும்' என்றது, இவற்றுள்ளும் ளவ்வொற்றேற்பன சிலவும் இகரமேற்பனசிலவும் ஒன்றே இரண்டும் ஏற்பனசிலவும் இரண்டும் ஏலாதனசிலவுமாமென்றற்கெனக்கொள்க.

வ - று. தமள், நமள், நுமள், எமள், அவையத்தாள், அத்திகோசத்தாள், சங்கத்தாள், பொருளாள், பொன்னுள், முடியாளென இவ்வாறே ளகாரவீற்றிற்கு ஏற்பனவறிந்து ஒட்டுக. ஒருத்தி,

குறத்தி, எயிற்றி, மறத்தி, உழத்தி, ஆய்ச்சி, பரத்தி, கிழத்தி, அருவாட்டி, சோழிச்சி, கொங்கிச்சி, கன்னடிச்சி, கலிங்கிச்சி, தெலிங்கிச்சி, மானிடத்தி, தேவி, நரகி, அரசி, வீரணுக்கிச்சி, கைக்கோளிச்சி, கணவாட்டி, ²கோனூர்கிழத்தி, தேனூர்கிழத்தி, அம்பர்கிழத்தி, வல்லங்கிழத்தி, அரசூருடைச்சி, பழையனூருடைச்சி, படைத்தலைவி, சேனாபதி, கணக்கிச்சி, ³வெள்ளாட்டிச்சி, பிணக்கிச்சி, திருடி என்பன இகரமேற்றன. திணிதோளாள் திணிதோளி, சுரிகுழலாள் சுரிகுழலி, செங்கண்ணாள் செங்கண்ணி, அலைகாதாள் அலைகாதி, கூனாள் கூனி என்பன இரண்டும் ஏற்றன. வெற்பன் நாடன் சிலம்பன் சேர்ப்பனென்றற்றொடக்கத்தனசில இரண்டும் ஏலாவாயின.

இன்னன' என்றதனான், இகுளை முதலாயின கொள்க. பருவப்பெயரான பேதை முதலேழும் காலப்பெயருள் அடங்குமெனக் கொள்க.

கோள், தோள், தேள், நாளென்றற்றொடக்கத்தன உயர்திணையன்மையின், ஈண்டைக்கு ஏலாவென்க.

(பி - ம்.) ¹ யகரேகங்கை. ² (க) கோனுழத்தி; (உ) கோனுழைச்சி. 3 வெள்ளாடிச்சி. (௨௦)

(277.) கிளந்த கிளைமுத லுற்றரவ் வீற்றவும்
கள்ளெ னீற்றி னேற்பவும் பிறவும்
பல்லோர் பெயரின் பகுதி யாகும்.

எ - ன், பலர்பாற்பெயராவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கிளைமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட பொருளனைத்தினையும் பொருந்திவந்த ரகாரவொற்றை ஈறாகவுடையமொழிகளும், அப்பொருளிற் கள்ளென்னும்விகுதியை ஈறாகவுடைய மொழிகளுள் ஈண்டைக்குப் பொருந்துவனவும் இவைபோல்வன பிறவும் பல்லோர் பாற்குரிய பெயர்களாம் எ - று.

இவற்றிற்கு உதாரணம் ஆண்பாற்பெயர்க்கு மேற்காட்டிய உதாரணங்களை ரகாரவீறாகத்திரித்து, தமர் நமர் நுமர் எமரென இவ்வாறே ஒட்டிக்காண்க.

கள்ளீற்றுப்பெயர்கள்: அடிகள், முனிகள், மனுக்கள், கோக்கள், வேள்கள், விடலைகள், வில்லிகள், வாளிகள், பள்ளிகள், ¹கணி

கள், மயரிகள், மடந்தைகள், பரத்தைகள், உழத்திகள், மறத்திகள், குறத்திகள், வலைச்சிகள், புலைச்சிகளென்றற்றொடக்கத்தன. 'பிற வும்' என்றதனால், வேறுவருவன உளவேனும்கொள்க; அவர்கள், அரசர்கள், பார்ப்பார்கள், உண்டவர்கள், உறங்கினவர்களென்றற் றொடக்கத்தன [2]ரகாரவொற்றும் கள்ளென்னும்விகுதியுங்கூடிவந்தா லும் முதனின்ற ரகாரவொற்றேபோல்விளக்கும்; ஏனையது [3]வாய்பாடு நிரம்பல்மாத்திரையேயாவதல்லது பாலுணர்த்தாதென்க;

இவ்வுரை: உண்டார்கள், உண்ணாநின்றார்கள், உண்பார்கள்; உண்ணார்கள்; உறங்கினார்கள், உறங்காநின்றார்கள், உறங்குவார்கள்; உறங்கார்கள் எ-ம், வில்லினர்கள், ஆண்டையர்கள், நாளினர்கள், கையினர்கள், கரியர்கள், செலவினர்கள் எ-ம் வரும் வினைக்கும் வினைக்குறிப்பிற்கும் ஒக்கும்.

நாய்கள், நரிகளென்றற்றொடக்கத்தன உயர்திணையன்மையின், ஈண்டைக்கேலாவென்க.

(பி-ம்.) [1] கன்னிகள், வயிரிகள், மடந்தைகள். [2] ரகரவொற்றின் மேல் அக்கள்ளென்விகுதியும். [3] வாய்பாடன்று நிரம்பல். (உக)

(278) வினாச்சுட் டுடனும் வேறு மாம்பொருள்
ஆதி யுறுதுச் சுட்டனை யாய்தம்
ஒன்றனை னின்னன வொன்றன் பெயரே.

எ-ன், நிறுத்தமுறையானே அஃறிணையொருமைப்பெயராவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) மூன்று முதல்வினாவையும் மூன்றுசுட்டையுமடுத்தும் அடாதும்வரும் பொருளாதியாதினையுமுற்ற துவ்வீற்றுமொழிகளும், மூன்றுசுட்டையுமணைந்த ஆய்தமடுத்தமொழிகளும், ஒன்றென்னுமெண்ணும், இவைபோல்வனபிறவும் அஃறிணையொருமைப் பாற்பெயர்களாம். எ-று.

வ-று. எது, எவ்விடத்தது, எந்நாளது, எக்கோட்டது, எந்நிறத்தது, எந்நடையது எனவரும். இவ்வாறே ஏனை [1]வினாக்களுடனும் மூன்று சுட்டுக்களுடனுமொட்டிப் பொருளாதியாறும் வினாச்சுட்டுக்களுடன் துவ்வீறுகிவந்தவாறு காண்க. ஏகாரவினா இடைமுதலைந்தினும் யாவினாக் காலமுதல்நான்கினும் வருதல் அரிய தெனக்கொள்க. குழையது, நிலத்தது, மூலத்தது, வாலது, குறி

யது, ஆடலது எனப் பொருளாகியாறும் தனியே துவ்வீறாகி வந்த வாறு. அஃது இஃது உஃது எனச் சுட்டிணையாய்த்தப்பெயர் வந்த வாறு. ஒன்று என எண் வந்தவாறு. 'இன்னன' என்றதனால், பிறிது மற்றையது என்றற்றொடக்கத்தனவும் கொள்க.

(பி - ம்) 1 (க) வினச்சுட்டுக்களுடனொட்டியும்; (உ) வினச்சுட்டு களினுமொட்டி. (உஉ)

(279.) முன்ன ரவ்வொடு வருவை யவ்வும்
சுட்டிறு வவ்வுங் கள்ளிறு மொழியும்
ஒன்ற லெண்ணு முள்ள வில்ல
பல்ல சில்ல வுளவில பலசில
[1]இன்னவும் பலவின் பெயரா கும்மே.

எ - ன், அஃறிணைப்பன்மைப் பெயராவன உணர்த்துதல் நுத லிற்று.

(இ - ள்.) மேல் அஃறிணையொருமைப்பாற்கு [2]ஒதிய பெயர்க ளின்மேலேவரும் வையீற்றுமொழிகளும், அகரவீற்றுமொழிகளும், சுட்டோடுகூடிய வகரவீற்றுமொழிகளும், கள்ளென்னும்விகுதியை ஈறாகக்கொண்டுவரும் பெயர்களும், ஒன்றென்பதனை யொழித்த வல்லாவெண்ணும், உள்ளவென்பது முதலான எட்டும், இவைபோல் வனபிறவும் அஃறிணைப்பன்மைப்பாற்குரிய பெயர்களாம். எ - று.

வ - று. எப்பொருளவை, எவ்விடத்தவை, எந்நாளவை, எக் கோட்டவை, எந்நிறத்தவை, எந்நடையவை எ - ம், எப்பொருள எப்பொருளன, எவ்விடத்த எவ்விடத்தன, எந்நாள எந்நாளன, எக்கோட்ட எக்கோட்டன, எந்நிறத்த எந்நிறத்தன, எந்நடைய எந்நடையன எ - ம் வரும். இவ்வாறே [3]வினவினைக்களுடனும் மூன்று சுட்டுக்களுடனும் ஒட்டிப் பொருளாதியாறும் வினச்சுட் டுக்களுடன் வையீறும் அகரவீறுமாய் வந்தவாறுகாண்க. அவ், இவ், உவ் எ - ம், நிலங்கள், நீர்கள், மரங்கள், நாய்கள், நரிகள், மஞ்ஞைகள், கிளிகள் எ - ம், இரண்டு, பத்து, நூறு, ஆயிரம் எ - ம், உள்ள, இல்ல, பல்ல, சில்ல, உள, இல, பல, சில எ - ம் வந்தவாறு காண்க. 'இன்னவும்' என்றதனால், உள்ளவை, இல் லவை, நல்லவை, தீயவை, மற்றையவை, மற்றையன, மற்றைய, பிற என்றற்றொடக்கத்தனவும் கொள்க.

(பி - ம்.) 1 இன்னன. 2 எய்திய. 3 வினவினைச்சுட்டுக்களினும். (உங)

(280.) **பால்பகா வஃறிணைப்பெயர்கள்பாற் பொதுமைய.**

எ - ன், அஃறிணைப்பெயர்க்கு ஆவதோர் விதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அஃறிணைப்பெயர்களுள், மேற் பால்பகுத்துரைத்தவையொழித்து ஒழிந்த பெயர்களனைத்தும் ஒருமைபன்மைகட்குப் பொதுவாய்நிற்பனவாம். எ - று.

வ - று. மரம்வளர்ந்தது மரம்வளர்ந்தன, மாவந்தது மாவந்தன எனக்காண்க. (உ௪)

(281.) முதற்பெயர் நான்குஞ் சினைப்பெயர் நான்கும்
சினைமுதற் பெயரொரு நான்குமுறை யிரண்டும்
தன்மை நான்கு முன்னிலை யைந்தும்
எல்லாந் தாந்தா னின்னன பொதுப்பெயர்.

எ - ன், இருதிணைக்குமுரிய பெயருணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) முதற்பெயர்முதலான ஒன்பதுகூற்றுப்பெயர்களும் இருதிணைக்கும் பொதுவான பெயர்களாம். எ - று.

'பெயர்' என்பதனை, 'முறையிரண்டும்' என்பதுமுதல் எல்லாவற்றோடும் கூட்டியுரைக்க. (உ௫)

(282.) ஆண்மை பெண்மை யொருமை பன்மையின்
ஆமந் நான்மைக ளாண்பெண் முறைப்பெயர்.

எ - ன், மேல் தொகைப்படுத்துரைத்தபெயர்களை, [1]வகைப்படுத்துணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆண்மைப்பெயர்முதலான நான்கினோடே மேற்சொன்ன முதற்பெயர் முதலான மூன்றுள் ஒவ்வொன்றும் நந்நான்காம்; ஆண்மை [2]பெண்மையானே முறைப்பெயர் இரண்டாம் எ - று.

என்றது: ஆண்மைமுதற்பெயர், பெண்மைமுதற்பெயர், ஒருமைமுதற்பெயர், பன்மைமுதற்பெயர் எ - ம், ஆண்மைச்சினைப்பெயர், பெண்மைச்சினைப்பெயர், ஒருமைச்சினைப்பெயர், பன்மைச்சினைப்பெயர் எ - ம், ஆண்மைச்சினைமுதற்பெயர், பெண்மைச்சினைமுதற்பெயர், ஒருமைச்சினைமுதற்பெயர், பன்மைச்சினைமுதற்பெயர்

எ - ம், ஆண்மைமுறைப்பெயர், பெண்மைமுறைப்பெயர் எ - ம் வருமென்றவாறு. ஏனைய போக்கிச்சொல்லுதும்.

வ - று. சாத்தன், சாத்தி, கோதை, யானை இவைமுதற்பெயர்; யானையென்பது எல்லாவற்றிற்கும் உரித்து. முடவன், முடத்தி, செவியிலி, நெடுங்கழுத்தல் இவைசினைப்பெயர். முடக்கொற்றன், முடக்கொற்றி, கொடும்புறமருதி, [3]பெருங்கால்யானை இவை சினைமுதற்பெயர். தந்தை, தாய் இவை முறைப்பெயர். பிறவும் இவ்வாறறிந்துகொள்க.

(பி - ம்.) [1] வகுத்துணர்த்துதல். [2] பெண்மையான. [3] நெடுந்தாள் யானை. (உ௫)

(283.) அவற்றுள்,
ஒன்றே யிருதிணைத் தன்பா லேற்கும்.

எ - ன், மேல் [2]ஆண்மைமுதற்பெயர் முதலாக வகுத்தவற்றை இருதிணைப்பாலுள்ளும் இன்னது இன்னபாற்குரித்தென்பதுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆண்மைமுதற்பெயர் முதலாகச்சொல்லப்பட்ட இப்பதினொன்றும் ஒருபெயரே இருதிணையிடத்தும் வரும்தன்பாலனைத்தையும்விளக்கும். எ - று.

வ - று. அவை: சாத்தன், முடவன், முடக்கொற்றன், தந்தையென்பன வந்தான், வந்தது எ - ம், சாத்தி, முடத்தி, முடக்கொற்றி, தாய் என்பன வந்தாள், வந்தது எ - ம், கோதை, செவியிலி, கொடும்புறமருதி யென்பன வந்தான், வந்தாள், வந்தது எ - ம், யானை, நெடுங்கழுத்தல், பெருங்கால்யானை யென்பன வந்தான், வந்தாள், வந்தது, வந்தன எனவும் வரும்.

(பி - ம்.) [1] இவற்றுள் [2] ஆண்மைபெண்மைமுதலாக. (உ௬)

(284.) தன்மை யானென் யாநா முன்னிலை
எல்லீர் நீயிர் நீவிர் நீர்நீ
அல்லன படர்க்கை யெல்லா மெனல்பொது.

எ - ன், மேல், "தன்மை நான்கு முன்னிலை யைந்தும்" என்றார், அவை இவையென்பதும், ஏனைப்பெயர்கள் எவ்விடத்தவாங்கொலென்னும் ஐயமறுத்தலும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று. அன்றி, எல்லாப்பெயர்க்கும் இடப்படைத்தல் நுதலிற்றெனினுமமையும்.

(இ - ள்.) தன்மைக்குரியபெயர்கள், யானென்றும், நானென்றும் யாமென்றும், நாமென்றும்வரும் நான்குமாம். முன்னிலைக்குரிய பெயர்கள், எல்லீரென்றும், நீயிரென்றும், நீவிரென்றும், நீரென்றும், நீயென்றும்வரும் ஐந்துமாம். இவையொழிந்த பெயர்களெல்லாம் படர்க்கையிடத்திற்குரியபெயர்களாம். அவற்றுள், எல்லாமென்னும்பெயர் மூவிடத்திற்கு முரித்தாம். எ - று.

தன்மைக்கும் முன்னிலைக்குமுதாரணம் உரைக்குமிடத்திற்காண்க; படர்க்கைக்கு உதாரணம் மேற்காட்டினவற்றுட்காண்க.

தன்மை, ²உயர்திணைக்கேயன்றி அஃறிணைக்கும்உரித்தாமோவெனின், "பேய்பூதமந்திகிளிபூவை பேசுதலா, லாகுமே தன்மை பொது" என்பதனால், ஆமென்க.

வ - று. "நுமரெங்குந் தேடின்றி நும்மையான் காப்பே, னமரெங்கு நாட்டி பரும்பிணாத் தின்பேன், ³புணரங்கி யென்பதென் புல்லிய மெய்ப்பேர், நமரங்காள் பேணுமி னன்கென் றதுவே", "முன்னைநின் மூன்றிடத் தோப்பொள் கணங்களுட், டோன்றல பூதமொன் றேற்றற ⁴தெரியல", *⁵"எங்கினி யென்னை நோக்கி யென்செய்தி யெனக்கு வாழ்நா, ளீங்கிற்றுச் சிறிது நிற்பிற் காண்டிபா னீயு ⁶மென்னத், தூங்கித்தான் றளர்ந்து மந்தி தொழுத்தை ⁷யேன் செய்த தென்று, தாங்குபு தழுவிக் கொண்டு தன்னைத்தான் பழித்த தன்றே," †"பூவையுங் கிளியுங் கேட்டுப் புழை ⁸முகம் வைத்து நோக்கிக், காவலன் மடந்தை ⁹புள்ளங் கற்கொலோ விரும்பு கொல்லோ, ¹⁰சாவப்பா முருகி பொன்றுந் தவறிலா ¹¹னருளு நங்கை, பாவையென் றிரத்து மென்று பறவைகட் டம்முட் டாமே" எனவரும்.

(பி - ம்.) ¹ எல்லாமென்னும்பெயர்கசு. ² உயர்திணைக்குரித்தாமன்றி. ³ புணரங்கி. ⁴ திரியிலென். ⁵ எங்குநீ யெமமைநோக்கி யென்செய்தா யெமக்கு வாழ்நா ணீங்கின. ⁶ என்று ⁷ (க) என்செய்கேனென்று; (உ) என்செய்வதென்று. ⁸ முகம்புதைத்துநோக்கி. ⁹ நெஞ்சங்கற். ¹⁰ யாவதுமுருகாதென்றார். ¹¹ அருளுஞ்செம்பொற் பாவையென்றாற்றுமென்ற. (உ-அ)

(285.) வினையின் பெயரே படர்க்கை வினையா
லணையும் பெயரே யாண்டு மாகும்.

எ - ன், எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்தல் நுதலிற்று.

* சீவக. உஎஉங. † ஷை உருகO.

(இ - ள்.) தொழில்தன்னைச்சொல்லும்பெயர் படர்க்கையாம்; தொழிலாலாகும்பெயர்கள் [1]மூவிடத்தும்ஆவனவாம். எ - று.

வ - று. உணல், தினல், வரவு, செலவு, கூத்து, பாட்டு, உறங்கல், போதல், வருதல், நிற்றல், இருத்தலென்றற்றொடக்கத்தன, நன்று, தீது என்றற்றொடக்கத்துமுற்றுவினைக்குறிப்புக்கொண்டு முடிதலிற் படர்க்கைப்பெயராயின. வந்தான், வந்தாள், வந்தார், வந்தது, வந்தன எ - ம், வந்தேன், வந்தேம் எ - ம், வந்தாய், வந்தீர் எ - ம் வருமிவை வந்தானை, வந்தான்கண் என [2]உருபேற்றலின், வினைப்பெயராய் மூவிடத்திற்கும் உரியவாயின. பிறவுமன்ன.

இவை பெயராயினபொழுது [3]உருபேற்றுநிற்கும்; வினையாயினபொழுது பொருண் முற்றிப் பெயர்கொண்டுமுடியும். இது தம்முள் வேற்றுமையெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) [1] மூவிடத்திற்குமாவனவாம். [2] உருபேற்றுவினைப். [3] உருபேற்கும். (உ௬)

(286.) தான்யா னொனீ யொருமை பன்மைதாம்
யாம்நா மெலாமெலீர் நீயிர் நீர் நீவிர்.

எ - ன், மேற்சொன்ன, 'எல்லாந் தாந்தான்' என்பனவற்றிற்கும் தன்மைமுன்னிலைப்பெயர்கட்கும் பால்வருத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தான் யான் நான் நீயென்பன ஒருமைப்பாலாவனவாம்; ஒழிந்தன பன்மைப்பாலாவனவாம். எ - று.

வ - று. தான்வந்தான், யான்வந்தேன், நான்வந்தேன், நீவந்தாய் எ - ம், தாம்வந்தார், [1]யாம்வந்தேம், நாம்வந்தேம், யாமெல்லாம் வந்தேம், எல்லீரும் வந்தீர், நீயிர்வந்தீர், நீர்வந்தீர், நீவிர்வந்தீர் எ - ம் வரும்.

(பி - ம்.) [1] யாம்வந்தோம், நாம்வந்தோம், யாமெல்லாம் வந்தோம். (௩௦)

(287.) ஒருவ னொருத்திப் பெயர்மே லெண்ணில.

எ - ன், இவ்விருபெயர்கட்கும் ஆவதோர்விதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று

(இ - ள்.) இவ்விருபெயரும் இவ்வியம்பிய வாய்பாட்டால்நிற்றலன்றி இருவன் மூவன் இருத்தி முத்தியென்பன [1]முதலாக மேல்வரும் எண்களைக்கொள்ளா. எ - று.

(பி - ம்.) [1] முதலானவெண்களை. (௩௧)

(288.) ஒருவ ரென்ப துயரிரு பாற்றாய்ப்
பன்மை வினைகொளும் பாங்கிற் றென்ப.

எ - ன், இருபாற் பொதுச்சொன்முடிபுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருவரென்னும்பெயர், உயர்திணையாண்பால் பெண்பாலிரண்டிற்கும் பொதுவாய் ஒருபொருளைத்தருமெனினும் பன்மைவினைகொண்டுமுடியும்பகுதித்தென்று சொல்லுவர்புலவர். எ - று.

வ - று. பார்ப்பாரொருவர்வந்தார், பார்ப்பனியாரொருவர் வந்தார் எனவரும். (கஉ)

(289.) பொருண்முத லாறோ டளவைசொற் [1]றானி
கருவி காரியங் கருத்த னாதியுள்
ஒன்றன் பெயரா னதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முறை யுரைப்பன வாகு பெயரே.

எ - ன், ஆகுபெயராமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருளே இடனே காலமே சினையே [2]குணனே தொழிலே நால்வகைஅளவையே சொல்லே [3]தானியே கருவியே காரியமே கருத்தனேயென்னும் இவைமுதலினவற்றுள் ஒன்றன் பெயரானே அதற்கு இயைபுடைய பிறி[4]தொன்றினை வரலாற்றுமுறைமையோடுஞ்சொல்லுவன, ஆகுபெயர்களாம். எ - று.

எனவே, [5]ஆக்கவாகும்பெயர் ஆகுபெயரென்பதாயிற்று; ஆகவே இயற்பெயரும் ஆகுபெயருமென எல்லாப்பெயரும் இருகூற்றவாமென்பதூஉமாயிற்று.

வ - று. புளி, கடு, தெங்கு, தாமரை, ஆம்பலென்பன, அம்முதற்பொருள்களையுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; புளித்தின்றான், கடுத்தின்றான், தெங்குதின்றான், *"தாமரை புரையுங் காமர் சேவடி," †"ஆம்ப னூறுந் தேம்பொதி துவர்வாய" என அவற்றின் சினைகளையுணர்த்தின், ஆகுபெயராம்.

குழிப்பாடி, சீனமென்பன, அவ்விடமுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; இப்படாம் குழிப்பாடி, இப்பட்டுச் சீனமென அவ்விடத்திற் பொருளுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

* குறு. கடவுள்வாழ்த்து. † ஷை க00.

கார், கூதிர், கார்த்திகை, சித்திரையென்பன, அக்காலமுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; காரறுத்தது, கூதிர்வீசும், கார்த்திகைபூப்ப, சித்திரைபாடினென அக்காலத்துப்பயிரினையும், காற்றினையும், காந்தளாகுந்தோன்றியையும், ஆறுடலையுமுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

கொழுந்து, இலை, பூ, வேரென்பன, அவ்வுறுப்பையுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; அவற்றின் முதலையுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

நீலம், வட்டமென்பன, அப்பண்பையுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; [6]"செறிநீ ரிருங்கழி நீலமுஞ் சூடாள்", இச்செறுவட்டமென அப்பண்பியையுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

ஊண், எழுத்து, செப்பு, பாட்டு என்பன, அத்தொழிலையுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; ஊண்கொடுத்தார், "எழுத்தறிபத் தீருமிழிதகைமை," "பெருந்தெப்ப செல்வின்," |"பாட்டின் பொருளைப் [7]பரவிப் பலகால்" என அத்தொழிற்பொருள்களையுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

ஒன்று, நுலாம், நாழி, உழக்கு, ஆழாக்கு, கோலென்பன, அளவைகளையுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; இப்பணம்ஒன்று, இப்பொன் நுலாம், இப்பால்நாழி, இந்நெய் உழக்கு, இவ்வெண்ணெய் ஆழாக்கு, இம்மனை ஒருகோலென அவ்வளவைப்பொருள்களையுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

எழுத்துச் சொற் பொருள் யாப்பணியென்பன, அச்சொல்லப்பட்ட பொருள்களையுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; இவ்வதிகாரம் எழுத்து, இவ்வதிகாரம் சொல், இவ்வதிகாரம் பொருள், இவ்வதிகாரம் யாப்பு, இவ்வதிகாரம் அணியென அவற்றைச்சொல்லும் அதிகாரங்களையுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

விளக்கு, நெஞ்சு, திருவென்பன, சுடரினையும் உணர்வினையும் தெய்வத்தினையுமுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; விளக்குமுரிந்தது, நெஞ்சுநொந்தது, திருமேலெழுந்ததென அவற்றிற்கிடமான பிழம்பினையும் உறுப்பினையும் திசையினையுமுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

[8]அம்பு, வேல், பஞ்சு என்பன [9]கருவிகளையுணர்த்தின், இயற்பெயராம்; இஃதோரம்பு, இஃதோர் வேல், இவ்வாடைபஞ்சு என அவற்றின்காரியமாகிய வடுக்களையும் ஆடையினையுமுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

சோறு, அவல், கடகம், துலாமென்பன அக்காரியங்களையுணர்த்தின், இயற்பெயராம். இக்காணம் சோறு, [10]இந்நெல் அவல், இப்பொன் கடகம், இம்மரம் துலாமென அவற்றிற்குக்காரணமாகிய காணம் நெல் பொன் மரங்களையுணர்த்தின், ஆகுபெயராம்.

கோலிகன், சாலிகன், பட்டணவன், சேணிகனென்பன அச்சாதிகளையுணர்த்தின், இயற்பெயராம்; இவ்வாடை கோலிகன், இவ்வாடை சாலிகன், இவ்வாடை பட்டணவன், இவ்வாடை சேணிகனென அவ்வவரான் ஆக்கப்பட்ட ஆடைகளையுணர்த்தின், ஆகுபெயராம். பிறவுமன்ன.

பொற்றுலியென்பது ஆகுபெயரென்பாருமுளர். அது, தொகைமொழியாய்ப் புறத்துப்பொருள்தருதலின், ஆகுபெயராகாது; அன்மொழித்தொகையாமென்க.

(பி - ம்.) [1] தானம். [2] பண்பேதொழிலே [3] தானமே. [4] ஒன்றனை வரலாற்றேடு. [5] ஆக்கமாகும்பெயர் ஆகுபெயராயிற்று. [6] நெருநலிருங்கழி நீலமுஞ்சூடான், செறுவட்டம். [7] படுவிப்பசொல். [8] யாழ்குழலென்பன அக்கருவியையுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; யாழ்கேட்டன குழல்கேட்டன என்று அவற்றானுய ஓசையையுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்; நெல்லாதல் காணமாதல்பெற்றான் சோறுபெற்றேனெனக் காரணப்பெயர் காரியத்தின் மேல் ஆகுபெயராய்வந்தன. [9] காரணங்களையுணர்த்தின். [10] இந்நெல்லு அவல். (ருரு)

(290.) ஏற்கு மெவ்வகைப் பெயர்க்குமீ றுய்ப்பொருள்
வேற்றுமை செய்வன வெட்டே வேற்றுமை.

எ - ன், மேல் வேற்றுமைசார்தற்கிடனுமாய் வினைப்பெயரல்லாதன காலந்[1]தோன்றுதனவுமாய் வருதல் பெயர்க்கிலக்கணமென் றதன்பகுதியெல்லாமுணர்த்தி, ஈண்டு அவ்வேற்றுமையுணர்த்துவானெடுத்துக்கொண்டார், அவற்றுள், இச்சூத்திரம் வேற்றுமைகளினியல்பும் அவற்றின்பகுதியுமுணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தம்மை ஏற்பனவான ஒருமொழிப்பெயர், தொடர்மொழிப்பெயர், பொதுமொழிப்பெயர், உயர்திணைப்பெயர், அஃறிணைப்பெயர், ஆண்பாற்பெயர், பெண்பாற்பெயர், [2]பலர்பாற்பெயர், ஒன்றன்பாற்பெயர், பலவின்பாற்பெயர், தன்மைப்பெயர், முன்னிலைப்பெயர், படர்க்கைப்பெயர், பொருட்பெயர், இடப்பெயர், காலப்பெயர், சினைப்பெயர், பண்புப்பெயர், தொழிற்பெயர், எண்ணுப்பெயர், நிறைப்பெயர், அளவுப்பெயர், ஆகுபெயர், சுட்டுப்பெயர், வினைப்பெய

ரென்னும் எல்லாப்பெயர்களுக்கும் ஈற்றிலேநின்று பொருள்களை வேற்றுமை செய்வனவான வேற்றுமைகள் எட்டாம். எ - று.

வேற்றுமை செய்தலான் வேற்றுமை; வேற்றுமைசெய்வன யாவை அவை வேற்றுமையெனவுமாம். 'எட்டே' என்புழி ஏகாரம் தேற்றேகாரம்; [3]விளியைப் பெயரதுவிகாரமென்று அப்பெயருளடக்கி ஏழென்பாருமுளர்; அது பெயரின்விகாரமேயாயினும் படர்க்கையை முன்னிலையாக வேறுபடுத்தலுடைமையின், எட்டென்பார் மதங்கோடற்குவந்ததென்க; "ஏழியன் முறைய தெதிர்முக வேற்றுமை, வேறென விளம்பான் பெயரது விகாரமென், றோதிய புலவனு முளனொரு வகையா, னிந்திர னெட்டாம் வேற்றுமை யென்றனன்" என்றார். அகத்தியனாரென்க.

வேற்றுமைசெய்தலாவது: முதலாவது சாத்தனென அப்பெயர்தான் தன்பொருண்மையிற் றிரிபின்றி ஏனையவற்றின்வேறுபடுத்தது. இரண்டாவது சாத்தனையென அப்பெயர்ப்பொருண்மையைக் காரியமாக்கிற்று. மூன்றாவது சாத்தனாலென அப்பெயர்ப்பொருண்மையைக் கருத்தாவாக்கிற்று. நான்காவது சாத்தற்கென ஏற்றுக்கொள்வ[4]தாக்கிற்று. ஐந்தாவது சாத்தனினென நீக்குவ[5]தாக்கிற்று. ஆறாவது சாத்தனதெனக் கிழமைத்[6]தாக்கிற்று. ஏழாவது சாத்தன்கண்ணென இட[7]மாக்கிற்று. எட்டாவது சாத்தாவென முன்னிலை[8]யாக்கிற்று. இவ்வகையவாதல் தத்தம் இலக்கணச்சூத்திரங்களுட் காண்க.

'ஏற்குமெவ்வகைப்பெயர்க்குமீறாய்' எனவே, ஏனைவினைச்சொற்களும் பெயர்ப்படாஇடையுரிச்சொற்களும் வேற்றுமையேலாவென்பது தானேபோதருமெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) [1] தோன்றுவுமாய். [2] பல்லோர்பெயர் ஒன்றன்பெயர் பலவின்பெயர். [3] விளிபெயர்களதுவிகாரமென்றடக்கி. [4] - [8] ஆயிற்று. (௩௪)

(291.) பெயரே ஐஆல் குஇன் அதுகண்
விளியென் றாகு மவற்றின் பெயர்முறை.

எ - ன், மேல், "எட்டே" என்றவேற்றுமைகளின் பெயரும் முறையுமுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேல், பெயர்கள் வேற்றுமையேற்குமென்றதற்கு ஈண்டு ஓதியபெயரே பெயர்; இம்முறையேமுறை. எ - று.

ஏகாரம் அசைநிலை. (௩௫)

(292.) ஆற னுருபு மேற்குமவ் வுருபே.

எ - ன், எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேல், பெயர்கள் வேற்றுமையை ஏற்குமென்றார்; அவையேயன்றி ஆறனுருபும் [1]அவ்வுருபுகளையேற்கும். எ - று.

அஃதேல், பெயரோடு இதற்கு வேற்றுமை யாதோவெனின், உருபேற்புழியும் தன் இருகிழமைப்பொருளினும் திரியாதுநிற்ற லென்க.

[2]உம்மை எண்ணும்மை.

வ - று. சாத்தனது, சாத்தனதை, சாத்தனதால், சாத்தன தற்கு, சாத்தனதனின், சாத்தனதனது, சாத்தனதன்கணெனவரும்.

விளியேலாதெனினும் உருபேற்றலிற் குறைபட்டதாகாது; சில உறுப்பிற் குறைபட்டாரும் மக்களெனப்படுவர், அதுபோலவென்பது.

பெயர்வேற்றுமையும் ஏனையுருபுகளையும் ஏற்குமால், அஃது ஒழித்ததென்னையோ வெனின், பெயர் எழுவாயுருபாவது தன்பய னிலை தோன்றநின்றகாலையன்றே; ஆண்டுப் பிறவுருபுகளையேலாது; ஏற்பின் தன் பொருண்மையும் ஏற்கும் உருபின்பொருண்மையும் ஒருங்குடைத்தாதல்வேண்டும்; அதனாற் பயனிலைகொள்ளாது நின்ற பெயரே உருபுகளை ஏற்குமெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) [1] உருபுகளேற்கும். [2] உம் எண்ணும்மை. (நக)

(293.) நீயிர் நீவிர்நா னெழுவா யலபெறா.

எ - ன், மேல், "ஏற்கு மெவ்வகைப் பெயர்க்குமீ றாய்" என் றார்; எனவே ஏலாப்பெயருமுளவென்பதுமாயிற்று; அவை இவை யென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இம் [1]மூன்றுபெயரும் எழுவாயுருபினையொழிய ஏனையுருபுகளையேலா. எ - று.

(பி - ம்.) [1] மூவகைப்பெயரும். (நஎ)

(294.) அவற்றுள்,
எழுவா யுருபு திரிபில் பெயரே
வினைபெயர் வினாக்கொள லதன்பய னிலையே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே பெயர்வேற்றுமையது இலக்கண முணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன எட்டனுள்ளும் முதல்வேற்றுமைக்கு உருபாவது திரிபு யாதுமின்றிநிற்கும் பெயர்தானேயாம்; வினையையும் பெயரையும் வினாவையுங்கோடல் அதற்குப் பொருணிலையாம். எ - று.

வினைபெயரென்று பொதுப்படவைத்தமையான், வினைமுற்றுக் குறிப்புமுற்றுப் பெயரெச்ச வினையெச்சங்களினும் [1]இருதிணையைம் பால் மூவிடத்துப்பெயர்களினும் இவற்றின்பொதுப்பெயர்களினும் ஏற்பனவெல்லாம் கொள்க.

ஏகாரஒகாரங்கள் இடைச்சொல்லாய் இவற்றுளடங்காமையின் வினாவென வேறெடுத்தோதினாரென்க. மேலே உருபுசொல்லி ஈண்டுஞ்சொல்லுதல் கூறியது கூறலென்னும் குற்றமாம்பிறவெனின், ஆண்டுப் பெயரும் முறையும் சொன்னார்; ஈண்டு வேற்றுமைக்குவரும் இலக்கணமெல்லாம் சொன்னாராதலின் ஆகாதென்க. இக்கடா விடை மேல்வருவனவற்றிற்கும் ஒக்கும்.

வ - று. அவன்வந்தான், அவள்வந்தாள், அவர்வந்தார், அது வந்தது, அவைவந்தன எ - ம், யான்வந்தேன், யாம்வந்தேம் எ - ம், நீவந்தாய், நீவிர்வந்தீர் எ - ம், தான்வந்தான், தான்வந்தாள், தான் வந்தது, தாம்வந்தார், தாம்வந்தன, எல்லாம்வந்தார், எல்லாம் வந்தன, எல்லாம்வந்தேம், எல்லாம்வந்தீர் எ - ம், அவன்வாழ்க, [2] யான்வாழிய, நீவாழியர் எ - ம் வினைமுற்றுவந்தன. [3]அவன்வேலினன், அவன் அகத்தான், அவன் ஆதிரையான், அவன் [4]தாடியான், அவன்கரியான், அவன் செலவினன், அவனுண்டு, அவனில்லை, அவர் வேறு, அதுகரிது, அவையுளவென வினைக்குறிப்புமுற்றுவந்தன. அவன்செய்த, [5]அவள்செய்கின்ற, அவர்செய்யும், அதுசெய்த, அவை செய்யுமெனப் பெயரெச்சமேற்றன. அவன்செய்து, அவள்செய்ய, அவர்செய்யா, அதுசெய்யூ, அவைசெய்தெனவெனஇவை வினையெச்சங்கொண்டன.

அவன் அந்தணன், அவள்பேதை, [6]அவர்சான்றோர், அவன் யான், அவன் நீ, அவன்யாவன், இவன் எவன், இவள் எவள், அவள்நீ, உவர்தந்தையார், அது பெடை, இது சேவல், உவை ஊர்கள் எ - ம், யான் அரசன், யாம் விறலியர், யான் நீ, யாம்நீங்கள், யாம்[7]மந்திரிகள் எ - ம், நீ புலவன், [8]நீயிர்அவையீர், நீஙிள்ளை, நீயிர் தாயர் எ - ம், சாத்தன் அவன், எல்லாம்மாந்தர், எல்லாம் மான்கள் எ - ம் பெயர்களேற்றன.

அவன்யாவன், [9]இவள்யாவள்; அவனே, இவளே, உவரோ, அதுவோ, அவையோ எ - ம், யான்யாவன், யான்யாவள்; யாமே, யாமோ எ - ம், [10]நீயிரெவரீர்; நீரே, நீரோ எ - ம், சாத்தனே, மக்களோ எ - ம் வினவேற்றன.

[11]ஆயன்சாத்தனென்றற்றொடக்கத்தன பண்பொட்டுப் பெயராய் இம்மூன்றனுள் ஒன்றுகொள்ளுமெனக.

"பொருண்மை சுட்டல் வியங்கொள வருதல், வினைநிலையுரைத் தல் வினவிற் கேற்றல், பண்புகொள வருதல் பெயர்கொள வருத [12]லென், றன்றி யனைத்தும் பெயர்ப்பய னிலையே" என்னுமிவ்வாறும் இம்மூன்றனுளடங்குமெனக்கொள்க.

"வினைநிலை யுரைத்தலும் வினவிற் கேற்றலும், பெயர்கொள வருதலும் பெயர்ப்பய னிலையே" என்றார், அகத்தியனாருமெனக.

(பி - ம்.) 1 இருதிணை மூவிடத்தைம்பாற்பெயர்களினும். 2 யான் வாழ்க. 3 அவன்வேலன். 4 அவன்மூடியான். 5 அவன்செய்கின்ற, அவன் செய்யும். 6 அவர்சான்றோர். 7 வந்திகள். 8 நீயிர் அரிவையீர். 9 (க) இவ ளெவள், உவரோ, அதுவோ; (உ) யானோ, யாமோ எ - ம். 10 நீயிர்யாவர். 11 ஆதன்சாத்தன். 12 (க) என்றிவ்வனைத்தும்; (உ) என்றிவையனைத்தும்.()

(295.) இரண்டா வதனுரு வையே யதன்பொருள்
ஆக்க லழித்த லடைத னீத்தல்
ஒத்த லுடைமை யாதி யாகும்.

எ - ன், நிறுத்த முறையானே இரண்டாம் வேற்றுமையாமா றுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இரண்டாம் எண்ணுமுறைமைக்கணின்றவேற்று மைக்கு ஐயென்பது உருபாம்; அதனது பொருள் ஒன்றைஆக்க லும் அழித்தலும் அடைதலும் நீந்தலும் ஒத்தலும் உடைமையுமுத லானவையாம். எ - று.

ஆதி' என்றதனால், ஒவ்வாமைமுதலானவும் இவற்றின் பரி யாயமொழிகளும் கொள்க.

வ - று. அறத்தைஆக்கினான், நூலைக்கற்றான், தேரையூர்ந் தான், அணியை அணிந்தான், பொன்னை நிறுத்தான், நெல்லை அளந் தான், [1]நிரைக்கட்டினானென்றற்றொடக்கத்தன ஆக்கல். அறத்தை

* தோல். வேற்றுமையியல், ௯

அழித்தான், மரத்தை அறுத்தான், காமனைவென்றான், பகையைக் கொன்றான், ஊரை எரித்தான், மரத்தைக்குறைத்தானென்றற் றொடக்கத்தன அழித்தல். அறத்தை அடைந்தான், வீட்டை மேவி னான், ஊரை யொன்றினான், நாட்டை நண்ணினான், குன்றைக் குறுகி னானென்றற்றொடக்கத்தன அடைதல். அறத்தைத் துறந்தான், மறத் தை நீத்தான், வீட்டைவிட்டான், பாட்டை ²ஒழிந்தானென்றற் றொடக்கத்தன நீத்தல். மண்ணை யொத்தான், பொன்னை யொத்தான், புலியை யொத்தான், சிங்கத்தைப்போன்றானென்றற்றொடக்கத்தன ஒத் தல். அநிலையுடையான், ³கொடையையுடையான், முடியையுடையா னென்றற் றொடக்கத்தன உடைமை; வினைக்குறிப்பு.

அவனை யொவ்வான், இவனைப்போலானென்றற்றொடக்கத்தன ஒவ்வாமை. அறத்தைக்காத்தான்; வளர்த்தான், பெருக்கினான், படைத்தானென்றற்றொடக்கத்தன ஆக்கல மொழிப்பரியாயம். பிற வற்றிற்கும் இவ்வாறே வருவனகண்டுகொள்க.

(பி - ம்.) ¹ நிரையைக்கட்டினான். ² ஒழித்தான். 3 கொடையை.()

(296.) மூன்றா வதனுரு பாலா னோடொடு
கருவி கருத்தா வுடனிகழ் வதன்பொருள்.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே மூன்றாம்வேற்றுமையாமாறு உணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மூன்றாம் வேற்றுமைக்கு உருபு ஆலும் ஆனும் ஓடும் ஒடுவுமாம்; அதற்குப் பொருள் கருவியாதலும் கருத்தாவாத லும் உடனிகழ்ச்சியுமாம். எ - று.

மேல், ஆலொன்றையும் இதற்கு உருபாகச்சொல்லி, ஈண்டு ¹நானுருபு சொல்லுதல் மலைவாம்பிறவெனின், ஆண்டுப் பெயரும் முறையும் காட்டுதன்மாத்திரைக்கு வழக்கிடத்தும் செய்யுளிடத்தும் பயின்றுவருவதனைச் சொன்னார்; ²ஈண்டு இவ்வேற்றுமைக்குவரும் உருபெல்லாம் எடுத்தோதினாராகலான், மலைவாகாதென்க. ³இக்கடா விடை மேல்வருவனவற்றிற்கும் ஒக்கும்.

“ஆலு மானு மோடு மொடுவுஞ், சாலு மூன்றாம் வேற்றுமைத் தனுவே, செய்வோன் காரணஞ் செய்தகு கருவி, மெய்திய தொழின்முத லிவையுடைத் ததன்பொருள்” என்றார் அகத்திய னாரென்க. அஃதேல், அவர் ஐந்துபொருளாகச்சொன்னாராலோ வெனின், இவர், இவ்வாறு அறிதற்குக்கருவியானஞாபகக்கருவியை

யும் இயற்றுதற்குக் கருவியான காரகக்கருவியையும் பொதுவே கருவியெனவும், ஏவுதற்கருத்தாவையும் இயற்றுதற்கருத்தாவையும் பொதுவே கருத்தாவெனவும் அடக்கி மூன்றாகவோதினாரென்க. கருவியெனினுங் காரணமெனினும் ஏதுவெனினும் நிமித்தமெனினுமொக்கும். அவ்விருவகைக்கருவியும் முதற்காரணமும் துணைக்காரணமுமென இரண்டாம். அவற்றுள் முதற்காரணமாவது அவ்விருவழியுள்ளும் தன்னை இன்றியமையாச்சிறப்புடையது. துணைக்காரணமாவது அவ்விருவழியுள்ளும் முதற்காரணத்துக்குத் துணையாக வருவது.

வ - று. கடல்கண்டானென்றால், அக்காட்சிக்குஉணர்வு முதற்காரணம்; கண்ணும் ஒளியுமுதலானவை துணைக்காரணம்; இவை ஞாபகக்கருவி. குழைசெய்தானென்றால், அதற்குப் பொன்முதற்காரணம்; [4]கம்மக்கருவியும் தீயுமுதலானவை துணைக்காரணம். இவை காரகக்கருவி; பிறவுமன்ன. கருவியைப் பொருண்மைப்பன்மையான் முற்கூறினாரென்க. உணர்வினாலுணர்ந்தான், சுடரினாற்கண்டான், புகையுண்மையால் எரியுள்ளது, அலகினாலெண்ணினான், நாழியாலளந்தான்; இவை ஞாபகக்கருவி. பொன்னாலாயமணி, மண்ணாலாயகுடம், வாளாலெறிந்தான், கையால்வாங்கினான், தவத்தால்வீடெய்தினான், முயற்சியாலாயினான், காலாலேகினான், பொன்னாலணிந்தான்; இவை காரகக்கருவி; "முதல்வனும் பொருளுங் கருமமுங் கருவியு, மேற்பது நீக்கமு மெனவிவை காரகம்."

தச்சனாலியற்றப்பட்டவையம், கடவுளாலாக்கப்பட்டவிமானம், புலியால் 5விழுங்கப்பட்டான், சுறவால் எறுண்டான்; இவை செய்யும்வினைமுதல். அரசனாலியற்றப்பட்ட தேவகுலம், தேவராலய திரு; இவை ஏவல்வினைமுதல்.

*"தூங்குகையானோங்குநடைய, உறழ்மணியானுயர்மருப்பின", †"பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிந்தேன், பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு;" இவை உடனிகழ்ச்சி. ஆனுருபோடும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க.

‡ "உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங், கல்லா ரறிவிலா தார்", §"நாவிற் றிருந்த கலைமாமகளோடு நன்பொற், பூவிற் றிருந்த திருமாமகள் புல்ல நாளும்", "சுழிபோ டெறிபுனற்

புறநா. உஉ. † திருக்குறள், க0அ௩. ‡ ஷை கச0. § சீவக. ௯0.

பொன்னிநன் ளுடன் *சுரகுருவின், வழியோ னமலன் மயிலையன் னீர்மணி வாயினின்று, மொழிபோ தெரிந்தில கொங்கையுஞ் செய்ப முகத்தினின்ற, விழிபோ படுகொலை யோவிலங் கோவந்து மீண் டனவே", 6†"மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு, தானஞ்செய் வாரிற் றலை" என ஒடுவந்தவாறு.

அரசனால் இபற்றப்பட்ட தேவகுலமென்றற்றொடக்கத்தனவற் றுள் உருபல்லாத பிறமொழிகள் 7வருமாறென்னையெனின், அவை கனலொடு புகையும் குடையொடு நிழலும்போல உருபுவரவந்து நீங்கநீங்கும், பொருளை விளக்கவேண்டுழியெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) 1 காலுருபாகச் 2 ஈண்டை. 3 இக்கடாவும்விடையும் 4 கரு மக்கருவியும் 5 விழுங்கப்பட்டானென்றற்றொடக்கத்தன இவை. 6 துறை கைத்துறை. 7 என்னைவருமாறெனின். (சO)

(297.) நான்கா வதற்குரு பாகுங் குவ்வே
கொடை பகை நேர்ச்சி தகவது வாதல் [ளே.
பொருட்டுமுறை யாதியி னிதற்கிதெனல் பொரு

எ - ன், நிறுத்த முறையானே நான்காம்வேற்றுமையாமாறு உணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) நான்காம் வேற்றுமைக்குக் குவ்வென்பது உருபாம்; கொடையும் பகையும் நேர்ச்சியும் தகவும் அதுவாதலும் பொருட்டும் முறையுமுதலானபொருண்மைக்கண் இதற்கிதுவென்பதுபட நிற்றல் அதற்குப்பொருளாம். எ - று.

வ - று. தேவர்க்குப்பூசை, சாத்தற்குச்சோறு, ‡" இரப்பார்க் கொன், றீவார்மே னிற்கும் புகழ்", " இரந்தோர்க்குத் 1தேர்வீசும் வண்கை யவன்" என்பன கொடை. மக்கட்குபபகைவெகுளி, பாம் புக்குப்பகைகீரி, §" புல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்றம்", ||"பிணிக்கு மருந்து பிறமன் னணியிழை, தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து." என்பன பகை 2கற்றோற்கு மகள்நேர்ந்தான், அறத்திற்குப் பொரு ணேர்ந்தான், இறைக்கதுநேரின் 3நினக்கிது நேருமென்பன நேர்ச்சி. அறத்திற்குத்தக்கது அருள், சாத்தற்குத்தக்காள்கொற்றி, ¶" செல்

* சுரகுரு - ஒருசோழன். † திருக்குறள், உகரு. ‡ ஷெ உருஉ. § நான் மணி. அச; பழமொழி. உஎ; சிலப. வழக். இறுதிவெண்பா, க. || திருக் குறள், ககOஉ. ¶ ஷெ கஉகு.

வர்க்கே செல்வந் தகைத்து", *"அருங்கல முலகின் மிக்க வரசர்க்கே யுரிய" என்பன [4]தகுதி ; ஆடைக்கு நூல், ஆழிக்குப்பொன் என்பன அதுவாதல். †"[5]வரிசைக்குவருந்தும்", கூழுக்குக்குற்றேவல்செய்யுமென்பன பொருட்டு ; சாத்தற்குமகன், கொற்றற்குமகள் என்பன முறை.

'ஆதி' என்றதனால், கரும்பிற்குவேலி, மயிருக்கெண்ணெய், உயிருக்குண்டியென்னும் அதற்குவினையுடைமையும், •சாத்தற்குப் பொருளென்னும் படுபொருளும், கைக்குயாப்புடையதுகடகமென்னும் யாப்புடைமையும், நாய்க்கு நட்புடையனென்னும் நட்புடைமையும், தாய்க்குக்காதலனென்னும் காதலும், [6]வடுகரசர்க்குச்சிறந்தார் சோழியவரசரென்னும் சிறப்புடைமையுங்கொள்க.

இன்னும் இஃது, ஏனைவேற்றுமைகள்போல அளவுபட்டபொருண்மைத்தன்றிவரும் ; அவையும் இதற்கிஃதென்பதேபடஉரைத்துக்கொள்க. அவை அரசர்க்கு அமைச்சன், அவர்க்குத்தமர், [7]நமக்கு நல்லன், ‡"நிலத்துக் கணியென்ப நெல்லுங் கரும்பும்", §"மனைக்குப்பாழ் வாணுத லின்மை", ||"போர்க்குப்புணைமன்", ¶"கள்வார்க்குத் தள்ளா துயிர்நிலை", **"அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்", ††"உண்டி வெய்யோர்க் குறுபிணி யெளிது", "பல்லுக்குத் தோற்ற பனி முல்லை", ‡‡"ஊர்க்கு மணித்தே பொய்கை பொய்கைக்குச், சேய்த்து மன்றே சிறுகான் யாறே", "[8]தனக்குச்சரியென்பநல்லாடானவற்கின்றமைந்தன்", "மைந்தற்கு மடவாட்கு நிகழ்ந்தகேட் டஞ்சுமின் கொலை[9]யஞ்சு மின்றியென" என்பனமுதலாயினவெனக்கொள்க.

"சிறப்புடைப் பொருளைத் தானெடுத்து மொழிதல்" என்பதனால், இதற்குச்சிறந்தன எடுத்தோதி, இவை 'ஆதி' என்பதனால் தழுவவைத்தாரென்க.

(பி - ம்.) 1 சேரியும். 2 சான்றோர்க்கு. 3 எனக்கிது. 4 தகவாம். 5 வரிசைக்குழும். 6 வடுகராசர்க்கு. 7 (க) நமர்க்கு ; (உ) மனுக்கு. 8 (க) தனக்குச்சரியென்பநல்லமானவர்க்கின்ற. (உ) தனகிரியென்ப. 9 அஞ்சன் மினன்றியென. (சக)

(298.) ஐந்தா வதனுரு [1]பின்னு மில்லும்
நீங்கலொப் பெல்லை யேதுப் பொருளே.

---

* சூளா. கல்யாண. கஅக † புறநா. சஎ. ‡ நான்மணி. க. § ஷெ. உ0. || பு - வெ. காஞ்சி. உ0. ¶ திருக்குறள், உக0. ** ஷெ. இசக. †† முதுமொழி. எஎ. ‡‡ குறு. ககட.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே ஐந்தாம் வேற்றுமையாமாறு [2] உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஐந்தாம்வேற்றுமைக்கு இன்னென்பதூஉம் இல்லென்பதூஉம் உருபாம்; நீங்கினிற்றலும், உவமையும், எல்லையும், கருவியும் [3]பொருளாம். எ - று.

வ - று. ஊரினீங்கினான், தமரிற்றீர்ந்தான், வரையின் வீழருவி, *"தலையி னிழிந்த மயிரனையர் மாந்தர், நிலையி னிழிந்தக் கடை" எனவருமிவை நீக்கம். †"திறல்வே லுதியிற் பூத்த கேணி", ‡"செய்த்தோர் மிமிசை நினைத்திற் பரக்கும்", "பொன்னிற் பிதிர்ந்த பொறிசுணங் கிளமுலை." இவை ஒப்பு; இதனினெடிது, இதனினினிது, இதனினன்று, இதனிற்றண்ணிது, இதனின்மெல்லிது என்பன நீக்கந்தழுவிநிற்கும் போலி; கருவூரின் கிழக்கு, மருவூரின் மேற்கு, வையையாற்றின் வடக்கு, [4]மருதயாற்றின் தெற்கு எனவருமிவை எல்லை. முயற்சியிற்பிறத்தலான் ஒலி நிலையாது, புகையுண்மையின் எரியுள்ளது, பொன்னினாகிய குடம், §"கோட்டிற் செய்த கொடுஞ்சி நெடுந்தேர்", 'அறிவிற்பெரியன்' எனவருமிவை [5] கருவி; இல்லொடும் ஒட்டுக.

(பி - ம்.) 1 இல்லுமின்னும். 2 தொகுத்துணர்த்துதல். 3 அதற்குப் பொருளாம். 4 மருதையாற்றின். 5 ஏது. (சஉ)

(299.) ஆற னொருமைக் கதுவு மாதுவும்
பன்மைக் கவ்வு முருபாம் பண்புறுப்
பொன்றன் கூட்டம் பலவி னீட்டம்
திரிபி னாக்க மாந்தற் கிழமையும்
பிறிதின் கிழமையும் பேணுதல் பொருளே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே ஆறாம்வேற்றுமையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆறாம்வேற்றுமையின் [1]ஒருமைப்பொருண்மைக்கு அதுவும் ஆதுவும், பன்மைப்பொருண்மைக்கு அவ்வும் உருபாம். பண்பும் உறுப்பும் ஒருபொருட்டிரட்சியும் பலபொருட்டிரட்சியும் ஒன்று திரிந்து ஒன்றாதலுமாகும் [3]ஐந்துதற்கிழமையும் பிறிதின் கிழமையும்போற்றுதல் அதற்குப்பொருளாம். எ - று.

* திருக்குறள். கூகச. † சிறுபாண். கஎஉ. ‡ அகநா. க. § பொருந. கசக.

"ஆற னுருபே யதுவா தவ்வும், வேறொன் றுரியதைத் தனக் குரி யதையென, விருபாற் கிழமையின் மருவுற வருமே, ஐம்பா லுரி மையு மதன்றற் கிழமை" என்றார், அகத்தியனார்.

வ - று. சாத்தனது இயல்பு; இளமை, வன்மை, குறுமை, உண்மை, நன்மை, நிறம், உணர்வு, கல்வி, கேள்வி என்பவை பண் புத்தற்கிழமை; சாத்தனதுசெலவு; நிலை, இருக்கை, உணவு, செய்கை என்றற்றொடக்கத்து வினைகளும் ஈண்டுத் தொழிற்பண்பாயடங்கு மெனக்கொள்க. சாத்தனதுகை, யானையதுகோடு, வாழைபதுபழம், தோரதுதட்டு, செப்புளதடி என்பன உறுப்புத்தற்கிழமை; நெல்லது குப்பை, எள்ளது ஈட்டம், கொள்ளதுகுழாம், ஆனையதுதொகை, மரந்தரதுதொகுதியென்பன ஒன்றன்கூட்டத்தற்கிழமை; படையது தொகை, விலங்கினது ஈட்டம், மரத்ததுகுழாமென்பவை பலவினீட் டத்தற்கிழமை; கொள்ளது நாறு, எள்ளதுசாந்து, நெல்லதுசோறு, பயற்றதுகும்மாயமென்பவை திரிபுத்தற்கிழமை; சாத்தனதுஆடை, அரசனதுஆழி, ஆவினதுகன்று, கபிலரதுபாட்டு என்பவை பிறிதின் கிழமை. எனதுகை, தனதுதாள், நினதுநிறம் எ - ம், எனதெயில், நினதுநிலம், தனதுதரை எ - ம் இருகிழமைக்கண்ணும் அதுவும் ஆதுவும் வந்தவாறு. எனகைகள், நினதோள்கள், தனதாள்கள், எ - ம், எனயானைகள், நினநிரைகள், தனதானைகள், *"உய்த்துச் செரியினும் போகா தம" எ - ம் இருகிழமைக்கண்ணும் அகர வுருபுவந்தவாறு.

(பி - ம்.) 1 ஒருமைக்கு. 2 அதுவென்பதுவும் ஆதென்பதுவும். 3 இத் தகைத்து. 4 அதுவும் ஆதுவும் வேறொன்றுடையதை. 5 பொருளுற்றுவரு மே 6 என்றற்றொடக்கத்தன. 7 தோதுசெநிள், தட்டு, தடி. 8 (க) பல குழீஇயதற்கிழமை; (உ) பலவியற்றற்கிழமை. 9 எனது, எனது.. ...(சா)

(300.) ஏழ னுருபு கண்ணாதி யாகும்
பொருண்முத லாறு மோரிரு கிழமையின்
இடனாய் நிற்ற லிதன்பொரு ளென்ப.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே ஏழாம்வேற்றுமையாமாறு உண ர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஏழாம் வேற்றுமைக்கு உருபு கண்ணென்பதுமுத லானவையாம். பொருளாதியாறும் தற்கிழமையானும் பிறிதின்கிழ

* திருக்குறள், கஎச.

மையானும் ஒன்றற்கிடனாய்நிற்றல் இதன்பொருளென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

வ - று. மணியின்கணொளி, மலையின்கண் ஒக்கம் எ - ம், பனையின்கண் அன்றில், தினையின்கட்கிளி எ - ம் இருகிழமையானும் பொருள் [1]இடனாயிற்று. ஊரின்கண் இல்லம், கடலின்கட்டிரை எ - ம், ஆகாயத்தின்கட்பறவை, குடக்கின்கட்குன்று எ - ம் இடம் இடனாயிற்று. யாண்டின்கணிருது, நாளின்கணாழிகை எ - ம், வேனிற்கட்பாதிரி, காரின்கட்கொன்றை எ - ம் காலம் இடனாயிற்று. கையின் கண்விரல், மலரின்கணாற்றம் எ - ம், கையின்கட் கடகம், மலரின்கண் வண்டு எ - ம் சினை இடனாயிற்று. நிறத்தின்கணெழில், உணர்ச்சிக் கட்கூர்மை எ - ம், இளமைக்கட்செல்வம், வளமைக்கண்விருந்து எ - ம் பண்பு இடனாயிற்று. ஆடற்கணழகு, பாடற்கட்பணிவு எ - ம், ஆடற்கட்பாட்டு, பாடற்கண்யாழ் எ - ம் தொழிற்பெயர் இடனாயிற்று.

இதனுள், 'பொருண்முதலாறும்' என்றாராயினும் வினை வேற்றுமைபேலாமையின், ஈண்டுத் தொழிற்பெயரேகொள்க.

(பி - ம்.) [1] இடமாயிற்று. (௬௪)

(301.) கண்கால் [1]கடையிடை தலைவாய் திசைவயின்
முன்சார் வலமிட மேல்கீழ் புடைமுதல்
பின்பா டளைதே முறைவழி யுழியுளி
உள்ளகம் புறமில் லிடப்பொரு ளுருபே.

எ - ன், ஏழாம்வேற்றுமைக்குக் கண்முதலானவை உருபென்றார், அவை இவையென்பதுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கண்முதலாக எண்ணப்பட்ட இருபத்தெட்டும் இடப்பொருளைக்காட்டும் உருபுகளாம். எ - று.

வ - று. *"நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே", †"ஊர்க்கா னிவந்த [2]பொதும்பருள்," ‡"ஈதலிசை யாக்கடை", §"நல்லாரிடைப்புக்கு", "நனந்தலை வந்த நல்லோர்", "புன்னைநன்னீழற் புலவுத்திரைவாய்", ||"தென்றிசை [3]யாஅய் குடியின் றாயின்", "அவர் [4]வயினிடைச் செல்வாய்", ¶"கற்றார்முற் றோன்றா கழிவிரக்கம்",

*திருக்குறள். ௯௫௮. † கலி. ௬௬. ‡ திருக்குறள், ௨௩0. § நாலடி. அவை. ௪. || புறநா. ௧௩௨. ¶ நான்மணி. அ.

"காட்டுச்சாரோடுங்குறுமுயால்", ‖"காழ்வரைநில்லாக்[5]களிறவன் கைவலத்தியாழ்வரைநின்றது", "இல்லிடப்பரத்தை," *"தன்மேற் கடுவரை நீரிற் கடுத்து வரக்கண்டும்", "பேரிணர்க்கொத்தினர் பிண்டிநிழற்கீழ்", "கடைபுடைக்கொள்ளிய நீர்", †"[6]சுரன் முதல்வந்த வுரன்மாய் மாலை", "காதலிபின்சென்றதம்ம", "நம் பாடணை யாதாள்", "கல்லளைச்சுனைநீர் கையிலுண்டமைபான்", ‡"தோழிக்குரியவை கோடாப் தேளத்து", §"அவனுழையிருந்த தண்டமிழ்ச்சாத்தன்", "நின்றதோர் நறவேங்கை நிழல்வழி [7]பசைந்தனளே", "குயில்சேர் குளிர்கா வுளிசேர் புறையும்" ‖"உறைப்புழி யோலை போல", ¶"மூலைபங் குவட்டுள் வாழும்", **"பயன் சாராப் பண்பில்சொற் பல்லா ரகத்து" ††"செல்லுமென் னுயிர்ப் புறத் திறுத்தந்த மருண்மாலை", 'ஊரிலிருந்தார், நீரில்விழுந்தார்' என வரும்.

(பி - ம்.) [1] தலையிடைகடை. [2] உயர்நிலைமாடம். 3 ஆயுயர்குடி. 4 வயின்கட். 5 கடுங்களிறு கைவலத்து. [6] கான்முதல்வந்த. 7 அசைந்தனன்.(சரு)

(302) எட்ட னுருபே யெய்துபெய ரீற்றின்
றிரிபு குன்றன் மிகுத லியல்பயற்
[1]றிரிபு மாம்பொருள் படர்க்கை யோரைத்
தன்முக மாகத் தானழைப் பதுவே.

எ - ன், எட்டாம வேற்றுமையுருபும் பொருளுமுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எட்டாமென் னுமுறைமைக்கணின்ற வேற்றுமைக்கு உருபாவது விளிபேற்கும்பெயரின் ஈற்றது திரிபும் கேடும் மிகுதலும் இயல்பும் [2]ஈற்றயலினின்றதன் திரிபுமாம். அதற்குப்பொருள், படர்க்கையிடத்தாரை ஒருவன் தனக்கு எதிர்முகமாக அழைக்கையாம். எ - று.

'எய்துபெயர' எனவே, எய்தாதபெயருமு [3]உளவென்பதாம்; அவை போக்கிச்சொல்லுதும். 'படர்க்கையோரை' எனவே முன்னிலையோரும் தன்மையோரும் ஈண்டே விலக்கப்பட்டாராவர். படர்க்கையோரையென்றானேனும், "ஒருமொழி யொழிதன் னினங் கொளற்குரித்தே" என்பதனாற் படர்க்கையிடத்து இம்பாலுங் கொள்க.

---

* பு - வே. வெட்சி. கக. † நற். ௩. ‡ இறை. கச. § சிலப். பதி. கo.
‖ புறநா. உகo. ¶ சீவக. கஉ௩உ. ** திருக்குறள். ககச. ††கலி. கசஅ.

பெயருருபிற்கும் இயல்பானவிளியுருபிற்கும் 4உருபான் வேற்றுமையின்றேனும் பொருளான் உண்டெனக்கொள்க.

தானென்பது சந்தவின்பப் 5பொருட்டுவந்தது.

(பி - ம்.) 1 திரிவு 2 ஈற்றயலின் றிரிபுமாம். 3 உளவாம். 4 உருவான். 5 (க) பொருட்டாய்; (உ) பொருள்தர. (௩௯)

(303.) இஉ ஊவோ டையோ னளரல
யவ்வீற் றுயர்திணை யோரவல் லிவற்றொடு
ணஃகா னுவீ றாகும் பொதுப்பெயர்
ஞநவொழி யனைத்தீற் றஃறிணை விளிப்பன.

எ - ன், மேல் விளிகொள்வனவற்றுள் பெயரென்றார், அவை இவையெனத் தொகுத்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இ உ ஊ ஐ ஓ ன ள ர ல ய என்னும் பத்தீற்றுயர்திணைப்பெயரும், இவற்றுள் ஒகாரமும் ரகாரமுமான இரண்டும் ஒழித்துநின்ற இவற்றுடனே ணகார ஆகாரங்களை ஈறாகவுடைய பத்துப் பொதுப்பெயரும், ஞகார நகாரங்களும் மேலெழுத்ததிகாரத்துள் அளபின்கண் அல்லது ஈறாகாதென்று விலக்கின எகாரமுமொழித்து ஒழிந்த இருபத்தோரீற்று அஃறிணைப்பெயரும் விளிகொள்வனவாம். எ - று.

ஏனையீற்றுப்பெயர்கள் விளிகொளாவென்றவாறு. இதனுட் பெயரென்பதனை இருதிணையிடத்தும் வருவித்துக்கொள்க.

(பி - ம்.) 1 பத்தீற்றுப்பொதுப்பெயரும். (௩௭)

(304.) இம்முப் பெயர்க்க ணியல்பு மேயும்
இகர நீட்சியு முருபா மன்னே.

எ - ன், மூவகைப்பெயர்க்கும் பொதுவானவிளியுருபு தொகுத்துணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயர்திணைப்பெயர் பொதுப்பெயர் அஃறிணைப்பெயரென்னும் மூவகைப்பெயர்க்கண்ணும் எல்லாஈறும் இயல்பாதலும் அவற்றின்கண் ஏகாரமிகுதலும் இகரவீறு ஈகாரவீறாய்த்திரிதலும் விளி 1வேற்றுமைக்கு உருபுகளாம். எ - று.

வ - று. நம்பிகூறாய், 2மனைவிகூறாய், கணிகூறாய், தோழிகூறாய், தொழும்பிகூறாய், வேந்துகூறாய், பெண்டுகூறாய், பூண்டுகூறாய்,

ஆடூஉக்கூறாய், மகடூஉக்கூறாய், விடலைகூறாய், மங்கைகூறாய், கோக்கூறாய் எ-ம், நம்பியே, முனியே, [3]கணியே, வேந்தே, பெண்டே, பூண்டே, ஆடூஉவே, மகடூஉவே, கோவே எ-ம், நம்பீ, மனைவீ, தோழீ, தொழும்பீ எ-ம், [4]கோமான்கூறாய், இறைவன் கூறாய், வெற்பன்கூறாய், அருவாளன்கூறாய், பார்ப்பான்கூறாய் எ-ம், * "பார்ப்பன மகனே பார்ப்பன மகனே", "† எம்மானே தோன்றினை யென்னை யொளித்தியோ" எ-ம், அடிகள்கூறீர், கோமாள் கூறீர் எ-ம், ‡ "அகவன் மகளே பகவன் மகளே" எ-ம், மாந்தர்கூறீர், சான்றோர் கூறீர் எ-ம், இறைவரே, ஈசரே, குழைபரே, வெற்பரே எ-ம், குருசில்கூறாய், தோன்றல்கூறாய், எ-ம், "குருசிலே யெம்மையுள்ளாய்", § திருமாலே, தோன்றலே எ-ம், ஆய்கூறாய், எ-ம், ஆயேசொல்லாய் எ-ம் உயர்திணைப்பெயர்க்கண் விளியுருபு வந்தவாறு.

பிதாவுரையாய், பிணாவுரையாய், தம்பிகூறாய், சாத்திகூறாய், [5]கொற்றிகூறாய், அரசுகூறாய், அழிதூஉக்கூறாய், பேதைபேசாய், தந்தைதாராய், [6]அம்மையருளாய், அன்னையருளாய், ஆண்கூறாய், பெண்கூறாய், சாத்தன்கூறாய், கொற்றன்கூறாய், மகன்வாராய், மகள் வாராய், மக்கள்வாரீர், ஒதுங்கல்கூறாய், தூங்கல்கூறாய், தாய்கூறாய், சேய்கூறாய், எ-ம், பிதாவே, பிணாவே, அரசே, அழிதூஉவே, ஆணே, பெண்ணே, சாத்தனே, கொற்றனே, மகனே, மகளே, ஒதுங்கலே, தூங்கலே, தாயே, சேயே எ-ம், தம்பீ, சாத்தீ, கொற்றீ எ-ம் பொதுப்பெயர்க்கண் விளியுருபுவந்தவாறு.

விளக்கொடியை, புறக்கொடியை, தும்பிகொடியை, வீகொடியை, முசுக்கொடியை, வண்டுகொடியை, பூக்கொடியை, சேக்கொடியை, மழைகொடியை, நொக்கொடியை, கோக்கொடியை, வௌக்கொடியை, இதண் உரையாய், ~~அன்னம் கூறாய்~~, புனம் கூறாய், மான்கூறாய், வேய்கொடியை, நீர்கொடியை, வேல்கொடியை, தெவ்வலியை, யாழ்கொடியை, புள்கொடியை எ-ம், விளவே, புறவே, தும்பியே, வீயே, முசுவே, வண்டே, பூவே, சேவே, மழையே, நொவ்வே, கோவே, வௌவே, இதணே, புனமே, மானே, வேயே, நீரே, வேலே, தெவ்வே, யாழே, புள்ளே எ-ம், மந்தீ, தும்பீ எ-ம் அஃறிணைப்பெயர்க்கண் விளியுருபுவந்தவாறு.

குறு. ௧௫௬. † சீவக. ௧௮௦௪. ‡ குறு. ௨௩. § பெருமாள். ௪. ௧.

'மன்' என்ற 7மிகையானே உயர்திணைப்பெயரீற்று ஐகாரம் ஏகாரமேலாமெனவும் ஏனைய ஏற்புழி ஐகாரம் திரிந்தும் திரியாதும் ஏற்பனவாமெனவுங்கொள்க.

(பி - ம்.) 1 வேற்றுமையுருபுகளாம் 2 தேவீ. 3 கன்னியே. 4 கோன். 5 முடத்தி. 6 அம்மே, அன்னே. 7 விதப்பானே. (சஅ)

(305) ஐயிறு பொதுப்பெயர்க் காயு மாவும்
உருபா மல்லவற் றாயு மாகும்.

எ - ன், ஐகாரவீற்றிற்கு எய்திபதன்மேற் சிறப்புவிதி உணர்த்தல் நுதலிற்று.

ம (இ - ள்.) ஐகாரவீற்றுப் பொதுப்பெயர்க்கண் ஆயும் ஆவும் விளியுருபாம்; உயர்திணை அஃறிணைப்பெயர்க்கண் ஐகாரத்துக்கு ஆயும் உருபாம். எ - று.

வ - று. அன்னாய், தந்தாய், 1"ஆவன்று வன்று வலந்தே னெழுந்திராய்", என விரவுப்பெயர்க்கண் இரண்டுருபும் வந்தவாறு. விடலாய், மடந்தாயென உயர்திணைக்கண்ணும், *"சிறுமீன் கவுட்கொண்ட செங்குவி நாராய்", "†கொன்றைப் பூந்தே கொடிமுல்லாய் வாடினீர்" என அஃறிணைக்கண்ணும் ஆயுருபுவந்தவாறு.

உம்மைகள் இவையுமாமென எண்ணின்கண்வந்தன.

(பி - ம்.) 1 ஆத்தாய். (சக)

(306.) ஒருசார் னவ்வீற் றுயர்திணைப் பெயர்க்கண்
1அளபீ றழிவய னீட்சி யதனொ
டீறு போத லவற்றொ டோவுறல்
ஈறழிந் தோவுற லிறுதியவ் வாதல்
அதனொ டயறிரிந் தேயுற லீறழிந்
தயலே யாதலும் விளியுரு பாகும்.

எ - ன், னகாரவீற்றிற்கு எய்திபதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று,

(இ - ள்.) னகாரவீற்றுயர்திணைப் பெயர்களுட்சில அளபெழுதலும், சில ஈறுகெடுதலும், சில ஈற்றயல் நீளலும், சில ஈற்றயல் நீண்டு ஈறுகெடுதலும், சில ஈற்றயல் நீண்டு ஈறுகெட்டு ஓகாரமிகு

* ஐந் - எழு. சஅ. † திணை - நூற். அக.

தலும், சில ஈறுகெட்டு ஒகாரமிகுதலும், சிலஇறுதி யவ்வொற்றாத லும், சிலஇறுதி யகாரமாய் அயலில் ஆகாரம் ஒகாரமாய் ஏகாரமேற் றலும், சில ஈறழிந்து அயலில் அகரம் ஏகாரமாதலும் விளியுருபாம். எ - று.

'ஒருசார்' என்பதனை விளிபதிகாரமுடியுமளவும் [2]எல்லா ஈற் றுள்ளும் யாண்டும் வருவித்துக் கண்டுகொள்க.

வ - று. அம்பர்கிழாஅன், வல்லங்கிழாஅனெனச் செய்மைக் கண் அளபாயின. இறைவகேள், [3]நாதகேள், *"எனுவ சிறாஅ ரெம்முறு நண்ப, புலவர் தோழ கேளா யத்தை", †"பேரேமுற் றார்போல முன்னின்று விலக்குவா யாரெல்லா" என அண் மைக்கண் ஈறழிந்தன. [4]நம்பானெம்பெருமானென அயல்நீண் டது. இறைவா, மன்னா, தேவாவென அயல்நீண்டு ஈறுகெட்டன. ஐயாவோ அன்பாவோவெனப் புலம்பின்கண் அயல்நீண்டு ஈறழிந்து ஒகாரமிக்கன. "திரையவோ", ஐயவோ, எனப் புலம்பின்கண் ஈறழிந்து ஒகாரமிக்கன. குழையாய், வாயிலாய், ஆதிரையாய், ‡"எண்கையாய்" கரியாய், ஊணாவென இறுதி யவ்வொற்றாயின. §"வாயி லோயே வாயி லோயே" என ஈற்றயல்திரிந்து இறுதியக ரம் ஏகாரமேற்றது. "ஐயே யெமக்கீங் கருள்", ||"மடவை மன்ற வாழிய முருகே" என ஈறழிந்து அயலில் ஆகாரம் ஏகாரமாயின. பிறவும் இவ்வாறேவருவன கண்டுகொள்க.

(பி - ம்.) [1] அளவீறு. [2] அவ்வவ்வீற்றுள்ளும். [3] நந்த. [4] நம்பெரு மான். (௩௦)

(307.) ளஃகா னுயர்பெயர்க் [1]களபீ றழிவயல்
நீட்சி யிறுதி யவ்வொற் றாதல்
அயலி லகரமே யாதலும் விளித்தனு.

எ - ன், ளகாரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ளகாரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கண் அளபெழ லும் ஈறுகெடலும் அயல்நீடலும் இறுதியகரவொற்றாய்த் திரிதலும் அயலில் அகரம் ஏகாரமாதலும் விளியுருபாம். எ - று.

வ - று. "மேவார்த் தொலைத்த விறன்மிகு வேளஎ்" என அளபாயிற்று. ¶"துனிகொள்ள லெல்லா நீ" என ஈறுகெட்டது.

நமர்காள், எமர்காளென ஈற்றயல்நீண்டன. குழையாய், வாயிலாய், ஆதிரையாய், எண்டோளாய், கரியாய், ²ஊணெனை இறுதி யகர வொற்றாயின. "தலைமீது கொள்வெ மடிகேள்" என ஈற்றயல் அகரம் ஏகாரமாயிற்று. பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) ¹ அளவீறழிவு. ² உண்டாய் (ருக)

(308) ரவ்வீற் றுயர்பெயர்க் களபெழ லீற்றயல்
அகரம் இஈ யாத லாண்டையா
ஈயாத லதனோ டேயுற லீற்றே
மிக்கயல் யாக்கெட் டதனய லிடல்
ரு ஈற்றி னீருற லிவையுமீண் டுருபே.

எ - ன், ரகாரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்திபதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ரகாரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கண் அளபெழலும் ஈற்றயலில் அகரம் இகரமாதலும் ஈகாரமாதலும் ஆகாரம் ஈகாரமாதலும் ஆகாரம் ஈகாரமாய் ஏகாரமேற்றலும், ஈற்றில் ஏகாரமிக்கு அயலில் யாக்கெட்டு அதனயலில் இகரம் ஈகாரமாதலும் ஈற்றின் ஈர் ஆதலுமென்றிவையும் விளியுருபாம். எ - று.

வ - று. "*எலுவ சிறாஅர் ஏமுறு நண்ப" என அளபாயிற்று. † "என்னை முன் னில்லன்மின் றெவ்விர்" என அகரம் இகரமாயிற்று. வேந்தீர், "நாய்கீர்", அமரீர், அசுரீர், நாகீரென அகரம் ஈகாரமாயிற்று. சான்றீர், மடவீர், பார்ப்பீர், ஊரீரென ஈற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாயிற்று. ‡ "பலசான்றீரே." கணியீரே முனியீரே என ஈற்றயலில் ஆகாரம் ஈகாரமாய் ஏகாரமேற்றன. நம்பீரே, தம்பீரே, தோழீரே, தொழும்பீரேயென ஏகாரமிக்கு ஈற்றயலில் யாக்கெட்டு அதனயலில் இகரம் ஈகாரமாயின. எமரீர், பிறரீர், தமரீரென ஈரேற்றன.

இதனுள், 'ஈண்டு' என்றமிகையானே, கடலார், கழியார், மயிலார், குயிலார், சாத்தியார், கொற்றியாரென்றற்றொடக்கத்து அஃறிணைப்பெயர்விரவுப்பெயர்களும் சிறப்பித்து உயர்திணைபோலவழங்கப்படுதலின், ஈண்டும் கடலீரே, கழியீரே, மயிலீரே, குயிலீரே,

* குறு. ககூக. † திருக்குறள், எஎக. ‡ புறநா. ககூ.

சாத்தீரே, கொற்றீரேயென்றற்றொடக்கத்துமுடியும் பிறவும் இவ்வாறுவருவனவெல்லாம் கண்டுகொள்க. (௫௨)

(309.) லகாரவீற் றுயர்பெயர்க் களபய னீட்சியும்
யகார வீற்றிற் களபுமா முருபே.

எ - ன், லகார யகாரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன் மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) லகாரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கண் அளபெழலும் அயல்நீட்சியும், யகாரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கண் அளபெழலும் விளியுருபாம். எ - று.

வ - று. "வலம்புரித் தடக்கை மாஅனின்னிறம்" எ - ம், "தோன்றால்", "தாழ்குழால்", "மடவரால்" எ - ம், *"விளங்கு மணிக் கொடும்பூ ணாஅய் நின்னாட் டிளம்பிடி" எ - ம் வரும். (௫௩)

(310) னவ்வீற் றுயர்திணை யல்லிரு பெயர்க்கண்
இறுதி யழிவத னோடய னீட்சி.

எ - ன், னகாரவீற்றஃறிணைப்பெயர்பொதுப்பெயர்கட்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) னகாரவீற்றுஅஃறிணைப்பெயர்க்கண்ணும் விரவுப் பெயர்க்கண்ணும் இறுதியழிவும் இறுதியழிவதனோடு அயல்நீட்சியும் விளியுருபாம். எ - று.

வ - று. †"கொடுங்கா லலவ குறையா மிரப்பேம்", "இகலாபு குறிக்கு மிகல", "கண்டல் வேரளி சேரல வாரீ", [1]"கடும் பறைக் கருடா" எ - ம், சாத்தகேள் கொற்றகேள், சாத்தாகேள், கொற்றாகேள் எ - ம் வரும்.

(பி - ம்.) [1] கடுஞ்சிறைக். (௫௪)

(311.) லளவீற் றஃறிணைப் பெயர்பொதுப் பெயர்க்கண்
ஈற்றய னீட்சியு முருபா கும்மே.

எ - ன், இவ்விரண்டீற்றுப்பெயர்க்கும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

* புறநா. ௧௩௦. † ஐந் - ஐம். ௪௨.

(இ - ள்.) லகார ளகாரவீற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கண்ணும் பொதுப்பெயர்க்கண்ணும் ஈற்றயல் நீட்சியும் உருபாம் எ - று.

வ - று. "காட்டுச்சாரோடுங்குறுமுயால்," கிளிகாள் எ - ம், தூங்கால், [1]ஓங்கால், மக்காள் எ - ம் வரும்; பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) [1] ஒதுங்கால். (௫௫)

(312.) அண்மையி னியல்புமீ றழிவுஞ் சேய்மையின்
அளபும் புலம்பி னோவு மாகும்.

எ - ன், உரைத்தவிளிக்கு எய்திபதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அணியாரை விளிக்குமிடத்து இயல்பும் ஈற்றினது அழிவும், சேயாரைவிளிக்குமிடத்து அளபெழலும், புலம்பின்கண் ஓகாரமுமாம். எ - று.

உதாரணம் முன்னாக்காட்டினவற்றிற் கண்டுகொள்க. (௫௬)

(313.) நுவ்வொடு வினச்சுட் டுற்ற னளர
வைதுத் தாந்தா னின்னன விளியா.

எ - ன், மேல் விளிபேற்குமென்ற ஈற்றுப்பெயர்களுள் இவை ஏலாவென எடுத்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) நுவ்வையும் முதல்வினைக்களையும் சுட்டையுமுதலாகவுடைய னகாரமே ளகாரமே ரகாரமே வைபே துவ்வேயென்றீற்றுப்பெயர்களும் தாமென்பதும் தானென்பதும் விளியேலா. எ - று.

வ - று. நுமன், நுமள், நுமர்; எவன், எவள், எவர், எவை, எது; ஏவன், ஏவள், ஏவர், ஏவை, ஏது; யாவன், யாவள், யாவர், யாவை, யாது; அவன், அவள், அவர், அவை, அது; இவன், இவள், இவர், இவை, இது; உவன், உவள், உவர், உவை, உது; தாம்; தான் என்பன.

'இன்னன' என்றதனால், மற்றையான், மற்றையாள், மற்றையார், மற்றையவை, மற்றையதென்பனவும், எண்ணிறையளவுப்பெயர் முதலாயினவுங்கொள்க.

நுவ்வையும் செவ்வெண்ணாக எண்ணாது ஒடுக்கொடுத்து வேறோதியது, வையும் துவ்வும் அதனொடு சாராவென்பது அறிவித்தற்கெனக்கொள்க. (௫௭)

(314.) முதலை யையுறிற் சினையைக் கண்ணுறும்
அதுமுதற் [1]காயிற் சினைக்கை யாகும்.

எ - ன், இஃதோர்சொல்லுதல் [2]வகைமையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சினைதொடர்ந்த முதற்பொருட்கு இரண்டாம் வேற்றுமையுருபுவரிற் சினைக்கு ஏழனுருபுவரும்; முதற்கு ஆறனுருபுவரிற் சினைக்கு இரண்டனுருபுவரும். எ - று.

வ - று. [3]யானையைக்கோட்டின்கட்குறைத்தான் எ - ம், யானையதுகோட்டைக்குறைத்தான் எ - ம் வரும்.

'ஐயுற' என்னாது, 'ஐயுறின்' என்றதனால், யானையைக் கோட்டைக்குறைத்தானெனவும் வருமெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) [1] ஆகின். [2] வழுவமைப்புணர்த்துதல். [3] ஆனையை. (௫அ)

(315.) முதலிவை சினையிவை யென்னவே றுளவில
உரைப்போர் குறிப்பின வற்றே பிண்டமும்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) இவையேமுதல், இவையேசினையென வேறறியக் கிடப்பனவில்லை; சொல்லுவோர்குறிப்பினானே முதலே சினையுமாம்; சினையே முதலுமாம்; பிண்டப்பொருளும் அவ்வாறேயாம். எ - று.

வ - று. கோட்டது நுனியைக்குறைத்தான் எ - ம், கோட்டை நுனிக்கட் குறைத்தான் எ - ம் சினையே முதலுமாம். நெற்குப்பை யென்றால், நெல்லதுகுப்பை குப்பையதுநெல்லென வரும். இதில் இரண்டாவது வேறில்லாதவாறுகாண்க. (௫௯)

(316.) யாத னுருபிற் கூறிற் றாயினும்
பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

எ - ன், உருபுகள் ஒருவழித் தம்பொருண்மேலன்றி [1]மயங்கி வருதலுமுடையவென வழுவமைப்புணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) யாதானுமொருருபினாற் சொல்லப்பட்டதேஒருசொல் லெனினும் அச்சொற்கு அவ்வுருபின்பொருளே பொருளென்று கொள்ளற்க; அச்சொல்லின்பொருள் எவ்வுருபிற்கேற்கும்? அவ்வுருபாகக்கொள்வதேமுறை. எ - று.

வ - று. *"கிளையரி ஞெணற் கிழங்குமணற் கீன்ற, முளைரோ ரன்ன முள்ளெயிற்றுத் துவர்வாய்" என நான்காம்வேற்றுமைவந்த தாயினும், அதனை ஏழாம்வேற்றுமையாகக்கொள்க. "நாகு வேயொடு நக்கு வீங்குதோள்." இதனுள், ஒடுவை ஐயாகக்கொள்க. †"அறிவுடை யந்தண னவளைக்காட் டென்றனே." இதனுள், ஐயைக் குவ்வாகக்கொள்க. பிறவுமன்ன.

இஃது உருபுமயக்கம்; பொருண்மயக்கம் தொகைசொல்லுழிச சொல்லுதும்.

(பி - ம்.) ¹ மருவகின்வருதலும் (௩0)

(317.) ஐயான்குச் செய்யுட் கவ்வு மாகும்
ஆகா வஃறிணைக் கானல் லாதன.

எ - ன், அவ்வுருபுகள் செய்யுளுட்டிரியவும் பெறுமென்பது உணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஐயும் ஆனும குவ்வுமென் றிம்மூன்று நும் செய்யுட்கண் அகரமாகித்திற்கவும் பெறும்; அஃறிணைக்கண் ஐயும் குவ்வும் திரியாவாம். எ - று.

'ஆகா வஃறிணைக் கானல் லாதன' எனவே மூன்றும் உயர்திணைக்கண் ஆமென்பது தானேபோதருமென்க.

வ - று. "காவ லோனைக் களிறஞ் சும்மே" எ - து, "காவ லோனக் களிறஞ சும்மே" எ - ம, "புலவரான்" எ - து, "புலவரான" எ - ம், "கடிநிலை யின்றே பாசிரி யற்கு" எ - து, ‡"கடிநிலை யின்றே பாசிரி யற்க" எ - ம் மூன்றுருபும் உயர்திணைக்கண் அகரமாய்த்திரிந்தன. "புள்ளினை" எ - து, "புள்ளினை" என ஆனீறு அஃறிணைக்கட் டிரிந்தது.

உம்மை எதிர்மறையாதலின், அவ்வாறுதிரிதல் சிறுபான்மையெனக்கொள்க. (௩௧)

(318.) எல்லை யின்னு மதுவும் பெயர்கொளும்
அல்ல வினைகொளு நான்கே ழிருமையும்
புல்லும் பொரும்பாலு மென்மனார் புலவர்.

எ - ன், வேற்றுமைகட்குஆவதோர் விதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

* அகநா. உ௧௧. † கலி. எஉ. ‡ மதால. புள்ளி. ௧௪.

(இ - ள்.) எல்லைப்பொருண்மைக்கண்வரும் ஐந்தாம்வேற்றுமையும் அதுவென்னும் ஆறாம்வேற்றுமையும் பெயரையும், ஒழிந்தன வினையையும் வினைக்குறிப்பையும்,' நான்காம்வேற்றுமையும் ஏழாம்வேற்றுமையும் பெயரையும் வினையையும் கொண்டுமுடியும் பெரும்பாலுமென்று சொல்லுவர்புலவர். எ - று.

எழுவாய்வேற்றுமைக்கு ஆண்டே பயனிலைசொல்லுதலின், ஈண்டு இரண்டாவதுமுதல் ஏழுக்குமே இவ்விதிசொன்னாரெனக் கொள்க.

வ - று. கருவூரின் கிழக்கு, மருவூரின் மேற்கு எ - ம், சாத்தனதுகுணம், சாத்தனதுகை, நெல்லதுகுப்பை, படையதுகுழாம், எள்ளதுசாந்து; சாத்தனதாடை எ - ம் பெயர்கொண்டன. அறத்தை ஆக்கும், மறத்தை மாற்றும், [1]குருவைச்சேரும், தாயை ஒக்கும், எ - ம், கொழுநனை இலள், எம்மையின்றிப பொன்னையுடையன் எ - ம் இரண்டாவது வினையும் வினைக்குறிப்பும் கொண்டது. சுடரினாற்கண்டான், அரசனாற்பெற்றான், சாத்தனொடுவந்தான் எ - ம், கல்வியால் நல்லன், அரசனாற்செவ்வியன் எ - ம் மூன்றாவது வினையும் வினைக்குறிப்புங்கொண்டது. மலையினிழிந்தான், பொன்னிற்றிகழும், வாளின்வணக்கினான் எ - ம், இதனின்வெளிது(நீங்கல்), காக்கையிற்கரியன்(ஒப்பு), அறிவிற்பெரியன்(ஏது) எ - ம் ஐந்தாவது வினையும் வினைக்குறிப்புங்கொண்டது. இறைவகூறாய், மன்னவாராய், சாத்ததாராய், கொற்றகொள்ளாய், நிலனேநில்லாய், புலனேபோகாய் எ - ம், இறைவ கொடியை, மன்ன வலியை, சாத்த நெடியை, கொற்றகொடியை, நீரே தண்ணியை, தீயேவெப்பியை எ - ம் எட்டாவது வினையும் வினைக்குறிப்புங்கொண்டது. நாகர்க்குப்பலி, வளைக்குப்பொன், கரும்பிற்குவேலி எ - ம், இரவலர்க்கீந்தான், பொருட்குப்போயினான் எ - ம், மறுமைக்கு நன்று, அவர்க்கினிது எ - ம் நான்காவது முறையானே பெயரும் வினையும் வினைக்குறிப்புங் கொண்டது. மணியின்கண்ணொளி, மலரின்கண் வண்டு; மலையின்கண் ஒக்கம், பனையின்கண் அன்றில் எ - ம், அரங்கின்கண் அகழ்ந்தான், [2]பாண்டின்கட் சென்றான் எ - ம், நாட்டின்கண் நன்று, கூதிர்க்கண் உள்ளது, விலங்கின்கட் கொடிது எ - ம் ஏழாவது முறையே பெயரும் வினையும் வினைக்குறிப்பும் கொண்டது.

'பெரும்பாலும்' என்றதனால், ஆறாவது வினையும் வினைக்குறிப்பும் கொண்டும், அல்லன வினையும் வினைக்குறிப்பும் பற்றிய பெயர் கொண்டும் முடியவும் பெறுமெனக்கொள்க.

வ - று. சாத்தனது வந்தது, சாத்தன வந்தன எ - ம், சாத்தனது நன்று, சாத்தன நல்லன எ - ம் ஆறாவது வினையும் வினைக்குறிப்புங் கொண்டது. அறத்தை அடைந்தவன், மறத்தை மறந்தவன், திருவைச்சேர்ந்தவன் எ - ம், பொருளைஉடையவன், புதல்வனை இல்லவன், அறத்தைஆக்கல், மறத்தைமாற்றல் எ - ம், இரண்டாவது வினையும் வினைக்குறிப்பும்பற்றிய பெயர்கொண்டது. சுடரினாற் கண்டவன், அரசனாற்பெற்றவன், நெய்பானுகர்ந்தவன் எ - ம், குணத்தாற்பெரியவன், இனத்தாற்செவ்வியவன், அரசனாற்பெறுதல், வாளால்வணக்குதல் எ - ம் மூன்றாவது வினையும் வினைக்குறிப்பும் பற்றியபெயர்கொண்டது. இரவலர்க்கீந்தவன், பொருட்குப்போனவன் எ - ம், எனக்கினியவன், அவர்க்கு நல்லவன், இரவலர்க்கீதல் எ - ம், நான்காவது வினையும் வினைக்குறிப்பும் பற்றிய பெயர்கொண்டது. மலையின் இழிபவன், மன்னரில் வாழ்ந்தவன், பொன்னிற்றிகழ்பவன், வாளியிற்செறுத்தவன் எ - ம், காக்கையிற்கரியவன், அறிவிற் பெரியவன், வாளியிற் செறுத்தல் எ - ம் ஐந்தாவது வினையும் வினைக்குறிப்பும்பற்றிய பெயர்கொண்டது. அரங்கின்கண் அகழ்ந்தவன், ஆகாயத்தின்கட்சென்றவன், ஆண்டின்கட்போனவன், குணத்தின்கண்ணொழிந்தவன் எ - ம், நாட்டின்கண்நல்லது, கூதிர்க்கண் உள்ளது, வாளின்கண்உள்ளது, அரங்கின்கண் அகழ்தல், பரணிக்கட்பிறத்தல் எ - ம் ஏழாவது வினையும் வினைக்குறிப்பும்பற்றியபெயர் கொண்டது.

நான்காவதற்கும் ஏழாவதற்கும் இவ்விலேசினானே இருமையுங் கொள்ளுமென்பது பெரலாகவும் எடுத்தோதியது, இலேசாற்பெறுவன இவ்வாறு அருகிவருவனவென்பது அறிவித்தற்கெனக்கொள்க.

தச்சனாற்செய்தமாடம், வாளாற்கொண்டகொடி என்பனவும் பெயர்கொண்டனவன்றோ வெனின், அவை, செய்த கொண்ட வென்னும் பெயரெச்சவினைகொண்டனவெனக்கொள்க.

இரண்டாவது

வினையியல்.

(319.) செய்பவன் கருவி நிலஞ்செயல் காலம்
செய்பொரு ளாறுந் தருவது வினையே.

என்பதுசூத்திரம்.

இவ்வோத்து என்னுதலிற்றோவெனின், ஒத்துநுதலியதூஉம் ஒத்தினதுபெயருரைப்பவேவிளங்கும். ஆயின், இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், வினைச்சொற்களது இயல்புணர்த்திற்றுதலான், வினையியலென்னும்பெயர்த்து. மேலோத்தினோடு இதற்கு இயைபு என்னையோவெனின், மேற் பெயர் வினை இடை உரியெனச் சொல்லை நான்காக்கி, அவற்றுட் பெயர்க்கு இலக்கணம் முன்னருணர்த்தினார், அதன்பின்னர் வினைக்கு ஈண்டு உணர்த்துகின்றாராகலின், அதனோடு இயைபுடைத்தென்க.

இதனுள், இத்தலைச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், பொது வகையான் வினைச்சொல்லாவது இன்னதென்பது உணர்த்துதல்நுத லிற்று.

(இ - ள்.) கருத்தாவும் கருவியும் நிலனும் தொழிலும் காலமும் செயப்படுபொருளுமென்னும் ஆறுபொருளையும் விளக்குவது, வினைச்சொல்லாவது. எ - று.

'செய்பவன்' என்று ஒருபால்மேல் வைத்தாரேனும், "ஒரு மொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே" என்பதனால், ஐந்து பாற்கண்ணுங்கொள்க. செய்பவனென்றும், கருவியென்றும் பொதுப்படவைத்தமையான், ஏவற்கருத்தாவும் கருமக்கருத்தாவும், முதற் காரணமும் துணைக்காரணமுங்கொள்க.

'ஆறும்' என்புழி உம்மை முற்றும்மை.

வ - று. வனைந்தானென்புழி, கருமக்கருத்தாவும், மண்ணென்னும் முதற்கருவியும், [1]திரிகையும் கோலுமுதலான துணைக்கருவியும், அகத்தானும் புறத்தானுமென்னும் இடமும், வனைதலென்னும் தொழிலும் வனைந்தானென்னும் இறந்தகாலமும், குடத்தொடக்கத்

தனவென்னும் செயப்படுபொருளுமான ஆறும் முறையே விளங்கின வாறு காண்க.

"முற்றும்மை யொரோவழி யெச்சமு மாகும்" என்பதனானே எச்சமாக்கி, அதனானே இவற்றுட் சில குன்றிவரப்பெறுமென்பதும், [2] இன்னதற்கென்பதும் இதுபயனாகவென்பதுங்கூட்டி எட்டும் தரு மென்பார்கருத்தும் அறிந்துகொள்க.

கொடியாடிற்று, கொடிதுஞ்சுமென்றற் றொடக்கத்தவற்றுட் சில குறைந்துவந்தவாறு காண்க.

இன்னதற்கென்பதும், இதுபயனாகவென்பதும் 'வனைந்தான்' என்றதனுள்வந்தவாறுகாண்க.

இவை அத்துணைச் சிறப்பிலவென்று யாவரும் ஒப்ப வேண்டாமையின், [3]விதப்பினாற் றழீஇயினாரென்க.

வனைவித்தானென்பது [4]ஏவற்கருத்தாவெனக்கொள்க. பெய ரெச்சவினையெச்சங்களும் வினையேயாகலின், இவ்வாறும் தரல்வே ண்டும்பிறவெனின், அவை செய்த செய்து என எச்சமாய்நின்றே கருவிமுதலேழ்தையுந்தோற்றிப் பின்னர்த் தம்மெச்சமான பெயர் வினைகளை ஏற்றவாறே கருத்தாவையும் காட்டுமென்பாருமுளர்; அற்றன்று; அவை மேலேவிதந்தோதுவாரென்க. அஃதேல், இவ் வாறனையுந்தருவதனை வினைச்சொல்லென்னுமாறென்னை? வினையை விளம்புஞ்சொல் வினைச்சொலென்றன்றோ முடிவதெனின், அஃதே! நன்றுசொன்னாய்; [5]வினையும் கருத்தாவுமொழிந்த நான்கும் உள வழி வினையுளதாமென்னுநியதியில்லை; யாண்டு ஓர்வினையுண்டு? ஆண்டுஅவ்வேவனைந்தும் உளவாதல் ஒருதலை; அதனான், அச் சிறப்பு நோக்கி வினைச்சொல்லெனவே படுமெனக்கொள்க. இதற்கு, "கால மறிதொழில் கருத்தனொ டியையப், பால்வகை தோறும் படு மொழி வேறே" எ - ம், *"வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது, நினையுங் காலைக் காலமொடு தோன்றும்" எ - ம் சொன்ன அவிநயனார் கருத்தும், தொல்காப்பியனார் கருத்தும் அறிந்து கொள்க.

(பி - ம்.) [1] **நிருகையும்.** [2] **இன்னதற்குக்கொடுக்கவென்பதும் இது கொடுக்க இன்னதுபயக்குமென்னும்பயனும் இதனுள் வந்தவாறுகாண்க.** [3] **ஆதிவிற்சொல்லாத விதப்பினாற்.** [4] **ஏவற்கருத்தாவாகக்.** [5] **வினையும் செயப்படுபொருளுமொழிந்த.** (க)

* தொல். வினை. க.

(320.) பொருண்முத லாறினுந் தோற்றிமுன் னுறனுள்
வினைமுதன் மாத்திரை விளக்கல்வினைக் குறிப்பே.

எ - ன், வினைச்சொலென்பது வினையும் வினைக்குறிப்புமென இரண்டு ; அவற்றுள், வினையாவது உணர்த்தினார், இது வினைக்குறிப்பாவது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருள் இடம் காலம் சினை குணம் தொழிலென்னுமாறும் இடமாகத்தோன்றி மேற் கருத்தாமுதலாகச்சொன்ன ஆறனுட் கருத்தாஒருவனையுமேகாட்டிநிற்றல், வினைக்குறிப்பிற்கு இயல்பாவது எ - று.

வினையைக்குறிப்பாக உடைமையின், வினைக்குறிப்பு.

வ - று. குழையினன், குழையினள், குழையினர், குழையிற்று, குழையின ; குழையினேன், குழையினேம் ; குழையினை, குழையினீர் எ - ம், அகத்தினன், அகத்தினள், அகத்தினர், [1]அகத்தது, அகத்தன ; அகத்தினேன், அகத்தினேம் ; அகத்தினை, அகத்தினீர் எ - ம், நாளினன், நாளினள், நாளினர், நாளிற்று, நாளின ; நாளினேன், நாளினேம் ; நாளினை, நாளினீர் எ - ம், கண்ணினன், கண்ணினள், கண்ணினர், கண்ணிறறு, கண்ணின ; கண்ணினேன், கண்ணினேம் ; கண்ணினை, கண்ணினீர் எ - ம், கரியன், கரியள், கரியர், கரிபது, கரியன; கரியேன், கரியேம்; கரியை, கரியீர் எ - ம், செலவினன், செலவினள், செலவினர், செலவிற்று, செலவின ; செலவினேன், செலவினேம் ; செலவினை, செலவினீர் எ - ம் முறையே காண்க.

(பி - ம்.) [1] அகத்திற்று. (உ)

(321.) அவைதாம்,
முற்றும் பெயர்வினை யெச்சமு மாகி
ஒன்றற் குரியவும் பொதுவு மாகும்.

எ - ன், மேற்சொன்ன வினை வினைக்குறிப்புகட்கு எய்தியதோர் விதி உணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேல் வினையும்வினைக்குறிப்புமென்றுசொல்லப்பட்ட இரண்டும், முற்றென்றும் பெயரெச்சமென்றும் வினையெச்சமென்றுமாகி, ஒருதிணைக்கே உரியவும் [1]இருதிணைக்குமுரியவும் ஒருபாற்கே

உரியவும் பலபாற்குரியவும் ஓரிடத்திற்கேயுரியவும் பலவிடத்திற்குரியவுமாம். எ - று.

உதாரணம் தத்தம் சிறப்புவிதிச்சூத்திரங்களுட்காண்க.

(பி - ம்.) [1] பலதிணைக்கும். (ஈ.)

(322.) பொதுவியல் பாறையுந் தோற்றிப் பொருட்பெயர்
முதலறு பெயரல தேற்பில முற்றே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே [1]இருமுற்றுக்கும்இலக்கணமுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேல் வினைக்கெல்லாம் பொதுவாகச்சொன்ன கருத்தன்முதல் ஆறுபொருளையுங்காட்டிப் பொருட்பெயர்முதலான ஆறு பெயரையுமேற்றுப் பின்னர் வேறொன்றையும்வேண்டாதுநிற்பன, முற்றுவினைச்சொல். எ - று.

வ - று. செய்தனனவன், செய்தனளவள், செய்தனரவர், செய்தது அது, செய்தன அவை; [2]செய்தனன்யான், செய்தனம்யாம், செய்தனை நீ, செய்தனிர் நீயிர் எ - ம், செய்கின்றனனவன், செய்கின்றனளவள், செய்கின்றனரவர், செய்கின்றது அது, செய்கின்றன அவை; [3] செய்கின்றனன்யான், செய்கின்றனம்யாம்; செய்கின்றனை நீ, செய்கின்றனிர் நீவிர் எ - ம், செய்குவனவன், செய்குவளவள், செய்குவரவர், செய்குவது அது, செய்குவ அவை; செய்குவென்யான், செய்குவெம்யாம்; செய்குவை நீ, செய்குவிர் நீயிர் எ - ம் வினைமுற்று மூவிடத்தும் முக்காலத்தும்வந்தவாறு. வினைக்குறிப்புமுற்று: குழையினனவன், குழையினளவள், குழையினரவர், குழையிற்று அது, குழையின அவை; குழையினென்யான், குழையினெம்யாம்; குழையினை நீ, குழையினிர் நீவிர்........என மேற்காட்டினவேகொள்க.

செய்தனனெனவே திணையும் பாலும் இடமும் கருத்தன் முதலாறுந்தோற்றி, அவனென்னும் பெயரேற்றவாறும், [4]பெயர்ப்பின் வேறொன்றையும் வேண்டாதவாறும் காண்க.

குளிர்ந்ததுநிலம், வந்ததுகார், இற்றதுகை, பரந்ததுபசப்பு, வந்ததுபோக்கென இடமுதற்பெயரேற்றவாறுகாண்க.

இதனுள் திணைபாலிடங்கள் தோன்றுமென்ற[5]தில்லையாலோவெனின், அவைகருத்தாத்தோன்றவே தோன்றுமாதலின், அமையு

மென்க. அஃதேல், தன்மைமுன்னிலைவினைமுற்றுக்களில் திணைபாற்றோன்றாமையின், விதந்தோதல்வேண்டும்பிறவெனின், அஃதே! அதுவும், போனவோத்தினுட், "படர்க்கை வினைமுற்று நாமங் குறிப்பிற், பெறப்படுந் திணைபா லனைத்து மேனை, யிடத்தவற் றொருமை பன்மைப் பாலே" எனச் சொன்னாரென்க.

முற்றிநிற்றலான் முற்று; "மற்றுச்சொன் னோக்கா மரபின வனைத்து, முற்றி நிற்பன முற்றியன் மொழியே" என்றார், அகத்தியனார்.

(பி - ம்.) 1 முற்றுக்கு. 2 செய்தனேன்யான், செய்தனேம்யாம். 3 செய்கின்றேன்யான், செய்கின்றேம்யாம். 4 வேறொன்றை. 5 இல்லையாலெனின். 6 அஃதேலதுவும். (ச)

(323.) ஒருவன்முத லைந்தையும் படர்க்கை யிடத்தும்
ஒருமை பன்மையைத் தன்மைமுன் னிலையினும்
முக்கா லத்தினு முரண முறையே
மூவைந் திருமூன் றாறாய் முற்று
ரு வினைப்பத மொன்றே மூவொன் பானும்.

எ - ன், முற்றுவினையின் வகையுந் தொகையுமுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருவன் ஒருத்தி பலர் ஒன்று பலவென்னும் ஐம்பாலையும் படர்க்கையிடத்தும், ஒருமை பன்மைப்பால்களைத் தன்மையிடத்தும் முன்னிலையிடத்தும் முக்காலங்களானுமாற முறையே படர்க்கைவினைமுற்றுபதினைந்தும் தன்மைவினைமுற்று ஆறும் முன்னிலைவினைமுற்று ஆறும் ஆக வினைமுற்றொன்றே இருபத்தேழு கூறும். எ - று.

எனவே இதனானும் தன்மைமுன்னிலைகளில் ஒருமைபன்மைப் பால்களல்லது ஏனைப்பால்கள் இல்லையென்பதுமாயிற்று. (ரு)

(324.) அன்னா னிறுமொழி யாண்பாற் படர்க்கை.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே முற்றைவிரித்துணர்த்துவான் தொடங்கினார், இச்சூத்திரம் ஆண்பாற்படர்க்கைமுற்றுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விருவிகுதியையும் ஈறாகவுடையமொழிகள் ஆண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றுமாம். எ - று.

பொதுவாகவைத்தமையான், வினையும் குறிப்புங்கொள்க.

எச்சங்களை மேலே விதந்தோதலின், விதவாதுவருவனவெல்லாம் ஈண்டு முற்றென்றே கொள்க.

வ - று. வந்தனன், வந்தான்; வாராநின்றனன், வாராநின்றான்; வருவன், [1]வருவான் எ - ம், பூணினன், பூணினான்; புறத்தன், புறத்தான்; ஆதிரையன், *"ஆதிரையான்"; கண்ணினன், கண்ணினான்; பொன்னன்னன, பொன்னன்னான், வரவினன், [2]வரவினான் எ - ம் வினையும் குறிப்பும் வந்தன; அவனென்னும் பெயர் தந்து முடிக்க.

(பி - ம்.) [1] வருவானவன். [2] வரவினனவன். (சு)

(325.) அள்ளா ளிறுமொழி பெண்பாற் படர்க்கை.

எ - ன், பெண்பாற்படர்க்கைமுற்றுமாறு உணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விருவிகுதியையும் ஈறாகவுடையமொழிகள் பெண்பாற்படர்க்கைவினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றுமாம். எ - று.

வ - று. வந்தனள், வந்தாள்; வாராநின்றனள், வாராநின்றாள்; வருவள், வருவாளென வினைமுற்று வந்தவாறு. மேலனவற்றை ளகாரமாகத் திரித்துக் குறிப்புமுற்று வந்தவாறுங்காண்க; அவளென்னும் பெயர் தந்துமுடிக்க. (எ)

(326.) அர்ஆர் பவ்வூ ரகரமா ரீற்ற
பல்லோர் படர்க்கைமார் வினையொடு முடிமே.

எ - ன், பல்லோர்படர்க்கைமுற்றுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இந்நான்கு [1]விகுதிகளையும் ஈறாகவுடையமொழிகள் பல்லோர்படர்க்கைவினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றுமாம்; மார் வினைகொண்டு[2]முடிவதுமாம். எ - று.

வ - று. வந்தனர், வந்தார்; வாராநின்றனர், வாராநின்றார்; வருவர், வருவாரென வந்தவாறு. மேற்காட்டின னகார ளகார

* முத்தொள்ளாயிரம், கட.

வீற்றை ரகாரமாகத்திரித்துக் குறிப்புமுற்று வந்தவாறுகாண்க; அவ ரென்னும் பெயர்கொணர்ந்து முடிக்க.

ஒப்ப, உரைப்ப, சொல்லுப, புல்லுப எ-ம், [3]"ஆகொண் மார்வந்தார் [4]பூக்குழாய்" எ-ம் பவ்வூர் அகரவீறும், மாரீறும் வந்தன. *"விழுக்கோட் பலவின் [5]பழூப்பயன் கொண்மார், குறவ ரூன்றிய குரம்பை புதைய" என்பது, குறவரென்னும்பெயர்கொள்ளாது ஊன்றியவென்னும் பெயரெச்சவினைகொண்டது.

'வினையொடும்' என்ற உம்மையான், †"பெரிய வோதினுஞ் சிறிய வுணராப், பீடின்று பெருகிய திருவிற், பாடின் மன்னரைப் பாடன்மாரெமரே" எனப் பெயரொடுமுடிதலும் கொள்க.

ஒப்ப, உரைப்பமுதலானவை, ஒப்பவை, உரைப்பவையெனப் பெயர்படின், அவை அஃறிணைப்பன்மைப்பெயராமென்க.

"காலமொடு கருத வரினு மாரை, மேலைக் கிளவியொடு வேறு பாடின்றே" என்பது, அகத்தியம்.

(பி-ம்.) [1] மொழிகளையும். [2] முடிவதாம். [3] ஆர்த்தார்கொண்மார். [4] பூங்குழாய். [5] பழுஉப்பயன். (அ)

(327.) துறுடுக் குற்றிய லுகர வீற்ற
ஒன்றன் படர்க்கைடுக் குறிப்பி னுகும்.

எ-ன், அஃறிணையொருமைப்படர்க்கை முற்றுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) இர்மூன்றுகுற்றியலுகரவீற்றுமொழிகளும், அஃறிணையொருமைப்படர்க்கை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றுமாம்; அவற்றுள், டுவ்வீறு வினைக்குறிப்பின்கண்ணேவரும். எ-று.

வ-று. வந்தது, வாராநின்றது, வருவது; கூயிற்று, தாயிற்று எ-ம், பெயர்த்து, ஊர்த்து, கார்த்து, மயிர்த்து, கரிது, [1]நடைத்து; பாற்று, மேற்று, வெளிற்று, கோடிற்று, சுழியிற்று, செலவிற்று எ-ம் துறுக்கள் ஈரிடத்தும்வந்தவாறு. பலபொருட்டு, ஆதிரைநாட்டு, குண்டுகட்டு என டுக்குறிப்புமுற்று வந்தது; 'அது' என்னும்பெயர்தந்துமுடிக்க.

(பி-ம்.) [1] நடைத்ததுஅது, எ-ம், பாலிற்றுமேலிற்று. (கூ)

* அகநா. கஉ. † புறநா. உஎ௫.

(328.) அஆ வீற்ற பலவின் படர்க்கை
ஆவே யெதிர்மறைக் கண்ண தாகும்.

எ - ன், அஃறிணைப்பன்மைப்படர்க்கைமுற்றுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அகர ஆகாரங்களை விகுதியாகவுடைய மொழிகள், அஃறிணைப்படர்க்கைப்பன்மைவினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றுமாம்; அவற்றுள், ஆகாரவீறு எதிர்மறுத்துரைக்குமிடத்தேவரும். எ - று.

வ - று. வந்தன, வாராநின்றன, வருவன; [1] வாரா எ - ம், பொருள, மேல, நாள, கண்ண, கடிய, செயல எ - ம் வரும்; அவை யென்னும்பெயர்தந்து முடிக்க.

வவ்வீறு அகரவீறுபடுதலானும், கள்ளீறு தானேநின்று ஒருவினைக்கீறாய் [2]வாராமையானும் ஈண்டுக்கொண்டிலரென்க. அஃதென்னை? உண்டார்கள், உண்மின்கள், உண்டேங்கள், *"கற்றனங்கள் யாமுடன் கற்பனக ளெல்லாம்", எ - ம், உண்ணுங்கள், உறங்குங்கள், †"கழல்களார்க் குங்களை கலங்கிமே கக்குழாம், பொழில்கள் வெள்ளத்திடைப் புரளநா றுங்களே", [3]"பெரியுந்த வண்ணகை பெரியபழுக்குங்களே" எ - ம் இருதிணைக்கண்ணும் கள்ளீறு ஈரிடத்தும்வருமாலோவெனின், உயர்திணைக்கண் முன்னின்ற அர் ஆர் முதலானவைபோல விளக்கும்; அஃறிணைக்கட் செய்யுமென்னுநிகழ்காலவினைமுற்று ஒருமைபன்மைகட்குப் பொதுவாதலான், அதனைமேலவிளங்காத ஒருமை பன்மை, "பொதுப்பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்க, மேல்வருஞ் சிறப்புப் பெயர்வினை தாமே" என்பதனான் விளங்குமென்க.

(பி - ம்) [1] வாரா அவை. [2] வாராமலானும். 3 (க) பெரிதந்தவண்ணகை; (உ) பெரிதீந்தவணமைபெரிய (௪0)

(329.) தன்மை முன்னிலை வியங்கோள் வேறில்லை
உண்டீ ரெச்ச மிருதிணைப் பொதுவினை.

எ - ன், பொதுவினையைத் தொகுத்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தன்மைமுன்னிலைவினைமுற்றும் வினைக்குறிப்புமுற்றும், வியங்கோளும், வேறு இல்லை உண்டு என்னும் மூன்று

*சீவக. ௭௪௩௫. †துளா. சிய. ௧௩௭.

வினைக்குறிப்புமுற்றும், பெயரும்வினையுமெஞ்சும் இரண்டெச்சமும் ஆகிய எட்டும் இருதிணைக்கும் பொதுவான வினைகளாம். எ - று.

வியங்கோளென்பது ஏவல். (௧௧)

(330.) குடுதுறு வென்னுங் குன்றிய லுகரமோ
டல்ல னென்னே னாகு மீற்ற
இருதிணை முக்கூற் றொருமைத் தன்மை.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே [1]இருதிணைமுக்கூற்றொருமைத் தன்மைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வெட்டுவிகுதிகளையும் ஈறாகவுடைய மொழிகள் இருதிணையவான ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்றென்னும் மூன்று ஒருமைத்தன்மையையுணர்த்தும் வினைமுற்றும் வினைக்குறிப்புமுற்றுமாம். எ - று.

வ - று. உண்கு, கோடு, வருது, சேறு; உண்பல்; உண்டனன், உண்ணாநின்றனன், உண்பன்; உண்டனென், உண்ணாநின்றனென், உண்குவென்; உண்டேன், உண்ணாநின்றேன், உண்பேன் எ - ம், தாரினென், ஈண்டையேன், பண்டையேன், காலினேன், சிறுமையினேன், [2]செயலினேன் எ - ம் வினைமுற்றும் வினைக்குறிப்புமுற்றும் வந்தன; யானென்னும்பெயர் தந்துரைக்க.

தன்மைக்கண்ணும் அன்விகுதி கொள்ளாதொழியின், *"எழுத்தசைசீர், பந்த மடிதொடை பாவினங் கூறுவன்", "தாதிவர் தாமரைத் தடமலரொதுங்கிய, வாதியை வணங்கி யறைகுவனெண்ணே", †"கல்லாப்புன் மாக்கள் கவற்ற விடுவனோ", "நின்னறநெறி தலைப்பட்டன [3]னிந்நெறி யிருநிலம் பிறழினும் [4]பிறழலன்" என வரும் இத்தொடக்கத்தன [5]முடியாவென்க.

(பி - ம்.) [1] இருதிணைத்தன்மையொருமைவினைமுற்றும் வினைக்குறிப்புமுற்றும். [2] செய்கையினேன். [3] நின்னெறி. [4] பிழையலன். [5] இடையா.

(331.) அம்மா மென்பன முன்னிலை யாரையும்
எம்மே மோமிவை படர்க்கை யாரையும்
உம்மூர் கடதற விருபா லாரையும்
தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப் பன்மை.

* காரிகை, கடவுள். † நாலடி. தூய்தன்மை, ௫.

எ - ன், உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மைவினையும் வினைக்குறிப்புமுற்றுமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வொன்பது விகுதியீற்றுமொழிகளும் இவர்களைத் தன்னொடுபடுக்கும் தன்மைப்பன்மைவினையும் வினைக்குறிப்புமுற்றுமாம். எ - று.

வ - று. உண்டனம், உண்ணாநின்றனம், [1]உண்குவம்; உண்டாம், உண்ணாநின்றாம், உண்பாம்; உண்டனெம், உண்ணாநின்றனெம், உண்குவெம்; உண்டேம், உண்ணாநின்றேம், உண்பேம்; உண்டோம், உண்ணாநின்றோம், உண்போம்; உண்கும், உண்டும், வருதும், சேறும் எ - ம், தாரினம், [2]ஊரினம், பண்டையம், காவினம், கரியம், செய்கையம் எ - ம் வினை வினைக்குறிப்புமுற்றுவந்தன; யாமென்னும் பெயர் வருவித்து முடிக்க.

ஓம் விகுதியையும் வழக்குண்மையிற் கொண்டாரென்க.

(பி - ம்.) [1] உண்பம். [2] ஆண்டையம், வாளினம். (௧௩)

(332.) செய்கெ னொருமையுஞ் செய்குமென் பன்மையும்
வினையொடு முடியினும் விளம்பிய முற்றே.

எ - ன், எய்தியது இகந்துபடாமற் காத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) செய்கு, செய்குமென்னும் இவையிரண்டும் வினைகொண்டுமுடியும்; முடிந்தாலும் வினையெச்சமெனப்படா; தன்மைமுற்றே ஆம். எ - று.

வ - று. உண்குவந்தேன், உண்கும்வந்தேமெனவரும்.

உம்மை, எண்ணின்கண்ணதாகக்கொள்க.

"முற்றுச் சொற்றாம் வினையொடு முடியினு, முற்றுச்சொலென்னு முறைமையிற் றிரியா" என்பது, அகத்தியம். (௧௪)

(333.) முன்னிலை கூடிய படர்க்கையு முன்னிலை.

எ - ன், தன்மையோடுகூடிய முன்னிலைபடர்க்கைகள் தன்மையான்முடிந்தன; முன்னிலையோடுகூடிய படர்க்கை எம்முடியிற்றென்று ஐயுறுவார்க்கு ஐயமறுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) முன்னிலைகூடிய படர்க்கையையும் முன்னிலையால் முடிக்க. எ - று.

வ - று. அவனும் நீயும் போமின், அவரும் நீரும் வம்மின் எ - ம், " ஒண்டூவி நாராய்நின் சேவலு நீயுமாய், வண்டூது [1]பூங்கானல் வைகலுஞ் சேறிரால் ", *" நின்ன கண்ணியு மார்பிடைத் தன்றே, நின்னொடு, பொருவோன் கண்ணியு மார்பிடைந் தன்றே, யொருவீர் தோற்பினுந் தோற்பதுங் குடியே, யிருவீர் வேற லியற்கையு மன்றே " எ - ம் ஈரிடத்தும் வரும்.

(பி - ம்.) [1] பூங்கானம். (கரு)

(334.) ஐயா யிகர வீற்ற மூன்றும்
ஏவலின் வரூஉ மெல்லா வீற்றவும்
முப்பா லொருமை முன்னிலை மொழியே.

எ - ன், முன்னிலையொருமைவினையும் வினைக்குறிப்பும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இம்மூன்றுவிகுதியீற்றனவானமுற்றும், ஏவலின் வரும் இருபத்துமூன்றீற்றவானமொழிகளும் ஒருமைமுப்பாலையு முணர்த்தும் முன்னிலைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றுக்களாம். எ - று.

இவற்றுள் முன்மூன்றும் முன்னின்றானது தொழிலையுணர்த்துவன; ஏனைய முன்னின்றானைத் தொழிற்படுத்துவனவாம்.

வ - று. உண்டனை, உண்ணாநின்றனை, உண்குவை; உண்டாய், உண்ணாநின்றாய், உண்பாய்; உண்டி எ - ம், நட வா மடி சீ விடு கூ [1]வே வை நொ போ வௌ உரிஞ் உண் பொருந் திரும் தின் தேய் பார் செல் வவ் வாழ் கேள் அஃகு எ - ம், தாரினை, தலையினை, காரினை, காலினை, வலியினை, வரவினை எ - ம் வினை வினைக்குறிப்பு முற்றுவந்தன; யாண்டும் நீயென்னும்பெயர் தந்துகொள்க.

(பி - ம்.) [1] வே. (கசு)

(335.) முன்னிலை முன்ன ரீயு மேயும்
அந்நிலை மரபின மெய்யூர்ந்தும் வருமே.

எ - ன், மேலதற்கு எய்தியதொரு சிறப்புவிதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருமைமுன்னிலைமொழியிடத்து ஈகாரமும் ஏகாரமும் [1]தமக்கேற்றமெய்யையூர்ந்து [2]வருவனவும் சிலவுளவாம். எ-று.

வ - று. *"சென்றீ பெருமநிற் றகைக்குநர் யாரோ" †"அட்டி லோலை தொட்டனை நின்மே" எனவரும்.

இது, [3]புணர்ச்சிவிதியின்மையின் ஈண்டே வைத்தாரென்க.

(பி - ம்.) [1] அதற்கேற்ற. [2] வருவனசில. [3] வேறுசூத்திரமின்மையின்.

(336.) இர்ஈ ரீற்ற விரண்டு மிருதிணைப்
பன்மை முன்னிலை மின்னவற் றேவல்.

எ - ன், முன்னிலைப்பன்மை வினையும் வினைக்குறிப்புமுற்றும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விருவிகுதியீற்றுமொழியிரண்டும் இருதிணை முன்னிலைப்பன்மையையுணர்த்தும் வினை வினைக்குறிப்புமுற்றும்; மின்னென்பது அப்பன்மையேவற்கண் வரும். எ - று.

வ - று. உண்டனிர், உண்ணாநின்றனிர், உண்குவிர்; உண்டீர், உண்ணாநின்றீர், உண்பீர்; உண்மின் எ - ம், தாரினிர், தரையினிர், காரினிர், காலினிர், வலியினிர், வரவினிர் எ - ம், தாரினீர், தரையினீர், காரினீர், காலினீர், வலியினீர், வரவினீர் எ - ம் வினைவினைக் குறிப்புமுற்றுவந்தன; நீயிரென்னும்பெயர் தந்துகொள்க. (கஅ)

(337.) கயவொடு ரவ்வொற் றீற்ற வியங்கோள்
இயலு மிடம்பா லெங்கு மென்ப.

எ - ன், வியங்கோண்முற்று உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ககர யகரங்களையும் ரகரவொற்றையும் ஈறாகவுடையமொழிகள் வியங்கோள்முற்றுவினையாம்; அது மூவிடத்து ஐம்பாற்கண்ணும் நடக்குமென்பர், ஆசிரியர். எ - று.

'ரவ்வொற்று' எனவே ஏனைய உயிர்மெய்யாம் என்க.

வ - று. ‡"அமுத முண்கநம் [1]மயலி லாட்டி", §"அருளிலர் கொடாமை வல்ல ராகுக", ‖"பெறுகதில் லம்ம யானே", ¶"மடவ மாக மடந்தை நாமே", **"கேட்டிது மறக்க நம்பி", "[2]யாவிருங் கேட்க", ††"வெல்க வாழிநின் வென்றி வார்கழல், செல்க நீயன

* அகநா. சக. † நற். உ00. ‡ குறு. கஉ; குறு. உ0க. § புறநா. உஎ. ‖ குறு. கச. ¶ குறு. உ0. ** சீவக. சஎஒ. †† குணா. தீய. ஓ.

சிறக்க நின்புகழ்" எ-ம், *"யான்வாழு நாளும் [3]பண்ணன் வாழிய" †"மன்னிய பெருமநீ நிலமிசை யானே" எ-ம், ‡"[4]நடுக்கின்றி நிலியரோ வத்தை", §"[5]நீவாழியர்நின் றந்தை, தாய்வாழியர்நிற் பயந்திசி னோரே" எ-ம் [6]இடம் பாலெங்கும் வந்தன.

வியங்கோள் மூவிடத்தும்வருதலின், ஏவலுள் அடங்காதென்க.

(பி-ம்.) [1] மயிலியலாட்டி. [2] யாவருங்கேட்க. [3] பாணன். [4] நடுக்கின்றநிலையரோ. [5] நீ வாழிய. [6] இருதிணைக்கண்ணும். (கக)

(338.) [1]வேறில்லை யுண்டைம் பான்மூ விடத்தன.

எ-ன், இம்மூன்றற்கும் [2]பாலிடவுரிமையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) [3]வேறு, இல்லை, உண்டு என்னுமூன்றும், ஐம்பால்களினும் மூவிடங்களினும் ஒழியாதுவரும் வினைக்குறிப்புமுற்றுக்களாம். எ-று.

வ-று. வேறவன், வேறவள், வேறவர், வேறது, வேறவை; வேறியான், வேறியாம்; வேறுநீ, வேறுநீயிர் எ-ம், இல்லைஅவன், இல்லைஅவள், இல்லைஅவர், இல்லைஅது, இல்லைஅவை; இல்லையான், இல்லையாம்; இல்லைநீ, இல்லைநீயிர் எ-ம், அவனுண்டு, அவளுண்டு, அவருண்டு, அதுவுண்டு, அவையுண்டு; யானுண்டு, யாமுண்டு; நீயுண்டு, நீயிருண்டு எ-ம் வரும்.

'உண்டு' என்பதனையும் இவ்வாறே பொதுவினையாகக்கொள்ளாது [4]அஃறிணையொருமையாகக்கொண்டு, ||"தினைத்தா ளன்ன சிறுபசுங் கால, வொழுகுநீ ராரல் பார்க்குங், குருகு முண்டுதா மணந்த ஞான்றே" என்றற்றொடக்கத்தனவற்றைப் பன்மையொருமைப் பால்வழுவமைப்பாகக்கொள்ளின், "நாவுண்டு நீயுண்டு நாமந் தரித்தோதப், பாவுண்டு நெஞ்சே பயமுண்டோ-பூவுண்டு, வண்டுறங்குஞ் சோலை மதிலரங்கத் தேயுலகை, யுண்டுறங்கு வானொருவ னுண்டு", ¶"பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு முண்டுகொல், கொண்ட கொழுநரு றுகுறை தாங்கு றாஉம், பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு முண்டுகொல், சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு முண்டுகொ, லீன்ற குழவி யெடுத்து வளர்க்குறாஉஞ், சான்றோரு முண்டு

* புறநா. களஉ. † ஷை. க. ‡ ஷை. உ. § ஷை. கஙஎ. || குறு. உ௫.
¶ சிலப். ஊர்சூழ். இ௪-௯.

கொல் சான்றோரு முண்டுகொல்" என்றற்றொடக்கத்தன முடியா வென்க.

(பி - ம்.) 1 வேறுண்டில்லையைம். 2 பாலிடமுணர்த்துதல். 3 வேறுண் டில்லை. 4 (க) அஃறிணையொருமைக்கேகொண்டு; (உ) அஃறிணையொரு மைக்குக்கொண்டு. (உ0)

339.) செய்த செய்கின்ற செய்யுமென் பாட்டிற்
[1]காலமுஞ் செயலுந் தோன்றிப் பாலொடு
[2]செய்வ தாதி யறுபொருட் பெயரும்
எஞ்ச நிற்பது பெயரெச் சம்மே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே பெயரெச்சமாமாறு உணர்த்து

(இ - ள்.) செய்த செய்கின்ற செய்யுமென்னும்வாய்பாட்டால் முக்காலமும் தொழிலுந்தோன்றிப் [3]பால்தோன்றாது, கருத்தாமுத லாகியபொருள்களாறின்பெயரும் ஒழியநிற்பன, பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்புக்களாம். எ - று.

'பாட்டிற்காலமும்' என்றது, அம்முக்கால வாய்பாடு யாவையும் கோடற்கென்க.

வ - று. நின்றவொருவன், நிற்கின்றவொருவன், நிற்குமொருவன்; எறிந்தவேல், எறியாநின்றவேல், எறியும்வேல்; பொருதகளம், பொராநின்றகளம், பொருங்களம்; செய்தசெயல், செய்யாநின்றசெ யல், செய்யுஞ்செயல்; வாழ்ந்தநாள், வாழாநின்றநாள், வாழும்நாள்; [4]பண்ணிய மா, பண்ணுகின்ற மா, பண்ணு மா எனவரும்.

இவ்வாறே ஒழிந்தபாலிடங்களினும் ஒட்டிப் பெயரெச்சவினை வந்தவாறுகாண்க.

கரியகொற்றன், கரியகொற்றி, கரியகொற்றர், கரியகுதிரை, கரியகுதிரைகள்; கரியபான், கரியயாம்; கரியநீ, கரியநீயிர், "*செய்ய கோலினுய் செப்ப லாவதன், றைய தாரினு னருளின் வண்ணமே", "†பெரிய, கேழ லட்ட பேழ்வா யேற்றை" எனப்பெயரெச்சவினைக் குறிப்புவந்தவாறு காண்க. ஒடாக்குதிரை, பாடாப்பாணனென்றற் றொடக்கத்தனவும், ஒடாமலேச்செய்த, பாடாமலேச்செய்தவென்னும் [5] வாய்பாடாகவேகொள்க.

* சூளா. சய. உக. † அகநா. அ.

எ - ன், வினையெச்சமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) செயலையும் காலத்தையுங்காட்டிப் பால்தோன்றாது வினையெஞ்சிநிற்பது, வினையெச்சமாம். எ - று.

வினையெஞ்சிநிற்றலான் வினையெச்சமென்றார். வினையாவன: வினைமுற்றும், குறிப்புமுற்றும், பெயரெச்சமும், பெயரெச்சக்குறிப்பும், வினையெச்சமும், வினையெச்சக்குறிப்புமாமென்க.

வ - று. ஓதிவந்தான், ஓதிநல்லன் எ - ம், ஓதிப் பெற்ற பொருள், ஓதிநல்லசாத்தன் எ - ம் *"உழுதுபயன் [2]கொண்டு", உழுதன்றி யுண்ணார் எ - ம் முறையேகாண்க.

"காலமும் வினையுந் தோன்றிப்பா றோன்றாது, வினைகொள் ளும்மது வினையெச் சம்மே" என்றார், அகத்தியனார்.

(பி - ம்.) [1] பாலற்றுவினையொழிய. [2] கொண்டுவந்தான். (உரு)

(342.) செய்து செய்பு செய்யாச் செய்யூச்
செய்தெனச் செயச்செயின் செய்யிய செய்யியர்
வான்பான் [1]பாக்கின வினையெச் சம்பிற
ஐந்தொன் றாறுமுக் காலமு முறைதரும்.

எ - ன், வினையெச்சப்பகுதியுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) செய்தென்பதுமுதலான ஒன்பதுமொழிகளின் வாய்பாட்டான்வருவனவும், வான் பான் பாக்கென்னுமூன்றும் இவை போல்வனபிறவும் வினையெச்சப்பகுதிகளாம்; இவற்றில் முதலைந்தும் இறந்தகாலமும், இடையொன்றும் நிகழ்காலமும், ஒழிந்த ஆறும் எதிர்காலமும் காட்டுவனவாம். எ - று.

வான், பான், பாக்கை வேறெடுத்தோதியது, இவை செய்து முதலியனபோலத் தாமே வினையாக நில்லாது ஒரு வினைச்சொல்லைக் கொண்டுவரும் பெயர்களாகையாலென்க.

இதனுள், 'பிற' என்றமிகையானே, செயவென்பது நிகழ்கால மேயன்றி எதிர்காலமுங்காட்டுமெனக்கொள்க. 'இன்ன' என்றதனால், †"கூறுமற் குறித்ததன்மேற் செல்லுங் கடுங்கூளி" எ - ம், ‡"கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான்" எ - ம் இவற்றிற்கு எதிர்

* பு - வெ. வாகை. கo. † கலி. கடவுள். ‡ திருக்குறள், எoக.

மறையாய் வருவனவும், *"அற்றாலளவறிந் துண்க", "பெற்றாலுஞ் செல்வம் பிறர்க்கீயார்", †"கனவிற் புணர்ச்சி நடக்கலு மாங்கே", "காண்டலு மிதுவே சொல்லும்", "செவ்வன் றெரிகிற்பான்", ‡"அவாவுண்டேலுண்டாம்" என்றற்றொடக்கத்தனவும் இவ்வாய்பாடுகளிலே அடக்கிக்கொள்க. செய்தற்கென்பதுவும், பின் முன் கால் கடை என்பனமுதலானவும் வினையெச்சமென்பாருமுளர். அவற்றுள், செய்தற்கென்பது தொழிற்பெயர்வழிவந்த நான்கனுருபாயும் ஏனைய செய்தவென்னும் காலம்பற்றிய இடப்பொருளுருபாயும் [2] அடங்குமெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) [1] பாக்குவினையெச்சம். [2] அடங்குமென்பர். (உச)

(343.) அவற்றுள்
முதலி னான்கு மீற்றின் மூன்றும்
வினைமுதல் கொள்ளும் பிறவுமேற் கும்பிற.

எ - ன், வினையெச்சத்திற்கு ஆவதோர்விதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன பன்னிரண்டனுள்ளும் செய்து, செய்பு, செய்யா, செய்யூ என்னு[1]நான்கும் வான் பான் பாக்கென்னு மூன்றும் வினைமுதல்வினைகொண்டுமுடியும்; ஒழிந்தன ஐந்தும் வினைமுதல் வினையையும் பிறிதின்வினையையும் கொண்டுமுடியும். எ - று.

வ - று. §"வாளொடு கனையிருள் வந்து தோன்றினன்", ||"எண்ணணித் துணிக கருமம்", ¶"பரீஇ யுயிர்செகுக்கும்", **"ஐவரொடு சினைஇ, நிலந்தலைக்கொண்ட"[2] எ - ம், ††"புலராப் பச்சிலையிடையிடுபு தொடுத்த", ‡‡"தெரிபு தெரிபு குத்தின வேறு" எ - ம், §§"கல்லாக் கழிப்பர் தலையாயார்", ||||"[3]காணாது கழிந்த வைகல் காணா, வழிநாட் கிரங்குமென் னெஞ்சம்", ¶¶"நிலங்கிளையா, நாணி நின்றோ ணிலை" எ - ம், ***"படுமகன் கிடக்கை காணூஉ, வீன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந் தனளே", "நிலம்புடையூஉ வெழுதரும் வலம்படு குஞ்சரம்" எ-ம் முதலில் நான்கும் வினைமுதலும் இறந்தகாலமும் தழுவின. [4]"கோல்வான் கொடித்தானை கொண்டெழுந்தான்", ஓது

* திருக்குறள், கசங. † கலி. கக. ‡ திருக்குறள், கoஎரு. § சவக. கஉo. || திருக்குறள், சசஎ. ¶ நாலடி, கட்பாராய்தல், கo. ** புறநா. உ. †† ஷை. கக. ‡‡ கலி. கoக. §§ நாலடி. பன். கூ. |||| புறநா. கஎகூ. ¶¶ அகநா. கக. *** புறநா. உஎஅ.

வான்போனான், உறங்குவான்வந்தான் எ-ம், *"திருவிற்றான் மாரி கற்பான் றுவலைநாட் செய்ததேபோல்" உண்பான்வந்தான் எ-ம், "புணர்தரு செல்வந் தருபாக்குச் சென்றார்," உண்பாக்குச்சென்றான், உண்பாக்குவந்தான் எ-ம் ஈற்றின்மூன்றும் வினைமுதலும் எதிர்காலமுமேற்றன. †"காந்தளஞ் சிலம்பிற் சிறுகுடி பசித்தெனக், கடுங்கண் யானைக் 5கோடுநொடித் துண்ணும்" எ-ம், ‡"கோவா வாரம் வீழ்ந்தெனக் குளிர்கொண்டு, பேஎ நாறுந் தாழ்நீர்ப் பனிச்சுனை" எ-ம் 6எனவெனீறு தன்றொழிலும் பிறிதின்றொழிலும் இறந்தகாலமுமேற்றது. §"கொளக்கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனகர்" எ-ம், ‖"மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து, நோக்கக் குழையும் விருந்து" எ-ம் செயவெனெச்சம் இருதொழிலும் நிகழ்காலமுமேற்றது. ¶"தாம்வேண்டி னல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டிற், கவ்வை யெடுக்குமிவ் வூர்" எனச் செயினென்னு7மெச்சமும், **"காணியவாசீ வாழிய தோழி" எ-ம், ††"மாணிழை யரிவை காணிய வொருநாட், பூண்க மாணநின் புரவி நெடுந்தேர்" எ-ம் செய்யியவென்னுமெச்சமும், ‡‡ "பசலையுணீயர்வேண்டும்" எ-ம், §§"கொற்கைச் செழியர் கொங்கர்ப் பணீஇயர், வெண்கோட் டியானைப் போஒர் கிழவோன், பழையன் வேல்வாய்த் தன்ன" எ-ம் செய்யியரென்னுமெச்சமும் எதிர்காலமும் இருதொழிலும் கொண்டன.

'பிற' என்ற 8விதப்பினானே சிறுபான்மை, தொழிற்பெயர் கொண்டுமுடிவனவும் உளவெனக்கொள்க.

வ-று. உண்டுவருதல், உண்குபுவருதல், உண்ணுவருதல் உண்ணூஉவருதல், பசித்தெனஉண்டல், வாழக்கருதல், மழைபெயின் விளைதல், காணியசேறல், மழைபெய்யியரெழுதல், கொள்வான் போதல், உரைப்பான்றொடங்கல், உண்பாக்கிருத்தல், ‖‖"எரிபுரை யெழிலதாய விளர்தளி ரிரண்டு நாளின், மரகத வுருவ மெய்தி மறு பசலை கொண்டு, 9சருகிலை யாகி வீழ்ந்து சரிந்துமண் ணாதல் கண்டும், வெருளிலர் வாழ்துமென்பார் வெளிற்றினை விலக்கலாமோ எனத் தொழிற்பெயரேற்றவாறு.10

தேடியவான்பொருள், ஏறியயானை, ஓடியபுரவி என இவ்வா. 11பெயர்கொண்டு முடியிற் பெயரெச்சமாவனவும் காண்க.

* சீவக. உ0௯0. † குறு. ௬00; (பி-ம்). ‡ "பையுண் மாலை." § டநா. ௯0. ‖ திருக்குறள், ௬0. ¶ குறி. ௬௬௫0. ** கலி. ௪உ. †† பதிற். அ ‡‡ குறு. உ௯. §§ நற். ௬0. ‖‖ சூளா. துறவு. ௯.

*"விருந்தின்றி யுண்டபகலும்", †"துயிலின்றி [12]யானீந்த", ‡[13]"நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்பப், பதனன்றுபுக்குத் திற னன்று மொழியினும்" என வினையெச்சக்குறிப்பு வந்தவாறுகாண்க. [14]பிறவும் இவ்வாறுவருவனவும் ஆராய்ந்துகொள்க.

(பி - ம்.) [1] நான்கும் செய்தென்னு மிறந்தகாலங்கொண்டும், வான் ....மூன்றும் எதிர்காலங்கொண்டும் முடியுமிடத்து வினைமுதல் வினை யேற்றுமுடியும்; ஒழிந்தவைந்தும். [2] எனச் செய்தென்னும் வாய்பாட்டுக்கு வந்து, எண்ணி, பருகி என இறந்தகாலம் முறையே வந்தது. 'புலராப் பசலையிடையெழுஉ'. 3 காணுக்கழிந்தநாட்கிரங்கும். 4 இவற்றுள் இடை யெழுபு என்றது இடையிலெழுந்தென்றும், கல்லா என்றது கற்றென்றும் காணு என்றது கண்டென்றும் காணூஉ என்றது கண்டென்றும் செய்பு செய் யாச்செய்யூஉ என்னும் வாய்பாடுகள் செய்தென்னும் இறந்தகாலத்திலடங்கின வாறுகாண்க. இனி, தோன்றினனென்றும் துணிகசாத்தனென்றும் பருகி யுயிர்செகுக்குமாவென்றும் பசலையெழுந்ததென்றும் தெரிந்து குத்தின னென்றும் கற்றுக்கழிப்பரென்றும் இரங்குமென்னெஞ்சமென்றும் நாணி நின்றவளென்றும் பெரிதுவந்தனனென்றும் குஞ்சரமென்றும் வினைமுதலை இருதிணையுமேற்றன. கொள்வான். 5(க) கோடுகொடித்துண்ணும்; (உ) கோ டுகொடுத்துண்ணும். 6 செய்தெனநின்றுதன்றொழிலும். 7 எச்சமிருதொழி லுமெதிர்காலமுமேற்றன. 8 மிகையானே. 9 கருகிலையாகிவீழ்ந்துகரிந்து. 10 இவற்றில் மண்ணுதல் தொழிற்பெயர். கல்விகொண்டுதேடிய. 11 பொரு ள்கொண்டு முடிவனவுங்காண்க. 12 யான்றுயர்", 13" நாளின்று. 14 'நா ளின்றி' என்றது நாளின்றென்றுயது வினையெச்சக்குறிப்பு; அன்றி இன்றி என்பனவல்லாது வாராவெனவறிக. (உரு)

(344.) சினைவினை சினையொடு [1]முதலொடுஞ் செறியும்.

எ - ன், [2]மேலதற்கு எய்தியதோர் புறநடையுணர்த்துதல் நுத லிற்று.

(இ - ள்.) சினைவினை என்னுமோவெனின், சினைதன்னுடனும் முடியும் முதலுடனுமுடியும். எ - று.

வ - று. கையிற்றுவீழ்ந்தது, கையிற்றுவீழ்ந்தான்; கையிறுபு வீழ்ந்தது, கையிறுபுவீழ்ந்தான்; கையிறுவீழ்ந்தது, கையிறுவீழ்ந் தான்; கையிறாஉ வீழ்ந்தது, கையிறாஉ வீழ்ந்தான் என[3]வரும். பிறவும் வந்தவழிக்காண்க.

(பி - ம்.) [1] முதலொடுசெறியும். [2] முன்சொன்னவினைகளுக்கோர் புறநடை. 3 முதலினன்கும் வினைமுதல்கொண்டுமுடிந்தன. (உசு)

* நீதி. சடு. † கலி. ௬௦. ‡ புறநா. கஉச.

(345.) சொற்றிரி யினும்பொருடிரியா வினைக்குறை.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) தத்தம் உருபு ஒன்று ஒன்றாய்த் திரிந்துவருவன உளவேனும் தம்பொருளிற்றிரியாவாம், வினையெச்சங்கள். எ - று.

உம்மையால், திரிபு சிறுபான்மையவெனக்கொள்க.

வ - று. ஞாயிறுபட்டுவந்தான், கோழிகூவிப்பொழுது [1]புலர்ந்தது; *"உரற்கா லியானை யொடித்துண் டெஞ்சிய, யாஅ வரிநிழற் றுஞ்சும்", †"செந்நா பேற்றை கேழ றாக்கி, யிரியற் பிணவ னீண்ட விற்பரிஇச், செங்கா யுதிர்ந்த பைங்குலை யீந்தின்" என்பன [2]செயவெனெச்சந்திரிந்து செய்தெனெச்சமாய் வந்தனவேனும் செயவெனெச்சப்பொருளே ஆயினவாறு காண்க. பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) [1] புகுந்தது. [2] ஞாயிறுபட, கோழிகூவ, யானையொடித் துண்ண, கேழறாக்க, எனச் செயவெனெச்சந்திரிந்து செய்தெனெச்சமாய் வந்தனவேனுஞ் செயவெனெச்சப்பொருளேயாகித் தன்றொழிலும் பிறிதின் வினையுமேற்றவாறுகாண்க. பிறவுமன்ன. (உ௭)

(346.) ஆக்க வினைக்குறிப் பாக்கமின் றியலா.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஆக்கப்பொருண்மைக்கண் வரும் வினையெச்சக் குறிப்பு ஆக்கச்சொல்லினையொழிய வாரா. எ - று.

வ - று. அறங்கேட்டு அருளுடையனாயினான், மருந்துண்டு நல்லனாயினானெனவரும். ஆயினானென்பது ஆக்கம். ‡"வேங்கையுங் காந்தளு நாறி, யாம்பன் மலரினுந் தான்றண ணியளே", §"குருதி படிந் துண்ட காக முருவிழந்து, குக்கிற் புறத்த சிரல்வாய செங்கண் மால், [1]தப்பியா ரட்ட களத்து" என்பன செய்யுளாகலான், தொகுக் கப்பட்டனவெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) [1] "பற்றாரை யட்ட களத்து" என்பன.........தொக்கு நின்றன. இவையிலாக்கவினைக்குறிப்புக்கண்டுகொள்க. (உ௮)

(347.) பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையிற் செல்லா தாகுஞ் செய்யுமென் முற்றே.

* குறு. உ௯உ. † அகநா. உக. ‡ குறு. அ௪. § களா. ௯.

எ - ன், இஃது இவ்வாற்றுற் பொது [1]வினையாமென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயர்திணைப் பன்மைப்படர்க்கையிடத்தும் முன்னிலையிடத்தும் தன்மையிடத்தும் செய்யுமென்னும் நிகழ்காலமுற்று வினை, ஆகாது. எ - று.

எனவே [2]உயர்திணை ஆண்பாலொருமையினும் பெண்பாலொருமையினும் அஃறிணையொருமையினும் பன்மையினுமாமென்றவாறு.

உ - ம். அவனுண்ணும், அவளுண்ணும், அதுவுண்ணும், அவையுண்ணுமெனவரும்.

(பி - ம்.) 1 வினையென்பதுணர்த்துதல்நுதலிற்று. 2 உயர்திணைப்படர்க்கையாண்பால். (உ௬)

(348.) யாரென் வினுவினைக் குறிப்புயர் முப்பால்

எ - ன், மேல், இருதிணைக்கும் பொதுவான வினை வினைக்குறிப்பு உணர்த்தினர்; இதனுல், உயர்திணைமுப்பாற்கும் பொதுவான வினைக்குறிப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வினுப்பொருண்மையின்வரும் யாரென்னும் வினைக்குறிப்புமொழி உயர்திணைமூன்றுபாற்கும் பொதுவாம். எ - று.

வ - று. யாரவன், யாரவள், யாரவரெனவரும்.

யாரென்றது எத்தன்மையுடையாரென, வினைக்குறிப்பானது காண்க. (௩0)

(349.) எவனென் வினுவினைக் குறிப்பிழி யிருபால்.

எ - ன், அஃறிணை[1]இருபாற்கும் பொதுவான வினைக்குறிப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எவனென்னும் வினுப்பொருண்மை வினைக்குறிப்புச்சொல் அஃறிணை இருபாற்கும்பொதுவாம். எ - று.

வ - று. எவனது, எவனவை எனவரும்.

எவனென்றது எத்தன்மையுடையதென வினைக்குறிப்பானது காண்க.[2]

(பி - ம்.) 1 இருபாற்குமுரியபொது. 2 இனி, எவன் அவனென உயர்திணைக்கண்ணுமாமென்க. (௩௧)

(350.) வினைமுற் றே[1]வினை யெச்ச மாகலும்
குறிப்புமுற் றீரெச்ச மாகலு முளவே.

எ - ன், முற்றுச்சொற்கட்கு எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) முற்றுவினைச்சொல் வினையெச்சமாகி வருதலும் வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொல் வினையெச்சமாகியும் பெயரெச்சமாகியும் வருதலும் உளவாம். எ - று.

'ஆகலும்' என்றவும்மையான், அவ்வாறுதல் சிறுபான்மையெனக்கொள்க.

வ - று. "காணன் கழிதலு முண்டென் றொருநாள்", *"மோயின ளுயிர்த்த காலை", †"முகந்தனர் [2]கொடுப்ப வுகந்தனர் பெயரும்", ‡"விளிப்பது பயிலுங் குறும்பர்துந் தூம்பொடு", §"எருவினுண் டாது குடைவன வாடி" [3] எ - ம், ||"பெயர்த்தனென் [4]முயங்கயான்", "மக்களு ளிரட்டையாய் மாறினம் பிறந்தியாம்"[5] எ - ம் ¶"சேர்ந்தனை சென்மோ பூந்தார் மார்ப", **"கருங்கோட் டின்னிய மியக்கினிர் கழிமின்"[6] எ - ம் மூவிடத்து ஐம்பாலினும் வினைமுற்று வினையெச்சமாயின.

††"வரிபுனை வில்ல னொருகணை தெரிந்துகொண்டு", ‡‡"அளிநிலை[7]பெறாஅ தமரிய முகத்தள், விளிநிலை கேளாள்", §§"உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து", [8]"விழுமியது கழிவ தாயினும்", ||||"நிலமிசைப் புரளுங் கைய வெய்துயிர்த்து" எ - ம், "துணையி [9]னெஞ்சினேன் றுயருழந் தினைவேன்", ¶¶"நீர்வார் கண்ணேந் தொழுதுநிற் பழிச்சி" எ - ம், ***"நீர்வார் கண்ணை நீயிவ ணொழிய", †††"வெள்வேல் வலத்திர் பொருடசால் வேட்கையி, னுள்ளினிர்" எ - ம் ஐம்பால் [10]மூவிடத்தும் வினைக்குறிப்புமுற்று வினையெச்சக் குறிப்பாயின.

"வெந்துப்பினன் விறல்வழுதி யொடு", "அஞ்சாயல ளாயிழைமுன்", "கடற்றானையர் கழல்வேந்தரை", ‡‡‡"பெருவரை மிசை

---

* அகநா. கூ. † புறநா. நந. ‡ "இனிப்பயி ரிமிருங் குறும்பரந் தூம்பொடு." மலைபடு. எ. § குறு. சக. || ஷை. அச. ¶ "எம்மூரல்ல தூர்கனி." என்னும் செய்யுள். ** பெரும்பாண். நகஉ. †† அகநா. சஅ ‡‡ ஷை. கூ. §§ திருமுருகு. கஅகூ. |||| புறநா. சச. ¶¶ ஷை ககந. *** குறு. உஉ. ††† கலி. ச. ‡‡‡ குறு. எஅ.

யது நெடுவெள் ளருவி", *"புன்று ளோமைய சுரனிறந் தோரே" எ-ம், "பெருவேட்கைய னெற்பிரிந்து", "கண்புரை காதலே[11]மெம்மு முள்ளாள்" எ-ம், "உலங்கொ டோளினை யொருநின் னுல்", "வினைவேட்கையிர் வீரர் வம்மின்" எ-ம் வினைக்குறிப்பு முற்றுக்கள் ஐம்பான் [12]மூவிடத்தும் பெயரெச்சவினைக்குறிப்பாயின. இவை இவ்வாறு பெயர்ப்பது தன்வெனக்கொள்க.

அஃதேதல், முற்று எச்சமாமென்றது என்னை? எச்சந்தானே பாலும் திணையும் இடமும் விளக்கிற்[13]றென்ன அமையாதோவெனின், எச்சமாகவோதிய வாய்பாட்டுமொழிகள் வழக்கிடத்தும் செய்யுளிடத்தும் பாலும் திணையும் இடமும் விளக்காது பொது வாய்நிற்றலானும், இவற்றுட்சில வினையெச்சந்தன்மையேற்று நிற்பனவும் உளவாகலானும் அமையாதென்க.

இவற்றுள், வினையெச்சமாய் வினையேற்றனவும் தம்தொழிலேற்றனவும் ஈண்டுக்காட்டினவற்றுள்ளே காண்க.

இனிப்[14]பிறதொழில்கொண்டனவருமாறு:† "விண்ணிற் றாவியிட் டான்வந்து வீழ்ந்தன", ‡"கலைத்தொழில் படவெழீஇப் பாடினள்கனிந், திலைப்பொழில் குரங்கின வீன்ற தூண்டளிர்", § "பாயு மாரிபோற் பகழி [15]சிந்தினு, ராயர் மத்தெறி தயிரி னுயினர்", ||"கானவ ரிரிய வில்வாய்க் கடுங்கணை தொடுத்த லோடு, மானிரை [16]பெயர்ந்த தாய ரார்த்தன ரணிந்த திண்டோ, டானென்று முடங்கிற் றொன்று நிமிர்ந்தது சரம்பெய் மாரி, போனின்ற தென்ப மற்றப் பொருவருஞ் சிலையி னுற்கே", "¶செய்யோன் செழும்பொற் சரஞ் சென்றன சென்ற தாவி" எனக்காண்க. பிறவுமன்ன.

(பி-ம்.) 1 வினையெச்சமாதலும். 2 கொடுப்ப" என உயர்திணை முப்பாலும், "விளிப்பதும் பயிரும். 3 என அஃறிணையிருபாலும் பெயர். 4 முயங்குகையான்". 5 எனத் தன்மையிடத்து ஒருமைபன்மையும், "நீ சேர்ந்தனை. 6 என முன்னிலையொருமைபன்மையுமாகிய மூவிடத்தைம்பால் வினைமுற்று 'காணூது, மோய், [வருந்தி] முகந்து, விளித்து, குடைந்து, பெயர்த்து, மாறி, சேர்ந்து, இயக்கி' என முறையே செய்தென்னும் வினையெச்சமாகி மூவிடத்தைம்பாலுமேற்றன. இனி, விளிப்பதும் என்றவும்மை எண்ணும்மை; பயிரும் என்றது பயிலுந்தொழில். 7 பொருஅதமரிய. 8 எ-ம் விழுமிதுகழியாதாயினும். 9 நெஞ்சினன் றுயருழந்தனன்". 10 மூவிடத்தும் வினைக்குறிப்புமுற்று வில்லனைகி, முகத்தளாகி கையினராகி, விழுமியதாகி,

* குறு. உகச0. † சீவக. அகசச. ‡ ஷை. கஇஎ. § ஷை. சஉக. || ஷை. சஇஉ. ¶ ஷை. உகஉஉ.

கையவாகி, நெஞ்சினேனாகி, கண்ணேமாகி, கண்ணிணையாகி, வலத்திலுடையவராகி' என ஆகியென்னும் வினையெச்சந்தருங்குறிப்பாய் மூவிடத்தைம்பாலு முறையேயாயின. 11 எம்முள்ளான் எ-ம். 12 மூவிடத்தும் வெந்துப்பின்வந்த, அஞ்சாயல்பெற்ற, கடற்றானைபெற்ற, பெருவரைமிசைநின்ற, புன்றாளோமைநின்ற, வேட்கைபெற்ற, காதல்பெற்ற, தோள்பெற்ற, வினைவேட்கைபெற்ற' எனச் செய்தவென்னும் பெயரெச்சக்குறிப்பாயின. இவை இவ்வாறு பெயர்தொடர்ந்தனவெனக்கொள்க. 13 என்ற தொல்காப்பியனார் கருத்தாகவுரைத்தலமையாதோவெனின். 14 பிறிதுதொழில். 15 சிந்தினராயர். 16 பெயர்ந்தவாயர். (௯௨)

இரண்டாவது வினையியல் முற்றிற்று.

மூன்றாவது,

பொதுவியல்.

(351.) **இருதிணை யாண்பெ ணுள்ளொன்றனை யொழிக்கும்
பெயரும் வினையுங் குறிப்பி னானே.**

என்பதுசூத்திரம்.

இவ்வோத்து [1]என்னுதலியதோவெனின், ஒத்து நுதலியதூஉம் ஒத்தினது பெயருரைப்பவேவிளங்கும். ஆயின், இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், பெயர் வினை யிடை யுரி யென்னும் நான்கு சொல்லின் இயல்பும் உணர்த்திற்றாதலாற் பொதுவிய லென்னும் பெயர்த்து; மேலோத்தினோடு இதற்கு இயைபு என்னையோவெனின், கீழ்ப்போன பெயரையும் வினையையும் மேல்வரும் இடையையும் உரியையும் நோக்கிநிற்றலிற் சிங்கநோக்கெனக்கொள்க.

இவ்வோத்தினுள், இத்தலைச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், பெயர்க்கும் வினைக்கும் உரியதோரிலக்கணமுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இருதிணையிடத்தும் ஆண்மைப்பொருளினும் பெண்மைப்பொருளினும் ஒன்றனையொழிக்கும், அவ்விருபாற்கும்பொதுவான பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் குறிப்பினான். எ - று.

வ - று. வடுகரசர் [2]ஆயிரவர் மக்களையுடையார், *“மம்மர்கொண் மாந்தர்க் கணங்காகுந் தன்கைக்கோ, லம்மனைக்கோ லாகிய ஞான்று” எ - ம், பெருந்தேவி [3]பொறையுயிர்த்த கட்டிற்கீழ் நால்வர் மக்களுளர், இது, பத்துமானிடத்தின்மூலைப்பால் எ - ம் உயர்திணைப்பெண்ணொழிபெயரும் ஆணொழிபெயரும் வந்தவாறு. அரசர் ஆயிரவர்மக்களொடு தாவடிபோயினார், இன்று இச்சேரியாரும் அச்சேரியாரும் பொருப எ - ம், இன்று இவ்வூராரெல்லாம் தைந்நீராடுப, குறுங்கானம்போப எ - ம் உயர்திணைப்பெண்ணொழிவினையும் ஆணொழிவினையும் வந்தவாறு. நம்மரசன் ஆயிரம்யானையுடையன் எ - ம், நம்பி நூறு எருமையுடையன் எ - ம் அஃறிணைப் பெண்ணொழிபெயரும் ஆணொழிபெயரும் வந்தவாறு. இன்று இவ்வூர்ப்பெற்று

* நாலடி. இளமை. ச.

மெல்லாம் உழுவொழிந்தன எ - ம், இன்று இவ்வூர்ப்பெற்றமெல்லாம் அறத்திற்கேகறக்கும் எ - ம் அஃறிணைப் பெண்ணொழிவினையும் ஆணொழிவினையும் வந்தவாறு.

(பி - ம்.) 1 என்னுதலியெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதோவெனின். 2 ஆயிரமக்களையுடையர் இவண்மாட்டுங்காழிலா மம்மர். 3 புறையுயிர்த்த. (ச)

(352.) பெயர்வினை யிடத்து னளரய வீற்றயல்
ஆவோ [1]வாகலுஞ் செய்யுளு ளுரித்தே.

எ - ன், செய்யுட்காவதோர்[2]முறைமையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பெயர்வினைகளின் ஈற்றினின்ற னளரயக்களின் அயலிலுள்ள ஆகாரம் ஓகாரமாகவும்பெறும், செய்யுளுள். எ - று.

உம்மையால், ஆகாமலும் உரித்தென்றவாறு.

வ - று. *"வில்லோன் காலன கழலே தொடியோள், மெல்லடி மேலவுஞ் சிலம்பே நல்லோர், யார்கொ லளியர் தாமே", † "பெருஞ் சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்" எ - ம்; ‡ "படைத்தோன் மன்றவப் பண்பி லாளன்", §"[3]நல்லை மன்னென நகூப்பெயர்ந்தோளே", || "சென்றோ ரன்பிலர் தோழி", ¶ "வந்தோய் மன்ற தண்கடற் சேர்ப்ப" எ - ம் பெயர்க்கண்ணும் வினைக்கண்ணும் வந்தவாறு.

(பி - ம்.) 1 ஆதலும். 2 இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று. 3 (க) நல்லண்மன்றங்கூய்ப்பெயர்ந்தோளே; (உ) நல்லோண்மன்ற (உ)

(353.) உருபும் வினையு மெதிர்மறுத் துரைப்பினுந்
திரியா தத்த [1]மீற்றுருபி னென்ப.

எ - ன், வேற்றுமையுருபுகட்கும் வினைச்சொற்கட்கும் ஆவதோர் விதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எண்வகைவேற்றுமையுருபுகளும் மூவகை வினைச்சொற்களும் எதிர்மறுத்துச்சொல்லுமிடத்தும் தத்தம் ஈற்றுருபுகளின் வேறுபடா. எ - று.

வ - று. ஆவாராது, மரத்தைக்குறையான், சாத்தனொடுசேரான், தேவர்க்குச்சிறப்பெடான், மலையின் இழியான், சாத்தனது

* குறு. எ. † புறநா. உ. ‡ ஷை. கக௪. § அகநா. உ௪அ. || ஷை. ௩௩க
¶ ஷை. அ0.

அன்று, ஊர்க்கண் இரான், சாத்தாசாயல் (சாயாதே) என எட்டு வேற்றுமையுருபும் திரியாது வந்தன. உண்ணான்சாத்தன், [2](கொடான், கொடாள், கொடார், கொடாது, [3]கொடா, கொடேன், கொடேம், கொடுக்கிலை, கொடுக்கிலீர்) + (சாத்தற்கு) என முற்றுவினை திரியாது வந்தன. (உண்ணாத, தின்னாத) + (அவன், அவள், அவர், அது, அவை, யான், யாம், நீ, நீயிர்) எனப் பெயரெச்சம் திரியாது வந்தன.

இவை, உண்ணு, தின்னுவெனத் திரிவ வன்றோவெனின், அவை, உண்ணாத, தின்னாதவென்பனவற்றைக் குறைத்துவழங்குகின்றாரென்க. இதற்கு முக்காலத்திற்கும் ஒன்றே எதிர்மறையென்க.

(செய்யாது) + (வந்தான், வந்தாள், வந்தார், வந்தது, வந்தன, வந்தேன், வந்தேம், வந்தாய் வந்தீர்) என வினையெச்சம் திரியாது வந்தது[4]

(பி - ம்.) [1] ஈற்றுருபென்ப. [2] முற்றுவினைதிரியாதுவந்தன. [3] கொடாதவை. [4] வினைவினையெச்சங்களுக்கும் எதிர்மறையுரியவுளவேற் காண்க.

(354.) உருபுபல வடுக்கினும் வினைவே றடுக்கினும்
ஒருதம் மெச்ச மீறுற முடியும்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) உருபொன்றே அடுக்கியும் பல மயங்கியடுக்கியும் வினைச்சொற்கள் மூன்றும் தம்முள் விரவாது வேறுவேறடுக்கியும் வந்தாலும், தத்தமெச்சம் [1]இறுதியிலே யொன்றுவர அதனோடு அனைத்தும் முடிவனவாம். எ - று.

'வினைவேறடுக்கினும்' எனவே உருபுகள் தம்முள் மயங்கியு மடுக்குமென்க.

வ - று. *"கட்கினியாள் காதலன் காதல் வகைபுனைவா, ளுட்குடையா [2]ளூரா ணியல்பினா - ளுட்கி, இடனறிந் தூடி யினிதி னுணரு, மடமொழி மாதராள் பெண்", †"காலார் கழலார் கடுஞ்சிலையார் கைக்கொண்ட, வேலார் [3]வெருவந்த தோற்றத்தார் - காலன், கிளர்ந்தாலும் போல்வார் கிணைப்பூசல் கேட்டே, யுளர்ந்தார் நிரைப்பெயர்வு முண்டு." என [4]இவை ஒருருபு அடுக்கித் தமக்கேற்ற ஒரு பெயரும் ஒருவினையும் இறுதிவர முடிந்தன. [5]யானையது கோட்டை நுனிக்கட்பொருட்கு வாளாற் குறைத்தானென இது [6]பலவும் மயங்கியடுக்கி இறுதி ஒருவினைகொண்டு முடிந்தது. பிறவுமன்ன.

* நாலடி. கற்புடை. ௪. † பு - வெ. ~~கரந்தை. ௨.~~ 1:2

(உண்டான் தின்றான் ஓடினான் பாடினான்) + (சாத்தன்), "வருதி பெயர்தி வருந்துதி துஞ்சாய், பொருதி புலம்புதி நீயுங்-கருதுங்கால், [7]பண்டினை பல்லையாற் பாழித்தோட் கோதையைக், கண்டனையோ வாழி கடல்" எ - ம், * "இளையண் மெல்லியண் மடந்தை, யரிய சேய பெருங்கான் யாறே" [8]எ - ம் வினை வினைக்குறிப்புமுற்று விரவாது அடுக்கி ஒரு பெயரொடுமுடிந்தன. †"நெல்லரியு மிருந்தொழுவர், செஞ்ஞாயிற்று வெயின்முனையிற், றெண்கடற்றிரை மிசைப்பாயுந்து, திண்டிமில் வன்பரதவர், வெப்புடைய மட்டுண்டு, தண்குரவைச் சீர்தூங்குந்து, தூவற் கலித்த தேம்பாய் புன்னை, மெல்லிணர்க் கண்ணி மிலைந்த மைந்த,ரெல்வளை மகளிர் தலைக்கை தரூஉந்து, வண்டு படமலர்ந்த தண்ணறுங் கானன், முண்டகக் கோதை யொண்டொடி மகளி, ரிரும்பனையின் குரும்பைநீரும், பூங்கரும்பின் றீஞ்சாறும், ஓங்குமணற் குவவுத்தாழைத், தீநீரோ டுடன்விராய், முந்நீ ருண்டு முந்நீர்ப் பாயுந்து, தாங்கா விளையு ணல்லூர் கெழீஇய" எ - ம், ‡"சிறிய பெரிய நிகர்மலர்க் கோதைதன்" [9]எ - ம் பெயரெச்சவினையும் குறிப்பும் அடுக்கிவந்து ஒருபெயர்கொண்டன. §"சொல்லருஞ் சூற்பசும் பாம்பின் றோற்றம்போன், மெல்லவே கருவிருந் தீன்று மேலலார், செல்வமே போற்றலை நிறுவித் தேர்ந்தநூற், கல்விசேர் மாந்தரி னிறைஞ்சிக் காய்த்தவே", ||"நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்பப், பதனன்று புக்குத் திறனன்று மொழியினும், வறிது [10]பெயர்குவ ரல்லர்" எ - ம் வினையெச்சவினையும் குறிப்புமடுக்கி ஒருவினை கொண்டன. [11]"எனைத்துமுற் றடுக்கினு மனைத்துமொரு பெயர்மே, னினைத்துக்கொள நிகழு நிகழ்த்திய முற்றே, வினையெஞ்சு கிளவியும் பெயரெஞ்சு கிளவியும், பலபல வடுக்கினு முற்று[12]மொழிப் படிய." என்பது, அகத்தியம்.

(பி - ம்.) [1]இறுதியிலேவரின் அதனோடாதியினடுக்கினவுருபுகளும் வினைகளுந் தமக்கு ஏற்றபெயரும் வினையும்கொண்டு முடிவனவாமென்றவாறு. 2 (க) ஊர்காணியல்பு; (உ) ஊர்காணியல்பு. 3 வெருவருதோற்றத்தார். 4 இவை மாதரான்பெண்ணென்றும், வெருவருதோற்றத்தார் உளர்தாரென்றும் எழுவாயுருபுபலவடுக்கித். 5 இணைப்பூசல் - பறைமுழக்கம். யானையது. 6 பலமயங்கி. 7 (க) பண்டையை; (உ) பண்டின்னை. 8 எ - ம் படர்க்கைவினைமுற்றும் முன்னிலைவினைமுற்றும் வினைக்குறிப்புமுற்றும் விரவாதடுக்கி, 'சாத்தன், கடல், மடந்தை' எனத் தமக்கேற்றபெயர்கொண்டுமுடிந்தன. 9 எ - ம் 'பாயுந்து...... ..பாயுந்து' செய்யுமென்ற பெயரெச்

---

* "எம்மூரல்லது." † புறநா. உச. ‡ "சேறடிப்போகல்." § சீவக. [illegible]. || புறநா. கஉச.

சம் விளையுளென்றபெயர்கொண்டும், சிறிய பெரிய என்ற பெயரெச்சவினைக் குறிப்பு [10] போகுவரல்லர் எ - ம் 'மெல்லவேகருவிருந்து' என்றுஞ் செய்தென்ற வினையெச்சமும், நாளன்றென்ற நாளன்றிஎன்ற வினையெச்சக்குறிப்பும் அடுக்கிவந்து ஒருவினைகொண்டன. வினையாவது 'காய்த்த' என்றதும் 'போகுவரல்லர்' என்றதுமாம். சொல் - செல். தப்ப - தப்ப. [11]"வினை முற்றடுக்கினும்......... [12] மொழிப்படியே" என்பது அகத்தியம். (ச)

(355.) உருபு முற்றீ ரெச்சங் கொள்ளும்
பெயர்வினை யிடைப்பிற வரலுமா மேற்பன.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) உருபுகளும் முற்றுவினைகளும் பெயரெச்ச வினையெச்சங்களும் தாம்தாம்கொள்ளும் பெயர்க்கும் வினைக்கும்நடுவே ஆண்டைக்கு ஏற்பனவான பிறசொற்கள் வரவும்பெறும். எ - று.

உம்மையான் [1]வரப்பெறுதல் ஒருதலையல்லவென்க.

வ - று. சாத்தன் பகல் வயிறாரவுண்டான், அறத்தை அழகு [2] பெருகச்செய்தான், வாளானே மருவாரை மாய வெட்டினான், தேவர்க்குச் செல்வம்வேண்டிச் சிறப்பெடுத்தான், மலையினின்று உருண்டு வீழ்ந்தான், சாத்தனது இத்தடக்கையானை, ஊர்க்கணுயர்ந்தவொளி மாடம், சாத்தா கூத்தற்குக் கூறைகொடு எ - ம், *"பாடினன் றேவகீதம் பண்ணினுக் கரசன்", †"அழுதா டடமாக வணங்கிழையே" எ - ம், "கொன்றுருத்த கூர்வேலவர்க் குறுகி", ‡"ஒட்டார், செவி புதைக்குந் தீய கடுஞ்சொற் [3]கவியுடைத்தாய்" எ - ம், §"அளமரு குயிலின மழுங்கிப் பூம்பொழி, லுளமெலி மகளிரி னொடுங்கு மென்பவே", ||"முரிந்துபோ தவிழ்ந்துகொங் குயிர்க்கு முல்லையின்" [4]எ-ம், முறையே ஏற்பன இடைவந்தன. "உப்பின்றிப் புற்கை யுண்கமா கொற்கை யோனே" என வினையெச்சக்குறிப்பினும் இடைவந்தது. பிறவுமன்ன.

'ஏற்பன' எனவே ஏலாதன வரப்பெறாவென்பதாம். அவை வல்லமெறிந்த நல்லிளங்கோசர்தந்தை மல்லல்யானைப்பெருவழுதி [5] என்பதனுள், வல்லமெறிதல் பெருவழுதிமேற்றேயெனின், நல்லிளங்கோசர்தந்தையென்பதனை இடைநிறுவின், ஏலாதாம்; வல்ல

* சீவக. உ0கூஉ. † ஷை. கஙஉ௩. ‡ "பல்யானைமன்னர்" [illegible]
சக. || ஷை. சஅ.

மெறிந்த மல்லல்யானைப் பெருவழுதி நல்லிளங்கோசாத்தந்தை யெனின், ஏற்பதாம். பிறவுமன்ன.

(பி - ம்) [1] (க) வருதலொருதலை; (உ) வரவுஒருதலை. [2] பெருக்கச செய்தான். [3] அவியுடைத்தாய்க்கற்றாரெனச்செய்தசெய்யுமென்னும் பெயரெச்சமும். [4] என அழுங்கி, போதவிழ்ந்தென்ற வினையெச்சங்களும். உண்டான், பண்ணினுக்கரசன், அணங்கிழை, வேலவர், சொற்கவி, ஒடுங்கும், உயிர்க்குமென முறையே பெயரும் வினையுமேற்றவிடத்திடை. [5] என்றால் வல்லமெறிதல். (ரு)

(356.) எச்சப் பெயர்வினை யெய்து மீற்றினும்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) உருபு முற்று [1]பெயரெச்ச வினையெச்சங்களென்பனவற்றிற்கு எச்சமாய்வரும்பெயரும்வினையும் அவற்றின் ஈற்றின்கண்ணேயும்வந்து நிற்கும். எ - று.

[2]உம்மையால், முதற்கணிற்கவும்பெறுமென்க.

வ - று. சாத்தன்வந்தான், மரத்தைக்குறைத்தான், சாத்தனொடுவந்தான், சாத்தற்குக்கொடுத்தான், சாத்தனினீங்கினன். சாத்தனதுஆடை, சாத்தன்கட்சென்றான், சாத்தாவா என ஈற்றின்கண்வந்தன; வந்தான்சாத்தன், குறைத்தான்மரத்தை, வந்தான்சாத்தனொடு என (ஏனையவற்றோடும்) முதலின்கண்ணே வருவித்துக்காண்க. உண்டான்சாத்தன், உண்டாள்சாத்தி, உண்டார்சாத்தர், உண்டதுஅது, உண்டனஅவை, உண்டேன்யான், உண்டேம்யாம், உண்டாய்நீ, உண்டீர்நீயிரென ஈற்றின்கண்வந்தன; சாத்தனுண்டான், சாத்தியுண்டாள், சாத்தருண்டாரென (ஏனையவற்றோடும்) முதலிலே வருவித்துக்காண்க. [3]உண்டுவந்தான், உண்டுவந்தாள், உண்டுவந்தார் எ - ம், வந்தானுண்டு, வந்தாளுண்டு, வந்தாருண்டு எ - ம் (இவ்வாறு ஏனைப் பாலிடங்களோடுமொட்டி) வினையெச்சம் இருவழியும் வந்தவாறுகாண்க. உண்டசாத்தன், உண்டசாத்தி, உண்டசாத்தரென (இவ்வாறு ஏனைப்பாலிடங்களோடுமொட்டிப்) பெயரெச்சத்திறுதிவந்தவாறுகாண்க. பெயரெச்சத்தின் முதற்கட்பெயர் வாராது; ஏனெனின், அது, சாத்தனுண்டவென அஃறிணை வாய்பாடாகமுடியுமாதலாலெனக் கடாவிடை காட்டிமறுக்க.

(பி - ம்.) [1] பெயரெச்சம்வினையெச்சமென்பனவற்றிற்கு. [2] உம்மையான் முதற்கணிவ்வாறு பெயரும்வினையுநிற்குமென்பதற்கு இச்சூத்திரஞ்

செய்தாரென்க. 3 உண்டசாத்தன், உண்கின்றசாத்தன், உண்ணுஞ்சாத்தன் எனப் பெயரெச்சத்திறுதி வந்தவாறுகாண்க. உண்டுவந்தான். (௬)

(357.) ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே.

எ - ன், பெயர்ச்சொல் வினைச்சொற்கட்கு எய்தியதோர் விதி யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் [1]ஒன்றேநின்று ஒழிந்த தன்னினங்களையும் தழுவுதற்கு உரித்தாம். எ - று.

*"தக்கோலந் தின்று தலைநிறையப் பூச்சூடி" எ - ம், நஞ்சுண்டான்சாம், பார்ப்பான்கள்ளுண்ணான் எ - ம் நின்ற ஒருமொழிகள் தமக்கு இனமான நிம்பூ இலவங்கம் சாதி முதலானவுந்தின்று எ - ம், நஞ்சுண்டாள்சாம், நஞ்சுண்டார்சாவர், நஞ்சுண்டதுசாம், நஞ்சுண்டவைசாம் எ - ம், பார்ப்பனியும் கள்ளுண்ணாள், பார்ப்பாரும் கள்ளுண்ணார் [2]எ - ம் தமக்கினமானவற்றையும் தழுவிநின்றவாறுகாண்க. பிறவுமன்ன.

†"ஒருபாற் கிளவி யெனைப்பாற் கண்ணும், வருவகை தாமே வழக்கென மொழிப" என்றார், மெய்ந்நூலார் தொல்காப்பியனார்.

(பி - ம்.) [1] ஒன்றெனினும்ஒழிந்த. [2] எ - ம். பெயராகும் தக்கோலமும் வினையாகும் உண்டானென்பதும் பார்ப்பானென்பதும் முதலினின்று ஒழிந்தவையெல்லாந் தழுவிநின்றவைகாண்க. "ஒருபாற்கிளவி யேனைப்பாற் கண்ணும் வருவனதாமே வழக்கெனப்படுமே" என்றார் முன்னூலார் தொல்காப்பியனாருமென்க. (எ)

(358.) பொதுப்பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்கும் மேல்வருஞ் சிறப்புப் பெயர்வினை தாமே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) திணைபாலிடங்கட்குப் பொதுவாய்நின்றபெயர்வினைகளுடைய பொதுமையைநீக்கி ஒன்றற்கு உரித்தாக்கும், அவற்றின் மேல்வரும் பொதுவல்லாப் பெயரும்வினையும். எ - று.

எனவே பொதுவான [1]பெயர்வினைகள்வந்தால், விளங்காவென்றவாறு.

* நாலடி. தூய்மை, ந. † தொல். பொருளியல, உசு.

வ - று. சாத்தன், முடவன், முடக்கொற்றன், தந்தை என்பன [2]இருதிணைக்கும் பொதுவானபெயர்; இவற்றைச் சாத்தன் இவன் மகன், சாத்தன் இதன்மகன்; முடவன் இவன்மகன், முடவன் இதன்மகன்; முடக்கொற்றன் இவன்மகன், முடக்கொற்றன்இதன் மகன்; சாத்தன்தந்தை இவன், சாத்தன்றந்தை இது எனச் சிறப்புப் பெயர் ஒருதிணைக்கு உரிமைசெய்தன. (சாத்தன்)+(வந்தான், வந்தது) (முடவன்)+(வந்தான், வந்தது) (முடக்கொற்றன்)+(வந்தான், வந்தது) (தந்தை)+(வந்தான், வந்தது) [3]எனச் சிறப்புவினை ஒருதிணைக்கு உரிமைசெய்தன. சாத்திமுதற்[4]பெயர்முதலானவற்றிற்கும் இவ்வாறேகொள்க. யான், யாம் எ - ம், நீ, நீயிர் எ - ம் வரும் தன்மைமுன்னிலைப்பெயர்கள் சிறப்புப்பெயராலன்றி வினையால் திணையும் பாலும் விளங்கா; அவை: யான்பாணன், யான்பாடினி; யான் கடுவன், யான்பேடை; (யாம்)+(அரசர் அரிவையர், சேவல்கள், பேடைகள்) எ - ம், (நீ)+(நம்பி, நங்கை, சேவல், பேடை); (நீயிர்)+(புலவிர், விறலியிர், சேவலிர், பேடையிர்) எனச் சிறப்புப்பெயரால் திணை பால் விளங்கின. உண்ணும், வாழ்க, வேறு, இல்லை, உண்டு என்பன திணைபாற்குப் பொதுவான முற்றுவினை. இவற்றை, (உண்ணும்)+(நம்பி, நங்கை, போத்து, நாகு, நாடு, நல்லன) எ - ம், (வாழ்க)+(நம்பி, நங்கை, நல்லோர், போத்து, நாகு, நாடு, நல்லன, யான், யாம், நீ, நீயிர்) எ - ம், (வேறு)+(நம்பி, நங்கை, நல்லோர், போத்து, நாகு, நாடு, நல்லன, யான், யாம், நீ, நீயிர்) எ - ம், (இல்லை)+(நம்பி, நங்கை, நல்லோர், போத்து, நாகு, நாடு, நல்லன, யான், யாம், நீ, நீயிர்) எ - ம், (உண்டு)+(நம்பி,......நீயிர்) எ - ம் பெயர் ஒன்றற்கு உரிமைசெய்தன. பெயரெச்சவினை: உண்ட, உண்ணாநின்ற, உண்ணுமென்பன. இவற்றை, (உண்ட)+(நம்பி, நங்கை, நல்லோர், போத்து, நாகு, நாடு, நல்லன, யான், யாம், நீ, நீயிர்) எனப் பெயர் ஒன்றற்கு உரிமைசெய்தன. ஒழிந்தனவிரண்டும் இன்ன. உண்டென்பது வினையெச்சப்பொது. இதனை (உண்டு)+(வந்தான், வந்தாள், வந்தார், வந்தது, வந்தன, வந்தேன், வந்தேம், வந்தாய், வந்தீர்) என வினை ஒன்றற் குரிமை செய்தன. பிறவுமன்ன.

இனி, வருவன்யான், வருதும்யாம்; வருதிநீ, வருதிர் நீயிர் எ - ம், யான்வந்தேன், யாம்வந்தேம், நீ வந்தாய், நீயிர்வந்தீர் எ - ம் இவ்வாறு வரும் பெயர்வினைகளான் விளங்காதவாறுகாண்க.

(பி - ம்.) [1] பெயரும்வினையும்வந்துபுணர்ந்தால் சிறப்புப்பெயர்விளங்காவெனக்கொள்க. [2] பொதுவாகியமுதற்பெயரும் சினைப்பெயரும் சினை

முதற்பெயரும் முறைப்பெயரும் ஆம்; இவற்றைச் சாத்தனிவன். 3 என வினை. 4 முதற்பெயர்க்கும் இன்னன ஒட்டிக்கொள்க. இனியான். (அ)

(359.) பெயர்வினை யும்மைசொற் பிரிப்பென வொழியிசை
எதிர்மறை யிசையெனுஞ் [1]சொல்லொழி பொன்ப
குறிப்புந் தத்த மெச்சங் கொள்ளும். [தும்

எ - ன், எச்சங்களின் வகையும் முடிபும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சொல்லெச்சமும் குறிப்பெச்சமுமென எச்சம் இரண்டாம்; அவற்றுட் பெயர்முதலாக இசையீறுகச்சொல்லப்பட்ட சொல்லெச்சமொன்பதாம்; குறிப்பெச்சமொன்றும்; இப் பத்தெச்சமும் தத்தம் எச்சங்களைக்கொண்டு முடியும். எ - று.

இன்னதற்கு இன்னது எச்சமென்று மொழிந்திலாதார் தத்தமெச்சமென்று குறித்துரைத்தவாறு என்னையோ வெனின், அஃதே! நன்று சொன்னாய்; அவற்றைப் பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகையாகக்கொள்ளத் தாமே விளங்குதலின், அவ்வாறே சொன்னாரென்க. அஃதாவது, பெயராகிய எச்சத்தையுடையது யாது அது பெயரெச்சமென்பது. பிறவுமன்ன.

பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் மேலே சொல்லப்பட்டன; ஏனைய இடையியலிற் [2]சொல்லப்படும்; ஈண்டு அவற்றையே வேறெடுத்தோதுவது என்னையோவெனின், அக்குறியான் ஒத்தனவேனும் இலக்கணத்தான் வேறுபாடுடையன வென்க. அவ்வேறுபாடு அவ்வவற்றிற்குக்காட்டும் இலக்கியங்களுட் காண்க.

வ - று. * "இணரெரி தோய்வன்ன வின்னா செயினும், புணரின் வெகுளாமை நன்று", † "எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங், கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு", ‡ "யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோதல், லதனி னதனி னிலன்." எனவரும் இவை, முறையானே பிறர் இன்னாசெயினும் தான் வெகுளாமை நன்றெனவும், எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப உலகத்துவாழும் உயிர்க்கெல்லாம் கண்ணென்ப கற்றோரெனவும், யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் ஒருவன் நோதல் அதனின் அதனின் இலனெனவும் இவ்வாறு எஞ்சிய பெயர் கொண்டுமுடிதலிற் பெயரெச்சமாயின.

* திருக்குறள், ௩0அ. † ஷை ௩௯௨. ‡ ஷை ௩௪௧.

* "காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது, ஞாலங் கருது பவர்", † "வேண்டி னுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி, னீண்டியற் பால பல.", ‡ "நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினலம், மண்மாண் புனை பாவை யற்று" எனவரும் இவை, முறையானே கொள்ளுங்காலம் குறித்துக் கலங்காதிருப்பர் ஞாலங்கருதுபவரெனவும், உய்யவேண்டிற் காலமுண்டாகத் துறக்க, துறந்தபின் இப்பிறப்பில் உய்யற்பாலன பலவெனவும், நுண்ணறிவில்லாதான் எழில் நலம் மண்புனை மாண் பாவை எழில் நலம் எற்று அற்றெனவும் வினையும் வினையுளடங்கும் வினைக்குறிப்புங்கொண்டு முடிதலின், வினையெச்சமாயின. அஃதேல், § "எள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைத்தொன்றுங், கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு," எ - ம், ‖ "சிறுவரையே யாயினுஞ் செய்தநன் றல்லா, லுறுபயனோ வில்லை யுயிர்க்கு." எ - ம் வரும் இவை, தன்னை எள்ளாமைவேண்டுவானென்பான் கள்ளாமை காக்க தன் நெஞ்செனவும், தன்னாற்செய்யப்பட்ட நன்றல்லது உயிர்க்கு உறுபயனில்லை யெனவும் உருபுச்சொற்கள் எஞ்சவந்தன, எப்பாற் படுமோ வெனின், உருபுச்சொற்களும் வினைவினைக்குறிப்பாயடங்குதலின், வினையெச்சத்தின்பாற்படுமென்க.

'தன்னை' என்றது, தானடக்கும் ஒழுங்கையெனவும், 'தன்னால்' என்றது, தன் தொழிலினாலெனவும் வினை வினைக்குறிப்பினால் விளங்குதலால், எட்டுருபுமேற்ற சொற்களும் வினை வினைக்குறிப் பென்றறிக.

"இலங்குவா ளிரண்டினா லிருகைவீ சிப்பெயர்ந், தலங்கன்மாலை இயவிழ்ந் தாடவா டும்மிவள்", "கடுவன் முதுமகன் கல்லா மூலற்கு, வதுவை வந்த வன்பறழ்க் குமரி, யிருதோ டோழர் பற்ற" என வரும் இவை, இருகையும் வீசியெனவும் இருதோளும் பற்றவெனவும் உம்மைகொண்டு முடிதலின், உம்மையெச்சமாயின.

¶ "பூண்ட, மிடியென்னுங் காரணத்தின் மேன்முறைக் கண்ணே, கடியென்றார் கற்றறிந் தார்", ** "செய்யீரோ வென்னு மென்னுஞ்சொற் கின்னாதே, வையத்தாஞ் செல்லுநெறி.", †† "கைம்மாலை யிட்டுக் கலுழ்ந்தா டுணையில்லார்க், கிம்மாலை யென் [3]செய்வதென்று.", ‡‡ "[4]இசையா வொருபொரு ளில்லென்றல் யார்க்கும்,

* திருக்குறள், ௪௮௫. † ஷை ௩௪௨. ‡ ஷை ௪௦௭. § ஷை ௨௮௧. ‖ நாலடி. தீவினை. ௧௦ ¶ ஷை துறவு. ௬. ** ஷை இரவச்சம். ௧ †† ஷை காம. ௩. ‡‡ ஷை மெய்ம்மை. ௧.

வசையன்று" எனவரும் இவை, கடியென்று சொன்னாரெனவும், செய்யீரோவென்னானு மென்றுசொல்லும் சொற்கெனவும், இம்மாலை என்செய்வதென்று சொல்லியெனவும், 5இசையா வொருபொருளில்லென்றுசொல்லுதலெனவும் சொல்லென்பது கொண்டுமுடிதலின், சொல்லெச்சமாயின.

* "அறிமி னறநெறி யஞ்சுமின் கூற்றம், பொறுமின் பிறர்கடுஞ்சொற் போற்றுமின் வஞ்சம், வெறுமின் வினைதீயார் கேண்மை யெஞ்ஞான்றும், பெறுமின் பெரியோர்வாய்ச் சொல்" என்னும் இதனுள், ஒருவழிநின்ற எஞ்ஞான்றுமென்றதனைப்பிரித்துப் பிறவழியும் கூட்டிமுடிக்கவேண்டுதலிற் பிரிநிலை எச்சமாயிற்று; இதனை 6விளக்கு மென்ப.

"எடுத்தலும் படுத்தலு மாயிரண் டல்லது, நலித லில்லை யென்மரு முளரே", † "விடுணர்ந் தோர்க்கும் வியப்பாமா லிந்நின்ற, வாடன் முதியாள் வயிற்றிடங்-கூடார், பெரும்படை வெள்ள நெரிதரவும் போரா, விரும்புலி சேர்ந்த விடம்" எனவரும் இவை, எடுத்தலும் படுத்தலுமென அவ்விரண்டல்லதெனவும், இரும்புலி சேர்ந்த இடமென வியப்பாமா லெனவும் எனவென்பது கொண்டுமுடிதலின், எனவெனெச்சமாயின.

‡"செறுநரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை, காணிற் கிழக்காந் தலை", "§இன்னா செயினு மினிய வொழிகென்று, தன்னையே தானோவி னல்லது - துன்னிக், கலந்தாரைக் கைவிடுதல் கானக நாட, விலங்கிற்கும் விள்ள லரிது." எனவரும் இவை, கிழக்காந்தலையென்பதன் துணிபுதோன்றுதற்கு ஒழிக்கப்பட்ட அவர்கெடுவரென்பதையும், கலந்தாரைக்கைவிடுதல் அருமைதோன்றுதற்கு ஒழிக்கப்பட்ட மக்கட்கெளிதோவென்பதையும் கொண்டுமுடிதலின், ஒழியிசையெச்சமாயின. இசையென்பது சொல்.

‖ பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவ ரீந்தா, ரிறைவ னடிசேராதார்.", ¶ "கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம், போக்கு மதுவிளிந் தற்று.", **"நேரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கான் மற்றது, தாரித் திருத்த றகுதிமற்—றோரும், புகழ்மையாக் கொள்ளாது பொங்குநீர் ஞாலஞ், 7சமழ்மையாக் கொண்டு விடும்" என

* நாலடி. கல்லினம். ௨. † பு - வெ. வஞ்சி. ௧௧. ‡ திருக்குறள், ௪௮௮. § நாலடி. பொறை. ௯. ‖ திருக்குறள், ௧௦. ¶ ஷெ ௩௩௨. ** நாலடி. பொறை. ௨.

வரும் இவை, சேர்ந்தார் நீந்துவரெனவும், கூத்தாட்டவைக் குழாத்து வரவு எற்று அற்று அவர்பெற்ற பெருஞ்செல்வத்து வரவெனவும், தாரித்திராது வெருடல் புகழ்மையாகக் கொள்ளாதெனவும் இவற்று எதிர்மறை கொண்டு முடிதலின், எதிர்மறை யெச்சமாயின.

இனி இசையெச்சமாவது, ஒன்றுசொல்ல அச்சொல்லானே வேறொரு பொருளிசைத்தல். அஃதாவது இரட்டுற மொழிதலென்ற வாறு; "உந்தை யரச னொருமகன் றோழன்ற, னெஞ்சிற் கினியா னெறித்துணை யாக்கொண்டு, பந்தெறி [8]பாணிய பாய்பரி மாவொடு, வந்தன னடிவலஞ் செய்வதற் கென்றான்.", * "வந்தவா வென்னை யென வாட்கண்மட வாய்கேள், சிந்தைநலி கின்றதிரு நீர்க்குமரி யாட, வந்திலதி னுபயப னென்னைமொழி கென்றான், முந்தைநலி கின்றமுது மூப்பொழியு மென்றான்." எனவருமிவை, இச்சொன்ன பொருளொழிய வேறு இசைந்தபொருள் கொண்டு முடிதலின், இசையெச்சமாயின. இதைச் சிலேடையுமென்ப.

† "பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ், சால மிகுத்துப் பெயின்", ‡ "கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு, நாவாயு மோடா நிலத்து," § "மாவென மடலு மூர்ப பூவெனக், குவிமுகி ழெருக்கங் கண்ணியுஞ் சூடுப, மறுகி னார்க்கவும் படுப, பிறிது மாகுப காமங்காழ் கொளினே." எனுமிவை முறையே, மெலியரும் பலர் தொகின், வலிபராகுப; இவ்விடம் இவர்க்குச்செல்லும், இவ்விடம் இவர்க்குச்செல்லாதென அவ்வவர்க்கேற்ற இடனறிந்து கருமம் கொள்க; யானும் அவ்வண்ணம் செய்வேனெனக் குறித்தபொருள் கொண்டு முடிதலிற் குறிப்பெச்சமாயின. இதனை நுவலாநுவற்சியு மென்ப. பிறவுமன்ன.

இந்தப் பத்தெச்சமும், புலிபுகழ் புலமை யவினய னூலுட் டண் டலங் கிழவன் றகைவரு நேமி யெண்டிசை நிறைபெய ரிராச பவித் திரப் [9]பல்லவ தரையன் பகர்ச்சியேன் றறிக.

இனி, இவற்றை இவ்வாறன்றி வினையியலுள்ளும் இடைச்சொல் லியலுள்ளுமொழிந்தனவாக்கி, உண்டசாத்தன், உண்ணுஞ்சாத் தன்; உண்டவூண், உண்ணுமூணென்பன பெயரெச்சம்; தம்பெயர் கொண்டன. உழுதுவந்தான், மருந்துண்டுநல்லனாயினான், உழுது வருதலென்பன வினையெச்சம்; வினையும் குறிப்பும் வினைப்பெயரும் கொண்டன. சாத்தனும் வந்தானென்பது உம்மையெச்சம்; கொற்ற

* வக. உ0உ0. † திருக்குறள், சஎ௫. ‡ ௸ சகக. § குறு. கஎ.

னும் வந்தானெனத் தன்னெச்சங் கொண்டது. "பசித்தேன் பழஞ்சோறு தாவென்று நின்றா, னுசுப்போ வுலகம் பெறும்." என்பது சொல்லெச்சம்; இது தாவென்றுசொல்லிநின்றானெனச் சொல்லியென்பதனைக் கொண்டது. அவனோ கொண்டான்; அவனை கொண்டானென்பன பிரிநிலையெச்சம்; இவை ஒரு குழுவிற் பிரிக்கப்பட்டானையே கொண்டன. கொள்ளெனக் கொண்டானென்பது எனவெனெச்சம்; இது கொண்டானென்னும் வினை கொண்டது. கொள்ளென்பது முற்று; அது முற்றேலாமையின், இறுதி எனவென்பது முற்றுக்கொண்டது. ஒழியிசை யெச்சமாவது, மன்னும் தில்லும் ஓவுமெனுமூன்றும்; அவை: பண்டு கூரியதோர் வாண்மனென்பது இப்போது கோடிற்று, இற்றதென்பவற்றையும், * "வருகதில் லம்ம" என்பது வந்தால் இன்னதொன்று செய்வலென்பதனையும், கொளலோ கொண்டானென்பது கொண்டுய்யப் போயினானல்லனென்பதனையும் கொண்டு முடிந்தன. எதிர்மறை யெச்சம் இரண்டு; ஓகார வெதிர்மறை, உம்மை யெதிர்மறை யென. யானோகொண்டேனென்பது யான் கொண்டிலனென்பதையும், வரலுமுரியனென்பது வாராமைக்குமுரியனென்பதையும் கொண்டு முடிதலின், எதிர்மறையெச்சம். ஒல்லெனவொலித்ததென்பது ஒல்லென்ற அநுகரண ஓசையே இசைத்ததென்று முடிதலின், இசையெச்சம். விண்ணென விசைத்ததென்பது விண்ணென்றதே விசைத்ததென்று முடிதலிற் குறிப்பெச்சம்; "சலங்கொண்டநோயின் நோவு விண்ணெனத் தெறித்தல்செய்யும்" என்னுங் குறிப்பினான், விண்ணென்றது குறிப்பெச்சமாயிற்றென்று இவ்வாறு சொல்லுவர்.

இஃது, ஒல்காப் புலமைத் தொல்காப்பியத்துள் உளங்கூர்கேள்வி [10]யிளம்பூரணரேனு மேதமின் மாதவ ரோதிய வுரையென் றுணர்க.

(பி - ம்.) 1 சொல்லொழியொன்பதும். 2 பெறப்பாடுஞ் சொல்லப்பட்டன. 3 செய்யாதென்று. 4 இசையாதொருபொருள். 5 இசையாதொரு பொருள். 6 கடுகிலைத்திபமுமென்ப. 7 (க) சமண்மையா; (உ) சகண்மையா. 8 பாணியாய்ப்பாய்பரி. 9 பல்லவதரைசர். 10 இளம்பூரண ருரையெனத் தேறிய கவிஞர் கூறுபட வறிமின். (௯)

(360.) பெயரொடு பெயரும் வினையும் வேற்றுமை
முதலிய பொருளி னவற்றி னுருபிடை

* அகநா. ௨௭௧.

ஒழிய விரண்டு முதலாத் தொடர்ந்தொரு [மொழி.
மொழிபோ னடப்பன தொகைநிலைத் தொடர்

எ - ன், மேல் தொடர்மொழி யென்றார், அது தொகைநிலைத் தொடரும் தொகாநிலைத் தொடருமென இரண்டாம்; அவற்றுள், தொகைநிலைத் தொடர்மொழியாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்) பெயருடனே பெயரும் பெயருடனே வினையும் தம்முட் புணருமிடத்து, வேற்றுமை முதலானவற்றின் பொருளின் மேல அவற்றின் உருபுகளை இடையிடையே பொழிக்து, இரண்டுசொல் முதலாகத் தொடர்ந்து ஒருபெயர்ச்சொற்போலவும் ஒருவினைச்சொற் போலவும் வழங்குவன தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளாம். எ - று

ஒருமொழி போலாவது பலசொல்லேலெனினும் தொடர்ந்து ஒற்றுமைப்பட்டு ஒருபெயராய் எட்டுவேற்றுமைகளையும் வினைகளையும் ஏற்றலும், நிலைமொழிவருமொழிகளாய்ப் புணர்ச்சிவகையேற்றலும், ஒருவினைச்சொல்லேபோலப் பெயரேற்றல் முதலான வினையிலக்கண மெல்லாமேற்றலுமென மூவகையாகக்கொள்க

(பி - ம்.) ¹ நடப்ப தொகைநிலைத் தொடர்ச்சொல். (௩0)

(361.) வேற்றுமை வினைபண் புவமை யும்மை
அன்மொழி யெனவத் தொகையா றாகும்.

எ - ன், தொகைநிலைத்தொடர்மொழியது பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமை முதலான இவ்வாறுகூற்றதாம், மேற் சொன்ன தொகைநிலைத் தொடர்மொழியாவது. எ - று. (௩௧)

(362.) இரண்டு ¹முதலா மிடையா றுருபும்
வெளிப்பட லில்லது வேற்றுமைத் தொகையே.

எ - ன், நிறுத்த முறையானே வேற்றுமைத் தொகையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஐ முதலாகக் கண் ஈறாகநின்ற ஆறுருபும் இடையே தோன்றாதுநிற்பது, வேற்றுமைத்தொகையாவது. எ - று.

வ - று. நிலங்கடந்தான், பொற்குடம், கருப்புவேலி, வரைவீழருவி, சாத்தன்கை, குன்றக்கூகையென இடையே தொக்கவாறு காண்க.

இடையிலே தொகுமென்றதென்னை? கடந்தானிலம், இருந்தான் குன்றத்து, *"தண்வயல் வாடையும் பிரிந்திசினோர்க் கழலே," † "புள்ளினிர் மன்ற வெற்றாக் குறுதலின்" என்பன, நிலத்தை, குன்றத்தின்கண், அழலான், ஏற்றாக்குதலினாலென்று வேற்றுமையுருபுகள் ஈற்றினும் தொகுமாலோவெனின், அவை ஒருபெயரானையவாய் உருபு முதலாயின வலாமையின், தொகைவிதிபாற்றெக்கனவாகா; செய்யுள்விகாரவகைபால் தொகுக்கப்பட்டனவென்க.

இனி இவை விரியுமாறு: நிலத்தைக்கடந்தான், பொன்னுடைய குடம், கரும்பிற்கு வேலி, வரையின்வீழ் நதி, சாத்தனதுகை, குன்றத்துக்கட் கூகை யெனவிரியும்.[2]

(பி - ம்.) [1]முதலாவிடை. [2]"ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின், மெய்யுருபு தொகாஅ விறுதியான." என்பது தொல்காப்பியம். இந்தவிதி கொண்டு இறுதி வேற்றுமையுருபு தொகாதென்றறிக. (௩௨)

(363) காலங் கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை.

எ - ன், வினைத்தொகையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) காலங்கள் தோன்றாது தன்னெச்சமான பெயர் கொண்டுநிற்கும்பெயரெச்சம் வினைத்தொகையாம். எ - று.

வ - று. பொருகளிறு, பொருவேல், பொருகளம், பொருபகை, பொருபொழுது, பொருபோரெனவரும்.

இவற்றுள், காலமாவது, முக்காலத்தையும் தோற்றுவிக்கும் இடைநிலைகள்; அவை ஆகுபெயராய்நின்றன. இவை விரிவுழி, பொருதகளிறு, பொராநின்றகளிறு, பொருங்களிறெனவிரியும்; பிறவுமன்ன. (௩௩)

(364.) பண்பை விளக்கு மொழிதொக் கனவும்
ஒருபொருட் கிருபெயர் வந்தவுங் குணத்தொகை.

எ - ன், பண்புத்தொகையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருளின்கட் கிடந்த குணத்தைக்காட்டுதற்கு ஆண்டு வருமொழி தொக்கனவும், ஒருபொருட்கு உரிய இருபெயர் ஒருங்குவந்தவும் பண்புத்தொகையாம். எ - று.

வருமொழி, ஐகாரமுதலியன.

* குறு. ௰௰. † யகலு. ௭௭.

வ - று. கருஞ்சாத்தன, தண்ணீர், நறுமலர், தீம்பால், குறுங்கொற்றன்; வட்டக்கல், உள்பொருள், இல்குணம் எ - ம், * "கேழற்பன்றி," "வேழக்கரும்பு," அளகைநகர், ஆனித்திங்கள், † "அகரமுதல்," ‡ "சகரக்கிளவி" எ - ம் வரும். இவை விரிவுழி, கருஞ்சாத்தனென்பது, கரியசாத்தனென இருதிணையைம்பாற்கும் பொதுவாகியபெயரெச்சக்குறிப்புவாய்பாட்டான் விரியும். இவ்வாறன்றிக் கரியனென்னின், அஃறிணையொருமைக்கேயுரிய முற்றுத்தொகாநிலையாமென்க. இனி, பண்பாவது, பொருட்குணமாதலின், அப்பொருட்கு உரிமைதோன்றக் கருமையையுடையசாத்தனென்பாருமுளர். அவையும்அறிந்துகொள்க. இனி, ஏனையவற்றை விரிக்குமிடத்து, தண்ணிய நீர், நறியமலர், தீவியபால், குறியகொற்றன்; வட்டமாயகல், உள்ள பொருள், இல்லாக் குணம் எ - ம், கேழலான பன்றி, வேழமான கரும்பு, அளகையானநகர், ஆனியானதிங்கள், அகரமான முதல், சகரமானகிளவி எ - ம் விரியும். கேழற்பன்றிமுதலானவும் சாதிதொக்கபண்புடைமையின், ஈண்டுவேண்டினாரென்க. ஒத்த பண்புபற்றி ஒற்றுமைகுறித்துவரும் கைத்தாமரை, கண்வேல், புருவச்சிலை என்றித்தொடக்கத்தனவும் ஈண்டேகொள்க.

பண்புக்குத்தொக்குநின்றது கருமையென்ற ஐகாரம்.

இனி, தொல்காப்பியனார்க்குக் கரியனென்ற அன்னீறு தொக்குநிற்பதென்றறிக. (கச)

(365.) உவம வுருபில துவமத் தொகையே.

எ - ன், உவமத் தொகையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்) பண்பு, பயன், வினை, மெய் என்பனபற்றிவரும் உவமவுருபு தோன்றாதது, உவமத்தொகையாம். எ - று.

வ - று. பான்மொழி, மாரிவண்கை, புலிப்பாய்த்துள், துடியிடை எனவரும்.

இவைவிரிவுழி, பால்போலுமொழி, மாரிபோலும்வண்கை, புலிபோலும்பாய்த்துள், துடிபோலுமிடையெனவிரியும்; இவ்வாறன்றி, பாலைப்போலுமொழி பான்மொழி யெனின், உருபுத்தொகையாகக் கொள்க; அஃதென்னையோவெனின், ஈண்டு உவமையான பாலோடு பொருளான மொழியைப் புணர்த்தலேகருத்தாகலின், பாலைப்போலு

* புறநா. கஙஉ. † திருக்குறள், க. ‡ தொல். மொழி. உக.

மொழியென்றவழிப் பால் கருமமாக அவ்வுருபிற்குப் போலுமென் பது பயனிலையாக அது மொழியென்னும் பெயர்கொள்ள உவமை யோடு பொருட்குப் புணர்ச்சியின்றாமாகலினென்க. பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) [1] என உருபுத் தொகையாகக் கொள்ளற்க. (௩௫)

(366.) போலப் புரைய வொப்ப வுறழ
மானக் கடுப்ப வியைய வேய்ப்ப
நேர நிகர வன்ன வின்ன
என்பவும் பிறவு முவமத் துருபே.

எ - ன், மேல் உவமவுருபென்றார், அவை இவையென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இச்சொன்னபன்னிரண்டும் இவைபோல்வன பிறவும் உவமவுருபுகளாம். எ - று.

வ - று. * "வேந்தன், மனம்போல வந்த மகன்", "உயிர் புரை யுகிபோ டெண்ணி", "என்றினொப்பா [1]ரிவ்வுலகி லில்", †"பக லுரு வுறழ நிலவுக்கான்று", "வரைபுகுப்புள்ளினமான", "அவிரறல் கடுக்கு மம்மென் கூந்தல்", "காரிகையுங் காவலன்றன் கை", "செம்பவழ மேய்ப்பத் திகழ்ந்திலங்கும்", "பொன்னேர்மேனி", ‡"நேர்த்து நிகரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கால்," §"அரிமா னிடித் தன்ன வஞ்சிலை", ||"இன்னவிறலு முளகொல்" எனவரும்.

பிறவென்றதனால் வேறு வருவனவுங் கொள்க.

(பி - ம்.) [1] இவ்வுலகில். (௩௬)

(367.) எண்ண லெடுத்தன் முகத்த னீட்டல்
எனுநான் களவையு ளும்மில தத்தொகை.

எ - ன், உம்மைத்தொகையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எண்ணியும் எடுத்தும் முகந்தும் நீட்டியும் அளக் கப்படும் நால்வகை அளவையின்கண்ணும் உம்மை தொக்கு நிற்பது, உம்மைத்தொகையாவது. எ - று.

* பு - வெ. கரந்தை. ௫. † அகநா. ௧௨௨. ‡ நாலடி. சினம். ௪. § கலி. ௧௫. ||.புறநா. ௧௧.

வ - று. உவாப்பதினன்கு, கபிலபரணர், கல்லாடமாமூலர், பதினொன்று, பதினைந்து, ஆயிரத்தொருநூற்றைம்பத்தொன்று எ - ம், கழஞ்சேகால், கழஞ்சரையேயரைமாவரைக்காணிமுந்திரிகை எ - ம், நாழிபாழாக்கு, கலனேமுக்குறுணி நானழியாழாக்கே முச்செவிடு எ - ம், சாணரை எ - ம் வரும். இவை விரியுங்கால் உவாவும் பதினன்கும், கபிலனும் பரணனும், கல்லாடனும் மாமூலனுமென விரியும். பிறவுமன்ன.

உவாவையும் பதினன்கையுமென விரியுமேல் ஆண்டு வேற்றுமைத் தொகையாம் பிறவெனின், [1]வேங்கைமலரென்னும் வேற்றுமைத்தொகை வேங்கையது மலரெனவிரியும்; உம்மை வேறில்லை உவாவும் பதினன்குமென்புழி உம்மை ஒருதலையாகவே வேண்டலின், சிறப்பினல் உம்மைத்தொகையாகவே படுமென்பது.

(பி - ம்.) [1] வேங்கைமலரென்பது வேற்றுமைத்தொகைக்கு வேகையது. (கஎ

(368.) ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறதொக லன்மொழி.

எ - ன், அன்மொழித்தொகையாமாறு உணர்த்துதல் நுவிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமை முதலான ஐவகையுருபுகளும் தொக்கநின்ற மொழிகளின் மேலே அவற்றின் பொருள்களைத்தழுவிய வேறுப்பொருள்களும் அவற்றின் சொற்களுந் தொகுவது அன்மொழித்தொகையாவது. எ - று.

வ - று. பூங்குழல், பொற்றொடி, கவியிலக்கணம், பொற்றுகிள்ளிகுடி, கீழ்வயிற்றுக்கழலை எ - ம், தாழ்குழல், கருங்குழதுடியிடை, தகரஞாழல் எ - ம் காண்க. இவை விரிவுழி, பூவுடைய குழலையுடையாள், பொன்னாலாய தொடியினை யுடையாகவிக்கு இலக்கணம் சொன்னநூல், பொன்னினாய தாலியினை யுடையாள், கிள்ளியது குடிமக்களிருக்குமூர், கீழ்வயிற்றின்கண் எழுகழலையைப் போல்வான் எ - ம், தாழ்ந்த குழலினையுடையாள், கருங்குழலினையுடையாள், துடியன்ன இடையினையுடையாள், தகரமும் ஞாழலும் உறுப்பாகவுடைய சாந்து எ - ம் விரியும். [1]

(பி - ம்.) [1] ஆதலால் இரண்டுசொற்புணராது ஒருமொழிப்பெயிக் கமலம் கரும்பு எனவந்தவை ஆகுபெயரும் முற்றுவமையுமாகுமல்ல அன்மொழித் தொகையாகா வென்றறிக. (

(369.) முன்மொழி பின்மொழி பன்மொழி புறமொழி
எனுநான் கிடத்துஞ் சிறக்குந் தொகைப்பொருள்.

எ - ன், தொகைச்சொற்பொருள் நிற்குமிடம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தொகைச் சொற்களில் முதலில்நிற்கு மொழியிடத்துத்தான் பின்மொழிக்கட்டான் அனைத்துமொழிக்கண்ணுந்தான் அனைத்து மொழிக்கும் புறத்துத்தான் சிறந்துநிற்கும், தொகைச் சொற்பொருள்கள். எ - று.

ஈண்டு இடம் என்றதனாற் காலமுன்கொள்ளாது இடமுன் கொள்க.

வ - று. கால்வாய், அடைகடலென்பன வாயையுடையகால், கடலினது அடையென முன்மொழிப் பொருள்குறித்தன. வேங்கைப்பூ, கருங்குதிரை என்பன பின்மொழிப்பொருள் கருதின. இவை ஈரிடத்திற்கும் ¹அவினயத்திற் காட்டினவை. இனி, இளம்பூரணவாசிரியர் வேங்கைப்பூவென்பதனை முன்னிடத்திற்கும், அடைகடலென்பதனைப் பின்னிடத்திற்கும் காட்டுவர்; இருவர்மதமுமறிந்துகொள்க. இராப்பகல், தாய்தந்தை, அந்தணரரசர்வணிகர்வினைஞரென்பன, அனைத்துமொழிப்பொருளும் கருதவந்தன. பொற்றொடி, துடியிடை, தருசுரபி, பெய்ம்முகில் என்பன, அவற்றையுடையாரையும் ஒப்பாரையும் குறித்தமையின், புறமொழிமேல்நின்றன. பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) ¹ அவினயனுர்.   (௧௬)

(370.) வல்லொற்று வரினே யிடத்தொகை யாகும்
மெல்லொற்று வரினே பெயர்த்தொகை யாகும்.

எ - ன், அத்தொகைக்கு ¹ஏற்பதோர் விதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வல்லொற்று இடையேவந்துழிப் பெயரோடு இடம் தொக்கதாம்; மெல்லொற்று இடையேவந்துழிப் பெயரோடு பெயர் தொக்கதாம். எ - று.

வ - று. வடுகக்கண்ணனென்றால், வடுகநாட்டிற்பிறந்த கண்ணனென்றும், வடுகங்கண்ணனென்றால் வடுகற்குமகனாகிய கண்ண

னென்றுமாம். இஃது எழுத்துமுடிபேனும் தொகையதிகாரப்பட்ட மையான் ஈண்டுவைத்தாரென்க.

(பி - ம்.) 1 ஒப்பதோர். (உ0)

(371.) **உயர்திணை யும்மைத் தொகைபல ரீறே.**

இதுவுமது.

இ - ள். உயர்திணையிடத்துவந்த உம்மைத்தொகை பல்லோரைக்காட்டும் ரகரவொற்றாய் நிற்கும். எ - று.

வ - று. கபிலபரணர்வந்தா[1]ரெனவும், சாத்தன் கொற்றன் வந்தாரெனவும் வரும். இவைவிரியின், கபிலனும் பரணனும் வந்தார், சாத்தனும் கொற்றனும் வந்தாரென்று ஆம். என்னை? *"உயர்திணை மருங்கி னும்மைத் தொகையே, பலர்சொன் னடைத்தென மொழிமனார் புலவர்" என்றார், தொல்காப்பியனார்.

(பி - ம்.) 1 எனவரும். என்னை, " உயர்திணை. (உக)

(372.) **தொக்குழி மயங்குந விரண்டு முதலேழ்**
எல்லைப் பொருளின் மயங்கு மென்ப.

எ - ன், தொகைச் சொற்பொருள் மயங்குமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். சொற்கள் தொக்குநின்றவிடத்து, மயங்கும்இயல்பினையுடைய சொற்கள் (வேற்றுமைமுதலாக அன்மொழியீறாகச் சொன்ன ஆறுவகைப்பொருட்சொற்களும்), இரண்டுமுதலாக ஏழீறாகநின்ற [1]பொருண்மேல் மயங்குமென்று சொல்லுவர்புலவர். எ-று.

'தொக்குழிமயங்குந' எனவே தொகாவிடத்து மயங்காவெனவும், 'மயங்குநமயங்கும்' எனவே மயங்கும் இயல்பில்லன மயங்காவெனவும்கொள்க.

வ - று. தெய்வவணக்கம், தற்சேர்ந்தார் எ - ம், பொற்குடம், திரையனூர் எ - ம், நாகர் பலி, போர்நேர்ந்தார் எ - ம், வையை வடக்கு, நோய்நீங்கினான் எ - ம், யானைக்கூடம், கடற்றிரை எ - ம், ஊர்ப்புக்கான், ஊர்மனை எ - ம், அலர்முல்லை, தாழ்குழல் எ - ம், கோண்டுலாம், முந்நான்கு எ - ம், தளிரடி, தளவநகை எ - ம், பதினைந்து, தகரஞாழல் எ - ம் வரும் இவை இரண்டு தொடர்ச்சிப் பொருள்மயங்கிய ஒருதொடர்த் தொகைமொழி; இவை, தெய்

* எச்ச. உஓ.

வத்தை வணங்கும் வணக்கம், தெய்வத்துக்கு வணக்கம்; தன்னைச் சேர்ந்தார், தன்பாற் சேர்ந்தார் எ-ம், பொன்னாற்செய்தகுடம், பொன்னினாயகுடம்; திரையனாற்செய்யப்பட்டவூர், திரையனதூர் எ-ம், நாகர்க்குப்பலி, நாகரதுபலி; போர்க்கு நேர்ந்தார், போரை நேர்ந்தார் எ-ம், வையையின்வடக்கு, வையைக்குவடக்கு; நோயினீங்கினான், நோயைநீங்கினான் எ-ம், யானையது கூடம், யானைக்குக்கூடம்; கடலினதுதிரை, கடலின்கட்டிரை எ-ம், ஊரின்கட்புக்கான், ஊரைப்புக்கான்; ஊரின்கண்மனை, ஊரினுடையமனை எ-ம் வேற்றுமையுருபுகள் முறையே மயங்கினவாறு.

இனி அலர்ந்தமுல்லை, அலரையுடைய முல்லை; தாழ்ந்தகுழல், தாழ்ந்தகுழலினையுடையாளென வினையுருபு மயங்கியவாறு.

கோணாகியதுலாம், கோணையுடைய துலாம்; மூன்றாகியநான்கு, மூன்றனாற்பெருக்கப்பட்ட நான்கு எ-ம், தளிரன்னஅடி, தளிரையொக்குமடி; தளவமன்னநகை, [2]தளவத்தை யொக்கு நகை எ-ம், பத்துமைந்தும், பத்தின் மேலைந்து; தகரமுஞாழலும், தகரமுஞாழலுமுடையசாந்து எ-ம் வரும்.[3]

நெறிசெய்தான், பொற்றொடி, கடிப்பகை, வரையிழிந்தான், சான்றோரிலக்கணம், ஊர்க்குளம் எ-ம், ஒலிவளை, ஆனேறு, துடியிடை, ஏழேகால் எ-ம் வரும் இவை, மூன்று தொடர்ச்சிப்பொருள் மயங்கிய ஒருதொடர்த் தொகைமொழி; இவை, நெறியைச்செய்தான், நெறியினாற்செய்தான், நெறியினிற் செய்தான்; பொன்னாய தொடி, பொன்னினாயதொடி, பொன்னிற்செய்த தொடியையுடையாள்; கடிக்குப்பகை, கடியினதுபகை, கடியாகியபகை; வரையினிழிந்தான், வரையையிழிந்தான், வரைக்கணிழிந்தான்; சான்றோரதிலக்கணம், [4]சான்றோரால் செய்யப்பட்ட இலக்கணம், சான்றோர்க்கிலக்கணம்; ஊரின்கட்குளம், ஊரினது குளம், ஊர்க்குக்குளம் [5] எ-ம், ஒலிக்கும்வளை, ஒலியையுடையவளை, ஒலிக்கும் வளையையுடையாள்; [6]ஆணாகிய ஏறு, ஆனின்கணேறு, ஆனேறனையான்;[7] துடியன்ன இடை, துடியையொக்குமிடை, துடியன்ன இடையினையுடையாள்;[8] ஏழும் காலும், ஏழின்மேற்கால், ஏழேகால் நிலமானவூர் எ-ம்[9] வரும்.

சொல்லிலக்கணம், பொன்மணி எனவரும் இவை, நான்குதொடர்ச்சிப்பொருள்மயங்கின ஒரு தொடர்த்தொகைமொழி; இவை, சொற்கிலக்கணம், சொல்லதுஇலக்கணம், சொல்லும் இலக்கணமும்,

சால்பிலக்கணஞ்சொன்னநூல் எ - ம், பொன்னுனையமணி, பொன்றினுயமணி, பொன்னின்கண்மணி, பொன்னுமணியும் எ-ம் [10]வரும்.

கரும்புவேலி, இயலிசை எனவரும் இவை, ஐந்துதொடர்ச்சிப்பொருண்மயங்கினஒருதொடர்த் தொகைமொழி ; இவை, கரும்பாற்செய்தவேலி, கரும்புக்குவேலி, கரும்பினிற் செய்தவேலி, கரும்பினதுவேலி, கரும்பின்கண்வேலி எ - ம், இயலையுடையவிசை, [11]இயலினிசை, இயற்கணிசை, இயலாகியஇசை, இயலுமிசையும் எ - ம் வரும். [12]

நூலுரை, உரைவிரி எனும் இவை, ஆறுதொடர்ச்சிப்பொருள் மயங்கிய ஒருதொடர்த் தொகைமொழி. இவை நூலையொக்குமுரை, நூற்குரை, [13]நூலதுரை, நூற்கணுரை, நூலன்னஉரை, நூலுமுரையும் எ - ம், உரையைவிரி, உரைக்குவிரி, உரையதுவிரி, உரைக்கண்விரி, உரைக்கும்விரி, உரைவிரியுடையது எ - ம் வரும்.[14]

கருத்துப்பொருள், சொற்பொருள் எனவரும் இவை, ஏழுதொடர்ச்சிப்பொருள் மயங்கிய ஒருதொடர்த் தொகைமொழி; இவை, கருத்தையுடையபொருள், கருத்தினலறியும்பொருள், கருத்திற்குப் பொருள், கருத்தினறியும்பொருள், கருத்தினதுபொருள், கருத்தின் கட்பொருள், கருத்தும்பொருளும் எ - ம், சொல்லான்அறியப்படும் பொருள், சொற்குப்பொருள், சொல்லின் அறியப்படும் பொருள், சொல்லதுபொருள், சொல்லின்கட்பொருள், சொல்லாகியபொருள், சொல்லும் பொருளும் எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன.

* "வாளைமீ னுள்ள றலைப்படல்" என்பது, இரண்டுதொடர்ச்சிப்பொருண்மயங்கிய பலதொடர்த் தொகைமொழி; இது, வாளைமீனை உள்ளல் தலைப்படல், வாளைமீன் உள்ளலைத் தலைப்படலெனவரும்.

"புலி கொல்யானை" என்பது மூன்று தொடர்ச்சிப்பொருள் மயங்கிய பலதொடர்த்தொகைமொழி ; இது, புலியைக் கொன்ற யானை, புலியாற் கொல்லப்பட்ட யானை, புலியினிற் கொல்லப்பட்ட யானை எனவரும்.

"குரங்கெறிவிளங்காய்" என்பது, நான்கு தொடர்ச்சிப் பொருள்மயங்கிய பலதொடர்த் தொகைமொழி ; இது, குரங்கையெறிந்த விளங்காய், குரங்கால் எறியப்பட்ட விளங்காய், குரங்கிற்கு [15]எறிந்த விளங்காய், குரங்கினெறியப்பட்ட விளங்கா யெனவரும். இவ்வாறு பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

(பி - ம்.) [1] பொருளால் மயங்குமென்று. [2] தளவை யெள்ளுநகை. [3] அன்மொழித்தொகை வந்தவாறு. இரண்டுபொருண்மயக்கம்முற்றும் [4] சான்றோர்செய்த இலக்கணம். [5] எ - ம் வேற்றுமைத்தொகை விரிந்தன. [6] எ - ம் வினைத்தொகை விரிந்தன. [7] எ - ம் பண்புத்தொகைவிரிந்தன. [8] எ - ம் உவமத்தொகைவிரிந்தன. [9] உம்மைத்தொகைவிரிந்தன. மூன்று பொருண்முற்றும். [10] விரிந்துவரும். நான்குபொருண்முற்றும். [11] இயலுமிசை. இயலுவதைச்செய்யுமிசை [12] ஐந்துபொருண்முற்றும். [13] நூலினுரை. [14] ஆறுபொருண்முற்றும். [15] எறியப்பட்டவிளங்காய். (உஉ)

(373.) முற்றீ ரெச்ச மெழுவாய் விளிப்பொருள்
ஆறுரு பிடையுரி யடுக்கிவை தொகாநிலை.

எ - ன், தொகாநிலைத்தொடர் மொழி இவையென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வினைமுற்று, வினைக்குறிப்பு முற்று, பெயரெச்சம், வினையெச்சம், எழுவாய்வேற்றுமை, விளிவேற்றுமைகள் தம் பொருளான பெயர்வினைகளோடு புணரும் புணர்ச்சியும், ஆறுருபும், இடைச்சொல்லும், உரிச்சொல்லும் புணரும் புணர்ச்சியும், இரண்டு முதலான அடுக்குமொழிகளும் தொகாநிலைத்தொடர் மொழிகளாம். எ - று.

வ - று. உண்டான் சாத்தன், குழைபன்கொற்றன், உண்ட சாத்தன், உழுதுவந்தான், சாத்தன் உண்டான், சாத்தாகொள், சாத்தனை, சாத்தனால், சாத்தற்கு, சாத்தனின், சாத்தனது, சாத்தன் கண், * "அதுகொ றோழி காம நோயே", † "நனிபேதையே நயனில் கூற்றம்", பாம்புபாம்பு எனமுறையே காண்க.

"காலங்கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை" என்றமையால், காலந்தோன்றும் பெயரெச்சம் தொகா நிலையாமென்க. (உந)

(374.) திணையே பாலிடம் பொழுது வினாவிறை
மரபா மேழு மயங்கினும் வழுவே.

எ - ன், வழுநிலையும் வழாநிலையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) திணைமுதலான ஏழும் தத்தம் இயல்பன்றி மயங்கிவரின் அவை வழுக்களாம். எ - று.

* குறு. ... † புறநா. உஉஎ.

மயங்கின் வழுவாமெனவே, மயங்காதுவருதல் வழாநிலையா மென்க. இவ்வாற்றானும் [1]சொற்பகுத்து ஆராய்ந்தார்[2]ராம். அஃதாவது, ஒன்று பிறிதின்மேற் சேறலும் பிறிதினைக்கொண்டு முடிதலு மாமென்க.

அவற்றுள், திணைவழு நான்காம்; தனித்திணைவழுவும், பாற்றிணைவழுவும், இடத்திணைவழுவும், பாலிடத்திணைவழுவுமென.

அவற்றுள், தனித்திணைவழுவாவது:—பாலும் இடனுமின்றித் திணை தனியே மயங்குவது. அது: வந்தான் அது, வந்தாள் அது, வந்தார் அவை எ-ம், வந்தது அவன், வந்தது அவள், வந்தன அவர் எ-ம் இருதிணை வினைமேலும் இருதிணைப் பெயர் வந்து மயங்கிய ஆறும்; அவன் வந்தது, அவள் வந்தது, அவர்வந்தன எ-ம், அது வந்தான், அதுவந்தாள், அவைவந்தார் எ-ம் இருதிணைப்பெயர் மேலும் இருதிணைவினைவந்து மயங்கிய ஆறும் ஆகத் தனித்திணை வழுப் பன்னிரண்டாம்.

இனி, பாற்றிணை வழுவாவது:—இடமயக்கமின்றிப் பாலும் திணையும் மயங்குவது. அது: வந்தான் அவை, வந்தாள் அவை, வந்தார்அது எ-ம், வந்ததுஅவர், வந்தன அவன், வந்தன அவள் எ-ம் இருதிணைவினைப்பான்மேல் இருதிணைப்பெயர்ப்பால் மயக்கம் ஆறும்; அவன்வந்தன, அவள்வந்தன, அவர்வந்தது எ-ம், அதுவந்தார், அவைவந்தான், அவைவந்தாள் எ-ம் இருதிணைப் பெயர்ப்பால்மேல் இருதிணைவினைப்பால்மயக்கம் ஆறும் ஆகப் பாற்றிணைவழுப் பன்னிரண்டாம்.

இடத்திணைவழுவாவது:—பான்மயக்கமின்றி இடமும் திணையு மயங்குவது. அது: வந்தான் சேவலேன், வந்தாள் பேடையேன், வந்தார் மான்களேம் எ-ம், வந்தது பாணனேன், வந்தது விறலியேன், வந்தனவபவரேம் எ-ம் படர்க்கை இருதிணைவினைமேல் தன்மை யிருதிணைப்பெயர்மயக்கம் ஆறும்; வந்தான் கடுவனை, வந்தாள் பேடைபை, வந்தார் [3]மான்களீர் எ-ம், வந்தது தலைவனை, வந்தது தலைவியை, வந்தனமாந்தரீர் எ-ம் படர்க்கையிருதிணைவினைமேல் முன்னிலையிருதிணைப்பெயர்மயக்கம் ஆறும்; சேவலேன் வந்தான், பேடையேன் வந்தாள், மான்களேம் வந்தார் எ-ம், பாணனேன் வந்தது, விறலியேன் வந்தது, [4]மல்லரேம் வந்தன எ-ம் தன்மை யிருதிணைப்பெயர்மேற் படர்க்கையிருதிணைவினைமயக்கம் ஆறும்; கடுவனைவந்தான், பேடையைவந்தாள், மறிகளிர்வந்தார் எ-ம்,

தலைவனைவந்தது, தலைவியைவந்தது, மாந்தரீர்வந்தன எ-ம் முன்னிலை இருதிணைப்பெயர்மேற் படர்க்கை இருதிணைவினை மயக்கம் ஆறும் ஆகப் படர்க்கைவினையோடு தன்மை முன்னிலைப்பெயரும் அவற்றின்மேற் படர்க்கைவினையும் மயங்கின இடத்திணைவழு இருபத்துநான்காம்.

தன்மை முன்னிலைவினைகள் இருதிணைக்கும் பொதுவாகலான், அவற்றால் திணைமயக்கவழு வாராதெனக்கொள்க.

பாலிடத்திணைவழுவாவது :—அம்மும்மையும் மயங்கிவருவது; அது : வந்தான் பேடையேம், வந்தாள் சேவலேம், வந்தார் கடுவனேன் எ-ம், வந்தது [5]மாந்தரேம், வந்தது மாதரேம், வந்தன பாணனேன் எ-ம் படர்க்கை இருதிணை யொருமைப் பன்மை வினைமேல் தன்மையிருதிணை யொருமைப் பன்மைப் பெயர் மயங்கிய மயக்கமாறும்; வந்தான்பேடையீர், வந்தாள்சேவலீர், வந்தார்மஞ்ஞையை எ-ம், வந்தது [6]ஊரீர், வந்ததுகிழத்தியீர், வந்தனபாணனை எ-ம் படர்க்கையிருதிணை யொருமைப்பன்மை வினைமேல் இருதிணை முன்னிலை யொருமைப் பன்மைப் பெயர் மயங்கிய மயக்கமாறும்; பேடையேம் வந்தான், சேவலேம் வந்தாள், கடுவனேன் வந்தார் எ-ம், ஊரேம் வந்தது, கிழத்தியேம் வந்தது, மல்லனேன் வந்தன எ-ம் இருதிணைத் தன்மை யொருமைப் பன்மைப் பெயர்மேல் இருதிணைப்படர்க்கை யொருமைப் பன்மைவினை மயங்கிய மயக்கமாறும்; பேடையீர்வந்தான், சேவலீர்வந்தாள், கடுவனைவந்தார் எ-ம், ஊரீர்வந்தது, கிழத்தியீர்வந்தது, மல்லனைவந்தாள் எ-ம் இருதிணை முன்னிலை யொருமைப் பன்மைப் பெயர்மேற் படர்க்கையிருதிணை யொருமைப் பன்மைவினை மயங்கிய மயக்கமாறும் ஆகப் பாலிடத்திணைவழு இருபத்துநான்கு.

ஆகத் தனித்திணைவழுப் பன்னிரண்டும், பாற்றிணை வழுப் பன்னிரண்டும், இடத்திணைவழு இருபத்துநான்கும், பாலிடத்திணை வழு இருபத்துநான்கும் ஆகத் திணைவழு எழுபத்திரண்டாம்.

அதுமல்லன், மல்லன் அது; அதுவிறலி, விறலியது; அவை யாடவர், ஆடவரவை; அவைஅரிவையர், அரிவையர்அவை என இவ்வாறு பெயரும் பெயரும் மயங்கிய திணைவழுவுங்கொள்க.

இனிப் பால்வழுவாது :—திணையிடமயக்கமின்றிப் பாலே மயங்குவது; அது : உண்டான் அவள், உண்டாள் அவன், உண்டார் அவன் எ-ம், அவன் உண்டாள், அவள்உண்டான், அவர்உண்டான்

எ - ம் வினைமேற் பெயரும் பெயர்மேல் வினையும் வந்து, ஆண்பாற் பெண்பால் ஒருமைப்பால் பன்மைப்பால் மயங்கின உயர்திணைப் பால் வழூஉ ஆறும்; உண்டது அவை, உண்டன அது எ - ம், அவை உண்டது, அது உண்டன எ - ம் வினைமேற் பெயரும் பெயர்மேல் வினையும் வந்து, ஒருமை பன்மை மயங்கிய அஃறிணைப்பால்வழூஉ நான்கும் ஆகப் பால்வழூஉப் பத்து.

அவன்முனிகள், அவள் அரிவையர், அவர்நம்பி, அவர் நங்கை, அவன 7அரசிகள், அவள் சாத்தரெனப் பெயரும் பெயருமயங்கின பால்வழூஉவும் கொள்க.

இனி இடவழூஉ, தனியிடவழூஉவும் பாலிடவழூஉவுமென இரண்டாம் :—

அவற்றுள், தனியிடவழூஉவாவது, திணையும் பாலுமின்றி இடமே மயங்குவது; அது: வந்தான்யான், [8]வந்தார்யாம் எ - ம், வந்தான்நீ, வந்தார்நீயிர் எ - ம், வந்தாய் யான், வந்தீர்யாம் எ - ம், வந்தாய் அவன், வந்தீர் அவர் எ - ம், வந்தேன்நீ, வந்தேம்நீயிர் எ - ம், வந்தேன்அவன், வந்தேம்அவர் எ - ம் மூவிடவினைமேலும் மூவிடப் பெயர் மயங்கிய மயக்கம் பன்னிரண்டும்; யான்வந்தான், யாம்வந்தார் எ - ம், நீவந்தான், நீயிர்வந்தார் எ - ம், யான்வந்தாய், யாம்வந்தீர் எ - ம், அவன்வந்தாய், அவர்வந்தீர் எ - ம், நீவந்தேன், நீயிர்வந்தேம் எ - ம், அவன்வந்தேன், அவர்வந்தேம் எ - ம் மூவிடப்பெயர் மேலும் மூவிடவினை மயங்கிய மயக்கம் பன்னிரண்டும் ஆகத்தனி யிடவழூஉ இருபத்துநான்கு.

இனிப் பாலிடவழூஉவாவது :—திணையின்றிப் பாலும் இடமும் மயங்கிவருவது; அது: வந்தான்யாம், வந்தார்யான் எ - ம், வந்தான்நீயிர், வந்தார்நீ எ - ம், வந்தாய் யாம், வநதீர் யான் - எ - ம், வநதாய்அவர், வந்தீர் அவன் எ - ம், வந்தேன் நீயிர், வந்தேம் நீ எ - ம், வந்தேனவர், வந்தேமவன் எ - ம் மூவிடவினைமேலும் மூவிடப்பெயரும் பாலுமான மயக்கம் பன்னிரண்டும்; யான் வந்தார், யாம்வந்தான் எ - ம், நீவந்தார், நீயிர்வந்தான் எ - ம், யாம் வந்தாய், யான்வந்தீர் எ - ம், அவர்வந்தாய், அவன்வந்தீர் எ - ம், நீயிர்வந்தேன், நீவந்தேம் எ - ம், அவர்வந்தேன், அவன்வந்தேம் எ - ம் மூவிடப்பெயர்மேலும் மூவிடவினையும்பாலுமான மயக்கம் பன்னிரண்டும் ஆகப் பாலிடவழூஉ இருபத்துநான்கு; ஆகஇடவழூஉ நாற்பத்தெட்டு.

அவன்யான், சாத்தன்யானென்றற்றொடக்கத்துப் பெயரொடு பெயர்மயங்கின இடவழுவும் கண்டுகொள்க.

இனிக் காலவழுவாவது :—பண்டு, அன்று, நெருநல் எ - ம், இன்று, இப்பொழுது எ - ம், நாளை, இனி, மேல், எதிர் எ - ம் வரும் இத்தொடக்கத்து இறப்பு நிகழ்பு எதிர்பென்னும் முக்காலப் பெயரோடும் முக்காலவினையுமயங்குவது. அது: வந்தான்நாளை, வாரா நின்றான்நெருநல், வாராநின்றான்நாளை, வரும்நெருநல் எ - ம், நாளை வந்தான், நெருநல்வாராநின்றான், நாளைவாராநின்றான், நெருநல் வரும் எ - ம் வினைமேற் பெயரும் பெயர்மேல்வினையும் வந்துமயங் கின காலவழு எட்டெனக்கொள்க. அஃதேல், இன்றென்னுநிகழ் காலப்பெயருடன், இன்றுவந்தான், இன்றுவருமெனவழங்குதலும் வழுவாம்பிறவெனின், இன்றென்பது இற்றைநாளையன்றே! அத னகத்து நிகழ்சமயநோக்க ஏனைக்காலங்களுமுளவாகலின், வழுவன் றென்க. பிறவுமன்ன.

இனி வினாவழுவாவது :—கறக்கின்றஎருமை பாலோ? சினை யோ? எனவும், ஒருவிரல்காட்டி, இது சிறிதோ? பெரிதோ? என வும் வரும் இத்தொடக்கத்தனவெனக்கொள்க.

இனிச்செப்புவழுவாவது :— கடம்பூர்க்குவழி யாதெனின், இடம்பூணிஎன்னுவின்கன்றெனவும், கருவூர்க்குவழியாதென்றால், பருநூல் பன்னிருதொடியெனவும் வரும் இத்தொடக்கத்தனவெனக் கொள்க.

இனி மரபுவழுவாவது : —வரலாற்றுமுறைமை மயங்கச்சொல் லுவது ; அது : யானைமேய்ப்பானை ஆயனென்றும், பசுமேய்ப்பானைப் பாகனென்றும், எருமையிலத்தி, குதிரைச்சாணமென்றும்வரும் இத்தொடக்கத்தனவெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) 1 சொற்பகுத்தார். அஃதாவது. 2 ஆய. 3 (க) மாண்மாக் களீர் (உ) மாண்மகளீர். 4 மடையரேம்வந்தன. 5 ஊரரேம். 6 நீர், வந்தது துளத்தியீர். 7 சாத்தர். 8 வந்தாள்யான், வந்தார். (உச)

(375.) ஐயந் திணைபா லவ்வப் பொதுவினும்
மெய்தெரி பொருண்மே லன்மையும் விளம்புப.

எ - ன், திணைபால் ஐயுற்றவழியும் துணிந்தவழியும் இவ் வாறே சொல்லுகவெனத் திணைபால் வழுக்காத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) திணைமேல் ஐயந்தோன்றியவழி அவ்விருதிணைக்கும் பொதுவினானும், பால்மேல் ஐயந்தோன்றியவழி அவ்வப்பால்களுக்குப் பொதுவினானும், இன்னதென்று உண்மைதெரிந்த பொருளின் மேல் அல்லாத தன்மையைவைத்தும் சொல்லுவர், ஆசிரியர். எ-று

வ - று. தெற்றெனவுணர்தலாகாத இடமானும் காலமானும் பற்றி நான்குமுழ அளவின் ஒருருவுகண்டு, குற்றிகொல்லோ? மகன்கொல்லோ? என்று, ஐயுற்றவழிக் குற்றிகொல்லோ மகன் கொல்லோ தோன்றுவதென்றலுமாகாது, தோன்றுவானென்றலு மாகாது; அவ்விருதிணைக்கும் ஏற்ப இஃதோதோன்றுகின்ற உரு வென்க; அஃதேல், உருவென்பது பொதுச்சொல்லாயினன்றே அவ் வாறமைவதெனின், மகனுருவுகொல்லோவென்னுங் குறிப்பினைச் சொல்லுதலின் அமையுமென்க.

உயர்திணையுள், பெண்மகள் கொல்லோ? ஆண்மகன்கொல்லோ? எனப் பாலையந்தோன்றியவழி, இஃதோ தோன்றுவானெனலும் ஆகாது, தோன்றுவாளெனலும் ஆகாது; அவ்விருபாற்கும்பொது வாகத் தோன்றுவாரென்க.

இனி, அஃறிணைக்கட்செய்யகத்துப் பல அடிச்சுவடுகண்டால் ஒன்றே பலஅடிச்சுவடுபடவுந் திரியும்; பலவும் பலவடிச்சுவடுபடவுந் திரியுமாகலின், ஒன்றுகொல்லோ? பலகொல்லோ? என்று ஐயுற்ற வழி, ஒன்றுகொல்லோ பலகொல்லோ இச்செய்புக்கதெனலுமாகாது, புக்கனவெனலுமாகாது; அவ்விருபாற்கும் ஏற்ப ஒன்று கொல்லோ பலகொல்லோ இச்செய்புக்கபெற்றமென்க.

இனித் துணிவுதோன்றியவழி, குற்றிகொல்லோ? மகன்கொல்லோ? என நின்ற திணையையத்துக்கண் மகனாதல் துணிந்தாற் குற்றி யல்லன் மகனென்க; குற்றியாதல் துணிந்தால் மகனன்று குற்றி யென்க.

இனிப்பாலையத்துப் பெண்மகளாதல் துணிந்தானேல், ஆண்மக னல்லள் பெண்மகளென்க; ஆண்மகனாதல்துணிந்தானேற் பெண்மக ளல்லன், ஆண்மகனென்க.

இனி, அஃறிணைக்கண் ஒன்றாதல் துணிந்தானேல், பலவன்று ஒன்றென்க; பலவாதல் துணிந்தானேல், ஒன்றல்ல பலவென்க. அஃதேற் குற்றியல்லன் மகனென்றவழி, அல்லனென்னும் உயர்திணை வினைக்குறிப்புமுற்று மகனென்னும் பெயர்கொண்டு முடியக் குற்றி

யென்னும் பெயர்க்கு ஒரு பயனிலையின்மையின் அது நின்றுவற்று மெனின், நீக்கப்பொருண்மைக்கண் வரும் ஐந்தனுருபு குற்றியினல்ல னென விரிய நின்றுவற்றுதாமென்க. அல்லனவற்றிற்கும் இவ்வாறே கொள்க. (உ௫)

(376.) உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண்முத லாறும்
அதனொடு சார்த்தி னத்திணை முடிபின.

எ - ன், உயர்திணைவழுவமைப் புணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயர்திணையைச் சார்ந்துவரும் பொருளாதியாறும், அவ்வுயர்திணையோடு சார்த்தி முடிப்பின், உயர்திணைமுடிபினவாம். எ - று.

எனவே, தம்வினையோடு சார்த்தின், தம் அஃறிணைபானே முடியுமென்பதூஉமாயிற்று.

வ - று. நம்பி பொன்பெரியன்; மகஅழகியன், குழவி அழகியன், விருந்தழகியன், அடிமைபழகியன் எ - ம், [1]நாடுபெரியன், ஊர் பெரியன், இல்லம்பெரியன் எ - ம், வாழ்நாள் பெரியன் எ - ம், கண் பெரியன், தோள்பெரியன், மூக்குக் கூரியன், மார்பகலியன் எ - ம், குடிமைநல்லன், ஆண்மைநல்லன், இளமைநல்லன், மூப்புநல்லன், அலியல்லன், கூனல்லன், குருடல்லன் எ - ம், செலவுநல்லன், வரவு நல்லன், உணவுநல்லன் எ - ம் வருமிவை உயர்திணையான் முடிந்தன.

இனித் தம்வினையான் முடியுமாறு: நம்பிக்குப் பொன்பெரிது; மகவழகிது, குழவியழகிது, விருந்தழகிது, அடிமையழகிது எ - ம், நாடுபெரிது, ஊர்பெரிது, இல்லம்பெரிது எ - ம், வாழ்நாள் பெரிது எ - ம், கண்பெரிது, தோள்பெரிது, மூக்குக்கூரிது, மார்பகலிது எ - ம், குடிமையழகிது, ஆண்மையழகிது, இளமையழகிது, மூப்பழகிது, அலிபோயிற்று, கூன்போயிற்று, குருடுபோயிற்று எ - ம், செலவழகிது, வரவழகிது, உணவழகிது எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) [1] நாடுஅழகியன், ஊர்அழகியன், இல்லம் அழகியன், எ - ம், வாழ்நாளழகியன். (உ௬)

(377.) திணைபால் பொருள்பல விரவின சிறப்பினும்
மிகவினு[1] மிழிபினு மொருமுடி பினவே.

திட்பத்தாற் றீண்டாப் பொருள்." இவை[6] பன்மைமிகவினுன் அஃறிணைமுடிபு பெற்றன.

"வடுக ரருவாளர் வான்கரு நாடர், சுடுகாடு பேயெருமை யென்றிவை யாறுங், குறுகா ரறிவுடை யார்", "மூர்க்கனு முதலையுங் கொண்டது விடா." எனுமிவை இழிப்பினுன் அஃறிணைமுடிபு பெற்றன.

ஒருவன்கொல்லோ பலர்கொல்லோ இச்செய்புக்கார்? ஒருத்திகொல்லோ பலர்கொல்லோ ஈண்டுப் புக்குற்றார்? எனுமிவை ஒருமைபன்மை விரவிவந்து பன்மைமிகவினுற் பன்மைமுடிபுபெற்றன.

"கண்டபான் மயங்கு மைமைக் கிளவி, [7]நின்றோர் வருவோ ரென்றுசொன் னிகழக், காணு வையமுழ் பல்லோர் படர்க்கை" என்றார், அகத்தியனார். இச்சூத்திரத்தினுல், ஒருவர் கொல்லோ பலர்கொல்லோ என்ற இலக்கணவழுவுக்கு அமைதிகண்டுகொள்க.

*"பலவயி னானு மெண்ணுத்திணை விரவுப்பெய, ரஃறிணை முடிபின செய்யு ளுள்ளே." என்றார், தொல்காப்பியனார்.

இவற்றால் இவைமுடியுமாறு ஆராய்ந்துகொள்க.

இனிப் பலபொருள்விரவின: †"ஊன்றுவை, கறிசோ றுண்டு வருந்துதொழி லல்லது, பிறிதுதொழி லறியா வாகலின்." இது, சிறப்பினுன் ஒன்றற்கேற்றவினைகொண்டது.

அரசன் எடுத்துவிட்டான், நாடகிஆடவந்தான்; இவை பலவிரவிச் சிறப்பினுன் ஒருபாலால் முடிந்தன.

எயினநாடு, மறநாடு, பார்ப்பனச்சேரி, அரசர்பெருந்தெரு, வாணிகநகரமெனுமிவை, உயர்திணைக்கட் பலவிரவிப் பன்மையான் ஒருபெயரேற்றன.

ஆநிண்டுகுற்றி, வயிரகடகம், மாந்தோட்டம், கமுகந்தோட்டம் எ-ம், ஒடுவங்காடு, காரைக்காடு எ-ம் வருமிவை அஃறிணைக்கட் டலைமையும் பன்மையும்பற்றி ஒருபெயரேற்றன. பிறவுமன்ன.

‡"பாணன் பறையன் கடம்பன் றுடிய, னெனுநான் கல்லது குடியு மில்லை." என்பது உயர்திணை அஃறிணையான்முடிந்தது; இவ்வழு யாண்டு அமைக்கப் படுமோவெனின், அது வழுவாயினன்றே

* கிளவி. ௰௪. † புறநா. ௬௫. ‡ ஷை ௩௩௫.

அமைக்கவேண்டுவது; குடியென்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டி யுரைக்கப்படுதலின், வழாநிலையாமென்க.

(பி - ம்.) 1 இழிப்பினும். 2 பால்வழுவமைப்பு. 3 தொக்கது. 4 வியன் களம், தொக்கதென ஒருமை அஃறிணை. 5 தீய்த்தேவர். 6 மூன்று, இவை யென்ப என்ற பன்மைமிகுதியான். 7 நின்றேன் வருவோர். (உஎ)

(378.) உவப்பினு முயர்வினுஞ் சிறப்பினுஞ் செறலினும்
இழிப்பினும் பாறிணை யிழுக்கினு மியல்பே.

திணைபால் வழுவமைப்புணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வைந்திடத்தும் பாலும் திணையும் மயங்கிவழங் கினும் அது முறைமையாம். எ - று.

வ - று. *"தேமலரங்கட் டிருவே புகுதக, மாமலர்க் கோதை மணாளன் புகுதக, காமன் புகுதக காளை புகுதக, நாம வெழில் விஞ்சை நம்பி புகுதுதக." இஃது, உவப்பினால் ஆண்பால் பெண்பா லாய் மயங்கி வழங்கினவாறு.

ஒருத்தியை, என்பாவை வந்தது, போயிற்று எ - ம், ஒரு வனை, என் ஆனைவந்தது, போயிற்று எ - ம், ஓரவினை, என் அன்னை வந்தாள், போயினாள் எ - ம், ஒரொருத்தினை, என்தந்தை வந்தான், போயினான் எ - ம் வழங்குதல், உவப்பினால் இருதிணையும் மயங்கிய வாறு.

ஒருவனையும் ஒருத்தியையும் ஒன்றனையும், அவர்வந்தார், போயினார் என்றல், உயர்த்துச்சொல்லுதல்.

†"செந்தார்ப் பசுங்கிளியார் சென்றார்க்கோ ரின்னுரைதான், றந்தாரேற் றந்தாரென் னின்னுயிர்," ‡"மையார் தடங்கண் மயி லன்னாய் தீத்தீண்டு, கையார் பிரிவித்தல் காண்." இவை, உயர்த் துச்சொல்லுதற்கண் அஃறிணை உயர்திணையாயின.

"இரவின் வருவானைப் புல்லனுறு மென்மனனே தோழா" எ - ம், § "மகிழ்வார்க்கு மல்லார்க்குந் தாயாகித் தலைபளிக்குந் தண்டுறை யூரகேள்." எ - ம் வருமிவை, சிறப்பின்கட் பெண்பால் ஆண்பாலாகவும், ஆண்பால் பெண்பாலாகவும் வழங்கின. ||"மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்", ¶"உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்

* சீவக. உ௧௨௧. † வெ. ௪0௬௯. ‡ திணைமா. இ. § யா - கா. செய். ௪௪ - உரை; "விளக்குமணி." || புறநா. ௧௮௬. ¶ திருக்குறள், ௯௫0.

துறைச் செல்வானென், றப்பானாற் கூற்றே மருந்து", *" தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொரு, டந்தம் வினையான் வரும்." இவை சிறப்பினால் அஃறிணையாயின.

† " எனைத்துணைய ராயினு மென்னாந் தினைத்துணையுந், தேரான் பிறனில் புகல்", ‡ " அவர்நமக், கன்னையு மத்தனு மல்லரோ தோழி, புலவிய தெவனோ வன்பிலங் கடையே." இவை செறவின்கட் பால்மயங்கின.

§ " ஏவவுஞ் செய்கலான் றான்றேரா னவ்வுயிர், போஒ மளவுமோர் நோய்", " இரவெதிர் கொள்ளா விருகாற் பசுவே, யரிய விரத மடங்குத லில்லார்." இவை இழிப்பின்கண் அஃறிணையாயின. பிறவுமன்ன.

இவை முடியுமாறு தொல்காப்பியத்துள் அறிந்துகொள்க. (உ௮)

(379.) ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையி னொருமையும்
ஓரிடம் பிறவிடந் தழுவலு முளவே.

எ - ன், பாலிட வழுவமைப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருமைச்சொல் பன்மைதழுவலும், பன்மைச்சொல் ஒருமைதழுவலும் ஓரிடத்துக்கு உரியசொல் பிறவிடங்கள்தழுவலும் உளவாம். எ - று.

இப்பான்மபக்கம், முன்னுரைத்த உவப்புமுதலாயின அல்லாத வழி வருவதெனக்கொள்க.

வ - று. நீயிருந்தனை, பாலிருந்தன எ - ம், நாடெல்லாம் வாழ்ந்தது, ஊரெல்லாம் உவந்தது, சோறுமாண்டது, படைவந்தது, சாத்து வந்தது, கண்சிவந்தது, முலைவீங்கிற்று, ||" இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ளது", ¶" உள்ளிய தெல்லா முடனெய்தும்." எ - ம் இவை அஃறிணைபொருமையுடன் பன்மையும், பன்மையுடன் ஒருமையு மயங்கின. ** " அதுதை தந்தை, யண்ணல் யானை யடுபோர்ச் சோழர்", ††"வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்ப ...... பொலிமினென் னும் புறநிலை வாழ்த்தே", ‡‡" கலம்பெறு கண்ணுள ரொக்கற் றலைவ,......பொழுதெதிர்ந்த, புள்ளினிர் மன்ற வெற்றுக் குறுதலின்,

* திருக்குறள், ௬௩. † ஷெ. ௧௪௪. ‡ குறு. ௧௩. § திருக்குறள், ௮௪௮.
|| ஷெ. ௧0௯௧. ¶ ஷெ. ௩0௯. ** அகநா. ௯௬. †† தொல். செய். ௧௧0,
‡‡ மலைபடு. ௫0, ௬௫—௯, ௬௭, உ௪௮.

......பதமிகப் பெறுகுவிர்,........ஒருவி ரொருவிரோம்பினிர் கழிமின்", யான் எம்மூர்புகுவல் எ - ம், "புலைய னெறிந்த பூசற் றண்ணுமை, யேவலிளையர் தாய்வயிறு கரிப்ப" எ - ம் உயர்திணையொருமையிற் பன்மையும், பன்மையின் ஒருமையும் மயங்கின.

இனி இடமயக்கம்:—சாத்தன்றாய் இவை செய்வலோ, *"கல்வி யென்னும் வல்லாண் சிறாஅ, னொல்வே னல்ல னதுவா யாகுதல்", "ஆவெனத்த வசுமித்தா வழாநின்ற விவனையு, மாவென்ற நோக்கியையு மாதரம் புதல்வனையும், வீய்வின்று துணையாய்நின் விறலிழையொடு நோக்காய், வேய்நின்ற வியன்காட்டுள் விட்டெறிந் திறந்தியோ", "நில்லாது பெயர்ந்த பல்லோ ருள்ளு, மென்னே குறித்த நோக்கமொடு" எனவருமிவை, தன்மை படர்க்கை தழீஇயின.

†"திண்பொரு ளெய்த லாகுந் தெவ்வரைச் செருக்க லாகு, நண்பொடு பெண்டிர் மக்கள் யாவையு நண்ண லாகு, மொண்பொரு ளாவ தையா வுடன்பிறப் பாக்க லாகா, வெம்பியை யீங்குப் பெற்றே னென்னெனக் கரிய தென்றான்" என்பது, முன்னிலை படர்க்கை தழீஇயிற்று.

நீயோ அவனோ யாரிதுசெய்தார்? யானோஅவனோ யாரிதுசெய்தார்? அவனோ நீயோ யானோ யாரிதுசெய்தாரென்ன விரவியும் ஓரிடம் தழீஇயின; பிறவுமன்ன. (உ௬)

(380.) தரல்வரல் கொடைசெலல் சாரும் படர்க்கை
எழுவா யிரண்டு மெஞ்சிய வேற்கும்.

எ - ன், இடம் வழுவற்கெவன வழுக்காத்தலுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இந்நான்குசொல்லும் படர்க்கைக்குஆம்; தரல், வரலென்னுமிரண்டும் தன்மைக்கும் முன்னிலைக்கும்ஆம். எ - று.

வ - று. அவர்க்கு ஆடைதந்தார் (தருதல்), அவர்க்கு ஆடை வந்தது (வருதல்), அவர்க்கு ஆடைகொடுத்தார் (கொடுத்தல்), அவர்க்கு ஆடைசென்றது (செலல்), ‡"புனறரு பசுங்காய் தின்ற தன் றப்பற்கு", §"குப்பை நெல்லின் முத்தூறு தந்த", ||"தூண்டில் வேட்டுவன் வாங்கவா ராது," ¶"ஊடிய மடந்தை போல வுறுசிலை வாங்க வாராது" எ - ம், எனக்குஆடை தந்தார், எனக்கு

* புறநா. ௩௪௧. † சீவக. ௧௯௯0. ‡ குறு. உ௯உ. § புறநா. உ௪. ‖ அகநா. ௩௬. ¶ சீவக. உ௯௮௫.

ஆடைவந்தது எ - ம், நினக்கு ஆடைதந்தார், நினக்கு ஆடைவந்தது எ - ம் முறையேகாண்க.

எனக்கு ஆடைகொடுத்தார், எனக்கு ஆடைசென்றது; நினக்கு ஆடைகொடுத்தார், நினக்கு ஆடைசென்றதெனவும் வருமாலோவெனின், அவை [1]பராமுகமாகக்கருதியவிடத்து வருமென்க.

(பி - ம்.) [1] பராமுகனாகக்கருதி வருமென்க. (௩0)

(381.) இறப் [1]பெதிர்வு நிகழ்வெனக் கால மூன்றே.

எ - ன், காலவழுவமைப்பான் எடுத்துக்கொண்டார், இது காலக்கூறுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) போனதுவும் வருவதுவும் நிகழ்வதுவுமென்று காலம் மூன்றுவகைப்படும். எ - று.

இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வென முறையிற்கூறாராயது, காலமென ஒருபொருளில்லையென்பாரும், நிகழ்காலமொன்றுமே என்பாரும், இறந்ததூஉம் எதிர்வதூஉமென இரண்டென்பாரும், இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வென மூன்றென்பாருமான இப்பகுதியார், ஆசிரியர். அவருள், காலம் இல்லையென்பார், ஒருபொருள் நிகழுமிடத்துப் பொருண்மைப் பேறல்லது காலமென்று வேற்றுணர்வும் பிறவும் படுவதில்லையென்ப. இனி, காலம் ஒன்றென்பார், யாறொழுகும், மலைநிற்குமென உள்பொருள் ஒரு காலத்தானே சொல்லப்படும், பிறிதில்லையென்ப. இறப்பும் எதிர்வுமென இரண்டென்பார், கோலோடுங் காற் சென்றதூஉம் செல்வதூஉமன்றே? அதனால், நிகழ்வில்லையென்ப. மூன்றென்பார், நெருநல், இன்று, நாளை எ - ம், வந்தான், வாராநின்றான், வருவான் எ - ம் இவ்வாறு சொற்கள் மூன்றுகாலமும் காட்டுதலின் மூன்றென்ப. இவ்விகற்பமெல்லாம் அறிவித்தற்கு இவ்வாறு சூத்திரஞ்செய்தாரெனக்கொள்க.

ஏகாரத்தான் மூன்றென்பதே ஈண்டுப் பொருளெனக்கொள்க.

"உலக வழக்கமு மொருமுக் காலமு, நிலைபெற வுணர்தரு முது [2]மறை நெறியான்" என்றார், அகத்தியனார்.

(பி - ம்.) [1] (க) எதிர்நிகழ்பென; (உ) எதிர்புநிகழ்பென. [2] முறை.(௩க)

(382.) முக்கா லத்தினு மொத்தியல் பொருளைச்
செப்புவர் நிகழுங் காலத் தானே.

எ - ன், காலவழுவமைப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) முக்காலத்தினும் ஒருதன்மையவாய் நிகழும்பொருள்களை நிகழ்காலச்சொல்லானே சொல்லுவர், தொல்லாசிரியர். எ - று.

வ - று. யாறொழுகும், மலைநிற்கும், நிலம் கிடக்கும், [1]நீர்குளிரும், [2]தீச்சுடும். வளியுளரும் எனவரும்; பண்டும், இன்றும், மேலுமென முக்காலப்பொதுவாக்குக. பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) [1] நீர்தண்ணிது. [2] தீய்வெய்து. (௩௨)

(383.) விரைவினு மிகவினுந் தெளிவினு மியல்பினும்
பிறழவும் பெறூஉ முக்காலமு மேற்புழி.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) இந்நான்கு பொருண்மைக்கண்ணும் முக்காலமும் தம்முள் மயங்கிவரவும்பெறும், ஏற்குமிடத்து. எ - று.

உம்மையான், மயக்கம் ஒருதலையன்றென்க.

வ - று. விரைவு: சோறுவேவாநிற்க அதை உண்டு போதற்பொருட்டாக இருந்தானொருவனைப் புறத்துநின்றானொருவன் தாம் இருவரும் போகவேண்டுங்குறையுடைமையால், இன்னும் உண்டிலையோ? போதுகவென்றால், உண்டேனுண்டேன், போந்தேன் போந்தேனென்னும்; உண்ணாநின்றானைச்சொல்லினும், உண்டேனுண்டேன், போந்தேன் போந்தேனென்னும். இவை விரைவு.

மிகுதி: அறஞ்செய்தான் சுவர்க்கம்புக்கான், சுவர்க்கம்புகும்; தாயைக்கொன்றான் நிரயம்புக்கான், நிரயம்புகுமென்னுமிவை உலகின்மிக்கவாதலின்,(இப்பயன்கள் தப்பாமையின்)மிகுதிக்கண்வந்தன.

தெளிவு: எறும்பு முட்டைகொண்டு திட்டையேறின், மழைபெய்தது, மழைபெய்யுமென்பது; எறும்பு அவ்வாறு செய்ய அதுவாதல், கேள்வியானும் காட்சியானும் பிறழ்வின்றித்தெளிந்தமையின், இவ்வாறு கூறுதல் தெளிவென்க.

இயல்பு: இக்காட்டிற்போகிற் கூறைகோட்பட்டான்; இக்காட்டிற்புக்கால், தன் கூறைகோட்படுமெனவரும். அக்காட்டினியல்பு அதுவாதலறிந்து சொன்னமையின், இவை இயல்பின் வந்தன.

இனி, யாம் பண்டுவிளையாடுவது இக்கா, யாம்பண்டு விளையாடுங்கா இது எ - ம், சாத்தன் உழுதுவருவான்போனான் எ - ம் வரு

மிவையும் இயல்பாம். பிறவுமன்ன. 'மிகவு'எ என்றது, உலகத்திலுள்ள பெரும்பான்மைச் சொல்லென்றறிக. (௩௩)

(384.) அறிவறி யாமை யையுறல் கொளல்கொடை
ஏவ றரும்வினு வாறு மிழுக்கார்.

எ - ன், வினுவழுவற்கவென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அறிவும் அறியாமையும் ஐயப்பாடும் கொளலும் கொடுத்தலும் ஏவலும்காரணமாகவரும் ஆறுவினுவிடத்தும் தப்ப வழங்கார், கற்றோர். எ - று.

வ - று. அறிவினுல்வரும்வினு, எதிர்வாதியாலும் ஆசிரியனுலும் வரும்; எதிர்வாதி, எதிரியை அளத்தற்கும் அறியாமைகாட்டுதற்கும், இச்சூத்திரத்திற்குப்பொருள்யாது? இப்பதம் முடிந்தவாறென்னை? எனவினுவும். ஆசிரியன், ஒருவனை அளத்தற்கும் கொடுத்தற்கும் அவனை விளக்குதற்கும் அவ்வாறுவினுவும். அறியாமையான் வரும்வினு, தான் அறிதற்கு இச்சூத்திரத்திற்குப் பொருள்யாது? நெறியாது? வஞ்சியூர்க்குவழியாது? என வினுவும். ஐயத்தால் வரும்வினு, உண்மையுணர்தற்கும் கோடற்கும் வரும்; மஞ்சோ புகைபோ மலைமேற்பரக்கின்றது? என்பது உண்மையுணர்தற்கண் வந்தது. நீரோ பேய்த்தேரோ தோன்றுகின்றது? என்பது, கோடற்கண் வந்தது; மணியுளவோ? வயிரமுளவோ? என்பதும் கோடற்கண்வரும் வினு. சாத்தனுக்கு ஆடையில்லையோ? என்பது, கொடுத்தற்கண்வரும் வினு. சாத்தா உண்டாயோ? என்பது, ஏவற்பொருட்டாய் வரும் வினு. இவ்வாறுவருவனபிறவும், "அறியான் வினுத லறிவொப்புத் தான்[1]காண்ட, லைய மறுத்த லவனறிவு தான் காண்டன், மெய்யவற்குக் காட்டலோ டைந்தும் வினுவே" என்பனவும் இவ்வாறனுள்ளே அடங்குமென்க.

இவற்றின்வழு மேலே சொல்லிப்போந்தாம்.

(பி - ம்.) [1] கோடல். (௩௪)

(385.) சுட்டு மறைநே ரேவல் வினுதல்
உற்ற துரைத்த லுறுவது கூறல்
இனமொழி யெனுமெண் ணிறையு ளிறுதி
நிலவிய வைந்துமப் பொருண்மையி னேர்ப.

எ - ன், செப்பு வழுவமைப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வெட்டினுள்ளும் முதன்மூன்றும் செவ்வன் இறையாம்; ஏவல்முதலைந்தும் செப்பின்பொருண்மையாய் வருத லின் அவற்றையும் செப்பெனக்கொள்வர், புலவர். எ - று.

வ - று. அறிவானொருவனை ஒருவன் இச்சொற்குப் பொருள் யாது? மதுரைக்கு வழி யாது? என்றவழி, இஃதென்பது சுட்டு. சாத்தா உண்ணுயோ? என்றால், உண்ணேனென்பது மறை; உண் பேனென்பது நேர்தல்; நீஉண் என்பது ஏவல்; உண்ணேனோ? என் பது, வினாவெதிர்வினாதல்; வயிறுகுத்திற்றென்பது, உற்றதுஉரைத் தல்; வயிறுகுத்துமென்பது, உறுவதுகூறல். மணியுளவோ? பய றுளவோ? என்றால், வயிரமுள உழுந்துளவென்பது இனஞ்செப்பல்.

இனி, 'நிலவிய' என்றமிகையானே, வினாவின்றியும் செப்பு வருவனவுமுள வென்க; அறிவானொருவன், இன்னநாட் காற்றடிக் கும்; இன்னநாள் மழைபெய்யும்; இன்னநாள் வாழ்வுவருமென்பன வும், ஆறுசெல்வானொருவன், 'கங்கையாடிப்போந்தேன், ஒருபிடி சோறு தம்மின்; ஓராடைதம்மின்' என்பனவுமாம். பிறவுமன்ன. இவற்றின்வழு மேலேகாட்டினும். (கரு)

(386.) வினாவினுஞ் செப்பினும் விரவா சினைமுதல்.

எ - ன், இவ்விரண்டும் வழுவற்கவென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வினாவிடத்தும் எதிர்மொழிசெப்புமிடத்தும் சினை யும் முதலும் தம்முள் மயங்கப்பெறா. எ - று.

வ - று. சாத்தனல்லனோ? கொற்றனல்லனோ? என வினாய விடத்துச் சாத்தனிற் கொற்றனல்லன்; கொற்றனிற் சாத்தனல்ல னென்க. சாத்தன் மயிர் நல்லவோ? கொற்றன் மயிர் நல்லவோ? என வினாயவழி, சாத்தன்மயிரிற் கொற்றன்மயிர் நல்ல, கொற்றன் மயிரிற் சாத்தன்மயிர் நல்லவென்க. பிறவுமன்ன. (கசு)

(387.) எப்பொரு ளெச்சொலி னெவ்வா றுயர்ந்தோர்
செப்பின ரப்படிச் செப்புதன் மரபே.

எ - ன், மரபாவது இன்னதென்று அதனிலக்கணம் உணர்த் துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) யாதொருபொருளை யாதொருசொல்லான் யாதொரு படியானே முன்னுட் கற்றுவல்லோர்கள் சொன்னார்கள்? அதனை அப்படியே சொல்லுதல் மரபாவது. எ - று.

அஃதாவது, பொருளாதி யாறனுள்ளும் ஒன்றைப் பலசொல் லானும், பலவற்றை ஒருசொல்லானும் வழங்குதலாம்; அவற்றுட் சிலவருமாறு:

வ - று. மக, குழவி, பிள்ளை, பார்ப்பு, பறழ், குருளை, மறி, கன்று, குட்டி, பொரி, [1]குழ, களபமென்றற்றொடக்கத்தன இளமைப் பண்பறிசொல். இவற்றுள், மகவென்பது மக்கள், முசு, குரங்குகட் குரித்து. குழவியென்பது மக்கள், யானை, பசு, எருமை, மான், மரை, கரடி, சீயம், வருடை, பருவம், மீன், நீர், கதிர், மதிகட் குரித்து. பிள்ளையென்பது மக்கள், பூசை, தத்துவன, ஒருசார்தவழ் வன, பறப்பன, கோடுவாழ்விலங்கு, ஓரறிவுயிர்கட்குரித்து. பார்ப் பென்பது பறவைக்கும் தவழ்வனவற்றிற்கும், கோடுவாழ்விலங்கிற்கு முரித்து. பறழென்பது பன்றிக்கும், புலிக்கும், முயற்கும், நீர்நாய்க் கும், கோடுவாழ்விலங்கிற்கு முரித்து. குருளை யென்பது ஆளி, புலி, பன்றி, நாய், மான், முசு, பாம்புகட்குரித்து. மறி யென்பது ஆடு, மான், குதிரை, கழுதைகட்குரித்து. கன்றென்பது பசு, எருமை, ஆமா, மரைமா, கவரிமா, மான், ஒட்டகம், யானை, ஒருசார் ஓரறி வுயிர்கட் குரித்து. குட்டியென்பது சிங்கம், புலி, கரடி, யானை, குதிரை, ஒட்டகம், மான், ஆடு, நாய், பன்றி, முயல், நரி, குரங்கு, முசு, கீரி, நாவி, வெருகு, பாம்பு, அணில், எலி என்பனவற்றிற் குரித்து. பொரியென்பது எருமைக்குரித்து. [2]குழவென்பது ஆவி னங்கன்றுக்கும் எருமைக்கன்றிற்கு முரித்து. களபமென்பது யானைக்குரித்து.

இனி, இவற்றை இவ்வாறன்றி, மடப்பிடிமக, மான்பிணைமக; யானைக்குழவி, நாரைக்குழவி; ஆவின்பிள்ளை, மேதிப்பிள்ளை; யானைப்பார்ப்பு, குதிரைப்பார்ப்பு; அன்னப்பறழ், ஆமான்பறழ்; கொக்கின்குருளை, குரங்கின்குருளை; யானைமறி, எருமைமறி; முசு வின்கன்று, மூங்காக்கன்று; பசுவின்குட்டி, எருமைக்குட்டி * என இவ்வாறு வழங்கின் மரபுவழுவாமென்க.

பொரி, குழ, களபமென்றவற்றிற்கு ஒருபிரதியிலும் உதாரணம் கிடைத்திலது.

இனி, கை, விரல், முலை, கண், நுதல், கூந்தல், ஏடு, தோடு, இதழ், ஓலை, ஈர்க்கு, மடல், பாளை, குரும்பை, குலை, தாறு, சுளை, வீழ், நுகும்பு, இலை, அடை, 3பொகுட்டு, குரல், நெல் என்றற்றொடக்கத்தன சினையறிசொற்களாம்; இவற்றுள், கையென்பது மக்கள், யானை, புலி, கரடி, கோடுவாழ்விலங்குகட்குரித்து. விரலென்பது மக்கள், கரடி, கோடுவாழ்விலங்கு, நாய்கட்குரித்து. முலையென்பது மக்கள், ஆ, எருமை, ஆடு, நாய், பன்றிகட்குரித்து. 4கண்ணென்பது (கட்பொறி) ஓரறிவுயிர்களுள், கமுகு, கரும்பு, மூங்கில்; பீலி, தோற்கருவி, தேங்காய்கட்குரித்து. நுதலென்பது மக்கள், யானை, ஒருசார் புட்கட்குரித்து. கூந்தலென்பது பெண்டிர், பிடி, குதிரை, பனை, கமுகுகட்குரித்து. ஏடென்பது பனை, பூவிதழ்கட்குரித்து. தோடென்பது பனை, தெங்கு, தாழை, பூவிதழ்கட்குரித்து. இதழென்பது கண்ணிமை, உதடு, பூவிதழ், பனைகட்குரித்து. ஓலையென்பது பனை, தெங்கு, தாழைகட்குரிதது. ஈர்க்கென்பது தெங்கு, பனை, மா, வேம்பு, பறப்பனவற்றிற்குரித்து. மடலென்பது பனை, தெங்கு, கமுகு, வாழை, தாழை, காந்தள், ஈந்திற்குரித்து. பாளையென்பது தெங்கு, கமுகு, மூங்கில், ஈந்துகட்குரித்து. குரும்பையென்பது தெங்கு, பனைகட்குரித்து. குலையென்பது தெங்கு, கமுகு, வாழை, ஈந்து, பனை, காந்தட்குரித்து. தாறென்பது கமுகு, வாழை, ஈந்துகட்குரித்து. சுளையென்பது பலா, பருத்தி, பாகற்பழங்கட்குரித்து. வீழென்பது, ஆல், இறலி, தாழை, சீந்தில்கட்குரித்து. நுகும்பென்பது பனை, வாழை, மரல், புல் என்பவற்றிற்குரித்து. இலை என்பது பனை, ஈந்து, தெங்குகட்குரித்து. அடையென்பது தாமரை, ஆம்பல், நெய்தற்றொடக்கத்து நீர்நிலை ஓரறிவுயிர்கட்கும் தாம்பூலத்திற்கு முரித்து. 5பொகுட்டென்பது தாமரைக்கும் கோங்கிற்குமுரித்து. குரலென்பதுபெண்டிர்மயிர்க்கும் 6ஐயறிவுயிரின்மிடற்றிற்கும், தினை, வரகு, பூளை, நொச்சி, பதவம், மற்றப்புற்கட்குமுரித்து. நெல்லென்பது சாலிமுதற்பைங்கூழிற்கும் மூங்கிற்கும் 7இவனத்திற்கு முரித்து. பிறவுமன்ன.

இனி, இவை இவ்வாறன்றி, எருமைக்கை, அரிமாவிரல், கோழிமுலை, தெங்கின்கண், குதிரைநுதல், மஞ்ஞைக்கூந்தல், தாழையேடு, வேப்பந்தோடு, ஈந்திதழ், கமுகோலை, தாழையீர்க்கு, பலாமடல், தாழைப்பாளை, மாங்குரும்பை, பலாக்குலை, மாந்தாறு, வாழைச்சுளை, அத்திவீழ், புளியநுகும்பு, புல்லிலை, 8தாழையடை, குவளைப்பொகுட்டு, நெற்குரல், இறுக்கநெல்லெனவரின், மரபுவழுவாமெனக.

இனி, இவ்வாறே ஆண்பாற்பொருட்பெயரும் பெண்பாற்பொருட்பெயரும் ஏனைப்பாற்பொருட்பெயரும், இடப்பெயரும், காலப்பெயரும், சினைப்பெயரும், பண்புப்பெயரும், தொழிற்பெயரும், மரபுப்பெயரும் வழுவாமல், ஐம்பெருங்காப்பியம், எண்பெருந்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கென்னும் இவ்விலக்கியங்களுள்ளும், விரிந்த உரிச்சொற்பனுவல்களுள்ளுமுரைத்தவாறு அறிந்து வழங்குக.

(பி - ம்.) 1 குழம். 2 குழமென்பது. 3 பொருடு. 4 கண்ணென்பது, கட்பொறியில்லா ஓரறிவுயிர். 5 பொருடென்பது. 6 ஐயறிவுயிர் யானையிடற்றிற்கும். 7 புதவத்திற்கும். 8 தாழையடகு, வாழைப்பொருடு. (௩௭)

(388.) வேறுவினைப் பல்பொரு டழுவியபொதுச்சொலும்
வேறவற் றெண்ணுமோர் பொதுவினைவேண்டும்.

எ - ன், மரபுவழுவற்கவென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேறுபட்ட வினைக்குரிய பொருள் பலவற்றையும் ஒருங்குதழுவிநிற்கும் பொதுச்சொற்களும், வேறுவினையையுடையவாய் எண்ணி வினைகொடுக்கும் பலசொற்களும் ஒன்றற்குரியவினையன்றி அவற்றிற்கெல்லாம் பொதுவான வினைகொடுத்துச்சொல்ல வேண்டுவனவாம். எ - று.

வ - று. அடிசிலென்பது, உண்பன தின்பன நக்குவன பருகுவனவற்றிற்கெல்லாம்பொதுவாகலான், அதனை, அயின்றார், மிசைந்தார், கைதொட்டாரென்க. அணியென்பது, கவிப்பன கட்டுவன இடுவன தொடுவன பூண்பனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுவாதலால், அதனை, அணிந்தார், மெய்ப்படுத்தார், தாங்கினாரென்க. [1]இயமென்பது, கொட்டுவன ஊதுவனமுதலானவற்றிற்கெல்லாம் பொதுவாகலான். அதனை, இயம்பினார், படுத்தாரென்க. படையென்பது, எய்வன எறிவன வெட்டுவன குத்துவனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுவாதலான், அதனை, தொட்டார், வழங்கினார், பயிற்றினாரென்க.

இனி, எண்ணியவழியும், குழையும் தோடும் நாணுமணிந்தார், யாழும் குழலும் பறையுமியம்பினார் எனவரும். பிறவுமன்ன.

சோறும் கறியும் தின்றார்; யாழும் குழலும் ஊதினாரெனின், வழுவாம்; *"எண்ணுங் காலு மதுவதன் மரபே" என்பது தொல்காப்பியம்.

(பி - ம்.) 1 வாச்சியமென்பது. (௩௮)

* கிளவி. ௪௭.

(389.) வினைசார் பினமிட மேவி விளங்காப்
பலபொரு ளொருசொற் பணிப்பர்சிறப் பெடுத்தே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) வினையானும் சார்பானும் இனத்தானும் இடத்தானும் பொதுமைநீங்காப் பலபொருளொருசொற்களை அவற்றிற்கேற்ற சிறப்பொடுங்கூட்டிச் சொல்லுவர், புலவர் எ - று.

வ - று. மா எ - து, மாமரத்திற்கும், வண்டிற்கும், விலங்கிற்கும், திருவிற்கும் பொதுவான பலபொருளொருசொல். அவற்றுள், மா பூத்தது, காய்த்தது என்றவழி, மரமென்பது வினையால் விளங்கிற்று. " மாவீழ் நொச்சி மணிக்குர லூழ்த்தது " என்றவழி, வண்டென்பது சார்பினால் விளங்கிற்று. மாவும் நாயும் வளர்ந்தனவென்றவழி, விலங்குமாவென்பது இனத்தால் விளங்கிற்று. *" மாமறுத்த மலர்மார்பின் " என்றவழி, திருவென்பது இடத்தான் விளங்கிற்று.

இனி, பலகன்றும் ஒருங்குளவழி, கன்றுவளர்ந்தது, கன்றுக்கு நீரூட்டுகவென்றால், இன்னகன்றென்று அறியலாகாது; அவை மாங்கன்றுவளர்ந்தது, மருதங்கன்று வளர்ந்தது; ஆன்கன்றுக்கு நீரூட்டுக, மான்கன்றுக்கு நீரூட்டுக என்றற்றொடக்கத்தன, சிறப்பான்விளங்கின. பிறவுமன்ன. (ஈசு)

(390.) எழுத்தியல் திரியாப் பொருடிரி புணர்மொழி
இசைத்திரி பாற்றெளி வெய்து மென்ப.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) எழுத்து ஒருதன்மையவாயும் பொருள்வேறுபட்டும் வரும் புணர்ச்சிமொழிகள் இசையை எடுத்தும் படுத்தும் வேறுபடுத்தியுச்சரித்தாற் பொருள்வேறுபாடு விளங்குமென்று விளம்புவர், மேலோர், எ - று.

வ - று. செம்பொன்பதின்றொடி, குறும்பரம்பு, ஆற்றுக்கரை, செம்பருத்தி, நாகன்றேவன்போத்து, [1]தாமரைக்கண்ணியார், குன்றேறுமா என்பவை. இவற்றை வேறுபட உச்சரித்துக் கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) [1] (க) தாமக்கண்ணியார்; (உ) தாமாக்கண்ணியார். (சுO)

(391.) ஒருபொருண் மேற்பல பெயர்வரி னிறுதி
ஒருவினை கொடுப்ப தனியு மொரோவழி.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஒரு பொருளின்மேற் பலபெயர்கள் அடுக்கி வரின், அவற்றிற்கெல்லாம் ஈற்றிலே ஒருவினையைக் கொடுப்பர்; (அவையன்றிச்)சிறுபான்மை பெயர்தோறும் ஒருவினையைக் கொடுத்தும் வழங்குவர், பெரியோர். எ - று.

வ - று. ஆசிரியன்பேரூர்கிழான்செயிற்றியன்இளங்கண்ணன் சாத்தன்வந்தான், பாண்டியன்பல்யாகசாலைமுதுகுடுமிப்பெருவழுதி வந்தானென்றாற் பெயர்களனைத்தும் அவர்மேல் நிற்கும்; இனி, ஆசிரியன்வந்தான், பேரூர்கிழான்வந்தான், செயிற்றியன்வந்தான், இளங்கண்ணன்வந்தான், சாத்தன் வந்தானென்றால், அனைத்தும் அவன் மேற் செல்லாவாம்; இனி, ஒரோவழி: "எந்தைவருகவெம் பெருமான்வருக, மைந்தன்வருக மதலைவருக" எ - ம், *"மின்றோய் வரைகொன்ற வேலோன் புகுதக, வின்றேன் கமழ்தாரியக்கன் புகுதக, வென்றோன் புகுதக வீரன் புகுதக, வென்றே நகரமெதிர்கொண் டதுவே" எ - ம் பெயர்தோறும் ஒருவினைவந்தன.

இனி, எந்தைவருக; எம்பெருமான் போக; மைந்தன்நிற்க; மதலையிருக்க என்றால் ஒருவினையன்மையின் வழுவாமென்க. பிறவுமன்ன. ஒரோவழி - சிறுபான்மை. (௪௧)

(392.) திணைநிலஞ் சாதி குடியே யுடைமை
குணந்தொழில் கல்வி சிறப்பாம் பெயரொ
டியற்பெய ரேற்றிடிற் பின்வரல் சிறப்பே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) திணைப்பெயர்முதலான இப்பெயர்களுடனே [1]இயற்பெயர் அடுத்துச் சொல்லுங்கால், அவ்வியற்பெயரை ஏனைப்பெயர்களுக்குப் பின்னேசொல்லுதல் சிறப்புடைத்து. எ - று.

"இயன்று வரும் பெயரியற்பெய ராகும்."

வ - று. குன்றவன்குறவன், அருவாளனழகன், பார்ப்பான் பாராயணன், சேரமான்சேரலாதன், ஊர்கிழானொணன், மெய்யன்

* சீவக. உ௪உஉ.

மேற்றிசைநின்றான், நாடகிநம்பி, ஆசிரியன் அமிழ்தன், எனுநி எற னெனக்காண்க.

'பின்வருக' என்றுவிதியாது, 'பின்வரல்சிறப்பு' என்றதனால், சிறுபான்மை, வெண்கொற்றப் படைத்தலைவன், வெள்ளேறக்காவிதி யென வரப்பெறுமாயினும் அவை சிறப்பிலவெனக்கொள்க.

பசுநங்கை வந்தது, எருதேறன்வந்ததென அஃறிணைக்குங் கொள்க.

(பி - ம்.) 1 இயற்பெயரெடுத்துச் சொல்லுங்கால். (சஉ)

(393.) படர்க்கைமுப் பெயரோ டணையிற் சுட்டுப்
பெயர்பின் வரும்வினை யெனிற்பெயர்க் கெங்கும்
மருவும் வழக்கிடைச் செய்யுட் கேற்புழி.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) படர்க்கையிடத்தவான உயர்திணை அஃறிணை விரவுத்திணைப் பெயர்களுடனே சுட்டுப்பெயர் வினைக்கண்வருமாயின், அஃது அவற்றின்பின்னேவரும்; பெயர்க்கண்ணாயிற் பின்னும் முன்னும் வரும், வழக்கினுள்; செய்யுட்கண்ணே யெனின், இன்னவிடத்தென்னும் நியதியின்றி அப்பெயர்களுடனே வேண்டியவிடத்து வரப்பெறும். எ - று.

வ - று. வழக்கு: நம்பிவந்தான், அவற்குச் சோறுகொடுக்க; எருதுவந்தது, அதற்குப் புல்லிடுக; சாத்தன்வந்தான், அவற்குச் சோறுகொடுக்க; சாத்தன்வந்தது, அதற்குப் புல்லிடுகவென வினைக் கட்சுட்டுப்பெயர் பின்னேவந்தது; சாத்தனவன், அவன் சாத்தனெனப் பெயர்க்கண் அஃது ஈரிடத்தும்வந்தது. அவன் வந்தான், நம்பிக்குச் சோறுகொடுக்கஎன்றற்றொடக்கத்தன ஆகாவெனக.

இனி, செய்யுள்: "அவனணங்கு நோய்செய்தா னாயிழாய் வேலன், விறன்மிகுதார்ச் சேந்தன்பேர் வாழ்த்தி—முகனமர்ந், தன்னை யலர்கடப்பந் தாரணிபி லென்னைகொல், பின்னை யதன்கண் விளைவு." சேந்தன், இயற்பெயர். பிறவுமன்ன. (சங)

(394.) அசைநிலைபொருணிலை யிசைநிறைக்கொருசொல்
இரண்டு மூன்று நான் கெல்லைமுறை யடுக்கும்.

எ - ன், மரபு வழுவமைப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அசைநிலைக்கண்ணும், விரைவு வெகுளி உவகை அச்சம் அவலமுதலிய பொருணிலைக்கண்ணும், இசைநிறைத்தற் பொருட்டும் ஒருசொல், இரண்டும் மூன்றும் நான்கும் எல்லையாக அடுக்கிவரப்பெறும். எ - று.

அசைநிலைக்கு இரண்டு அடுக்கும்; பொருள்நிலைக்கு இரண்டும் மூன்றும் அடுக்கும்; இசைநிறைக்கு இரண்டும் மூன்றும் நான்கும் அடுக்கும்.

வ - று. ஒக்கும் ஒக்கும், மற்றோமற்றோ, அன்றேஅன்றே என்பன அசைநிலை. கள்ளர்கள்ளர், பாம்புபாம்பு; தீத்தீத்தீ, போ போபோ என்பன விரைவு. எய்எய்; எறிஎறிஎறி என்பன வெகுளி. வருகவருக; பொலிகபொலிகபொலிக என்பன உவகை. படைபடை; எங்கே எங்கே எங்கே என்பன அச்சம். உய்யேன்உய்யேன்; வாழேன் வாழேன் வாழேன், மயிலே மயிலே மயிலே, மடவாய் மடவாய் மடவாய்; "புயலே ரொலிகூந்த லினியா யினியாய், குயிலேர் கிளவிநீ யுரையா யுரையா, யயில்வே லடுகண் ணழகீஇ யழகீஇ", * "ஐயாவென் னையாவென் னையா வகன்றனையே." என்பன அவலம்; இவை பொருணிலை. [1]"ஏஏ அம்பன் மொழிந்தனள் யாயே;" [2]"நல்குமே நல்குமே நல்குமே நாமகள்;" "பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ." இவை இசைநிறை. பிறவுமன்ன.

"அசைநிலை யிரண்டினும் பொருண்மொழி மூன்றினு, மிசை நிறை நான்கினு மொருமொழி தொடரும்" என்றார், அகத்தியனார்.

(பி - ம்.) [1] (க) ஏயேயம்பல் (உ) ஏஏ ஏஏ யம்பல். [2] நல்குமோ...... நல்குமோ. (௪௪)

(395.) இரட்டைக் கிளவி [1]யிரட்டிற் பிரிந்திசையா.

எ - ன், மரபுவழுவற்கவென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) [2]இரட்டித்து நிற்குஞ்சொற்கள் அவ்விரட்டிப்பிற் பிரிக்கப்பெறா. எ - று.

வ - று. செழுசெழுத்தார், மொடுமொடுத்தார் எ - ம், "கொறு கொறுத்தா ரென்றொருவர் கூறுங்கா லுள்ளந், துடிதுடித்துத் [3] துள்ளி விடும்", †"சலசல மும்மதஞ் சொரியத் தத்தமுட், கொலை மருப் பிரட்டைகள் குளிப்ப," ‡"கலகல, கூஉந்துணை யல்லாற்

* சீவக. ௧௮0உ. † ஷை அஉ. ‡ நாலடி. கலவி. ௧0.

கொண்டு தடுமாற்றம், போழுந் துணையறிவா ரில்", * "வற்றிய வோலை கலகலக்கு மெஞ்ஞான்றும், பச்சோலைக் கில்லை யொலி." † "குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி, யிட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் துழந்தும்" எ - ம் வரும். இரட்டைக்கிளவியென்றமையான், இவை இரண்டின் இறவாவெனக்கொள்க; இறந்துநின்று ஒருசொற்பொருள்படின், இவையாகாவென்க.

(பி - ம்.) [1] இரட்டுப். [2] இரட்டையாக நிற்குஞ் சொற்கள். [3] துள்ளி வரும். (சரு)

(396.) ஒருபொருட் பலபெயர் பிரிவில [1]வரையா.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஒருபொருள்கருதிவரும் பலபெயர், பொருளின்நீங்காவாயின், ஒருபொருட்குப் பலபெயர்வந்தனவென்று கடியப்படா. எ - று.

'பிரிவில வரையா' எனவே, பிரிவனகடியப்படுமெனக்கொள்க.

வ - று. "வையைக் கிழவன் வயங்குதார் மாணகலந், தையலா யின்றுநீ நல்கினை நல்காயேற், கூடலார் கோவொடு நீயும் படுதியே, நாடறியக் கவ்வை யொருங்கு." இதுபிரிவின்றி இருபெயர் வந்தது. "கொப்தளிர்த் தண்படலைக் கூத்தப் பெருஞ்சேந்தன், வைகலு மேறும் வயக்களிறே - கைதொழுவல், காலைக வண்ணனைக் கண்ணுறக் காணவெஞ், சாலேகஞ் சார நட." இது, காலைகவண்ணம் இவனுக்கே உரிமைத்தன்மையிற் பிரிக்கப்படுதலின், ஆகாதென்க. பிறவுமன்ன. வடமொழிக்கு இரண்டல்லாதவெல்லாம் பலவென்றும் தமிழுக்கு ஒன்றல்லாதவெல்லாம் பலவென்றும் அறிக.

(பி - ம்.) [1] வரையார். (சகூ)

(397.) ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பி னின்வழா.

எ - ன், மரபுவழுவமைப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருள்வேறின்றி ஒருபொருளைக்குறித்து வரும் பலசொற்கள், அப்பொருளைச் சிறப்பித்தலின், வழுவென்றுநீக்கப்படா. எ - று.

வ - று. அவன்றான், அதுதான் எ - ம், "மீமிசைஞாயிறு கடற்பாய்ந் தாங்கு," ‡ "விலங்ககன்ற வியன்மார்ப," § "ஆடுபசி

* நாலடி. அறிவின்மை. ௬. † புறநா. ௧௮௮. ‡ ஷை ௩. § பொருந. ௬௧.

யுழந்தநின் னிரும்பே ரொக்கலொடு," *"உயர்ந்தோங்குபெருவரை யூறின்றேறலின்," | "மழவிளமரையான்பாறேனளாய் மாந்துகென் பார்", †"குழிந்தாழ்ந்த கண்ணவாய்த் தோன்றி," ‡"கறைமிட றணியலு மணிந்தன் றக்கறை." §"உண்ணலுமுண்ணேன் வாழ லும்வாழேன்," ||"நனிபெரிதும், வேற்கண்ண ளென்றிவளை வெஃ கன்மின்" எ - ம் வரும்.

அஃதேல், "பூமலர்", ¶"பூம்போது", **"கனிற்றொருத் தல்", ††"கேழற்பன்றி" என்றற்றொடக்கத்தனவோவெனின், அவை: பூவென்பது பொலிவினைபுணர்த்தலானும், களிறென்பது எருமையினொருத்தல்முதலாயினவற்றை நீக்குதலானும், கேழலென் பது எய்ப்பன்றிமுதலானவற்றை நீக்குதலானும் பொருள்வேறுபா டுடைமையின், ஒருபொருட் பன்மொழி யாகா; பண்புத்தொகையுள் அடங்குமென்க. (௪௭)

(398.) இனைத்தென் றறிபொரு ளுலகி னிலாப்பொருள் வினைப்படுத் துரைப்பி னும்மை வேண்டும்.

எ - ன், மரபுவழுவற்கவென்பது உணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இத்துணைத்தென்று வரையறுத்து உணர்த்தப்படும் பொருளாதி எப்பொருள்களும் உலகின்கண் இல்லாதபொருள்களும் வினையொடு கூட்டிச்சொல்லுங்காலை உம்மைகொடுத்துச்சொல்லுக. எ - று.

வ - று. தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும்வந்தார், தேவர்முப்பத்து மூவரும்வந்தார், நமர்நால்வரும்வந்தார், உலகமூன்றும் ஒருங்கு ணர்ந்தான், காலமூன்றும் கண்டான், கண்ணிரண்டும் சிவந்தான், குணமூன்றுங்கூறினான், தொழிலாறும்தோற்றினான் எ - ம், பவளக் கோட்டு நீலயானை பண்டுமில்லை, முயற்கோடும் ஆமைமயிரும் அம் மிப்பித்தும், துன்னூசிக்குடரும் ஈங்குமில்லை, என் [1]அகங்கைக்கும் மயிரில்லை, இக்கழுதைக்கும் கோடில்லை எ - ம் வரும். "கடுவன் முதுமகன் கல்லா [2]மூலற்கு, வதுவை வந்த வன்பறழ்க் குமரி, யிரு தோடோழர் பற்ற", "எருமை நாற்கால் நீர்க்கீ ழவ்வே", [3]"கண் களியாச் சென்றமர்ப்பக் கைநாஞ்சின் மேலசைஇ யொண்குழை

* மலைபடு. ௪௧. † நாலடி. தூய். ௬. ‡ புறநா. கடவுள். § கலி. உ௬. || நாலடி. இளமை. ௭. ¶ புறநா. உ௮. ** கலி. உ. †† புறநா. ௧௯௨

பொன்றொல்கி பெருத்தலைப்ப.'' என்றற்றொடக்கத்தன, செய்யுள் விகாரத்தால், வந்த உம்மைதொக்கனவெனக்கொள்க.

இனி, தமிழ்நாட்டு மூவேந்தர்வந்தார், பவழக்கோட்டு நீல யானை பண்டில்லையெனின், 4வேறும் அரசருளரெனவும், இன்று இவ்வியானை உண்டெனவும் வரும்.

'வினைப்படுத் துரைப்பி னும்மை வேண்டும்' எனவே, வினைப் படாதவிடத்து உம்மைவேண்டுவனவும், வேண்டாதனவும் உளவெ னக்கொள்க.

இவையிரண்டும் சே, இவைஇரண்டும் பசு எ - ம், வீடொன்று, அறமிரண்டு, குற்றமூன்று, பொருள்நான்கு, பொறியைந்து எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) [1] அங்கைக்கும். [2] மூவற்குவதுவையமைந்த. 3 கண்களி யாற். 4 வேறரசர். (சஅ)

(399.) செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்
தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினு ளுரித்தே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) தற்செய்கையின்றிப் பிறராற்செய்யப்படும்பொருளைத் தன்செய்கைத்துப்போலத் தொழிற்படக்கிளத்தலும் வழக்கடிப்பாட் டிற்கு உரித்து. எ - று.

எனவே, இலக்கணமன்றேனும் கருமத்தையும் கருவியையும் கருத்தாவாகச்சொல்லினும் [1]அமைகவென்பதாயிற்று.

வ - று. இல்லம் மெழுகிற்று, சோறு அடாநின்றது, பொன் வரும் எ - ம், சுரிகை குத்தும், எழுத்தாணி எழுதாநின்றது, வாள் எறியும் எ - ம் காண்க.

(பி - ம்.) [1] வழுவமைதியின் அமைக்க. (சகூ)

(400.) பொருண்முத லாறு மடைசேர் மொழியினம்
உள்ளவு மில்லவு மாமிரு வழக்கினும்.

எ - ன், மரபியலுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருளாதியாறனையும் அடையாகஅடுத்துவருமொ ழிகள் இனத்தைக்காட்டுவனவும் காட்டாதனவுமாம்; வழக்கிடத் தும் செய்யுளிடத்தும். எ - று.

வ - று. [1]நெய்க்குடம், குளநெல், கார்த்திகைவிளக்கு, பூந்தோடு, செந்தாமரை, குறுங்கூலி எ - ம், உப்பளம், ஊர்மன்று, (*கீழ்நோக்கியகிணறு, மேல்நோக்கியமரம்), சிறுகாலை, [2]கான்மாடு, செம்போத்து, தோய்தயிர் எ - ம் வழக்கிடத்து இனமுள்ளனவும் இல்லனவும் வந்தவாறு.

†"பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம்", ‡"கானியாற் றடைகரை யூரினிது", "முந்நாட் பிறையின் முனிபாது வளர்ந் தது", §"கலவ மாமயி லெருத்திற் கடிமல ரவிழ்ந்தன காயா", ||"சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கி யாங்கிவள்", ¶"ஆடுபாம் பெனப்புடை யகன்ற வல்குன்மேல்" எ - ம், **"பொற்கோட் டிமயமும் பொதியிலும் போன்றே", ††"தென்குமரி வடபெருங் கல்", ‡‡"வேனிற் கோங்கின் பூம்பொகுட் டன்ன", §§"சிறகர் வண்டு செவ்வழி பாட மாடத் தூடெலா, மிறைகொள் வானின் மீனென வரம்பை முலையி னிருந்தவே", ||||"செஞ்ஞாயிற்று நிலவு வேண்டினும், வெண்டிங்களுள் வெயில்வேண்டினும்", ¶¶"முன்னைத் தஞ்சிற்றின் முழங்கு கடலோத மூழ்கிப் போக" எ - ம் செய்யுளில் இனமுள்ளனவும் இல்லனவும் வந்தவாறு.

***"இனச்சுட் டில்லாப் பண்புகொள் பெயர்க்கொடை, வழக்கா றல்ல செய்யு ளாறே" என்பதனால், இவை முடியுமாறு அறிந்துகொள்க.

(பி.- ம்.) [1] நொய்க்குடம். [2] காலிமாடு. (௫௦)

(401.) அடைமொழி யினமல் லதுந்தரு மாண்டுறின்.

எ - ன், மேலதற்கு எய்தாது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அடையடுத்தமொழி அதற்கு இனமல்லதனையுங் காட்டும், அவ்விடத்திற்குப் பொருத்தமுடைத்தாயின். எ - று.

வ - று. சுமந்தான் விழுந்தான், புதுப்புனல் வந்தது, இருள் புலர்ந்தது என்பன, சுமக்கப்பட்டது வீழ்ந்தது, மழைபெய்தது, சுடர்தோன்றிற்றென்பனவற்றை முறையே விளக்கினவாறுகாண்க. பிறவுமன்ன.

இவை சிலாசாசனவாக்கியங்கள். † திருக்குறள், ௧௧௩. ‡ இனியது. ௯. § சீவக. ௧௫௫௮. || குறு. ௧௮. ¶ சீவக. ௧௦௦௭. ** புறநா. ௨. †† ஷை ௧௭. ‡‡ ஷை ௩௨௧. §§ சீவக. ௭௪. |||| புறநா. ௩௮. ¶¶ தொல். செய். சூ. ௩௪ - உரை. *** தொல். கிளவி. ௧௮.

மேலைச்சேரிக்கோழி [1]அலைத்ததென்றாற் கீழைச்சேரிக்கோழி அலைப்புண்டதென்பதும், "ஆவாழ்கவந்தணர்வாழ்க" என்றாற் பிறர் கெடுகவென்னுமையும் மேலிற் சூத்திரத்தானேமுடிதலின், இன்ன இதற்குப்பொருளாகாவென்றற்கு 'ஆண்டுறின்' என்றாரென்க.

"விதந்த மொழியினம் வேறுஞ் செப்பும்" என்றார், பரிமாண ணார்.

(பி - ம்.) [1] அழைத்ததென்றாற்கீழைச்சேரிக்கோழியழைப்புண்டது.

(402.) அடைசினை முதன்முறை யடைதலு மீரடை
முதலோ டாதலும் வழக்கிய லீரடை
சினையொடு செறிதலு மயங்கலுஞ் செய்யுட்கே.

எ - ன், மரபுவழுவற்கவென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒன்றைச்சொல்லுங்கால், அடை சினை முதலெனக் கிடந்தமுறையே சொல்லுதலும், இரண்டு அடையை முதலுடனே சேர்த்துச்சொல்லுதலும் வழக்கினுள் இயல்பாம்; இரண்டடையைச் சினையொடு சேர்த்துச்சொல்லுதலும் வேண்டியவாறு மயங்கச்சொல்லுதலும் செய்யுட்கண் இயல்பாம். எ - று.

வ - று. பெருந்தலைச்சாத்தன், [1]செங்கால்நாரை, நெட்டிலைத் தெங்கு எ - ம், இளம்பெருங்கூத்தன், *சிறுகருங்காக்கை எ - ம் வழக்கினுள் வந்தவாறு. "சிறுபைந் தூவியிற் செயிரறச் செய்த", "கருநெடுங் கண்டருங் காம நோயே" எ - ம், "பெருந்தோட் சிறுமருங்குற் பேரமர்க்கட் பேதை" எ - ம் செய்யுளுள் மயங்கி வந்தன. பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) [1] செங்கணாரை. (ருஉ)

(403.) இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தல்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) உலகத்துப் பொருள்களெல்லாம் இயற்கைப்பொருளும் செயற்கைப்பொருளுமென இருவகையவாம். அவற்றுள், இடல்பாகவாராநின்றபொருளைச் சொல்லுமிடத்து இத்தன்மையதென்று சொல்லல்வேண்டும். எ - று.

* ஐங்குறு. ௰௧௧.

இவ்வாற்றானும் சொல்லும் பொருளும் வரையறுத்தாராப.

வ - று. நிலம்வலிது, நீர்தண்ணிது, தீவெய்யது, வளி உளரும், உயிருணருமெனவரும். (௫௩)

(404.) காரண முதலா வாக்கம் பெற்றும்
காரண மின்றி யாக்கம் பெற்றும்
ஆக்க மின்றிக் காரண மடுத்தும்
இருமையு மின்றியு மியலுஞ் செயும்பொருள்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) காரணச்சொல்லை முன்கொண்டு ஆக்கச்சொல்லொடு வருவனவும், காரணச்சொல்லின்றி ஆக்கச்சொல்லொடுவருவனவும் ஆக்கச்சொல்லின்றிக் காரணச்சொல்லொடு வருவனவும் ஆக்கமும் காரணமுமின்றிவருவனவுமென்னும் இந்நான்மையின் நடக்கும், செயற்கையையுடையபொருள்கள். எ - று.

வ - று. கடுவும் கைபிழிபெண்ணெயும் பெற்றமையால் மயிர் நல்லவாயின, எருப்பெய்து இளங்களைகட்டு நீர் காலியாத்தமையாற் பைங்கூழ்நல்லவாயின எ - ம், மயிர் நல்லவாயின, பைங்கூழ் நல்லவாயின எ - ம், கடுவும் கைபிழியெண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர் நல்ல, எருப்பெய்து இளங்களைகட்டு நீர்காலியாத்தமையாற் பைங்கூழ் நல்ல எ - ம், மயிர்நல்ல, பைங்கூழ்நல்ல எ - ம் முறையே நான்மையும் வந்தவாறு காண்க.

*"பல்லார்தோ டோய்ந்து வருதலாற் [1]பாய்புன லல்லவ லூரநின் றார்புலால் - புல்லெருக்க, மாசின் மணிப்பூணெம் மைந்தன் மலைந்தமையாற், காதற்றாய் நாறு மெமக்கு." என்றற்றொடக்கத்தனவும் அதன்பாற்படுத்தறிக. இது, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த கிழவனோடு புலந்துரைக்கின்றாளாதலின், [2]தார் புலால்நாறுதற்குக் காரணம் பரத்தையரொடுகூடலென்பதூஉம், எருக்கங்கண்ணி நறிதாதற்குக்காரணம் தலைவன்செய்ததீங்கு தன் புதல்வன் இனிய முகத்தால் தணிக்குமன்பென்பதூஉம் பெறப்படுகின்றன. 'தார்' என்ற சொல், ஆக்கமின்றிக் காரணமடுத்தது.

(பி - ம்.) [1] பூம்பொய்கை. [2] குவளைபுலால். (௫௪)

* தொல். கிளவி. சூ. ௫௪, ந. உரை.

(405.) தம்பா லில்ல தில்லெனி [1]னினனு
யுள்ளது கூறி மாற்றியு முள்ளது
சுட்டியு முரைப்பர் சொற்சுருங்கு தற்கே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஒருவன் ஒன்றை வினவினல் அது தம்பக்கலில்லை யென்று உரைக்கவேண்டின், அவன் வினையதற்கு இனமாய்த் தன் பக்கலுள்ளதனைச்சொல்லி வினையதனை இல்லையென்றும், உளதாயின் அதனை இத்துணையுண்டென்றுசுட்டியுஞ்சொல்லுவர் தொல்லோர், உரை [2]பல்காமற்கு. எ - று.

வ - று. பயறுளவோ வணிகீரேயென்றற்கு உழுந்தல்லதில்லை; இத்துணைப்பயறுளவென்க. நூறுவிற்கும் பட்டாடையுளவோ என்றற்கு ஐம்பதுவிற்கும் கோசிகமல்லதில்லை; இத்துணைப்பட்டாடையுளவென்க. பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) [1] இனனுவுள்ளது. [2] பல்காமைக்கு. (ருரு)

(406.) ஈதா கொடுவெனு மூன்று முறையே
இழிந்தோ னொப்போன் மிக்கோ னிரப்புரை.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஈயென்னுஞ்சொல் ஈவானின் இழிந்த இரப்போன் சொல்லுவதாம்; தாவென்னுஞ்சொல் ஈவானெடு ஒக்கும் இரப்போன் சொல்லுவதாம்; கொடுவென்னுஞ்சொல் ஈவானின் மிக்க இரப்போன் சொல்லுவதாம். எ - று. (ருசு)

(407.) முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) சொற்கிடந்தவாறன்றிச் சொல்லுவான் குறிப்பின னே வேறுபொருள்பட வருஞ்சொற்களும் சிலவுளவாம். எ - று.

வ - று. "செஞ்செவியர் வெள்ளொக்கலர்" என்றவழி, செவ்வெ ன்று உதிரஞ்சொரியுஞ்செவியர், வெள்ளிய சுற்றத்தாரென்பதன்று செவியெல்லாம் சாலச் செம்பொனணிந்தார், முட்டில் செல்வத்து கிளையினையுடையா ரென்றவாறு; 'வெள்ளொக்கலர்' என்பது மாசற் சுற்றத்தினையுடையாரென்றுமாம். "குழைகொண்டு கோழியெறியு

வாழ்க்கையவர்" என்றவழி, கோழிபெறிவாரென்றுணரற்பாலதன்று; ஒன்றானும் முட்டில் செல்வத்தாரென்றவாறு. பிறவுமன்ன. (ருஎ)

(408.) கேட்குந போலவுங் கிளக்குந போலவும்
இயங்குந போலவு மியற்றுந போலவும்
அஃறிணை மருங்கினு மறையப் படுமே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) இத்தொழில்களில்லனவும் உள்ளனபோல அஃறிணையிடத்தும் சொல்லப்பெறும். எ - று.

வ - று. *"நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு, மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள்", †"காவலமென் றோளைக் கண்ட திலையோ, விரவெலா நின்றுயா வீர்ங்கதிர்த் திங்காள்" எ - ம், ‡"பகையு முவகையுங் கண்ணுரைக்கும்", §"மாய்தலும் பிறத்தலும் வளர்ந்து வீங்கலுந், தேய்தலு முடைமையைத் திங்கள் செப்புமால்", நிலம் வல்லென்றது, நீர் தண்ணென்றது எ - ம், இந்நெறி இன்னவூர்க்குச்செல்லும், இம்மலை இன்னுழிவந்துகிடக்கும், கடல் இத்துணை ஆழ்ந்துகிடக்கும், நிலம் இத்துணை அகன்றுகிடக்கும் எ - ம், ||"தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின், றன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்", ¶"வண்சிறைப் பவளச் செவ்வாய்ப் பெடையன மடமை கூரத், தண்கய நீருட் கண்ட தன்னிழல் பிறிதென் றெண்ணிக், கண்டனங் கள்வ மற்றுன் காதலி தன்னை நீர்க்கீழ்ப், பண்டைய மல்லம் வேண்டா படுக்கவென் றூடிற் றன்றே", **"கருவிரற் செம்முக வெண்பற்சூன் மந்தி, பருவிரலாற் பைஞ்சுனைநீர் தூஉய்ப் - பெருவரைமேற், [1]றேன்றேவர்க் கோக்கு மலைநாட வாரலோ, வான்றேவர் கொட்கும் வழி" எ-ம் முறையே காண்க. பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) 1 தேன்றேவர்க் கீயும். (ருஅ)

(409.) உருவக வுவமையிற் றிணைசினை முதல்கள்
[1]பிறழ்தலும் பிறவும் பேணினர் கொளலே.

எ - ன், மரபுவழுவமைப்பும் இவ்வோத்திற்குப் புறநடையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

---

* திருக்குறள், ககக. † "அரவளைமென்றோள்"—(தொல். கள - சூ. சஉ - ந. உரை.) ‡ "பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்கும்" என்பது, திருக்குறள், எ0க. § சீவக. உககஉ. || திருக்குறள், உகக. ¶ சீவக. ககஉக ** திணைமா. க0.

(இ - ள்.) உருவகமும் உவமையுமென்னும் இவ்வலங்காரங் கட்கு ஏற்புழி இருதிணையும் தம்முள் மயங்கலும் சினையுமுதலும் தம் முள் மயங்கலும், இவ்வோத்தினுட் சொல்லாதொழிந்தனவும் போ ற்றி யறிந்துகொள்க. எ - று.

வ - று. "தருமன் றண்ணளி யாற்றன நீகையால், வருணன் கூற்றுயிர் மாற்றலின் வாமனே, யருமை யாலழ கிற்கணை யைந் துடைத், திரும கன்றிரு மாநில மன்னனே." இஃது உயர்திணையும் முதலும் மயங்காது வந்த உருவகம். †"முகந்தா மரைமுறுவன் முல்லைகண் ணீல, மிகந்தார் விரல்காந்த ளென்றென்-றுகந்தியைந்த, மாழைமா வண்டிற்கா நீழல் வருந்தாதே, பேழைதா னேகுமினிது." இஃது அஃறிணையும் சினையும் மயங்காது வந்த உருவகம். ‡"மதிபவள முத்த முகம்வாய் முறுவல்." இது, திணைமயங்காது முதலும் சினையும் மயங்கி வந்த உருவகம். ‡"மன்னர் மடங்கன் மறையவர் சொன்மாலை, யன்ன நடையினர்க் காரமுதந் - துன்னும், பரிசிலர்க்கு வானம் பனிமலர்ப்பூம் பைந்தா, ரெரிசினவேற் றானையெங் கோ." §"தாழிருந் தடக்கையு மருப்புந் தம்பியர், தோழர்தன் றாள் களாச் சொரியு மும்மத, மாழ்கடற் சுற்றமா வழன்று சீவக, வேழுயர் போதக மினத்தொ டேற்றதே". இவை, உயர்திணை அஃறிணையாக மயங்கி வந்த உருவகம். ‖"பட்டவர்த் தப்பலிற் பாவையேந் தல்கு, லட்டொளி யரத்தவாய்க் கணிகை யல்லது, மட்டுடை மணமகன் மலர்ந்த போதினுற், கட்டுடைக் காவலிற் காமர் கன்னியே", ¶"அகழ்கிடங் கந்துகி லார்ந்த பாம்புரி, புகழ்தகு மேகலை நாஞ்சில் பூண்முலை, திகழ்மணிக் கோபுரந் திங்கள் வாண்முகந், சிகழிகை நெடுங்கொடி செல்விக் கென்பவே." இவை, அஃறிணை உயர்திணையாக மயங்கி வந்த உருவகம். பிறவுமன்ன.

**"கொங்கலர் கோதைக் குமரி மடநல்லாண், மங்கலங் கூறமலிபெய்திக் - கங்கையாள், பூம்புன லாகங் கெழீஇயினன் போரடு தோள், வேம்பார் தெரியலெம் வேந்து.", ††"இலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணி, னிலமென்னு நல்லா ணகும்", ‡‡"வருந்தி யின்றுண் மறந்தொழிந்தாள் வளர்த்தாள் சொற்கேட் டில்கடிந்தாண், முருந்தின் காறுங் கூழையை முனிவார் நின்னை யென்முனிவார்,

---

சீவக. கசO. † திணைமா. எஉ. ‡ பு - வெ. பாடாண். க. § சீவக எஎ௫. ‖ ஷை கஅ. ¶ ஷை கசசச. ** பு - வெ. பாடாண். ௩௧. †† திருக்குறள், கOசO. ‡‡ சீவக. ககக௧.

பொருந்திற் றன்று விதுவென்னுய் பொன்று மளித்திவ் வுயிரென்ஞைப், திருந்து சோலைக் கருங்குயிலே சிலம்ப விருந்து கூவுதியால்." என்றற்றொடக்கத்தன, உருவகவிலக்கணம் விளங்க நின்றிலவேனும் அதனிடத்து மயங்கி நின்றனவெனக்கொள்க.

"மணியணி வரைநிகர் மாட வாயிலோன்" எ-ம், *"திருமகளிவளெனச் செல்வி செல்லுமே", *"இந்திர குமரன் போல விறைமக னிருந்து காண" எ-ம் வருமிவை திணையும் முதலும் மயங்காது வந்த உவமை. †"செம்பவழ மேப்பத் திகழ்ந்திலங்கு சீறடியின், வம்பழகு நோக்கி வழிபடுவ தேசாலும்", |"மதிநுதன் மாதர் மதலைபின் சென்றாள்", ‡"கபறகண் ணுளையுங் காமனன் ணுளையும்" எனவருமிவை, திணைமயங்காது முதலும் சினையும் மயங்கின உவமை. §"மல்லன் மலையனைய மாதவரை வைதுரைக்கும்", ||"ஆளிய மொய்ம்பர்க் களித்தணி சண்பக, நாள்செப் மாலை நகைமுடிப் பெய்பவே" எ-ம், ¶"தேர்நத நூற், கல்விசேர் மாந்தரி னிறைஞ்சிக் காய்த்தவே", **"ஏலங் கமழ்குழ லேமழை யவரன்ன, வாலைக் கரும்பினகநாடணைந்தான்." எ-ம் வருமிவை திணை மயங்கி வந்த உவமை.

இவை பட்டாங்குரைத்தலின், உவப்பினுள் அடங்காவெனக் கொள்க.

'பிறவும்' என்றதனல், "அடிவண்ண மல்லா லலங்குதார்க் கோதை, முடிவண்ணங் கண்டறியா வேந்து.", ††"நெஞ்சு நடுங் கவலம் பாயத், துஞ்சாக் கண்ண வடபுலத் தரசே" இவை, வேத்தியல் அரசியலென்னும் தன்மைபயுணர்த்தற்பாலன அத்தன்மையையுடைய மக்களையுணர்த்தி உயர்திணையாய் ஈண்டு அஃறிணையான் முடிதலின், வழுவாயின. இவ்வாறு வருவனவும் பிறவும் அமைத்துக்கொள்க.

(பி-ம்.) [1] பிறழ்வும். (௫௧)

(410.) யாற்றுநீர் மொழிமாற்று நிரனிறை [1]விற்பூண்
தாப்பிசை யளைமறி பாப்புக் கொண்டுகூட்
டடிமறி மாற்றெனப் பொருள்கோ ளெட்டே.

எ-ன், பொருள்கோட்பகுதி யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

* சீவக. ௧௨௫௩. † சூளா. கல். ௨௧௩. ‡ சீவக. ௧௩௪௪. § ஷை. ௨௭௮௧. || ஷை ௧௩௨. ¶ ஷை ௫௩. ** ஷை ௧௬௧௩. ††. புறநா. ௩௧.

(இ - ள்.) யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோள் முதலாக எட்டாம், பொருள்கொள்ளுமுறைமை. எ - று.

இவற்றை, *"நிரனிறை சுண்ண மடிமறி மொழிமாற், றவைநான் கென்ப மொழிபுண ரியல்பே" என நான்காகவும், † "பூட்டுவில் விதலை யாப்புக் கொண்டுகூட், டொருசிறை நிலையே பாசி ²நீக்கமென், றுக்கிய வைந்தும் பொருள்கோ ளாகும்" என ஐந்தாகவும், இவ்வெட்டுடனே அடிமொழிமாற்றென்பதொன்றுகூட்டி ‡ஒன்பதாகவும் உரைப்பாருமுளர். அவையும் இவற்றுள்ளே அடங்குமெனக்கொள்க. இம்முறைவைத்தகாரணமும் காண்க.

(பி - ம்.) ¹ விற்பூட்டு. ² நீக்குமென் றுக்கிய வைந்துமப். (௯௦)

(411.) மற்றைய நோக்கா தடிதொறும் வான்பொருள்
அற்றற் றொழுகுமஃ தியாற்றுப் புனலே.

எ - ன், யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஏனை அடிகளைநோக்காது அடிதோறும் பொருள் அற்றுவருவது யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளாம். எ - று.

வ - று. §"அலைப்பான் பிறிதுயிரை யாக்கலுங் குற்றம், விலைப்பாலிற் கொண்டூன் மிசைவதூஉங் குற்றஞ், சொலற்பால வல்லாத சொல்லுதலுங் குற்றங், கொலைப்பாலுங் குற்றமே யாம்." எனவரும்.

(412.) ஏற்ற பொருளுக் கியையு மொழிகளை
மாற்றியோ ரடியுள் வழங்கன்மொழி மாற்றே.

எ - ன், மொழிமாற்றுப்பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கருதியபொருளுக்குப் பொருந்தியமொழிகளை ஓரடியுள்ளே மாற்றிச்சொல்லுவது, மொழிமாற்றும். எ - று.

வ - று. ||"சுரையாழ வம்மி மிதப்ப வரையனைய, யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப, கானக நாடன் சுனை." எனவருமிதனுள்,

---

* தொல். எச். அ. † இந்த ஐந்துபொருள்கோளையும் இவற்றின் உதாரணங்களையும் இறையனாரகப்பொருள், இக - ஆம் சூத்திரவுரையிற்காண்க. ‡ பொருள்கோள் ஒன்பதென்பவர், நேமிநாதமுடையார்; (எச். சூ. க); யாப்பருங்கலவிருத்திமுதலியவற்றிலும் பார்க்கக்காணலாம். § நான்மணி. உக. || "கரையாட".

சுரைமிதப்ப, அம்மி ஆழ எனவும், யானைக்குநிலை முயற்குநீத்தெனவும் ஓரடியுள்ளே மாற்றினவாறுகாண்க; இதனைச் சுண்ணமொழிமாற்றென்று ஈரடியிடத்தேகொள்ளின், ஏனையடிகளுள்ளும் ஏனைப் பாக்களுள்ளும் வரப் பெறாதாமெனமறுக்க. (௬உ)

(413.) பெயரும் வினையுமாஞ் சொல்லையும் பொருளையும்
வேறு நிரனிறீஇ முறையினு மெதிரினும்
நேரும் பொருள்கோ [1]ணிரனிறை நெறியே.

எ - ன், நிரனிறைப்பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லுமாகிய இவற்றையும் இவற்றிற்குப் பொருளாய் வருவனவற்றையும் வெவ்வேறே அடைவே தொகையொப்பவைத்து வைத்தமுறையேயாதல் எதிரேறேயாதல் பொருளேற்குமாறு சொல்லைக்கூட்டிப் பொருள்கோடல், [2]நிரனிறைப்பொருள்கோளாம். எ - று.

எனவே, பெயர்ச்சொல்லும் பொருளும் வேறுநிறீஇயது, பெயர்நிரனிறை; வினைச்சொல்லும் பொருளும் வேறுநிறீஇயது, வினைநிரனிறை; நிறீஇய முறையே பொருள்கொள்வன: முறைப்பெயர்நிரனிறை, முறைவினைநிரனிறை யென்பனவாம்; எதிர்தொடங்கிப் பொருள்கொள்வன: எதிர்ப்பெயர்நிரனிறை, எதிர்வினைநிரனிறை யென்பனவாம். இவ்வாற்றான் நிரனிறை நான்காம்.

வ - று. *"கொடிகுவளை கொட்டை நுசுப்புண்கண் மேனி, மதிபவள முத்தமுகம் வாய் முறுவல், பிடிபிணை மஞ்ஞைநடைநோக்குச் சாயல், வடிவினளே வஞ்சி மகள்", *"காமவிதி கண்முக மென்மருங்குல் செய்யவாய், தோமி றுகடினி சொல்லமிழ்தந்-தேமலர்க், காந்தள் குரும்பை கனக மடவாள்கை, யேந்திளங் கொங்கை யெழில்", †"முறிமேனி [3]முல்லை முறுவல் வெறிநாற்றம், வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு" எனவருமிவை முறைப்பெயர்நிரனிறை.

‡"காதுசேர் தாழ்குழையாய் கன்னித் துறைச்சேர்ப்ப, போதுசேர் தார்மார்ப போர்ச்செழிய - நீதியான், மண்ணமிர்த மங்கையர் தோண் மாற்றாரை யேற்றார்க்கு, நுண்ணிய வாய பொருள்." இது முறைவினைநிரனிறை.

(உ) யா - வி.　† திருக்குறள், ௧௧௧௩.　‡ யா - வி.

*“குன்ற வெண்மண லேறி நின்றியா, மின்னுங் காண்கும் வம்மோ தோழி, களிறுங் கந்தும் போல நளிகடற், கூம்புங் கலனுந் தோன்றுந், தோன்றன் மறந்தோர் துறைகெழு நாட்டே.” †“ஆடவர்க ளெவ்வா றகன்றொழிவார் வெஃகாவும், பாடகமு மூரகமும் பஞ்சரமா-நீடியமால், நின்றா னிருந்தான் கிடந்தா னிதுவன்றோ, மன்றார் கலிக்கச்சி மாண்பு”, ‡“கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர், குழாஅத்துப் பேதை புகல்”, §“விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல், கற்றாரோ டேனை யவர்” எனவருமிவை எதிர்ப் பெயர்நிரனிறை.

எதிர்வினைநிரனிறை வந்தவழிக்காண்க.

இதனுள், ‘நெறி’ என்றமிகையான், ஒருசாரார், மயக்கநிர னிறை, ஒருமுதனிரனிறை, இருமுதனிரனிறை, உய்த்துணர்நிர னிறையெனவும் வேண்டுவரென்க.

அவற்றுள், ||“அம்ம் பவள்ள் வரிநெடுங்க ணுப்வஞ்சிக், கொம்ம் பவள்ள் கொடிமருங்குல் கோங்கி, னரும்ம் பவண்முலை யொக்குமே யொக்குங், கரும்ம் பவள்வாயிற் சொல்,” ||“கண்ண் கருவிளை கார் முல்லை கூரெயிறு, பொன்ன் பொறிசுணங்கு போழ்வா யிலவம்பூ, மின்ன் னுழைமருங்குன் மேதகு சாயலா, ளென்ன் குறமகளா மாறு,” ||“இரங்கு குயின்முழவா’ மின்னிசையாழ் தேனு, வரங்க மணி பொழிலா வாடும்போலு மிளவேனி, லரங்க மணிபொழிலா வாடு மாயின், மரங்கொன் மணந்தகன்றார் நெஞ்ச மென் செய்த திளவே னில்.” இவை மயக்கநிரனிறையென்று யாப்பருங்கல முடையார் காட்டினர். பிறவும் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

||“மீனோடு தண்டேறு வேதிய ராதியா, வானைத வைந்தொன் பா னுயினவுங் - தேனார், விரைக்கமல வாண்முகத்தாய் வெள்ளை முதலா, வுரைத்தனவு மிவ்வாறே யொட்டு.” இது முதல் நிறுத்த முறையானே பின்னும் முற்று நிறுவாது ஒருதிறம் முதலாகவென்று சொன்னமையான் ஒருமுதனிரனிறை. ||“வெண்பா முதலாக வே திய ராதியா, மண்பால் வகுத்த வருணமா - மொண்பா, வினங்கட்கு மவ்வாறே யென்றுரைப்பர் தொன்னூன், மனந்திட்பக் கற்றோர் மகிழ்ந்து.”, இஃது, இருதிறம் முதலாவென்று சொன்னமையான் இருமுதனிரனிறை. ||“ஆரன் மகமே யனுட மவிட்டமென், றீரி

---

* தொல். அகத். சூ. ௪௪. ந; யா - வி. † இந்தவெண்பா, கணிகண்ணர் பாடியதாக வைஷ்ணவ குருபரம்பரையால் தெரியவருகின்றது. ‡ திருக்குறள், ௮௪0. § ஷை ௪௧0 || (௬) - யாவி.

ரண்டு மாதியா வெண்ணியநாள் - சீரிய, வெண்பா வகவல் 4கலி வஞ்சி யென்றுரைத்தா, ரெண்பா லறிவோ ரெடுத்து." இது முதற் சிலபொருளையோதி இன்னதற்கு இன்னதென்றும் இன்னது முத லென்றும் ஓதாது பா நான்கென்று பொதுப்படவைத்தமையான் உய்த்துணர் நிரனிறை.

(பி - ம்.) [1,2] நிரைநிறைநெறியே; (முற்றுமிப்படியேகொள்க.) [3] முத் தமுறுவல். [4] கலிப்பாவஞ் சிக்குரைத்தார். (௬௩)

(414.) எழுவா யிறுதி நிலைமொழி தம்முட்
பொருளோக் குடையது பூட்டுவில் லாகும்.

எ - ன், பூட்டுவிற்பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் நுத லிற்று.

(இ - ள்.) பாவின்முதலினும் ஈற்றினுநின்றமொழிகள் தம்மிற் பொருள்நோக்கிநிற்பது, பூட்டுவிற்பொருள்கோளாம். எ - று.

வ - று. *"திறந்திடுமின் றீயவை பிற்காண்டு மாத, ரிறந்து படிற் பெரிதா மேதம்-உறந்தையர்கோன், றண்ணார மார்பிற் றமிழ்நர் பெருமானைக், கண்ணாரக் காணக் கதவு." எனவரும். (௬௪)

(415.) இடைநிலை மொழியே யேனை யிரிடத்தும்
நடந்து பொருளை நண்ணுத ருப்பிசை.

எ - ன், தாப்பிசைப்பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் நுத லிற்று.

(இ - ள்.) பாவின் இடைநின்றமொழி முதலினும் ஈற்றினும் சென்று பொருள்கொள்வது தாப்பிசைப்பொருள்கோளாம். எ - று.

வ - று. †"உண்ணமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண, வண் ணாத்தல் செய்யா தளறு" இதனுள், ஊனென இடைநின்றமொழி ஏனை ஈரிடத்தும் சென்றவாறு காண்க. (௬௫)

(416.) செய்யு ளிறுதி மொழியிடை முதலினும்
எய்திய பொருள்கோ ளளைமறி பாப்பே.

எ - ன், அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

* முத். (புறத். காம.) † திருக்குறள், உ௫௫.

(இ - ள்.) செய்யுளீற்றுநின்றமொழி இடையினும் முதலினும் சென்று பொருள்கொள்வது அளைமறிபாப்புப்பொருள்கோளாம். எ - று.

வ - று. *"தாழ்ந்த வுணர்வினராய்த் தாளுடைந்து தண்டேன் றித் தளர்வார் தாமும், சூழ்ந்த வினையாக்கை சுடவிளிந்து நாற் கதியிற் சுழல்வார் தாமு, [1]மூழ்ந்த பிணிநலிய முன்செய்த வினை யென்றே முனிவார் தாமும், வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி முயலா தாரே." எனவரும். (மூழ்ந்த - வளைந்த.)

(பி - ம்.) [1] சூழ்ந்த. (௬௬)

(417.) யாப்படி பலவினுங் கோப்புடை மொழிகளை
ஏற்புழி யிசைப்பது கொண்டு கூட்டே.

எ - ன், கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) செய்யுளது பலஅடிகளுள்ளும் நின்றமொழிகளைப் பொருளேற்குமிடத்தே ஏற்ப வருவித்துப் பொருள்கொள்வது, கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோளாவது. எ - று.

வ - று. *"ஆலத்துமேல குவளை குளத்துள, வாலி னெடிய குரங்கு." இஃது, ஆலத்துமேல குரங்கு, குளத்துள குவளையென ஈரடியுட் பெயரையும் வினையையும் வேண்டுழிக் கூட்டிக்கொண்டமையான் ஈரடிக்கொண்டுகூட்டு; இதனை மொழிமாற்றென்பாரும், ஈரடிமொழிமாற்றென்பாருமுளர். அவ்வாறுகொள்ளின், ஏனைப்பல வடிகளுள்வரினும் பலபெயர்கொடுக்கவேண்டுமென்க. *"தெங்கங் காய் போலத் திரண்டுருண்ட பைங்கூந்தல், வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தன்ன மாமேனி, பஞ்சனத் தன்ன பசலை தணிவாமே, வங் கத்துச் சென்றார் வரின்." இஃது, அஞ்சனத்தன்னபைங்கூந்தல் எ - ம், தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்டவெண்கோழி முட்டையுடைத்தன்னபசலை எ - ம் பலவடியிற் சொற்களையுங்கூட்டிக் கொண்டமையால், பலவடிக்கொண்டுகூட்டு. (௬௭)

(418.) ஏற்புழி யெடுத்துடன் கூட்டுறு மடியவும்
யாப்பீ றிடைமுத லாக்கினும் பொருளிசை
மாட்சியு மாறு வடியவு மடிமறி.

* (உ) யா - வி.

எ - ன், அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருளுக்கு ஏற்புடையவிடத்திலே எடுத்துக் கொண்டுவந்து கூட்டியுரைத்தற்குப் பொருந்தும் அடியவும், வேண்டினவடியைப் பாவிற்கு முதல் இடை ஈறாகத் தொடுத்துரைத்தாலும் தம் ஓசையும் பொருளும் தப்பா அழகையுடைய அடியவும் அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோளாவது. எ - று.

வ - று. "நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பந் துடையார், கொடுத்துத்தான் றுய்ப்பினு மீண்டுங்கா லீண்டு, மிடுக்குற்றுப் பற்றினு நில்லாது செல்வம், விடுக்கும் வினையுலந்தக் கால்."† "அரிதவித் தாசின் றுணர்ந்தவன் பாதம், விரிகடல் சூழ்ந்த வியன்கண்மா ஞாலத், தரியதனிற் கண்டுணர்ந்தா ரோக்கமே போலப், பெரியதனி பெரிது." எனவரும். அடியாகவெடுத்துக்கூட்டிப் பொருள்கோடலின், இவை கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோளில் அடங்காவெனக.

‡"மாறுக் காதலர் மலைமறந் தனரே, யாறுக் கட்பனி வரலானாவே, யேறு மென்றோள் வளைநெகி ழும்மே, கூறாய் தோழி யான்வாழு மாறே," இதனுள், வேண்டியதோரடியை முதல் இடை ஈறாக உச்சரித்து அடிமறியாதல்காண்க. இஃது, ஏனைப்பாக்களினும் வருமாதலால், அடிமறிமண்டிலவாசிரியத்துள் அடங்காவெனக.

அஃதேல், பாட்டிற்குரிய பொருள்கோள்களை ஈண்டுச்சொல்ல வேண்டியதென்னையோவெனின், அஃதே! நன்றுசொன்னாய், மேல், ஒருமொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழியென்று சொற்கூறு செய்து அவையாமாறு சொன்னாரன்றே; அவற்றுள், தொடர்மொழி அடிமறிமாற்றொழிந்த ஏனை எழுபொருள்கோளும்படத் தொடர்வனவுளவாகலின், ஈண்டுவைத்தாரெனக. அஃதேற் பெரும்பாலும் யாப்பிற்கே உரிமையுடைமையின் ஆண்டேவைக்கற்பாலவெனின், முன்னம் சொல்லறிந்து யாப்பறியவேண்டுதலிற் சொல் அறிவுழி வைக்கவேண்டுமெனக.

நாலடி. ௩௯௨. ௩. † பழமொழி, க.—இதுவரையிற் கிடைத்துவந்த பழமொழிப்பிரதிகளிலெல்லாம் முதற்செய்யுள் காணப்படவேயில்லை; உரைமட்டுமே யுள்ளது. இந்தப்பகுதி பதிப்பிக்கப்பெற்றுவருங்காலத்தில், இச்செய்யு ளக்கண்டவுடன் மிக்க வியப்படைந்து, உரைநடையிற்பதிந்திருந்த ஞாபகத்தைக்கொண்டே, "இந்தவெண்பா பழமொழியின் முதற்செய்யுளாக இருத்தல்வேண்டும்" என்று அன்பர் - பிரஹ்மஸ்ரீ, இ. வை. அநந்தராமையரவர்கள் சொன்னார்கள். ‡ யா - வி.

அவைவருமாறு: பாவஞ்செய்தான் நரகம்புகும், புண்ணியஞ் செய்தான் சுவர்க்கம் புகும், தவஞ்செய்தான் வீடெய்தும்;—இவை யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோள் படத் தொடர்ந்த தொடர்மொழி. அவர் தந்த சோறும் கூறையும் உண்டு உடுத்திருந்தோம்; இவளும் இவனும் உமையும் உருத்திரனும்;—இவை நிரனிறைப்பொருள்கோள் படத்தொடர்ந்த தொடர்மொழி. தந்தையைக்கண்டு தலையின் வணங்கினான்[1];—இது, பூட்டுவிற் பொருள்கோள் படத்தொடர்ந்த தொடர்மொழி. நன்மக்களுள்ளும் வீடு பேற்றுலகத்துள்ளுஞ் சென்று இன்பமெய்துவர் அறத்தாற் பாவத்தாற் றீய மானிடருள்ளும் விலங்கினுள்ளும் நரகத்துள்ளும் சென்று துன்பமெய்துவர்;—இது, தாப்பிசைப்பொருள்கோள்படத் தொடர்ந்த தொடர்மொழி. செல்வமும் சிறப்பும் [2]கல்வியும் மீக்கூற்றமும் வலியும் வனப்பும் ஆற்றலும் புண்ணியத்தானும்;—இஃது, அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோள் படத் தொடர்ந்த தொடர்மொழி.

மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளும் கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோளும்படத் தொடர்ந்த தொடர்மொழி வந்த வழிக்கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன.

நான்காவது

இடைச்சொல்லியல்.

(419.) வேற்றுமை வினைசா ரியையொப் புருபுகள்
தத்தம் பொருள விசைநிறை யசைநிலை
குறிப்பெனெண் பகுதியிற் [1]றனித்திய லின்றிப்
பெயரினும் வினையினும் பின்முன் னோரிடத்
தொன்றும் பலவும்வந் தொன்றுவ திடைச்சொல்.

என்பது சூத்திரம்.

இவ்வோத்து என்னுதலிற்றோவெனின், ஒத்து நுதலியதூஉம் ஒத்தினது பெயருரைப்பவே விளங்கும்; ஆயின், இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், இடைச்சொற்களது இயல்பு உணர்த்திற்றுதலான், இடைச்சொல்லியலென்னும்பெயர்த்து. மேலோத்தினோடு இதற்கு இயைபு என்னையோவெனின், ஆதியில் நால்வகைச்சொற்களும் உணர்த்துவாமெனெடுத்துக்கொண்டார், அவற்றுள், இரண்டு உணர்த்தி அவற்றின் பின் நான்கிற்கும் பொதுவான அதனைச் சிங்கநோக்காக மேல் வருவனவற்றையும் தழுவ வைத்தார்; அதனால், மேலதனோடு இயைபுடைத்தென்க.

இவ்வோத்தினுள், இத்தலைச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், இடைச்சொல்லினது இயல்பும் அதனது பாகுபாடும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமையுருபு வினையுருபு சாரியையுருபு உவமவுருபு இவைகளாகியும் தத்தம்பொருள்காட்டுவனவும் இசைநிறைப்பனவும் [2]அசைநிலையனவும் குறிப்பின்வருவனவுமென்னும் எட்டுப் பகுதியவாய்த் தாமாகத் தனித்து நடத்தலின்றிப் பெயர்வினைகளாம் இரண்டின் பின்னும் முன்னும் ஓரிடத்து ஒன்றும் பலவானும் வந்துநிற்பது, இடைச்சொல்லாவது. எ - று.

பிறிதினிடத்தைச்சார்ந்துநடத்தலான் இடைச்சொல்லென்க.

அவற்றுள் வேற்றுமையுருபாவன: ஐ ஆல் முதலாயின; வினையுருபாவன: அன் ஆன் அள் ஆள் முதலாயின; சாரியையுருபா

வன : அன் ஆன் இன் அல் முதலாயின ; உவமவுருபாவன : போல புரைய முதலாயின ; தத்தம் பொருள ஆவன : ஏ ஓ முதலாய்ப் பிரி நிலைமுதலாகிய [3]பொருளைத் தோற்றிநிற்பன ; இசைநிறையாவன: ஏ ஓ முதலாயின ; அசைநிலையாவன: மியா இக மோ மதி முதலாயின ; குறிப்பாவன : விண்ணெனன, ஒல்லெனன, கல்லெனன முதலாயின.

"அதுமன்", "அதுமற் றம்ம", "அதுமற் றம்ம தானே" எ - ம், *"கொன்னூர்", †"ஓஒ வுவம னுறழ்வின்றி" எ - ம், பெயர்ப் பின்னும் முன்னும் ஒன்றும் பலவும் வந்தன. "வருகதில்", ‡ "வருகதி லம்ம", "வருகதி லம்ம தானே" எ - ம், "ஓஒ தந்தார்", §"ஏஎ அம்பன் மொழிந்தனள் யாயே" எ - ம் வினைப் பின்னும் முன்னும் ஒன்றும் பலவும் வந்தன. தனித்தும்வருங்கொலென்னும் ஐயமறுத் தற்கு, 'தனித்தியலின்றி' என்றாரென்க.

'வருவது' என்னாது, 'வந்தொன்றுவது' என்றதனால், இவற் றில், தம்மீறுதிரிந்துநிற்கப்பெறுவனவும் சிலவுளவெனக்கொள்க ; அவை, மன் மன்னை, கொன் கொன்னை எனவரும்.

(பி - ம்.) [1] தனித்தியல்பின்றி. [2] அசைநிறைப்பனவும். 3 பொருள் தோன்றி நிற்பன. (க)

(420.) தெரிநிலை தேற்ற மையமுற் றெண்சிறப்
பெதிர்மறை யெச்சம் வினாவிழை வொழியிசை
பிரிப்புக் கழிவாக்க மின்னன விடைப்பொருள்.

எ - ன், மேல், "தத்தம்பொருள" என்றார், அவற்றின்பொரு ளாவன இவைபென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தெரிநிலைமுதலானபதினொன்றும் இவைபோல்வனபிற வும் இடைச்சொற்குப்பொருளாம். எ - று.

இவற்றிற்கு உதாரணம், மேல்வருஞ்சூத்திரங்களுட்காண்க.

'இன்னன' என்றதனாற் சிலவருமாறு:—தொறு தோறு ஞெரோ அந்தோ அன்னோ கொல்லோ ஆ அஆ இனி என் ஏன் ஏதில் ந கல் ஒல் கொள் துடும் துண் பொள் கம் கோம் என்பன. இவற்றுள், தொறு தோறு என்பன தாம்புணர்ந்தமொழிப்பொருண்மையினைப் பலவாக்கி ஆங்காங்கென்பதுபடநிற்கும். அது, §"குன்றுதொறாடலு

நின்றதன் பண்பே", *"சேரி தோறிது செல்வத் தியற்கையே", †"அறிதோ றறியாமை கண்டற்றாற் காமஞ், செறிதோறுஞ் சேயி ழை மாட்டு" எனவரும்.

[1]ஞெரேரென்பது ‡ [2]"ஞெரேரெனத், தலைக்கோள் வேட்டங் களிறட் டாஅங்கு." என வெருவுதற்பொருளில் வரும்.

அந்தோ அன்னோ கொல்லோ ஆ ஆவா அஆ என்பன இரக் கங்குறித்துவரும்; §"அந்தோ விசயை பட்டன", ||"அரக்காம்ப றாம்வா யம்மருங்குற் கன்னோ, பரற்கான மாற்றின கொல்லோ", ¶"ஆசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ", **"ஆஅ வளிய வல வன்றன் பார்ப்பினோடு", **"ஆவா வென்றே யஞ்சின ராழ்ந்தார்", ††"அஆ, விழந்தானென் றெண்ணப் படும்" எனக்காண்க.

'இனி' என்றது காலத்தின் மேலும் இடத்தின்மேலும் 'முன்' என்பது படவரும்; ‡‡"அளிதோ தானே நாணே நம்மொடு, நனிநீ டுழந்தன்று மன்னே யினியே", "இனியெம் மெல்லை" என வரும்.

'என்' என்பது சொல்லுதலென்னும் தொழில்குறித்துப் பெயர் வினைகட்குரிய விகுதிகளுடனேவரும்; §§"எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங், கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு", ||||"மிடியென்னுங் காரணத்தின் மேன்முறைக் கண்ணே, கடியென் றார் கற்றறிந் தார்", ¶¶"செல்வா ரல்லரென் றியானிகழ்ந் தனனே, விடுவா ளல்லளென் றவரிகழ்ந் தனரே" எனக்காண்க.

'ஏன்' என்பது, ஒழிதற்பொருள்குறித்துவரும்; ஏனோன், ஏனோள், ஏனோர், ஏனது, ஏனவை, ஏனைய, ஏனுழி எனக் காண்க.

'ஏதில்' என்பது, அயலென்னும் பொருள் குறித்துவரும்; ஏதிலான், ஏதிலாள், ஏதிலார், ஏதிலது, ஏதில, ***"ஏதிலான் செய்த திறப்பவே", †††"ஏதி லாட்டி யிவளெனப், போயின்று கொல்லோ", ‡‡‡"ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பின்" எனக்காண்க.

* சீவக. ௧உ௧. † திருக்குறள், ௧௧௪0. ‡ பொருந. ௧௩௪ - ௨. § சீவக. ௩௧௨. || நாலடி. ௧ா௰. ௯. ¶ புறநா. உ௩௫. ** (உ) யா - வி. †† நாலடி. செல்வ. ௯. ‡‡ குறு. ௧௩௧. §§ திருக்குறள், ௩௧௨. |||| நாலடி. துறவு, ௯. ¶¶ குறு. ௪௩. *** நாலடி. நட்பிற் பிழை. ௮. ††† நற். ௫௪. ‡‡‡ திருக் குறள், ௧௯0.

‘ந’ என்பது சிறப்புப்பொருட்டு; பெயர்முன் அடுத்துவரும்; நக்கீரர், நச்செள்ளையார், நப்பாலத்தனார், [3]நப்பிஞ்ஞை, நந்நாகனார், நக்கடகமெனக்காண்க.

‘கல்’ என்பது முதல் நான்கும் ஓசைப்பொருண்மேல் வரும்; *“கல்லெனக் கவின்பெற்ற விழவாற்றுப் படுத்தபின்”, †“ஒல்லென் றொலிக்கு மொலிபுன லூரற்கு”, “புள்ளுந் [4]கொல்லென வொலி செய்யும்.”, ‡“நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து.” எனக் காண்க.

‘துண்’ என்றதுமுதல் நான்கும் குறிப்புப்பொருண்மேல் வரும்; “துண்ணென்னு நெஞ்சமொடு”, §“போர்த்ததன் னகல மெல்லாம் பொள்ளென வியர்த்துப் பொங்கி”, ||“பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார்”, ¶“கம்மென, வம்பு விரித்தன்ன பொங்கு மணற் கான்யாற்று”, “கொட்புறு நெஞ்சிற் கொம்மென வுராஅய்” எனக் காண்க. பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) 1 ஞெரேரவென்பது. 2 ஞெரேரவென. 3 நப்பின்னை, நந்நாகர், நக்குடகம். 4 கொன்னெனச்செய்யும். (உ)

(421.) பிரிநிலை வினாவெண் ணீற்றசை தேற்றம்
இசைநிறை யெனவா றேகா ரம்மே.

எ - ன், வேற்றுமையுருபுமுதலாயின நான்கும் மேலே சொல்லப்பட்டன; தத்தம்பொருளனவும் இசைநிறைப்பனவும் அசைநிலையும் குறிப்புமாவனவுணர்த்துவான்றொடங்கினார், அவற்றுள், இஃது ஏகாரவிடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருகுழுவின் ஒன்றைப்பிரித்தற்கண்ணும் வினாதற்கண்ணும் பலவற்றை அடுக்கி எண்ணுதற்கண்ணும் ஈற்றிலே பொருள் வேண்டாவிடத்தும் ஒருபொருளைத் துணியுமிடத்தும் ஓசைநிறைக்க வேண்டுமிடத்தும் நிற்றலின், அவ்வப்பெயரான் ஆறு கூற்றதாம், ஏகாரம். எ - று.

வ - று. அவனேகொண்டானென்பது பிரிநிலை; நீயேகொண்டா யென்பது வினா; நிலனே நீரே தீயே வளியே என்பது எண்; **“கடல் போற் றோன்றல காடிறந் தோரே” என்பது ஈற்றசை; அவனே

* கலி. கூ. † ஐந் - ஐம். உ௪. ‡ புறநா. உ௪௩. § சீவக. உகூ௪.
|| திருக்குறள், ௬௪௭. ¶ அகநா. ௧௧. ** ஷெ ௧

கொண்டான், "உண்டேமறுமை" என்பது தேற்றம்; *"[1]ஏயே யிவ ளொருத்தி பேடியோ வென்றார்" என்பது இசைநிறை.

(பி - ம்.) [1] ஏஏ. (௩)

(422.) ஒழியிசை வினாச்சிறப் பெதிர்மறை தெரிநிலை
கழிவசை நிலைபிரிப் பெனவெட் டோவே.

எ - ன், ஓகார இடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒரு சொல்லொழிபவரும் ஒழியிசையும் வினாவும் ஒன்றைச்சிறப்பிப்பதும் அறிந்தபொருளை எதிர்மறுப்பதும் [1]தெரிநிலையும் ஒரு பொருட்கழிவும் அசைநிலையும் பிரிநிலையுமென்னும் எட்டுப்பொருட்கூற்றதாம், ஓகாரம். எ - று.

வ - று. கொளலோ கொண்டானென்பது ஒழியிசை; கோடற்குத் தருமாயினும் கொண்டுய்யப் போயினானல்லனென ஒரு சொல் ஒழிபு படவந்தமையின். அவனோ அல்லனோவென்பது வினா. "ஓஒ பெரியன்" என்பது சிறப்பு. யானோகொண்டேனென்பது எதிர்மறை. நன்றோ அன்று, தீதோ அன்றென்பது தெரிநிலை; இடைநிகர்த்ததென்பது தெரித்தமையின். "நைந்தலொன்றி நல்லறஞ் [2]செய்கின்றிலா, ரோஒ தமக்கோ ருறுதி புணராரே" என்பது கழிவு. "சாரனாடனாள், வாரல் வாழியோ வருந்துதும்யாமே"," காணிய வம்மினோ [3]கங்குலது நிலையே" என்பன அசைநிலை; †"முதைப்புனங் கொன்ற வார்கலி யுழவர், விதைக்குறு வட்டி போதொடு பொதுளப், பொழுதோ [4]தான்வந் தன்றே" என்பது பிரிநிலை.

(பி - ம்.) [1] (க) தெரிவு; (உ) தெரியும். [2] செய்கென்றூ லோஒதமக் கோ ருறுதி யுணராரே. [3] மாலையதுநிலையே. [4] கான்வந்தன்றே. (௪)

(423) வினைபெயர் குறிப்பிசை யெண்பண் பாறினும்
எனவெனு மொழிவரு மென்று மற்றே.

எ - ன், எனவெனவும் என்றெனவும்வரும் இடைச்சொற்களின் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இந்த ஆறு பொருளிலும் எனவெனும் இடைச்சொல் வரும்; என்றென்னுமிடைச்சொல்லும் இவ்வாறுபொருளிலும் வரும். எ - று.

* சீவக. ௬௫௨. † குறு. ௧௫௫.

வ - று. கொள்ளெனக்கொண்டான் எ - து வினை. "ஊரெனப்படுவ துறையூர்" எ - து பெயர்; "விண்ணென விசைத்தது" எ - து குறிப்பு; "ஒல்லென வொலித்தது" எ - து இசை; * "கடலெனக் காற்றெனக் கடுங்கட் கூற்றென, வுடல்சின வுருமென வூழித் தீயென," "ஒன்றென இரண்டென மூன்றென நான்கென ஐந்தென ஆறென ஏழென எட்டெனத் தொண்டெனப்" ~~பத்தென~~ எ - து எண்; "வெள்ளென விளர்த்தது" எ - து பண்பு.

இனி என்றென்பது வருமாறு: கொள்ளென்று கொண்டான் எ - து வினை; ஊரென்று சொல்லப்படுவது உறையூர் எ - து பெயர்; விண்ணென்று விசைத்தது எ - து குறிப்பு; ஒல்லென்றொலித்தது எ - து. இசை; கடலென்று காற்றென்று கடுங்கட்கூற்றென்று எ - து எண்; வெள்ளென்று விளர்த்தது எ - து பண்பு; (வெள் - வெண்மையென்றறிக.) (ரு)

(424.) எதிர்மறை சிறப்பைய மெச்சமுற் றளவை
தெரிநிலை யாக்கமோ டும்மை யெட்டே.

எ - ன், உம்மைஇடைச்சொல்லினது இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வெட்டுப் பொருளினும் வரும், உம்மென்னு மிடைச்சொல். எ - று.

வ - று. கொற்றன் வருதற்குமுரியன் எ - து எதிர்மறை; வாரானென்பதற்கு முரித்தாகலின். †"குறவரு மருளுங் குன்றம்" எ - து சிறப்பு. பத்தானும் எட்டானுங்கொடு எ - து ஐயம்; ஒன்று துணியாமையின். சாத்தனும் வந்தான் எ - து எச்சம்; அவனையே யன்றிப் பிறரையும் வரவுவிளக்கலின். தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் வந்தார் எ - து முற்று. ஒன்று மிரண்டும், ஒருகழஞ்சும் இருகழஞ்சும், உழக்கும் ஆழாக்கும், ஒருகோலும் அரைக்கோலுமென்பன அளவை. சாத்தனும் கொற்றனுமென்பது எண். நன்றுமன்று தீது மன்று எ - து தெரிநிலை; இடைநிகர்த்ததென்பதைத் தெரித்தமையின். நெடியனுமாயினன் எ - து ஆக்கம். (சு)

(425.) முற்றும்மை யொரோவழி யெச்சமு மாகும்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) முற்றும்மை ஒரோவிடத்து எச்சவும்மைப்பொருட்டுமாம். எ - று.

* சீவக. கஎக. † மலைபடு. உளகூ.

வ - று. 'பத்துங்கொடால்' என்றால், 'அனைத்தும் கொடால்' என்றுமாம்; 'அவற்றுட் சிலகொடு' என்றுமாம். 'எல்லாரும் [1]வந்திலர்' என்றால், 'அனைவரும் வந்திலர்' என்றுமாம்; 'சிலர் வந்தார்' என்றுமாம்.

(பி - ம்.) [1] வாராரென்றால் அனைவரும் வாராரென்றுமாம் சிலர் வருவாரென்றுமாம். (எ)

(426.) செவ்வெ ணீற்றதா மெச்ச வும்மை.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) செவ்வெணின்கண் எச்சவும்மை கொடுக்கின் ஈற்றிலே கொடுக்க. எ - று.

வ - று. "*அடகு புலால்பாகு பாளிதமு முண்ணான், கடல்போலுங் கல்வி யவன்" எனவரும்; அடகும் புலாலும் பாகும் பாளிதமுமுண்ணானென்றறிக. (அ)

(427.) பெயர்ச்செவ் வெண்ணே யென்றா வெனாவெண் நான்குந் தொகைபெறு மும்மையென் [1]றெனவொ டிந்நான் கெண்ணுமஃ தின்றியு மியலும்.

எ - ன், [2]பெயரும் இடைச்சொல்லும் பிராவழி நிகழ்வதோர் விதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பெயரிடத்துவருஞ் செவ்வெண்ணும் ஏகாரவெண்ணும் என்றாவெண்ணும் எனாவெண்ணும் ஆகியநான்கும் இறுதித் தொகைபெற்று நடக்கும்; உம்மையெண்ணும் என்றெனெண்ணும் எனவெனெண்ணும் ஒடுவெனெண்ணும் ஆகிய நான்கும் தொகை பெறாது நடக்கும். எ - று.

வ - று. சாத்தன் கொற்றன் இருவரும்வந்தார், சாத்தனே கொற்றனே தேவனே மூவரும் வந்தார், சாத்தனென்றா கொற்றனென்றா இருவரும் வந்தார், சாத்தனெனாக் கொற்றனெனா இருவரும் வந்தாரென முறையே நான்கெண்ணும் தொகை பெற்றவாறு காண்க.

இனி, நிலனும் நீரும் தீயும் நல்ல, சாத்தனென்று கொற்றனென்று தேவனென்று சொன்னவர் வந்திலர், 'நிலனென நீரெனத்

தொல். இடை. சூ. ௩௬, இள. சே. ந: உரை.

தீயென வளியென, 3வளவில் காயமென வைந்தறி பூதம்', "பொன்னொடுந் தேரொடுந் தானையிற் பொலிந்தே" என முறையே நான்கும் தொகையின்றி வந்தவாறு காண்க.

உம்மையால், நிலனும் நீருமிரண்டும் வேண்டுமெனத் தொகை பெறலுமாமென்க.

(பி - ம்.) [1] எனவொடு விந்நான்கு. [2] எண்பெயரும். 3 அளவிலா காயமென வறிபூதம். (௯)

(428.) என்று மெனவு மொடுவு மோரோவழி
நின்றும் பிரிந்தெண் பொருடொறு நேரும்.

எ - ன், இம்மூன்றெண்ணிற்கும் ஆவதோர் விதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இம்மூன்றிடைச்சொல்லும் எண்ணின்கண் ஓரிடத்தே நின்றனவேனும் எண்ணும் பொருள்தொறும் பிரிந்துசெல்லும் எ - று.

வ - று. "வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்சம்" என்றவழி, என்றென்பது ஏனை வினையிடத்தும் செல்லும். †"பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கும்" என்றவழி எனவென்பது ஏனை மூன்றிடத்துஞ்செல்லும். ‡"பொருள்கருவி காலம் வினையிடனொ டைந்தும்" என்றவழி ஒடுவென்பது ஏனைநாலிடத்தும் செல்லும். (௧0)

(429.) வினையொடு வரினுமெண் ணினைய வேற்பன.

எ - ன், எண்வகையெண்கட்கும் ஆவதோர் விதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வினையொடு கூடிவருமிடத்தும் எண்கள் மேற்சொன்னவாறே தொகைபெற்றும் பெறாதும் வருவனவாம். எ - று.

'ஏற்பன' எனவே என்றும் எனவும ஒடுவும் அருகியல்லது வாராவெனக்கொள்க.

வ - று. அறுத்தும் குறைத்தும் சுகிர்ந்தும் வகிர்ந்துமிட்டாரென உம்மையெண் வினையொடுவந்தது. அறுத்தெனக் குறைத்தெனச் சுகிர்ந்தென வகிர்ந்தெனத் தந்தாரென எனவெண் வினையொடு

திருக்குறள், ௬௭௪. † ஷை ௧௪௬. ‡ ஷை ௬௭௫.

வந்தது. "மண்டில மழுங்க மலைநிறங் கிளர, வண்டினம் [1]மலர்பாந் தூத மிசையே, கண்டற் [2]கானற் குருகின மொலிப்ப" என வினைச் செவ்வெண் வந்தவாறு. சாத்தன்வந்தான், கொற்றன் வந்தான்; இருவரும் வந்தமையாற் கலியாணம் பொலிந்ததென அது தொகை பெற்று வந்தவாறு காண்க. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

(பி - ம்.) [1] மலர்ப்பைந்தாதூதமிசைய. [2] கானங் (கக)

(430.) விழைவே கால மொழியிசை தில்லே.

எ - ன், தில்லென்னும் இடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இம்மூன்று பொருட்கண்ணும் வரும், தில்லென்னுமிடைச்சொல். எ - று.

வ - று. வார்ந்திலங்கு வையெயிற்றுச் சினமொழி யரிவையைப், பெறுகதி லம்ம யானே." பெறுவேனாகவென இது விழைவின் கண் வந்தது. *"பெற்றாங் கறிகதி லம்மவிவ் வூரே." இது, பெற்ற பின் அறிவதாக எனக் காலத்தின்கண் வந்தது. †"வருகதி லம்ம வெஞ் சேரி சேர." இது வந்தால், இன்னதொன்று செய்வேனென்னும் சொல்லொழிய வந்தமையின், ஒழியிசைக்கண் வந்தது. (கஉ)

(431.) மன்னே யசைநிலை யொழியிசை யாக்கம் கழிவு மிகுதி நிலைபே றாகும்.

எ - ன், மன்னென்னும் இடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வாறு பொருட்கண்ணும் வரும், மன்னென்னுமிடைச்சொல். எ - று.

வ - று. ‡"மாலை யென்மனார் மயங்கி யோரே." இஃது அசைநிலைக்கண் வந்தது. "பண்டு கூரியதோர் வாண்மன்." இப்போது கோடிற்றென்றானும், வாய் போயிற்றென்றானும், [1]இளநீர்த்த தாயிற்றென்றானும் ஒருசொல்லொழியவந்தமையின், இஃது ஒழியிசை. "பண்டுகாடுமன்" என்பது இப்பொழுது கயல்பிறழும் வயலாயிற்றென ஆக்கப்பொருட்கண் வந்தது. §"சிறியகட் பெறினே

(உ) குறு. கச † அகநா உஎசு. ‡ குறு. உகச; கலி. ககக.
§ புறநா. உகரு.

யெமக்கியு மன்னே" எ - து அஃது இப்பொழுது கழிந்ததெனக் கழிவின்கண்வந்தது. *"மன்னு மாதர் பெருங்கற்பென் றறிந்தேன் வாழி காவேரி." இது மிகுதிக்கண்வந்தது. †"மன்னு வுலகத்து மன்னியது புரைமே", "பூமன்னும் பொழில்" எ - து நிலைபேற்றின்கண் வந்தது.

(பி - ம்.) [1] (க) இந்நீர்த்தாய்த்தென்றானும்; (உ) இன்னீர்த்தாயிற் றென்றானும். (௬௩)

(432.) வினைமாற் றசைநிலை பிறிதெனு மற்றே.

எ - ன், மற்றென்னும் இடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இம்மூன்று பொருட்கண்ணும் வரும், மற்றென்னு மிடைச்சொல். எ - று.

வ - று. ‡"மற்றறிவா நல்வினை யாமிளைய மென்னாது." இது வினைமாற்று. §"மற்றடிகள் கண்டருளிச் செய்க மலரடிக் கீழ்." இஃது அசைநிலை. ||"ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று, சூழினுந் தான்முந் துறும்." இது பிறிதென்பதன் மேல் வந்தது. ()

(433.) மற்றைய தென்பது சுட்டிய தற்கினம்.

எ - ன், மற்றையதென்னும் இடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மற்றையதென்னுமிடைச்சொல் சுட்டியதனையொழிய, அதற்கு இனமான பிறிதொன்றினைக் காட்டும். எ - று.

வ - று. பலபொத்தகங் [1]கிடந்துழி, ஒருவன் ஏவுவான் ஏவலாளனை, 'பொத்தகங்கொடுவா' என்றால், அவன் ஒருபொத்தகங் கொடுவந்தவிடத்துத் தான்கருதியது அன்றெனின், அவன், 'மற்றையது கொணா' என்னும்; என்றால், கொணர்ந்ததன் இனமாயதனை அச்சொற் சுட்டிற்றாகலான், கொணர்ந்ததனையொழித்து அதற்கினமான பொத்தகம் கொணருமென்பது.

(பி - ம்.) [1] கிடப்புழி. (௬௫)

---

* சிலப் - கானல். ௩. † கலி. ௯௪. ‡ நாலடி. இளமை. ௧. § சீவக. ௧௮௭௩. || திருக்குறள், ௩௮௦.

(434.) **கொல்லே யைய மசைநிலைக் கூற்றே.**

என், கொல்லென்னுமிடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கொல்லென்னுமிடைச்சொல் ஒருபொருட்கண் ஐயப்பாடும் அசைநிலையுமான கூறுபாட்டதாம். எ - று.

வ - று. குற்றிகொல்லோ? மகன் கொல்லோ? என்பது ஐயம். *"[1]பிரிவெண்ணிப் பொருள்வயிற் சென்றநங் காதலர், வருவர்கொல் வயங்கிழாஅய் வலிப்பல்யான் [2]கேளினி" என்பது அசைநிலை.

(பி - ம்.) [1] பிரிவெள்ளி. [2] கேளினீ. (கசு)

(435.) **ஒடுவுந் தெய்யவு மிசைநிறை மொழியே.**

என், இவ்விரண்டிடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டிடைச்சொல்லும் இசைநிறைத்தற்கண் வரும். எ - று.

வ - று. †"முதைப்புனங் கொன்ற வார்கலி யுழவர், விதைக் குறு வட்டி போடொடு பொதுள" எ - ம், "சொல்லேன் றெய்ய நின்னொடு பெயர்த்தே" எ - ம் வரும். (கஎ)

(436.) **அந்திலாங் கசைநிலை யிடப்பொரு ளவ்வே.**

என், இவ்விரண்டிடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டிடைச்சொல்லும் அசைநிலையாயும் இடப்பொருளவாயும் வரும். எ - று.

வ - று. ‡"அந்திற் கச்சினன் கழலினன்" எ - து அசைநிலை; §"வருமோ சேயிழை யந்திற் கொழுநற் காணிய" எ - து அவ்விடத்தென இடப்பொருட்டாய் வந்தவாறு. ||"ஆங்கத், திறனல்ல யாங்கழற யாமை நகுமிம், மகனல்லான் பெற்றமகன்" எ - து அசைநிலை; "ஆங்காங் காயினு மாகக் காண்டக" என்பது இடம். (கஅ)

(437.) **அம்ம வுரையசை கேண்மினென் றாகும்.**

* கலி. கக. † குறு. கஙரு. ‡ அகநா. எக. § குறு. உகரு. || கலி. அக.

எ - ன், அம்மவென்னுமிடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அம்மவென்னுமிடைச்சொல், உரையசையாயும் கேண்மினென்னுமுன்னிலை ஏவற்பொருட்கண்ணதாயும்வரும். எ-று.

வ று. *"செயனின்ற பண்ணினுட் செவிச்சுவைக் கொள்ளாமை, நயனின்ற பொருள்கெடப் புரியறு நரம்பினும், பயனின்று மன்றம்ம காமம்" என்பது உரையசை. †"அம்ம வாழி தோழி" என்பது கேளாயென்னும் பொருட்கண்வந்தது. (கசு)

(438.) மாவென் கிளவி வியங்கோ ளசைச்சொல்.

எ - ன், மாவென்பது இப்பொருட்கண்வருமென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று

(இ - ள்.) மாவென்னுமிடைச்சொல் வியங்கோட்கண் அசைச்சொல்லாய்வரும். எ - று.

வ - று. "[1]மாயக் கடவுட் குயர்கமா வலனே", ‡"உப்பின்று, புற்கை யுண்கமா கொற்கை யோனே" என வியங்கோட்கண் அசைச்சொல்லாய் வந்தவாறு.

(பி - ம்.) [1] காலக் கடவுட்கு. (உ0)

(439.) மியாயிக மோமதி யத்தை யித்தை
வாழிய மாளவீ யாழமுன் னிலையசை.

எ - ன், மியாமுதலிய இடைச்சொற்களின் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மியாவும் இகவும் மோவும் மதியும் அத்தையும் இத்தையும் வாழியவும் மாளவும் ஈயும் யாழவுமென்னும் இப்பத்திடைச்சொல்லும் முன்னிலைக்கண் அசைநிலையாய்வரும். எ - று.

வ - று. §"சிலையன் செழுந்தழையன் சென்மியா வென்று, மலையகலான் வாடி வரும்" எ - ம், "தண்டுறை [1]யூரயாங் காண்டிக வெனவே" எ - ம், ||"காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ"

* கலி. கசஉ. † நற். கஙஅ; குறு. க0ச; ஐங். ௩க - ச0. ‡ தொல். இடை. சூ. உ௯: இள. சே. ௬. உரை. § யா - வி. || குறு. உ.

எ - ம், "சென்மதி பெரும" எ - ம், *"மெல்லியற் குறுமக ளுள்ளிச், செல்வ லத்தை" எ - ம், †"வேய்நரல் விடரக நீயொன்று பாடித்தை" எ - ம், ‡"காணியவா வாழிய மலைச்சாரல்" எ - ம், ‡"சிறிது தவிர்ந்தீக மாளநின் [2]பரிசில ரும்மார்" எ - ம், §"சென்றீ பெருமநிற் றகைக்குநர் யாரோ" எ - ம், ||"நீயே, செய்வினை மருங்கிற் செலவயர்ந் தியாழநின், கைபுனை வல்வின் ஞாணுளர் தீயே" எ - ம் முறையேகாண்க.

(பி - ம்.) [1] ஊரன்காண்டிக [2] பரிசில ருயிர்மார். (உ௧)

(440.) யாகா பிறபிறக் கரோபோ மாதிகும்
சின்குரை யோரும் போலு மிருந்திட்
டன்றுந் [1]தாந்தான் கின்றுநின் றசைமொழி.

எ - ன், யாமுதலிய அசைநிலையிடைச்சொற்களின் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விருபதிடைச்சொல்லும் அசைநிலைமொழிகளாம். எ - று.

வ - று. ¶"வாழ்கநின் கழலடி யமைந்த வென்னவே, தோழியா சுவாகதம் போது கிங்கென" எ - ம், **"அறநிழ லெனக்கொண்டா யாய்குடை யக்குடைப், புறநிழற்கிழ்ப் பட்டாளோ விவளிவட் காண்டிகா" எ - ம், ††"மேயு நிரைமுன்னர்க் கோலூன்றி நின்றோயோ, ராயனை யல்லை பிறவோ வமரருண், ஞாயிற்றுப் புத்தேண் மகன்" எ - ம், "பிறத்தல் பிணிப்படன் மூத்த லிறத்த, றிறப்பட்ட நான்கினுந் தீர்விதற் கென்னென, விறத்தலு மாங்கொ லெனக்கு மென் றெண்ணிப், பிறக்கதனுட் செல்லான் பெருந்தவப் பட்டான்" எ - ம், ‡‡"தூதவர் விடாராய்த் துறப்பார்கொ னோதக, விருங்குயி லாலுமரோ" எ - ம், "எரியி னன்ன [2]செந்தலை யன்றில், பிரியின் வாழா தென்போ [3]மன்ற" எ - ம், "விளிந்தன்று மாதவர்த் தெளிந்த வென் கண்ணே" எ - ம், §§"கண்டிகு மல்லமோ கொண்க நின் கேளே" எ - ம், ||||"சாந்த ஞெகிழி காட்டி, யீங்கா கியவா லென்றிசின்" எ - ம், ¶¶"அளிதோ தானேயது பெறலருங் குரைத்

புறநா. ௧௬௯. † கலி. ௪0. ‡ (உ) இ - வி. சூ. உ௭௯ - உரை. § அகநா. ௪௯. || கலி. ௭. ¶ சீவக. ௧0உ௧. ** கலி. ௧௯. †† ஷை ௧0௮. ‡‡ ஷை ௩௩. §§ ஐங்குறு. ௧௨௧ - உ௮. |||| நற். ௫௫. ¶¶ புறநா. ௫.

தே" எ-ம், *"அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை, வஞ்சிப்ப தோரு மவா" எ-ம், "வடுவென்ற கண்ணாய் வருந்தினை போ லும்" எ-ம், †"ஓராற்று லென்கண் ணிமைபொருந்த வந்திலையே, கூரார்வேன் மாறனென் கைப்பற்ற-வோரா, நனவென் றெழுந்திரு ந்தே னல்வினையொன் றில்லேன், கனவு மிழந்தொழிந்த வாறு" ‡"அஞ்சி ரசையியல் கூந்தற்கை நீட்டியா, னெஞ்சம் பிளந்திட்டு நேரார் நடுவட்,டன், வஞ்சினம் வாய்த்தானும் போன்ம்.", §"தே வாதி தேவ னவன்சேவடி சேர்து மன்றே" எ-ம், ||"பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை, யணியுமாந் தன்னை வியந்து" எ-ம், "தகைமிகு [4]குழைதருந்தாந் தாவில்சீர்த் தம்மடிக்கண், முகைமிகு மலர்க்கண்ணி" எ-ம், "சாந்துய ரெவ்வ முழந்துறு தண்புன, னீந்தியோர் மாண்பினை தோன்றலி னீதான்" எ-ம், "யான்பிற னளியன் வாழ்வா னுசைப்பட் டிருக்கின் றேனே" எ-ம், ¶"அழ லடைந்த மன்றத் [5]தலந்தயரா நின்றார், நிழலடைந்தே நின்னையென் றேத்திக்-கழலடைய", ஊரினின்று வந்தார் எ-ம் முறையே வந்தவாறு காண்க.

(பி-ம்.) [1] தந்தான். [2] செழுந்தலை. [3] தெய்ய. [4] குழைதந்தார் தாவில்சீர்த் தம்மடிக்கண். [5] அரந்தையராய். (உஉ)

நான்காவது இடைச்சொல்லியல் முற்றிற்று.

* திருக்குறள், ௲௬௬. † முத். ‡ கலி. ௬0௬. § சீவக. ௧. || திருக் குறள், ௬௭௮. ¶ பு-வே. வஞ்சி. எ.

ஐந்தாவது

உரிச்சொல்லியல்.

(441.) பலவகைப் பண்பும் பகர்பெய ராகி
ஒருகுணம் பலகுணந் தழுவிப் பெயர்வினை
ஒருவா செய்யுட் குரியன வுரிச்சொல்.

என்பது சூத்திரம். இவ்வோத்து என்னுதலியதோவெனின், ஒத்துநுதலியதூஉம் ஒத்தினதுபெயருரைப்பவேவிளங்கும்; ஆயின், இவ்வோத்து என்னபெயர்த்தோவெனின், உரிச்சொற்களது இயல்பு உணர்த்திற்றுதலான், [1]உரிச்சொல்லியலென்னும்பெயர்த்து; மேலோத்தினோடு இதற்கு இயைபுஎன்னையோவெனின், நால்வகைச் சொல்லிற் பின்னின்றது உரிச்சொல்லாதலின், அதனோடு இயை புடைத்தென்க.

இவ்வோத்தினுள் இத்தலைச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், உரிச்சொற்களது [2]பொதுவியல் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பலவேறுவகைப்பட்ட [3]பண்புகளையும் அறிவிப்பனவான பெயர்ச்சொல்லாகி, ஒருகுணத்திற்கே உரியவாயும் பலகுணத்திற்கே உரியவாயும் ஏனைப் பெயர்ச்சொல்லையும் வினைச்சொல்லையுந் தழுவிச் செய்யுட்கே நீங்காதுவரும் கிழமையையுடையன, உரிச்சொல்லாவன. எ - று.

உரியசொல் யாது அஃது உரிச்சொல். பல்வகைப்பண்பென்றது, தொழிற்பண்பும் தழுவுதற்கென்க. ஆயின், 'இருவகைப் பண்பும் பகர்பெய ராகி' என்று [3]சூத்திரஞ்செய்யாதுவைத்து, ஞாபகமாகக் கூறவேண்டுவதென்னையோவெனின், தொழிற்பெயரெல்லாம் உரிச்சொல்லெனப்படாவாதலிற் செய்யுட்கே ஏற்றுவருவன சில கோடற்கும் தொழில் கருவியாற் [4]பெறப்படுதலால் ஏனைப் பண்புகள்போல் ஒருதலையான ஒற்றுமைச் சிறப்பினவல்லவென்பது அறிவித்தற்குமெனக்கொள்க.

வ - று. "உறுபுகழ்", *"தவச்சேய் நாட்டா ராயினும்", †"நனிபேதையே", ‡"புண்கூர்யானை" எ - ம், சாலக்கொண்டான்,

* நற். ௧௧௫. † புறநா. ௨௨௭. ‡ நற். ௬௫.

தவச்சென்றான், நனிசொன்னான், 5நோய்கூர்ந்தது எ - ம் பெயரொடும் வினையொடும் வந்தவாறுகாண்க. பெயர்வினைகட்கு முன் பின்வருமென்றமையின், ஏற்புழிவருமெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) 1 உரிச்சொலோத்தென்னும்பெயர்த்து. 2 பொதுவியல்பு. 3 (க) சூத்திரஞ்செய்யலாகாதுவைத்து; (உ) சூத்திரஞ்செய்யாராகவைத்து. 4 பெறப்பாட்டினால். 5 நோய்கூர்த்தது. (க)

(442.) [1]உயிருயி ரில்லதாம் பொருட்குணம் பண்பே.

எ - ன், மேல், "பண்பு" என்றார், அஃது இஃதென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உலகத்து உயிருள்ளதும் உயிரில்லாததுமாயடங்கும் இருவகைப்பொருள்களினுடையகுணம் பண்பாவது. எ - று.

(பி - ம்.) 1 உயிருயிரல்லதாம். (உ)

(443.) மெய்ந்நா மூக்கு நாட்டஞ் செவிகளின்
ஒன்றுமுத லாக்கீழ்க் கொண்டுமே லுணர்தலின்
ஓரறி வாதியா வுயிரைந் தாகும்.

எ - ன், மேல், "உயிர்" என்றார், அவ்வுயிர்க்கூறுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மெய்முதலான ஐந்தனுள்ளும் ஒன்றுமுதலாகக் கீழ் நின்றதனையுங்கொண்டு மேல்நின்றதுஅறிதலான், ஓரறிவுயிர்முதலாக உயிர் ஐந்துகூறும். எ - று. (௩)

(444.) புன்மர முதலவுற் றறியுமோ ரறிவுயிர்.

எ - ன், ஓரறிவுயிராவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன ஓரறிவாதியான உயிர்களுட் புல்லும் மரமுமுதலானவை ஊற்றுணறியும் ஓரறிவினையுடைய உயிர்களாம். எ - று. (௪)

(445.) [1]முரணந் தாதிநா வறிவொடீ ரறிவுயிர்.

எ - ன், ஈரறிவுயிராவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இப்பியும் நத்துமுதலானவை மெய்யுடனே நாவானுமறியும் அறிவுடன் ஈரறிவினையுடைய உயிர்களாம். எ - று.

(பி - ம்.) 1 (க) முறணந்தாதி; (உ) உறணந்தாதி. (௫)

(446.) **சிதலெறும் பாதிமூக் கறிவின்மூ வறிவுயிர்.**

எ - ன், மூவறிவுயிராவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கறையானையும் எறும்பையுமுதலாகவுடையன, கீழிரண்டொடு மூக்கானுமறியும் அறிவுடன் மூவறிவுடைய உயிர்களாம். எ - று.

இன்னே ஒடுப்பொருளிற் கொள்க. (சு)

(447.) **[1]தும்பிஞெண் டாதிகண் ணறிவிஞ லறிவுயிர்.**

எ - ன், நான்கறிவுயிராவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தும்பியும் [2]ஞெண்டுமுதலான உயிர்கள், மேலனவற்றோடு கண்ணானுமறியும் அறிவுடன் நான்கறிவுயிர்களாம். எ - று.

(பி - ம்.) [1] தும்பிவண்டாதி. [2] வண்டுமுதலான. (எ)

(448.) **வானவர் மக்க ணரகர் விலங்குபுள்
ஆதி செவியறிவோ டையறி வுயிரே.**

எ - ன், ஐயறிவுயிராவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவை மேலனவற்றோடு செவியானும் அறியும் அறிவுடன் ஐந்தறிவினையுடைய உயிர்களாம். எ - று.

*“ஒன்றறி வதுவே யுற்றறி வதுவே, யிரண்டறி வதுவே யதனொடு நாவே, மூன்றறி வதுவே யவற்றொடு மூக்கே, நான்கறி வதுவே யவற்றொடு கண்ணே, யைந்தறி வதுவே யவற்றொடு செவியே”, “புல்லு மரனு மோரறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே”, “[1]நந்து முரளு மீரறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே”, “சிதலு மெறும்பு மூவறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே”, “ஞெண்டுந் தும்பியு நான்கறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே”, “[2]மாவு மாக்களு மையறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே” என்றார், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாருமெனக.

அஃதேல், அவர் ஆறறிவுயிரும் ஒன்றுண்டென்றாராலோவெனின், அவர் மனத்தையும் ஒருபொறியாக்கி, அதனான் உணருமக்களையும் விலங்கினுள் ஒருசாரனவற்றையும் ஆறறிவுயிரென்றார்; இவர்

* இதுமுதல், “மாவுமாக்களும்” என்பது இறுதியாக உள்ளவை மரபியற்சூத்திரங்கள்.

அம்மனக்காரியமிகுதிக் குறைவானுள்ள வாசியல்லது அஃது எல்லா வுயிர்க்கும் உண்டென்பார்மதம்பற்றி இவ்வாறுசொன்னாரென்க.

(பி - ம்.) [1] நந்துமுறளும். [2] மக்களுமாவும். (அ)

(449.) உணர்விய லாமுயி ரொன்று மொழித்த
உடன்முத லனைத்து [1]முயிரில் பொருளே.

எ - ன், உயிரில்பொருளாவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அறிவுமயமாயுள்ள உயிரொன்றையுமொழிந்துநின்ற உடம்புமுதலான உலகத்துப் பொருள்களெல்லாம் உயிரில்பொருள்களாம். எ - று.

(பி - ம்.) [1] உயிரல் பொருளே. (௯)

(450.) ஒற்றுமை நயத்தி னொன்றெனத் தோன்றினும்
வேற்றுமை நயத்தின் வேறே யுடலுயிர்.

எ - ன், மேலதற்கு ஒருபுறநடையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒன்றுபட்டதன்மையான் ஒன்றுபோலத்தோன்று வனவாயினும் வேறுபட்டதன்மையான் உடலும் உயிரும் தம்முள் வேறாம். எ - று.

இஃது என்னைசொன்னவாறோவெனின், மேல், புல்மரமுதல உற்றறியும் ஓரறிவுயிரென்றற்றொடக்கத்தனவானவற்றையே உயிராக ஒற்றுமைபற்றிச்சொன்னாரெனினும் அவ்வுடல்களும்வேறே உயிர்களும்வேறேயென்றவாறென்க.

ஏகாரம் தேற்றேகாரம். (௧௦)

(451.) அறிவரு ளாசை யச்ச மானம்
நிறைபொறை யோர்ப்புக் கடைப்பிடி மையல்
நினைவு வெறுப்புவர்ப் பிரக்கநாண் வெகுளி
துணிவழுக் காறன் [1]பெளிமை யெய்த்தல்
துன்ப மின்ப மிளமை மூப்பிகல்
வென்றி பொச்சாப் பூக்க மறமதம்
மறவி யினைய வுடல்கொ ளுயிர்க்குணம்.

எ - ன், உயிர்ப்பண்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அறிவுமுதலான இம்முப்பத்திரண்டும் இவைபோல் வனபிறவும் உடம்பொடுகூடிய உயிர்க்குணமாம். எ - று.

உடம்பொடுகூடிய உயிர்க்குணமெனவே கூடாவுயிரும் உள வென்பதூஉம் அவை இனையவல்லவென்பதூஉம் கொள்க.

வ - று. *"அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா, ரஃதறி கல்லா தவர்.", †"அருளிலார்க் கவ்வுலக மில்லை.", ‡"ஆசை மாக்களோ டந்தணர்க் காகென", §"கல்லாமை யச்சங் கயவர் தொழிலச்சம்", ||"மான முடையார் மனம்", ¶"நிறையுடைமை நீங்காமை வேண் டிற் பொறையுடைமை, போற்றி யொழுகப் படும்", **" ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாப், பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு", ††"அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து", ‡‡" மையல் யானையின் மும்மத மார்ந்து", §§" நினைத்துத்தன் கைகுறைத்தான் றென்னவனும்", ||||"வெறுப்ப வெறுப்பச் செயினும்", ¶¶" உறுவர்ப் பேண லுவர்ப்பின்மை", "இரக்கமி லுள்ளத் தவர்", ***" நாணுடைமை நாடாமை நாரின்மை", †††"வெல்வது, வேண்டின் வெகுளி விடல்", ‡‡‡"சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்தல்", §§§"அழுக்கா றெனவொரு பாவி", ||||||" அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை", ¶¶¶" எளிய னென்றெள்ளி யுரைப்பின்", ****"எய்த்த மெய்யே னெய்யே னுகி", ††††" துன்ப முற்ற வர்க் கலா, லின்ப மில்லை யாகலி, னன்ப மற்றி யானுனைத், துன்பத் தாற்றொ டக்கி னேனன்", ‡‡‡‡"இளமை நிலைதளர மூப்போ டிறைஞ்சி", §§§§" இகலே துணைசீ வெரிதவழச் சீறி", ||||||||"வென்றி வினோயா விழுமதினோர்", ¶¶¶¶" பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை", *****"ஊக்க முடையா னொடுக்கம்", †††††"மறங்கந் தாக வாளமர்", ‡‡‡‡‡"மாதர் வாண்முக மதைஇய நோக்கே", §§§§§" நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல, தன்றே மறப்பது நன்று" எனவும் முறையேகாண்க. பிறவுமன்ன. (௧௧)

(452.) துய்த்த றுஞ்ச றொழுத லணிதல்
உய்த்த லாதி யுடலுயிர்த் தொழிற்குணம்.

எ - ன், உயிர்த்தொழிற்பண்புணர்த்துதல் நுதலிற்று.

---

* திருக்குறள், ௪௨௭. † ஷை ௨௪௭. ‡ சீவக. ௩௧௧. § நாலடி குடிப். ௫. || ஷை மானம், ௧. ¶ திருக்குறள், ௧௫௪. ** ஷை ௩௫௭. †† ஷை ௧௪௪. ‡‡ சீவக. ௩௭. §§ பழ. ௧௦௨. |||| நாலடி. நட்பிற்பிழை. ௨. ¶¶ சீவக ௨௮௧௬. *** திருக்குறள், ௮௩௩. ††† நான்மணி. ௧௭. ‡‡‡ திருக்குறள், ௬௭௧. §§§ ஷை ௧௬௮. |||||| ஷை ௭௮. ¶¶¶ பு - வே. காஞ்சி. ௨௪. **** பொருந. ௬௮. †††† சீவக. ௫௭௬ ‡‡‡‡ பு - வே. காஞ்சிப்பொது. ௫. §§§§ ஷை வெட்சி. ௮. |||||||| ஷை உழிஞை. ௩௧ ¶¶¶¶ திருக்குறள், ௫௩௨. ***** ஷை ௪௮௬. ††††† புறநா. ௬௩. ‡‡‡‡‡ அகநா. ௧௩௦ §§§§§ திருக்குறள், ௧௦௮.

(இ - ள்.) மெய் வாய் மூக்குக் கண் செவியென்னும் ஐம்பொறிகளானும் ஊறு சுவை நாற்றம் ஒளி ஒலியென்னும் ஐம்புலன்களையும் நுகர்தலும் உறங்குதலும் பிறரைத்தொழுதலும் வேண்டினவற்றை அணிதலும் மடைத்தொழில் உழவு வாணிகம் கல்வி எழுத்துச் சிற்பமென்னும் ஆறுதொழில்களையுமுயறலும் இவைபோல்வனபிறவும் உடம்பொடுகூடிய உயிர்த்தொழிற்பண்பாம். எ - று.

வ - று. "*" தீண்டியுங் கண்டும் பயிற்றியுந் தன்செவியால், வேண்டியுங் கங்குல் விடிவளவு - மீண்டிய, மங்கல மாய நுகர்ந்தான் மறமன்னர், வெங்களத்து வேலுயர்த்த வேந்து", †" துஞ்சுபுலி யிடறிய சிதடன்போல", ‡" கையிற்றொழு தார்கழிய மூப்பிற்செவி கேளார், மையலவர் போலமனம் பிறந்தவகை சொன்னார், பைய நடக் கென்றுபசிக் கிரங்கியவர் விடுத்தார், தொய்யின்முலை யவர்கள் கடை தோன்றனனி புக்கான்", §"பரியக நூபுரம் பாடகஞ் சதங்கை, யரியகங் காலுக் கணிபெற வணிந்து", ||" உழுது பயன்கொண் டொலிநிரை யோம்பிப், பழுதிலாப் பண்டம் பகர்ந்து - முழுதுணர, வோதி யழல்வழிபட் டோம்பாத வீகையா, ளுதி வணிகர்க் கரசு", ¶" வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க, சொல்லே ருழவர் பகை" எனவரும். பிறவுமன்ன. (௧௨)

(453.) பல்வகை வடிவிரு நாற்றமை வண்ணம்
அறுசுவை யூறெட் டுயிரில் பொருட்குணம்.

எ - ன், உயிரில் பொருட்பண்புணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சதுரம் ஆயதம் வட்டம் முக்கோணம் சிலை துடி [1] தோரை முழா எறும்பு கூன் குறள்முதலான வடிவுகளும், நன்றும் தீதுமான இருவகைநாற்றமும், வெண்மை செம்மை கருமை பொன்மை பசுமையான ஐந்துவண்ணங்களும், கைப்பு புளிப்பு துவர்ப்பு உவர்ப்பு காழ்ப்பு [2] தித்திப்பென்னும் ஆறுசுவைகளும், வெம்மை தண்மை மென்மை வன்மை திண்மை நொய்ம்மை இழுமெனல் சருச்சரையென்னும் எட்டூறும் உயிரில்லாத பொருட்பண்பாம். எ - று.

வ - று. "சதுரம் வட்ட மாயத முக்கோண... .." **"கயற் புலால், புன்னை கடியும் பொருகடற் றண்சேர்ப்ப", "பிறவிக்

* பு - வெ. பாடாண். ௧௧. † புறநா. ௭௩. ‡ சீவக. ௨ ௧௩. § சிலப்-கடல். ௮௪ - ௫. || பு - வெ. வாகை. ௧௦. ¶ திருக்குறள், ௮௭௨. ** நாலடி. ௩௯௯. ௭.

குருடனுக் கைவண்ணம் காட்டி", *"அறுசுவையுண்டி", †" நீரின் றண்மையுந் தீயின் வெம்மையும்" எனவரும். பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) [1] சூடி முழா வெறுப்புக்கடன். [2] இனிப்பு. (௩௩)

(454.) தோன்றன் மறைதல் வளர்தல் சுருங்கல்
[1]நீங்க லடைத னடுங்க லிசைத்தல்
ஈத [2]லின்னவவ் விருபொருட் டொழிற்குணம்.

எ - ன், அவ்விரு பகுதிப்பொருட்கும் பொதுவான தொழிற் பண்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தோன்றல்முதலான ஒன்பதும் இவைபோல்வனபிற வும் மேற்கூறிய உயிர்ப்பொருட்கும் உயிரில்பொருட்குமுரிய தொழிற்பண்பாம். எ - று.

வ - று. (பிள்ளை) + (பிறந்தான், தோன்றினான்); [3](பிறை) + (பிறந்தது, தோன்றிற்று) எ - ம், (சாத்தன்) + (செத்தான், மாய்ந் தான்); கதிர் மறைந்தது, பொருள்மாய்ந்தது எ - ம், சாத்தன்வளர்ந் தான், மரம்பெருத்தது; பிறை வளர்ந்தது, நத்தம் உயர்ந்தது, நிலாப் பரந்தது எ - ம் (வீரன்) + (மெலிந்தான், ஓய்ந்தான்); பிறை தேய் ந்தது, ஒளி மழுங்கிற்று, நூல் நொள்கிற்று எ - ம், ஊரின் நீங்கினான், தமரிற் றீர்ந்தான், கிழத்தியிற் பிரிந்தான்; ஆ ஓடிற்று, இருள் நீங்கிற்று, நோய்தீர்ந்தது, நீர் ஓடிற்று எ - ம், அரசை அடைந்தான், ஊரைச்சேர்ந்தான்; நீர்வந்தது, காற்றறைந்தது எ - ம், (நம்பி) + (நடுங்கினான், அதிர்ந்தான், தடுமாறினான், சுழன்றான், கூத்தாடினான்) பூமி கம்பித்தது, கொடி ஆடிற்று, சுடர் நடுங்கிற்று எ - ம், (நம்பி) + (சொன்னான், ஆர்த்தான், கூவினான், அழைத்தான், பாடினான்); கடல் ஒலித்தது, மழை முழங்கிற்று, இடி இடித்தது, பறை பட்டது எ - ம், (ஏந்தல்) + (ஈந்தான், பயந்தான், கொடுத்தான்); (மழை) + (உதவிற்று, பயந்தது, விளைந்தது) எ - ம் முறையேகாண்க.

இவ்வுதாரணங்களினாலே அத்தொழில் வேறுபாடுகளெல்லாமறிக.

(பி - ம்.) [1] நீங்க னடுங்க லடைதல். [2] இன்னனவிரு. [3] பிள்ளைபிறந்தது.

(455.) சால வுறுதவ நனிகூர் கழிமிகல்.

எ - ன், ஒருபண்பிற்குரியபல சொல்லுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

* நாலடி. செல்வ. ௧. † யா - வி.

(இ - ள்.) இவ்வாறுசொல்லும் மிகுதியென்னும் ஒருபண்பை விளக்கும் பெயர்களாம். எ - று.

வ - று. "பருவந்து சாலப் பலர்கொலென் றெண்ணி", *"உறு வளி தூக்கு முயர்சினை மாவின்", †"தவச்சேய் நாட்டா ராயினும்", ‡"நனிபே தையே நயனில் கூற்றம்", §"பொறைநில்லா நோய் கூரப் புல்லென்ற நுதலிவள்", ||"சினனே காமங் கழிகண் ணோட்டம்" என முறையேகாண்க. (௪௫)

(456.) கடியென் கிளவி காப்பே கூர்மை
விரையே விளக்க மச்சஞ் சிறப்பே
விரைவே மிகுதி புதுமை [1]யாப்பு
வரைவே மன்றல் கரிப்பி னாகும்.

எ - ன், பலபண்பிற்குரியஒருசொல் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கடியென்னுஞ்சொல் இப்பதின்மூன்று பொருட் கண்ணும் வரும். எ - று.

வ - று. ¶"ஒண்சுடர் நல்லி லருங்கடி நீவி" எ - து காப்பு. "கடிநுனைப்பகழி" எ - து கூர்மை. **"கடிமாலைசூடி" எ - து நாற்றம். ††"கண்ணாடி யன்ன கடிமார்பன்" எ-து விளக்கம். "[2]கடியாமங்காக்குங் கைவிளக்காகி" எ - து அச்சம். "கடிமலர் மிசை பூத்துக் கம்புளோ டினைமார்க்கும்" எ - து சிறப்பு. ‡‡"எம்மம்பு கடிவிடுது நும்மரண் சேர்மின்" எ - து விரைவு. †"கடுங்கா லொற் றவிற் சுடர்சிறந் துருத்து" எ - து மிகுதி. §§"கடியுண் கடவுட் கிட்ட செழுங்குரல்" எ - து புதிது. ||||"அளந்தறியாப் பலபண் டம், வரம்பறியாமல் வந்தீண்டி, யருங்கடிப் பெருங்காப்பின்" எ-து யாப்புடைய காப்பு. ¶¶"கடித்துக் கரும்பினை" எ - ம், 'ஊர் கடிந்தார்' எ - ம் வரும் இவை வரைதற்கண்வந்தன. "கடிவினை முடிகென நொடியினு ளெணினனி" எ - து மணத்தின்கண்வந்தது; "கடிமிளகுதின்ற கல்லாமந்தி" எ - து காழ்க்குமிளகென்றவாறு.

(பி - ம்.) [1] யாத்தல். [2] கடியா மகளிர்க்குக் கைவிளக்காகி. (௪௬)

(457.) மாற்ற நுவற்சிசெப் புரைகரை நொடியிசை
கூற்றுப் புகறன்மொழி கிளவி விளம்பறை
பாட்டுப் பகர்ச்சி யியம்பல் சொல்லே.

* கலி. அ௪. † நற். ௧௧௫ ‡ புறநா. உஉஎ. § கலி. ௩. || பதிற் உஉ ¶ அகநா, எ. ** சீவக. ௧௫௭௪. †† ஷெ உ௩உஎ. ‡‡ புறநா. ௯. §§ திரு ௨0௫. |||| பட்டின. ௧௩௧ - ௩. ¶¶ நாலடி. மேன்ம. ௮.

எ - ன், சொற்றொழிற் பண்பாவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இப்பதினாறும் சொல்லுதற் றொழிற்பண்பின்மேல் வரும். எ - று.

வ - று. *"கோவலர்வாய், மாற்ற முணர்ந்து", †"இருபிறப் பாளர் பொழுதறிந்து நுவல", ‡"மீனை றுபர்த்த கொடிவேந் தனை வென்ற பொற்பிற், குமீன றனையா னுளன் சீவக சாமியென் பான், வானேற நீண்ட புகழான்சரி தம்மிதனைத், தேனூற நின்று தெருண்டா ரவை செப்ப லுற்றேன்", §"உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன், றீவார்மே னிற்கும் புகழ்", ||"அறங் கரை நாவி னான்மறை முற்றிய", ¶"அஞ்சொற் பெரும்பணைத்தோ ளாயிழைபார் தாசொடியும்" **"நசையுநர்க் கடையாநன்பெரு வாயி, லிசையேன் புக்கு", "உற்றது பிறர்கள் கூற வுணர்ந்தனை", "புகன்ற வன்றியும் புறமிக வருமே," ††"காமஞ் செப்பாது கண் டது மொழிமோ", "கிளக்குங் கிளவி பாண கேளினி," ‡‡"மெய்ம்மூ வாறென விளம்பினர் புலவர்", §§"அறல்வாரும் வையையென் றறையுந ருளராயின்,", ||||"ஒருவன், செய்தி கொன்றோற் குய்தி யில்லென, வறம்பா டின்றே யாயிழை கணவ", "பழனக் கழனி நீர் நாடன் பாவை வார்த்தை பகர்குற்றேன்", ¶¶"ஏற்றையரிமா னிடி போல வியம்பி னானே" என முறைபே காண்க. (௧௭)

(458.) முழக்கிரட் டொலிகலி யிசைதுவை பிளிறிரை
[1]இரக்கழுங் கியம்ப லிமிழ்குளி றதிர்குரை
கனைசிலை சும்மை கவ்வை கம்பலை
அரவ மார்ப்போ டின்னன வோசை.

எ - ன், ஒலித்தற்றொழிற்பண்பு உணர்த்துதல நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விருபத்திரண்டும் இவைபோல்வன பிறவும் ஒலித்தற்றொழிற்பண்பின்கண் வரும். எ - று.

வ - று. ***"முழங்கு முந்நீர் முழுவதும் வளைஇ", குடி ஞை யிரட்டுங் கோடுயர் நெடுவரை", ‡‡‡"ஒல்லென் றொலிக்கு மொலிபுன லூரற்கு", §§§"கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிட,"

.. பறையிசை யருவி முள்ளூர்", *"தோல், துவைத் தம்பிற் றுளை தோன்றுவ", †"பிளிறுவார் முரசம்", ‡"இரைக்கு மஞ்சிறைப் பறவைகள்", §"இரங்குமுரசி னினஞ்சால் யானை", ||"இரும்பிழி மாரி யழுங்கன் மூதூர்", ¶"காலை முரசங் கனைகுர லியம்பும்", **"இமிழ்கடல் வளைஇய வீண்டகன் கிடக்கை", ††"குளிறுமுரசங் குணில்பாய", ‡‡"களிறுங் களித்ததிருங் கார்", §§"குரை புனற் கன்னி", ||||"கனைகடற் றண்சேர்ப்ப", ¶¶"சிலைத்தார் முரசங் கறங்க", ***"தள்ளாத சும்மை மிகுதக்கண நாடு நண்ணி", †††"கவ்வைநீர் வேலி கடிதேகாண்", ‡‡‡"வினைக்கம்பலை மனைச் சிலம்பவும்", §§§"அறைகட லரவத் தானை யச்சுவக்கிரீவன்", ||||||"ஆர்த்தபல் லியக்குழாம்" எனமுறையே காண்க.

இவ்விருவகைப்பண்பும் பெயரையும் வினையையும்விட்டு நிகழாமை காட்டிய உதாரணங்களிலே கண்டுகொள்க.

"பலவகைப் பண்பும் பகர்பெய ராகி" என்றமையான், இவ் விருவகைப்பண்புப் பெயர்களுள்ளும் சில உருபேற்றலும் தனியே வருதலும் உளவெனக்கொள்க. (௧௮)

(459.) இன்ன தின்னுழி யின்னண மியலும்
என்றிசை நூலுட் குணிகுணப் பெயர்கள்
சொல்லாம் பரத்தலிற் [1]பிங்கல முதலா
நல்லோ [2]ருரிச்சொலி னயந்தனர் கொளலே.

எ - ன், இவ்வோத்திற்கு உரியதோர் புறநடையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வெழுத்து இவ்விடத்து இவ்வாறாகும், இப்பதம் இவ்விடத்து இவ்வாறாகும், இச்சொல் இவ்விடத்து இவ்வாறாகு மென்று இலக்கணஞ்சொல்லுநூலுள் உலகினுள்ள பொருள்கட்குப் குணங்கட்கும் இன்னதற்கு இன்னதுபெயரென்று தனித்தனியே சொல்லலுற்றால் எனைத்தும் பெருகுதலின், ஈண்டுச் சொல்லாதொழிந்தாம்; அவை பிங்கலமுதலான புலவர்களாற் சொல்லப்பட்ட உரிச்சொற்பனுவல்களுள் விரும்பி அறிந்துகொள்க. எ - று.

* புறநா. ௪. † சீவக. ௪௫௦. ‡ சூளா. கல்யாண. ௫௧. § புறநா. ௧௩௬ || அகநா. ௧௨௨. ¶ சில. ஆய்ச்சியர். ** புறநா. ௧௧. †† பு - வே. வஞ்சி ௧௩. ‡‡ ஷை ௨. §§ சீவக. ௩௧. |||| நாலடி. கல்வி. ௮. ¶¶ புறநா. ௩௪ *** சீவக. ௨௦. ††† பு - வே. காஞ்சி. ௨௩. ‡‡‡ "பூந்தாமரை"—யா - வி §§§ சூளா. சீயவதை. ௧௦௮. |||||| ஷை துற. ௪௫.

அஃதேல், இச்சொல் இவ்வொருபொருட்குரித்து, இச்சொற் பலபொருட்குரித்தென்று சொல்லல் சொல்லிலக்கணமாகலின், ஈண்டுச் சொல்லாதொழிதல் குன்றக்கூறலென்னுங்குற்றமாம்பிறவெனின், ஆகாது; என்னை? பொருளாவன இவை, குணமாவன இவையென்றும் இவற்றைப்பற்றி இவ்வாறுவரும் சொற்களென்றும் பெயரோத்தினுள்ளும் ஈண்டும் இவற்றின் இலக்கணமெல்லாம்சொல்லுதலானும் முடிவிடங்கூறலானும் அவற்றையும் வேறே ஒருநூலாகவே முன்னோர்சொல்லுதலானும் வடமொழிமுதலான பிறகலைக்கடல்களுள்ளும் வேறேசொல்லுதலானுமென்க.

இது முடிவிடங்கூறல் என்னும் தந்திரவுத்தியாம்.

(பி - ம்.) [1] பிங்கலர்முதலா. [2] உரிச்சொலுள். (௧௯)

(460.) சொற்றொறு மிற்றிதன் பெற்றியென் றனைத்தும்
முற்ற மொழிகுறின் முடிவில வாதலிற்
சொற்றவற் றியலான் மற்றைய பிறவும்
தெற்றென வுணர்த [1]றெள்ளியோர் திறனே.

எ - ன், இவ்வதிகாரத்துட்சொன்ன பொருட்பகுதிகட்கெல்லாம் ஆவதோர் புறனடையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சொற்களையெல்லாம் தனித்தனியே எடுத்து இஃது இன்னசொல் இவ்வாறும், இச்சொல் இப்பொருட்டென்று [2]சொல்லப்புகின் வரம்பின்மையாமாதலின், ஈண்டுச்சொன்னவற்றுடனே சொல்லாதவற்றையும் ஒப்பித்துக்கொண்டு விளங்கஅறிதல் உணர்வுடையோர்க்கு வழக்காவது. எ - று.

இஃது என்சொன்னவாறோவெனின், இவ்வதிகாரத்துட்சொன்ன ஒருமொழியே தொடர்மொழியே பொதுமொழியே திணையே பாலே இடனே வழக்கே செய்யுளே வெளிப்படைநிலையே குறிப்புநிலையே பெயரே வேற்றுமையே வினையே தொகைநிலையே பொருண்மயக்கே தொகாநிலையே வழுவே வழுவமைப்பே காலமே வினாவே செப்பே மரபே இயற்கையே செயற்கையே பொருள்கோளே இடைச்சொல்லே உயிர்ப்பொருளே உயிரில்பொருளே அவற்றின்பண்பே உரிச்சொல்லேயென்றிவற்றுட் சொல்லாதொழிந்தன உளவாகிலும் அவற்றிற்கெல்லாம் இதுவே ஒத்தாகக் கொண்டு செலுத்துகவென்று குற்றம்வாராமல் நூலைப் பாதுகாத்தவாறெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) [1] தெளிவோர் திறனே. [2] சொல்லின். (௨0)

(461.) பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையி னானே.

எ - ன், இந்நூலிற்சொன்ன ஐந்ததிகாரத்திற்கும் சிங்கநோக்காய் நிற்பதொரு புறநடையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) முற்காலத்துள்ளன சில விடுதலும் இக்காலத்துச் சில வருதலும் காலக்கூறுபாட்டினானே குன்றக்கூறல் மிகைபடக் கூறலென்னும் குற்றமாகா. எ - று.

அவை:—அழன், புழன், *"கேட்டையென்றா நின்றையென்றா, ...கண்டை யென்றா" என்றற்றொடக்கத்தன அக்காலத்துள; இக்காலத்து வழங்கா. அங்ஙனம் இங்ஙனம் உங்ஙனம் எங்ஙனம் என்புழி ஙவ்வும், சம்பு சளி சரடு சரி சமழ்ப்பு சள்ளை என்புழிச் சகரமும் இக்காலத்து ஈண்டு மொழிக்கு முதலாயினவெனக. பிறவுமன்ன.

இவ்வாறே மேல்வருமதிகாரங்களினும் கண்டுகொள்க. (உக)

ஐந்தாவது உரிச்சொல்லியல் முற்றிற்று.

கட்டளைக்கலித்துறை.

இருதிணை மூவிட நான்மொழி யைம்பா லறுதொகையேழ்
அருவழு வெட்டுரு பொன்பான் றொகாநிலை யாய்ந்தவெச்சம்
ஒருபது கோளெட்டு முப்பொழு தீரிட மோரியல்பாய்
வருமொழி மூன்று முரைச்சொல் வண்மை வருந்திருவே.

வெண்பா.

பேரா பத்திரண்டு பின்வினையெண் ணான்குபொது
ஓரறுபத் [1]தெட்டிடை மூவைவழின் - மேலொன்
றுரியிருபத் தொன்றாகச் சொற்சூத் திரத்தின்
விரி[2]யிருநூற் றுரைந்தா வேண்டு.

(பி - ம்.) [1] எட்டிடையின். [2] இருநூற்றீரண்டா.

இரண்டாவது சொல்லதிகாரம் முற்றிற்று.

சொல்லும் பொருளுமெனத் தோன்றித்தோன் றாத்துணையை
அல்லும் பகலு மடை.

---

* தொல். எச்ச. ௩0.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அருப்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அருமைபதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

மேற்கோள்விளக்கவகராதி.

விளங்காமேற்கோள் முதற்குறிப்பகராதி.

விளங்காமேற்கோள் முதற்குறிப்பகராதி.

நன்னூற்சூத்திர முதற்குறிப்பகராதி.

நன்னூற்சூத்திர முதற்குறிப்பகராதி.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி எண்.	பிழை.	திருத்தம்.
க0	கக	நிறை	நிறைக்
க௩	உஉ	மறத்திற்...உரைத்தது	அறத்திற்...உரைத்தவை
க௪	உ0	நிகண்டு	நிகண்டுநூல்
,,	உ௮	ஙானு	ஙானா
கக	க	இஃது	என் - ன், இஃது
உக	கக	ய., கா. வி.	யா - வி ; யா - கா.
உ௩	௪	இ - உ ஐ - ஔ	இ உ ஐ ஔ
,,	௩உ	அஃகும்	அஃகு
உ௪	க0	படை	பெடை
,,	உ௪	என்பவாற்றானும்	என்பவற்றானும்
உ௫	௩0	விளமபினர்	விளம்பினர்
உக	க௩	ஆயின்	ஆயின
௩0	உ௫	அகரம் முன்	முன்
௩க	௪	எழுமணுத்	எழுத்தணுத்
௩௩	௮	பல்லடிநா	பலடிநா
௩௫	௩உ	விரியான்	விரியான
௩௮	௩௩	க௩உ	௩௫உ
௪க	க௯	பழையதாக	பழையவாகி
௫க	க௮	முதலாயின	முதலாயினவும்
,,	௩க	அய்யர்	அயர்
௫௩	க௩	சனுறனை	சனு...றனை
,,	௨௫	ஙகாரம் றகரம்	ஙகாரம்...றகரம்
,,	௪க	ககரம் ணகரம்	ககரம்...ணகரம்
எக	உ௪	†	*
,,	உக	*	†
க௮	உ௪	எற்சசட்டகம்	எற்புச்சட்டகம்
கக0	க௫	[illegible]ஆடு	எவலுறு
கஉக	க	கொல்	கோல்
க௫உ	௩௩	வினைச்சொற்கள் இரு	வினைச்சொற்கள் குறிப்பினுன் [இரு
க௭	க0	பட்டினவன்	பட்டனவன்
க௮௪	க	எனஒடு	எனஒடுஒடு
க௮க	கக	பொறி	பொறிச்
க௮க	௫	கடை	கடைப்
உஉக	உ௫	பின்றிப்	பின்று
உ௩க	உ	எஎன்றது	என்றது
உ௮௮	உஎ	ஞேரோ	ஞேரோர்
,,	உ௮	ஆஅஆ	ஆ ஆவா அஆ
,,	உக	கொன்	கோல்
உ௯௪	உ	எனவைத்தி	எனவதி
௩0உ	உக	ஈத்து	ஈர்து
௩0௪	உ	மிகுதிக்	மிகுதி